

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரம்: சுடர்—1

வந்தேமாதரம்

மு ளே ஸ ர லி னி

வேங்களத்தூர்
சாமிநாத சர்மா

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரம்

உரிமை உரியவரது

முதற் பதிப்பு—ஜனவரி 1936

நவீனகதா பிரஸ், ரங்கூன்

முனோலினி—I

ஒரு வீரன்

அடக்கம்

நற்செய்தி

கனவான்களே ! ஆரம்பமாகிறது !

I பழமையில் புதுமையின் தோற்றம் 1—16

புராதன இத்தலி—முலோலினியின் முதாதையர்—
முலோலினியின் பிறப்பு.

II வினாயும் பயிர் முனையிலே 17—31

தாய்மையின் பெருமை—பிள்ளைப்பருவம்—கோழை
யார்?—தளகர்த்தன் போல—தகப்பனார் கற்றுக்
கொடுத்த பாடம்.

III கல்விப் பயிற்சி 32—41

“கல்லூரியும் சிறையும் ஒன்றே”—பாவ மன்
னிப்பா?—இதிகாச நாயகர் வரிசை.

IV உத்தியோக வேட்டை 42—65

பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்—ஸ்விட்ஜர்லாந்து பிரயா
ணம்—பசியால் பரிதவித்தல்—முதல்முறை கைதி
யானது—சில்லரை வேலைகள்—படிப்பிலே ஊக்கம்
—கிறிஸ்து நாதர்.

V நாவேட்டு நாடு பாய்தல் 66—75

அன்னமெஸ்ஸேயில் வாழ்க்கை—ஒரு விநோத
சம்பவம்—புரட்சிக் காரர்களுடன் கூட்டுறவு—
ஸ்விட்ஜர்லாந்துலிருந்து வெளியேற்றம்—மீண்டும்
இத்தலிக்குத் திரும்புதல்.

VI ஆராய்ச்சியும் அநுபவமும் 76—91

ராணுவப் பயிற்சி—தாயின் பிரிவு—படித்தலும்
படிப்பித்தலும்—ஆசிரியத் தொழிலும் அரசியல்
வாதமும்—வாய்மை காத்த பெற்றி.

VII மறுமலர்ச்சியும் சமூக வாதமும் 92—98

இரண்டுநண்பர்கள்—சமூகவாதம் என்றால் என்ன?

VIII பத்திரிகைத் தொழிலும் பிரசாரமும் 99—112

வாரப் பத்திரிகையின் ஆரம்பம்—சில உதாரணங்
கள்—தொழிலாளர் காங்கிரஸ்—சொல்லும் செய
லும்.

IX சிறைவாசமும் கட்சித் தலைமையும் 113—127

படையெடுப்புக்கு எதிர்ப்பு—விசாரணையில் வாக்கு
மூலம்—தந்தையின் பிரிவு—மகாநாட்டில் வெற்றி
—பொது ஜனங்களுக்காகப் போராட்டம்.

X ஐரோப்பிய யுத்தமும்

இத்தாலியரின் சேவையும் 128—147

நடு நிலைமைக் கட்சி—கட்சியினின்று பிரிதல்—
புதிய பத்திரிகை தொடங்குதல்—யுத்தசேவை—
யுத்தத்தில் இத்தாலியின் வெற்றி—வெற்றிக்குப்
பிறகு—முஸோலினி எங்கே ?

XI பாசிஸ்ட் கட்சித் தோற்றம் 148—167

ஒரு புதிய வழி—முதற் கூட்டம்—நாட்டின் சீர்
கேடு—தோல்வியும் பொதுவுடமையும்—உட்கலக
மும் செல்வாக்கும்.

XII பாசிஸ்ட் கட்சி வளர்ச்சி 168—187

புதிய பத்திரிகை—நேபில்ஸ் கூட்டம்—சுற்றறிக்கையும் சுறு சுறுப்பும்—முஸோலினி—பிரதம மந்திரி—சித்திரக்காரனைப் போல.

XIII பாசிஸ்ட் ஆட்சி 188—206

ஆரம்ப வேலை—தோர்தல் முறை—முதற்பேச்சு—சீர்திருத்தங்கள்—கார்பியு தீவின் ஆக்ரமிப்பு—அந்நியநாட்டுக்கொள்கை—போப்பரசருடன் சமரஸம்.

XIV முஸோலினி-கர்ம வீரன் 207—237

மாறுபட்ட சபாவங்கள்—வாழ்க்கையின் லட்சியம்—அமைதிகாணும் ஆற்றல்—ஒய்வின்றி உழைப்பு—தன்னலக் தியாகம்—நாவன்மை—நம்பிக்கைகளும் பழக்கங்களும்—“எங்கள் தலைவன்.”

அநுபந்தம் 238—247

இத்தலியின் பூகோள படம்—இத்தலியின் அமைப்பு—சில முக்கிய சம்பவங்கள்—பொது.

படங்கள்

1. முஸோலினி-ஒரு வீரன் 2. 21-வயதில்
3. மனம் ஒன்றிய வேலையில் 4. குதிரை மீது
5. ஜார்ஜ் மன்னர் பேட்டி.

நற்செய்து

தமிழ் நாட்டார் எத்தனையோ பிரசுராலயங்களின் ஆக்கவேலையில் நாட்டஞ் செலுத்தியதே போல், அழிவு வேலையிலும் ஈடுபடாதிருக்கவில்லை. இதற்குத் தாய்மொழிப் பற்றின்மை ஒரு காரணம் என்று கூறலாம். தாய் மொழிப் பற்றில்லையேல், தாயகத்தின் எழுச்சி உண்டாதல் எங்ஙனம்? ஆனால், சின்னாட்களாகப் பிறமொழிகளின் வளர்ச்சி கண்டு தமிழருக்கும் ஓரளவு ஊக்கம் பிறந்திருப்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயம்.

இந்நிலையில் 'பிரபஞ்ச ஜோதி'-- அதாவது உலகவொளி என்ற தலைப்பில், உலகத்தின் பல துறை அறிஞர்களையும் வேறு பல விஷயங்களையும் புத்தகங்கள் வடிவாகத் தமிழர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கத் தீர்மானிக்கப் பட்டிருப்பதை நமது சுகோதாரர்கள் வரவேற்பார்களென்றே நம்புகிறோம். 'பிரபஞ்ச ஜோதி' பிரசுரங்கள் கூடியவரை சிறந்த முறையில் வெளிவரும்.

இப்பொழுது, முதற் சுடராக வெளி வந்துள்ள முனோலினியின் ஜீவிய சரித்திரத்தை எழுதியவர் எமது நண்பர் ஸ்ரீமான் வெ. சாமிநாத சர்மா அவர்கள். இவர், தமிழ் நாட்டின் தேசிய உணர்ச்சியைத் தட்டியெழுப்பிய 'தேசபக்தன்' 'நவசக்தி' முதலிய பத்திரிகைகளில் உதவி ஆசிரியராக இருந்தவர். இவருடைய நடை

யும் கருத்தும் ஒரு புதுப்போக்கு. இதனை இந்த 'முலோலினி'யிலிருந்தே தெரிந்து கொள்ளலாம்.

எவ்வகையினும் மேன்மையுற்ற எழுத்தாளர்களைக் கொண்டு கட்டப்பெற்ற பிரசுராலயமாயினும், அதில் குடியிருப்பவர்களாகிய வாசகர்களின் ஆதரவு இல்லா விட்டால் அக்கட்டிடத்திற்குச் சிறப்புண்டாதல் எங்ஙனம்? ஆதலின் நமது சகோதரர்கள், பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரங்களை ஆதரிக்க வேண்டுகிறோம். அப்படி ஆதரிப்பார்களாயின், அவர்கள், நாற்றிசைகளிலுமிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட மதுரமான தேனை எந்நேரமும் பருகிக் கொண்டிருக்கலாம்.

22-1-36.

பதிப்பாளர்

உ
வந்தேமாதாம்

கனவான்களே ! ஆரம்பமாகிறது !

முனோலினி எழுதிய நாடகங்களுள் ஒன்றன் தலைப்புப் பெயர் இது. ஆனால், உண்மையிலேயே, சென்ற சிலவருஷங்களாகத்தமிழ்நாட்டின் இதிகாச மறுமலர்ச்சி, ' கனவான்களே ! ஆரம்பமாகிறது ' ல்லவா ? இதற்காகவே, முகவுரை யென்று சம்பிரதாயமாகச் சொல்லப்படும் இந்தப் பாகத்திற்கு மேற்படி தலைப்பு கொடுக்கப்பெற்றிருக்கிறது. சம்பிரதாயங்களை மீறச் செல்வதிலே எனக்கு ஒர் ஆசை. ஏன் ? இடறிவிழந் தாவது அநுபவம் பெறலாமே யென்ற எண்ணந்தான்.

முனோலினி ஒரு சரித்திர புருஷன். வேற்றுமை களினால் அரிக்கப்பெற்றும், சோர்வினால் உறங்கியும் கிடந்த ஒரு சமூகத்திற்குத் தன்மதிப்பு, கடமை, ஒழுங்கு, ஒழுக்கம் ஆகிய மருந்துகளை உட்புகுத்தி, அதனைத் தலைநிமிர்ந்து நிற்கச் செய்ததோடு, மற்றச் சமூகங்களுக்கு எதிரே தோள் தட்டவும் செய்வித் தவன், ஒரு சரித்திர புருஷனாக அல்லாது வேறு எவ்விதமாக இருக்கமுடியும் ?

முனோலினியின் பேச்சுக்கள், எழுத்துக்கள், அவ னுடைய நெருங்கிய நண்பர்கள் எழுதியுள்ள நூல்கள் முதலியவற்றின் துணைகொண்டு முனோலினியை, பின்

வரும் பக்கங்களில் ஒருவாறு படம்பிடித்துக் காட்டி யிருக்கிறேன். படம் பிடிக்கும்போது தளர்ச்சியின் காரணமாக எனது எழுதுகோல் 'காமிரா' சிறிது அசைந்து கொடுத்திருக்கலாமோ என்னவோ ?

இந்தப் படத்தில் முஸோலினியின் வாழ்க்கைச் சரித்திரம் மட்டுமே ஒருவாறு தெரியும். அவன் தோற்று வித்த பாசிஸ்ட் இயக்கத்தின் வளர்ச்சி, அவ் வளர்ச்சியின் காரணமாக இத்தலியில் உண்டான மாற்றங்கள் முதலியன, படும் படாததுமாகவே தெரியும். இவை, அரசியல் சாஸ்திர நூல்களாக, அறிஞர்களால் எழுதப் பெறின் பெரிதும் உபகாரமாயிருக்கும்.

உள்ளதை உள்ளபடி படம் பிடித்துக் காட்டுவது தான் சரித்திரக்காரனுடைய கடமை. இதை விடுத்து கற்பனையாகிற 'ப்ரஷை,' விருப்பு வெறுப்பு என்கிற வர்ணக் கலயங்களிலே தோய்த்து, இடையிடையே தீட்டி விடுவானாகில், அவன், ஓவியக்காரனாகவோ, காவியக்காரனாகவோ மாறிவிடுகிறான். ஆனால் கற்பனைக் கண்ணில்லாத நான் ஒரு சரித்திரக்காரனாகவே இருந்துவிட விரும்புகிறேன். எனது கடமையை எவ்வளவு தூரம் இந்த நூலைப் பொறுத்தமட்டில் உணர்ந்திருக்கிறேன் என்பதை வாசகர்களே கூறவேண்டும்.

பன்மையில் பயில்வது பொது. அதில் தனிமை காண்பது சிறப்பு. அத் தனிமையில் இன்பம் நுகர்வது அக் சிறப்பின் சிகரம். அவ்வின்பத்தைப் பிறர்க்கு

நுகர்விப்பது சிகரத்திலிட்ட விளக்கு. தமிழர்களாகிய நாம், கொழுமுனையற்ற கலப்பையாகிவிட்ட தனித் தமிழைக் கொண்டு, புராதன பெருமை என்ற மணற் காட்டை எத்துணை நாட்கள் உழுது கொண்டிருப்பது? இதிலிருந்து நாம் என்ன சாகுபடி செய்ய முடியும்? எனவே, தமிழ் மொழியானது, தனது தனித்துவத்தை விட்டுக்கொடாமல், பிறமொழிகளுடன் உறவாடவேண்டும். “பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்; இறவாத புது நூல்கள் தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்.” இந்தப் புனித நோக்கங்கொண்ட இலக்கியத் தொண்டர் படையில் சேர்ந்தவர் எனது உழுவலன்பர்—இந்தூற் பதிப்பாளர்.

இந்த நூலில், முஸோலினியை, படர்க்கை ஒரு மையிலேயே அழைத்திருக்கிறேன். இப்படி அழைப்பதே கம்பீரமாகவும் சரித்திர நாயகனுக்குப் பெருமையைத் தருவதாகவும் இருக்கிறதென்பது எனது கருத்து. காலஞ்சென்ற வ. வே. ஸு. ஐயர் அவர்களே இதில் எனக்கு வழிகாட்டி. பின்னர் நான் ஏன் முஸோலினியை ‘அவன்’ ‘இவன்’ என்று தைரியமாக அழைக்கக்கூடாது?

யுவ, தை, கூ

வே. சாமிநாதன்

இனிது உயிர் ; அதனினும்
இனிது காதல் ;

இரண்டும் ஈவேள்
சுதந்திர தேவீ நினக்கே !

—ஒரு ருஷ்ய அறிஞர்

உ

வந்தேமாதரம்

முஸாலினி

I

பழமையில் புதுமையின் தோற்றம்

க. புராதன இத்தலி

ஐரோப்பா கண்டத்தின் தெற்கேயுள்ள இடங்கள் ஒரு தீப கற்பம். பிரான்ஸ், ஸ்விட்ஜர்லாந்து, ஆஸ்திரியா ஆகிய மூன்று நாடுகளும் இதன் வடக்கெல்லைகளாக அமைந்திருக்கின்றன. மத்தியதரைக் கடலும் அட்ரியாடிக் கடலும் மற்ற மூன்று பக்கங்களிலும் சூழ்ந்திருக்கின்றன. இதன் விஸ்தீரணம் 119,703 சதுர மைல்; ஜனத் தொகை 41,175,000.

இத்தலி உருவத்திலே சிறியது; ஆனால் பண்டைய பெருமை நிரம்பியது. ஒரு காலத்தில் இஃது உலக நாகரிகத்திற்குத் தாயகமாயிருந்தது. ரோம ஏகாதிபத்தியத்தைக் கண்டு மேற்கு ஐரோப்பா முழுவதும் நடுங்கிய காலமும் உண்டு. இப்பொழுது இத்தலிக்குத் தலை நகராயுள்ள ரோம் என்னும் நகரத்தின் பெயராலேயே இந்நாடு முற்காலத்தில் அழைக்கப்பெற்றுவந்தது. ரோம

கர் என்ற ஒரு மகரிஷி இங்கு வந்து குடியேறியதாகவும், இவருக்குப் பின் வந்தோர் ரோமகர்கள் என்று அழைக்கப்பெற்றார்கள் என்றும், இதனாலேயே ரோமாபுரி என்ற பெயர் வந்ததென்றும் ஒரு சிலர் கூறுவர்.

இப்பொழுது உலகத்திலேயுள்ள அரசாங்க அமைப்புகளெல்லாம் ரோமாபுரியி லிட்ட வித்தின் விளைவே. மனிதனுக்கு மனிதன் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதைப்பற்றி ஒருவாறு வரையறுத்துக் கூறும் சட்டம் பிறந்த இடமும் ரோமாபுரிதான்.

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு எட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர்—அதாவது இற்றைக்கு இரண்டாயிரத்து எழுநூற்றைம்பது வருஷங்களுக்கு முன்னர்—ரோமராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றது. அது முதல் நாளது வரை இந்த நாட்டில் எத்தனையோ மன்னர்கள் தோன்றி மறைந்திருக்கிறார்கள்; எத்தனையோ வீரர்கள் பிறந்து வீரசொர்க்கத்தை விசாலப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இவர்கள்

ளால் உலகத்திற்குச் சில சமயங்களில் நன்மையும், சில சமயங்களில் தீமையும் ஏற்பட்டதுண்டு. ஆனால் இவர்களில் ஒவ்வொருவரும் அவ்வக் காலத்தில் உலகத்தாரின் கவனத்தை ஈர்த்துவந்திருக்கிறார்கள் என்பது நிச்சயம்.

உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் உண்டான அரிய பொருள்களும் ஆடம்பரச் சாமான்களும் ஒரு காலத்தில் ரோமாபுரியிலேயே வந்து குவிந்தன. தென்னிந்தியாவிலிருந்து மட்டும் வருஷந்தோறும் சுமார் நூற்றிருபது கப்பல்கள், துணிமணி வகைகளை ஏற்றிக்கொண்டு சென்றதாகச் சரித்திரம் கூறுகிறது. ரோமாபுரி ஸ்திரீகள் தங்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கைக்காக லட்சக்கணக்கான பொன்களை இந்தியாவுக்கு அள்ளிக்கொடுக்கிறார்கள் என்று பிளினி என்ற ஆசிரியர் எங்கியிருக்கிறார். ஆடம்பர வாழ்க்கையோடு அரசியல் வாழ்க்கையிலும் ரோமராஜ்யம் உலகத்திற்கு வழி காட்டிக்கொண்டு வந்ததனாலேயே இஃது 'உலக நாயகி' என்று போற்றப்பட்டுவந்ததுபோலும்.

இத்தலியின் இதிகாச மண்டலம் மிகப்பெரியது; அதிகப்பிரகாசமுடையது. இதில் மன்னரின் மணி மகுடங்களை வீரர்களின் வாளாயுதங்கள் சூழ்ந்துநின்றன. ஜூலியஸ் சீஸரின் (கி. மு. 59-44) ஏகாதிபத்திய ஆவல் நம்மை பிரமிக்கச் செய்கிறது. அகஸ்டஸ் சக்ர

வர்த்தி (கி. மு. 31-14) தான் எல்லோருக்கும் மேலானவன் என்பதைக் காட்டிக்கொள்ள 'இம்பரேடார்' * என்று வைத்துக் கொண்ட சொற்றொடரானது இப்பொழுது உலகமன்னர்களுக்கு 'எம்பரர்' என்ற முன்னுழைக்கொடுக்கிறது. மார்க்கஸ் அருலிஸ் (கி.பி. 161-180) மன்னனுடைய தத்துவங்கள் ஞான உலகத்தில் வாசனை வீசிக்கொண்டிருக்கின்றன. கான்ஸ்டன்டைன் † (கி.பி. 288-337) ஷார்ல்மேன் † (கி.பி. 742-814) ஆகிய மன்னர்களின் திருப்பெயர்கள் இன்னும் மனிதர்கள் மனதிலே பதிந்திருக்கின்றன. நீரோ (கி.பி. 54-68) மன்னனின் கொடுமைக் கனலை, செயின்ட்பிரான்சிஸ் அப் அஸிலி (கி. பி. 1182-1226) என்பாருடைய அன்பு வெள்ளம் தணித்து விட்டது. சிறிஸ்தவ மதமானது, மன்னர்களால் அங்கீகரிக்கப்பெற்று உலக முழுவதும் பரவுவதற்கு ரோமா புரியே காரணமாயிருந்தது. சிறிஸ்து நாதரின் சீடரான

* Emperor—சக்ரவர்த்தி. இஃது Imperator எனப் பதினின்றும் மருவியது.

† இவன் கான்ஸ்டாண்டிநோபிள் என்னும் நகரத்தைக் கண்டவன். சிறிஸ்துமதத்தை ராஜாங்க மதமாகச் செய்தவன். சமரஸ நோக்க முடையவன்.

† இவன் பெரிய கலா ரஸிகன். கற்றறிந்தவர் கழகமொன்று கண்டவன். உலகத்தின் பலபாகங்களிலிருந்தும் புலவர் பலர் இவன் சபைக்கு வந்து சன்மானம்பெற்றார்கள்.

பீடர் § ரோமாபுரிக்கு வந்து முதல்பிஷ்ப்பாக அமர்ந்த தனாலேயே பிற்காலப் போப்பாசர்களுக்குப் பெருமை உண்டாயிற்று.

இங்ஙனம் பழமையில் பெருமை வாய்ந்த இத்தலி, இடைக் காலத்தின் பிற்பகுதியில் உள்நாட்டுச்சண்டைகளாலும், ஆள்வோருக்கும் ஆளப்படுவோருக்கும் ஏற்பட்ட பிணக்குகளாலும் சிதறுண்டுவிட்டது. தான் ரோன்றி ராஜ்யங்கள் ஆங்காங்குக் கிளம்பின. இதனால் பொதுவாக வெளிநாட்டார்களுடைய-சிறப்பாக ஆஸ்திரியாவினுடைய செல்வாக்கு அதிகமாயிற்று. ஆஸ்திரியாவின் ஆதிக்கம் ஜனங்களின் மனதை உறுத்திக்கொண்டேயிருந்தது. பிரான்னைச் சேர்ந்த சிலர் ஆங்காங்கு வந்து குடியேறிக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டிருந்தனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இத்தலியின்நிலை இங்ஙனமே இருந்தது. இத்தலிமட்டும் ஏன்? ஐரோப்பாமுழுவதும் அரசியல் பொருளாதாக்குழப்பங்களுக்கு இரையாகியிருந்ததென்று கூறலாம். ஒரு பெரும் புரட்சி ஏற்படப் போவதை முன் கூட்டி அறிவிக்கும்

§ இவர ஒரு வலைஞன் கிறிஸ்து நாதரின் பன்னிரண்டு சீடர்களில் ஒருவன் இவனால் எழுதப்பெற்றதாகக் கூறப்படும் இரண்டு கடிதங்கள் போற்றற் சூரியன. இவரீரோ மன்னால் பெரிதும் ஆன் புற்று இறந்தான் என்று ஊகிக்கப்படுகிறது.

சூசகங்கள் யாவும் தோன்றின. இவைகளை ஒருவாறு அடக்கவைக்க இந்நூற்றாண்டின் முற்பாகத்தில் சில சூழ்ச்சிகள் செய்யப்பட்டன. ஆனால் இவைகள் பவிக்கவில்லை. இடைப்பாகத்தில் எங்கணும் புரட்சிகள் ஏற்பட்டன. இத்தலியிலும் இந்தப் புரட்சி உண்டாயிற்று. இதற்குக் காரணர் மூவர். அவர்களே மாஜினி (கி. பி. 1805-1872) காரிபால்டி (கி. பி. 1807-1882) காவர் (கி. பி. 1810-1861) என்போர். இத்தாலிய புரட்சிக்கு, மாஜினி ஆத்மாவாகவும், காரிபால்டி ஆயுதமாகவும், காவர் அறிவாகவும் விளங்கினார்கள். மாஜினி 1831ம் வருஷத்தில் இத்தாலிய இளைஞர் சங்கமொன்றைக் கண்டான். தனது எழுத்தாலும் பேச்சாலும் இளைஞர்களிடையே ஒரு புது துணர்ச்சியை உண்டாக்கி ஒன்றுபடச் செய்தான். இதன் பயனாக இவன் அடைந்த துன்பங்கள் பல. ஆனால் தனது எண்ணங்களையும் லட்சியங்களையும் செயலில் கொணர்வதற்கு, காரிபால்டியின் வீரமும் செயல் திறனும் துணையாயிருந்தது குறித்துச் சிறிது ஆறுதல் பெற்றான். இருவரும் இத்தாலிய விடுதலையில் ஒரேநோக்க முடையவர்களாயிருந்தனர். இச்சமயத்தில் பீட்மாண்ட் என்ற ஒரு சிறு பகுதிக்கு அரசாயிருந்த விக்டர் இமானுவல் என்பாருக்கு இத்தலியின் சகரவர்த்தியாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆவல், அவரிடம் பிரதம மந்திரியாயிருந்த காவர் என்பானுக்கு இருந்தது.

அவனும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைத் தனது அரசுக்குச் சாதகமாக உபயோகப்படுத்திக்கொண்டான். இதன் விளைவு இத்தலி மீண்டும் ஒன்றுபட்ட ஒருதேசமாயிற்று. 1872ம் வருஷம் விக்டர் இமானுயுவல் அரசர் ரோமாபுரியை இத்தலியின் தலைநகராகக் கொண்டு சக்ரவர்த்தியானார். அது முதல் இத்தலியில் கோளுட்சி நடைபெற்று வருகிறது.

ஆனால் இந்த ஆட்சி மாற்றத்தினால் ஜனங்கள் எதிர்பார்த்த நன்மையைப் பெறவில்லை. மாஜினி கோரியது குடியரசு; கிடைத்தது கோளுட்சி. இதன் தோற்றங்களாகிய பிரதிநிதிகள் சபை, தேர்தல் சூழ்ச்சிகள், முதலாளிகளின் செல்வாக்கு முதலியன தலைகாட்டின. குடி மக்கள் சுதந்திரம் பெற்றும் பெருதவர்கள் போலானார்கள். ஆயினும் மாஜினியின் லட்சியத்தை ஆகரித்தவர்கள் ஆங்காங்கு இல்லாமற்போகவில்லை. இந்த நிலைமையில்—அதாவது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்—இத்தலிக்குப் புகியவாழ்வு நல்க ஒரு தலைவர் அவசியமாயிருந்தது.

2. முஸோலினியின் முதாதையர்

இத்தலியின் வட பாகத்தில் ரொமாக்கு என்ரொ மாகாணம் உண்டு. இது சரித்திரப்பிரசித்தி பெற்றது. “இந்த மாகாணம் இயற்கை வளத்தில்

ஆனால் அதைவிட மணித வளத்தில் அழகம் சிறந்தது ” என்று ஓர் இத்தாலிய கவிஞர் வருணித்திருக்கிறார். இம் மாகாண வாசிகள் தன்மதிப்புள்ளவர்கள்; கர்ம வீரர்கள்; அடைக்கலம் புகுந்தாரை ஆதரிக்கும் அரிய குணத்தினர். ஒரு சமயம் காரிபால்டியின் தலையை வெட்டிக் கொணர்வோர்க்குச் சன்மானம் அளிக்கப் பெறும் என்றும், அவனுக்கு உதவிசெய்வோர் கடுமையான தண்டனைகளுக்கு ஆளாவார்களென்றும் ஆஸ்திரிய அரசாங்கம் அறிக்கையிட்டிருந்தது. அப்பொழுது ஆஸ்திரியத் துருப்புகளால் தாக்குண்ட வெனிஸ் நகரத்தை நோக்கி, அந் நகரத்தைக் காப்பாற்றத் தனது வீரர்களுடன் காரிபால்டி புறப்பட்டான். அந்நகர ரொமாக்கூ வழியாகவே செல்லவேண்டியிருந்தது. அப்படி சென்றுகொண்டிருந்தபோது காரிபால்டியின் மனைவி நோயால் இறந்துவிட்டாள். ரொமாக்கூ மாகாண வாசிகளுக்குக் காரிபால்டியின் நிலவங்கள் யாவும் தெரிந்திருந்தன. ஆயினும் ஒருவராவது அரசாங்கத்தாருக்குத் துப்புக் கூறவேண்டுமே; இல்லவே இல்லை. பொதுவாகவே ரொமாக்கூ வாசிகள், தேசத் துரோகிகள், போருக்கு அஞ்சும் கோழைகள் முதலியவர்களைக் கண்டு வெறுத்து வந்தார்கள். சுதந்திர உணர்ச்சியுள்ளவர்களாதலால், பிறர்க்கு அடங்கி வாழ்வது உண்மையான வாழ்க்கையாகாது என்பது இவர்கள்

கொள்கை. தவிர இவர்கள் பெண்மையைப் போற்றி வந்தார்கள். பெண்மக்களின் அன்பும் தன்னல மற்ற சூயாகமும் இவர்கள் மனதைக் கவர்ந்தன. ரொமாக்கனின் தாய்மார்கள், நூற்றல், நெய்தல், பசுக்களைப் பராமரித்தல் முதலிய குடும்ப வேலைகளைத்தையும் கவனித்துவந்தார்கள். இத்தகைய ரொமாக்கனிலேயே நமது சரித்திர நாயகனான பெனிடோ முஸோலினி பிறந்தான்.

ரொமாக்கு மா க ர ண த் தி ல் பிரேதாப்பியோ (Predappio) என்பது ஒரு பெரிய கிராமம். இஃகொரு குன்றைத் தழுவிநின்றது. இந்தக் குன்றின் சரிவில் வரானோடிகாஸ்டோ (Varano-di-Costo) என்று ஒரு குக்கிராமம் உண்டு. அதன் அருகில் டோவியா என்று மற்றொரு கிராமம். சிந்து தூரத்தில் பார்லி என்று வேறொரு கிராமம். இவைகள் தனித்தனிப்பெயர்களால் அழைக்கப்பெற்றபோதிலும் எல்லாம் ஒரு கிராமத்தொகுதியாகவே இக் கிராமவாசிகள் கருதிவந்தார்கள். கிராமங்கள் மிகநெருங்கியிருந்தன; அதுபோல் கிராம ஜனங்களின் மனமும் நெருங்கிய உறவு பூண்டிருந்தது.

இந்தப் பிரதேசத்தில் முஸோலினி குடும்பம், பரம்பரைக் கௌரவம் வாய்ந்ததொரு குடும்பமாகக் கருதப்பெற்றுவந்தது. இந்தக் குடும்பத்தினர் பல நூற்றாண்டு

களுக்கு முன்னர் மஸ்லின் துணி வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள். இதனாலேயே இவர்கள் குடும்பப் பெயர் முஸோலினி* என்று ஆயிற்று. மஸ்லின் துணி ஆடம்பர வஸ்து. அதில் வியாபாரஞ் செய்கிறவர்கள் மிகக் கௌரவம் வாய்ந்தவர்களா யிருக்க வேண்டுமல்லவா? அந்தக் கௌரவத்தை இவர்கள் விடாமல் காப்பாற்றி வந்தார்கள். பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டிலேயே முஸோலினி குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தலைவர் பொலோக்னாவின் நாட்டாண்மைக்காரராக நியமிக்கப் பெற்றார். அக் காலத்தில் இந்தக் கௌரவம் எல்லோருக்கும் கிடைக்காது.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த குடும்பத்தில் 1854ம் வருஷம் பிரேதாப்பியோவில் லூயிஜி முஸோலினிக்கும் காதரீனாகார்துனிக்கும் குமாரராய் அலெஸ்ஸாந்தரோ முஸோலினி பிறந்தார். இவருடைய பெற்றோர்கள் இவ்வாய் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பவில்லை. எனவே இவர் ஒழுங்கான கல்வி கற்றார் என்று சொல்வதற்கில்லை. சுமார் பத்து வயதானதும், தோவாதோலா விலுள்ள ஒரு கொல்லன் பட்டரையில் வேலை கற்றுக்கொள்ள இவ்வாய் அனுப்பினார்கள். சிலகாலம்கழித்து

* மஸோலினி என்றும் சிலர் அழைக்கின்றனர்.

மெஸ்தோலா என்ற ஊருக்குச் சென்று வேலை பழகினார். இங்கு 1875-ம் வருஷ முதல் 1880-ம் வருஷம் வரையில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இந்த இடத்தில்தான் இவருக்குப் பொது வுடமைக் கொள்கைகள் அறிமுகமாயின. இவர் சிறு வயது முதற்கொண்டே அரசியல் விஷயங்களில் அக்கரை காட்டும் மனப்பான்மையுடையவராயிருந்தார். பின்னர் டோவியா என்ற ஊருக்கு வந்து தங்கிச் சொந்தத்திலேயே கொல்லன் பட்டரை யொன்று ஏற்படுத்தினார். இந்தக் கிராமத்தில் கட்சிப் பிணக்குகள் அதிகமாயிருந்தன. ஆயினும் இவருக்கு நிறைய வேலை கிடைத்தது. இந்த ஊரில் இவர் பொது வுடமைக் கொள்கையைப் பார்ப்பும் நோக்கத்துடன் ஒரு சங்கத்தை ஸ்தாபித்தார். இதில் பலர் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்தார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தாருக்கு இது பிடிக்க வில்லை. சங்கத்தைக் கலைத்து விட்டார்கள். அலெஸ்ஸாந்த்ரோவையும் சிறையில் வைத்தார்கள். சிறிது காலம் கழித்துச் சிறையிலிருந்து வெளி வந்த வுடன் இவர் பத்து மாதம் போலீஸ் கண்காணிப்பில் இருந்தார். இப்படி யிருந்தும், அரசாங்கத்தாரால் சந்தேகிக்கப்படும் நபர்களுக்கு இவருடைய வீடு அடைக்கலம் அளித்து வந்தது. அலெஸ்ஸாந்த்ரோ/ இவர்கள் அனைவருக்கும் ஆறுதல் கூறியதுடன் இவர்களுடைய ஊக்கம் குன்றாமலிருக்கும்படியும் செய்து வந்தார். இந்த

நிலைமையில், இத்தலியிலுள்ள ^{அலெக்ச} சமூகவாதக் கட்சியினர் எல்லா ஸ்தல ஸ்தாபனங்களையும் கைப்பற்றித் தங்கள் கொள்கைகளை நிலை நிறுத்த வேண்டுமென்று முயற்சி செய்து ஒருவாறு வெற்றியும் அடைந்தார்கள். பிரேதாப் பியோ நகர சபையிலும் ^{அலெக்ச} சமூக வாதக் கட்சியினர் பெரும் பான்மையோ ராயினர். அலெஸ்ஸாந்த்ரோ முஸோலினி, பிரேதாப்பியோவின் மேயராணர். நகர சபைத் தலைவருக்குரிய பொறுப்புகளைத்தையும் இவ் டு நன்கு உணர்ந்து நிறைவேற்றினார். 1892-ம் வருஷத் தில் பிரேதாப்பியோவில் இவர் தொழிலாளர் சங்க மொன்றை நிறுவினார். மற்றும், ^{அலெக்ச} சமூகவாதக் கொள்கைகளை ஆதரித்துப் பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி கட்டுரைகள் எழுதி வந்தார். இவைகளினால், இவ்வாறு ^{அலெக்ச} அதிகாரிகளின் சந்தேகமானது எப்பொழுதுமே சூழ்ந்து கொண்டிருந்தது. 1902-ம் வருஷத்தில் இத்தலி பார்லிமெண்டுக்குத் தேர்தல் நடைபெற்றது. இதன் காரணமாக ஆங்காங்குச் சில்லரைக் குழுப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அலெஸ்ஸாந்த்ரோ மறுபடியும் கைது செய்யப்பட்டார். தவிர, பாதிடிகள் கட்சியினரும், மிதவாதக் கட்சியினரும் அரசாங்க அதிகாரிகளோடு சேர்ந்துகொண்டு இவ்ருக்குச் சில்லரைத் தொந்தரவுகள் பல விளைவித்தனர். இதனிடையே இவர் மனைவி நோயுற்று இறந்து போனார். இதனால் அலெஸ்ஸாந்த்ரோவின் தேகமும்

மனமும் கட்டுத் தளர்ந்தன. 1910-ம் வருஷம் விண்ணுலகடைந்தார். சிறந்த நண்பர், உயர்ந்த மனிதர் ஒருவர் இறந்து போனதைக் குறித்து எல்லோரும் துக்கப்பட்டார்கள்.

ந. முஸோலினியின் பிறப்பு.

கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் பசுமை நிறைந்த மைதானம் ஒருபுறம்; பிற்தொரு பக்கம் குன்றுகளின் சரிவு; இடையிலே ஒரு கிற்ஸ்துவக் கோயில். இது பார்லி கிராமத்துக் காட்சி. இந்தக் கோயிலின் நிழலில் அக்கம் பக்கத்துக் கிராம வாசிகளிற் சிலர் தினந்தோறும் கூடி முக்கியமான விஷயங்களைக் குறித்துப் பேசுவார்கள். இப்படி கூடிப் பேசுவது ஒரு பழைய வழக்கம். இந்தக் கூட்டத்திலுள்ளோர் அறிவும் அனுபவமும் நிறைந்தவர்கள். வயோதிகர்களும் உற்சாகமுள்ள இளைஞர்களும் இங்குச் சமமாகப் பழகுவார்கள். அடிக்கடி கூடும் இக் கூட்டங்களில் காரிபால்டியுடன் ரோம் நகரத்தின்மீது படையெடுத்துச் சென்று அனுபவம் பெற்ற வயதான பலர் இருந்தனர். மாஜினி, காரிபால்டி இவர்களுடைய லட்சியங்களைப் பற்றியும், அந்த லட்சியங்கள் ஒருவாறு கைகூடினாலும், நாடுதற்போது சோர்வடைந்திருப்பதைப் பற்றியும், இத்தகி, மீண்டும் சரித்திரப்பெருமை யடைய வேண்டுமானால் ஒரு லட்சிய புருஷன் தலைவனாகத்

தோன்ற வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் இவர்கள் அவ்வப்பொழுது பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள். இவைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த இளைஞர்களின் மனதில் 'நாமும் அத்தகைய லட்சிய புருஷனாக ஏன் வரக்கூடாது' என்ற எண்ணம் உதித்தது. இந்தப் பேச்சுகளினிடையே, சில சமயங்களில், பத்திரிகைகளும் வந்து புகும். சிந்து நிதானமாகவும் ஆனால் தெளிவாகவும் படிக்கக் கூடிய ஒரு சிறுவனை, உயரமானதோர் இடத்தில் நிறுத்தி, அவனிடம் பத்திரிகையைக் கொடுத்துப் படிக்கச் செய்வார்கள். அவன் படிக்க, இடையிடையே அநுபவ வியாக்கியானங்கள் நடைபெறும். அக்காலத்திலேயே 'கிராமவாசிகள் பத்திரிகையின் பயன்களை நன்கு உணர்ந்திருந்தார்கள். நாகரிக வேகத்தோடு உருண்டு செல்ல முடியாத ஒரு மூலைக் காட்டுக்கிராமம்; அதில் படிக்கத் தெரிந்தவர் ஒரு சிலர்; உலக விஷயங்களைப் பத்திரிகைகளைப் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஆவலுடையோர் அதிலும் சிலர்; இவர்கள் அன்றாடச் செய்திகளைத் தங்கள் வியாக்கியானத்தோடு சேர்த்துப் பிறர்க்குச் சொல்லும்போது என்ன ஆனந்தமடைகிறார்கள்? எவ்வளவு பெருமை கொள்கிறார்கள்?

1883-ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 29ந் தேதி. கோடைகாலம். பகல் வேளை. சூரியன் காய்கின்றான்.

பார்லி கிராமத்து மாதா கோயிலின் நிழலில் கூடியிருந்த மஹா ஜனங்கள், மிகுந்த கவனத்தோடு, பத்திரிகைச்செய்திகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் அவர்களில் ஒருவருக்குமட்டும் இவ்விஷயங்களில் மனம் செல்ல வில்லை. அவர், தழுது மனதை எங்கேயோ அனுப்பிவிட்டு உடலை மட்டும் அங்கே இருத்தி வைத்திருந்தார். அவர் திடீரென எழுந்திருந்து தழுது வீட்டை நோக்கிப்புறப்பட்டார். அவர்கால்கள் வேகமாக அடியெடுத்து வைத்தன.

“இது முதற் பிரசவமல்லவா? சுகமாக முடிய வேண்டுமே. ஆண்டவன் அருள் கூட்டுவானா? ஆண்டகுழந்தையா யிருந்தால்—அதற்கு என்ன பெயரிடலாம்?—ஆம்; இத்தலியின் தற்போதைய சோர்வை நீக்கிப் புந்துயிர் கொடுக்க ஓர் ஆண்மகன் தேவைதான்—அத்தகைய வீரனுக்குத் தகப்பனா யிருக்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிட்டுமா?”

இப்படி ஒன்றன் பின்னொன்றாகத் தொடர்ந்து பல எண்ணங்கள் அவர் மனதில் தோன்றின. நடைசிறிந்து ஓட்டமாகவும் மாறியது. பாதி வழியில் தலை நிமிர்ந்து பார்த்தார். எதிரில் ஒரு கிழவி வேகமாக வருவது தென்பட்டது. அவள் முகத்திலே சந்தோஷம், கையையும் காலையும் வீசி ஆட்டிக்கொண்டு வந்தாள். இருவரும் நெருங்கினார்கள்.

‘ அலெஸ்ஸாந்த்ரோ ! ’

‘ என்ன செய்தி ? ’

‘ ஆண் குழந்தை !! ’

இதைக் கேட்டு, அலெஸ்ஸாந்த்ரோ புதிய மனிதனானார். முகத்திலே புதிய களை! தகப்பனாக விட்டோம் என்ற பெருமை! உலகத்திலே பிள்ளைகளைப் பெற்று விடுவது மிகவும் சுலபம். ஆனால் அவைகளுக்குத் தாயாகவோ தகப்பனாகவோ இருத்தல் கடினம். அந்தப் பொறுப்பை அலெஸ்ஸாந்த்ரோ நன்கு உணர்ந்திருந்தார்.

அலெஸ்ஸாந்த்ரோ/ கூட வந்த தாதியுடன் வீடு நோக்கி வேகமாகச் சென்றார். தழிது மனைவி ரோஸாமால்தோனி களைத்துப் படுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார். பக்கத்தில் குழந்தை ‘சுவா’ ‘சுவா’ என்று அழுதுகொண்டிருந்தது. அலெஸ்ஸாந்த்ரோ, அருகே சென்று இந்தக் காட்சியைக் கண்டார். சிறிது விலகி வந்தார்; உடனே கண்கள் மூடின; கரங்கள் குவிந்தன; நா கடவுளைத்துகித்தது. ‘ பெனிடோ என்பது இக்குழந்தையின் பெயர் ’ என்ற சொற்கள் வாயினின்று மெதுவாக வெளி வந்தன.

சிறிது நேரம் நிசப்தம். உடனே இச்செய்தி பிரேதாப்பியோ முழுவதும் பரவியது. அக்கம்பக்கத்தாசில் பலர் வந்து அலெஸ்ஸாந்த்ரோவைப் பாராட்டினார்கள்; குழந்தையை ஆசீர்வகித்தார்கள்.

வினையும் பயிர் முனையிலே

க. தாய்மையின் பெருமை

உலகத்திலே தோன்றிய மகா புருஷர்கள் அனைவரும் முதலில் தாயின் பள்ளிக்கூடத்திலேயே பயின்றிருக்கிறார்கள். தாயின் கனிந்த அன்பும் இனிய போதனைகளும் இவர்களிடத்திலிருந்த மனிதத் தன்மையைத் தட்டி எழுப்பி யிருக்கின்றன.

பெனிடோவின் தாயார் ரோஸா மால்தோனி அன்புக்கு அரசி. இவளுக்கு அமைதியே மகுடம்; பெருந்தன்மையே செங்கோல்; வீடே ராஜ்யம். இவளைத் தெய்வப் பிறப்பென்றே கிராமவாசிகள் கருதினார்கள். இவளுடைய முகத்தில் சாந்தமும் புன் சிரிப்பும் தாண்டவம் செய்தன. இவள் மெலிந்த தேகத்தினள்; ஆனால் அசைக்க முடியாத உறுதி பூண்டவள் என்று இவள் கண்கள் கூறின. இவளுக்கு உழைப்பில் சலிப்பென்பதே கிடையாது. இவள், வீட்டு வேலைகளைக் கவனித்து வந்ததோடு, கிராமத்துப் பிள்ளைகளை ஒன்று கூட்டிப் பாடஞ் சொல்லிக்கொடுத்து வந்தாள். பெனிடோ, முதன் முதலாகப் பாடங் கற்றுக் கொண்டது இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில்தான். வீட்டின் ஒரு

பகுதி தகப்பனாரின் உலைக்களம்; மற்றொரு பகுதி தாயாரின் பள்ளிக்கூடம். இரண்டிலும் முனோலினி பயிற்சி பெற்றான். சம்மட்டியின் சப்தம், தாயார் மெலிந்த குரலில் பிள்ளைகளுக்குப் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுக்கும்போது தாளம் போடுவது போலிருந்தது. ரோஸா மால்தோனி, கிராம வம்புகளில் சேரமாட்டாள். சிறிது ஒதுங்கி வாழ்வதிலேயே விருப்பங் கொண்டவள். முனோலினியின் பிற்காலப் பெருமைக்கு ரோஸா தேவியின் போதனையே காரணம் என்பதை யாரே மறுக்க முடியும்?

“அந்தோ! என் தாயார் தினந்தோறும் எவ்வளவு காரியங்களைச் செய்து முடிக்கவேண்டியிருந்தது! அவள் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்தாள்! நரம்புகள் தளர்ச்சியுற்றிருந்தன! இரவில் தூக்கமில்லை! அவள் இராக்காலங்களில் தனது படுக்கையிலிருந்து பலமுறை எழுந்து அங்குமிங்கும் உலவு வாள். பத்து முறை இருபது முறை அவள் எழுந்திருப்பாள். ஆயினும் விடியற் காலே எழுந்து தனது வீட்டு வேலைகளைக் கவனிக்கத்தொடங்குவாள். சரியாக எட்டு மணிக்குப் பள்ளிக்கூடம் தொடங்க வேண்டுமல்லவா?”

இவை முனோலினியின் எழுத்துக்கள். தாயார் அளித்த பயிற்சியே தனக்கு இந்தப் பெருமையைத் தந்திருக்கிற தென்பது முனோலினியின் பூரண நம்பிக்கை.

அலெஸ்ஸாந்த்ரோ முஸோலினி, தழீது தேசபக்தி யைச் சொல்லளவில் வரம்பு கட்டிக் கொண்டாரில்லை. கர்ம வீரரில்லவா? எப்படி வாய் வேதாந்தத்தில் திரு ப்தி யடைய முடியும்? அலெஸ்ஸாந்த்ரோ வீரர்களையும் தியாகிகளையும் லட்சிய புருஷர்களையும் வழி படுவதில் பெரு நம்பிக்கை கொண்டவர். தழீது குடும்பத்தின் பரம் பரையான கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுவதில் கண்ணுங் கருத்து மாயிருப்பவர். தாழ் வருந்தி பிறர்க்குதவுவதில் இன்பம் காண்பவர். இவர் சிறிது காலம் டோவியா வில் ஹோட்டல் ஒன்று வைத்து நடத்திக் கொண்டிருந் தார். அப்பொழுது பலரும் இவரிடத்தில் வந்து பழகு வார்கள். சிலரிடத்தில் பணமே வாங்காமல் இருப்பார். முக்கியமாகத் தேர்தல் காலங்களிலும், மகா நாடுகள் நடைபெறும் கீபாதும் வருவோர் பலருக்கு இவருடைய இடம், இலவச போஜன சாலையாகவே இருந்தது. சில சமயங்களில் தழீது ஆப்த நண்பர்களை வீட்டுக்கு அழை த்து வந்து விருந்துகள் நடத்துவார். அனைவரும் உல்லா சமாகப் பொழுது போக்குவார்கள். ரோஸா மால்கோனி, அக்கையாள் இவற்றை யெல்லாம் பொறுமையுடன் ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்து பார்த்துப் பெரு மூச்சு விடுவாள். வேறென்ன செய்வது?

அலெஸ்ஸாந்த்ரோ முஸோலினி, தழீது மூத்த குமாரனுக்கு. பெனிடோ என்று பெயர் வைத்ததன் ரக சியம் இப்பொழுது புலனாகிறதல்லவா?

இந்த பெனிடோ என்பவன் யார்? வட அமெரிக்காவின் தென்பாகத்தில் மெக்ஸிகோ என்றொரு நாடு உண்டு. இது கி. பி. 1521ம் ஆண்டு முதல் 1821ம் வருஷம் வரை ஸ்பெயின் தேசத்தவர் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்தது. இதற்குப் பிறகு இது ஸ்வாதினமடைந்து குடியரசாக மாறியது. இடையிடையே உள் நாட்டுக்குழப்பங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. இக்குழப்பங்களின் விளைவாக மாக்ஸ் மிலியன் என்பான், தான் சகாவர்த்தி என்று பட்டஞ்சூட்டிக்கொண்டான். இவனை எதிர்த்துப் போராடியவனை பெனிடோ என்பவன் இவனுடைய முழுப்பெயர் பெனிடோ பாப்ளோ ஜுவாரஸ். இவன் மெக்ஸிகோ குடியரசின் தலைவனாக கி. பி. 1861 முதல் 1872 வரை இருந்தான். இவன் சிறந்த வீரன். நாட்டுப்பற்றுடையவன். இவனைப்போல் தடிது மகன் இருக்க வேண்டுமென்பது அலெக்ஸாந்தரோவின் விருப்பம். இதனாலேயே குடும்பப் பெயரையும் சேர்த்து பெனிடோ முஸோலினி என்று தடிது குமாரனுக்குப் பெயரிட்டார்.

1883ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 29 தேதி பிற்பகல் இரண்டு மணிக்கு வரானேடிக்காஸ்டாவில் பெனிடோ முஸோலினி பிறந்த அதே சமயத்தில் ஆஸ்திரியா தேசத்துத் தலை நகரான வியன்னாவிலுள்ள ஷோன்பான் தோட்டத்தினிடையே அலங்காரமாக அமைக்கப் பெற்றிருந்த இரட்டைத் தலைக் கழுஞ்சிவையின் மீது ஒரு

பேரிடி விழுந்தது. இதன் பயனாகச் சிலையின் தலையா
னது அருகிருந்த ஒரு சட்டையில் அடைக்கலம் புகுந்து
கொண்டது. சிலையின் மீது இடி விழுந்தது; இத்த
லையின் சேர்வு மீதும் இடி விழுந்தது! பெனிடோ
முஸோலினி பிறந்தான்; புதிய இத்தலையும் பிறந்தது!

உ. பிள்ளைப் பருவம்

பெனிடோ, சிறு வயது முதற்கொண்டே துடுக்
காக இருந்தான். அரைக் கணமும் சும்மாயிருக்க மாட்
டான். எவரையேனும் சீண்டிக்கொண்டே யிருப்பான்.
தனது தாயாரின் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துக் கொண்டி
ருந்தபோதும் இவனைக்கண்டு எல்லாப் பிள்ளைகளும் பய
ப்படுவார்கள். பிள்ளைகள்/புத்தகங்கள்மீது கவனஞ்செலு
த்திப்படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது பெனிடோ, ஓசைப்
படாமல் பெஞ்சுகளின் கீழே குனிந்து நுழைந்து பிள்ளை
களின் காலே வடுக்கென்று கிள்ளிவிட்டுப் பின்னுக்குச்
சென்று விடுவான். அவர்கள் அழுவதைப் பார்த்துச் சிரி
ப்பான். அவர்களிடமிருந்து தனக்கு ஏதாவது விளை
யாட்டுச் சாமான் முதலியன வேண்டுமானால் அவர்களை
முறைத்துப் பார்ப்பான்; அவர்கள் அஞ்சுமாறு முகத்
தை வைத்துக்கொள்வான்; உடனே அவர்கள் கொடு
த்து விடுவார்கள். இவனது அகன்ற நெற்றியும் பிரகா
சமான கண்களும் எவரையும் இவனிடத்தில் இழுத்தன.

இவனோடுவகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த மேரியட்டா என்ற பெண் இவனிடத்தில் அதிக பயம் வைத்திருந்தாள். அந்தச் சிறுமி மிக அழகுடையவள். அவளிடத்தில் பெனிடோ அதிக ஆசை வைத்திருந்தான். அவளை அச்சுறுத்தியும் அழச் செய்தும் வேடிக்கை பார்ப்பதில் பெனிடோவுக்கு அதிக ஆர்வம். மேரியட்டா தனது வீட்டிலிருந்து வயல்களினூடே பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்து கொண்டிருப்பாள். அப்பொழுது பெனிடோ வழியில் ஒரு புதரில் மறைந்திருந்து திடீரென்று அவள் மீது பாய்வான். அவள் பயந்து ஓடுவாள்; ஓடக் கூடா தென்பான். அழுவாள்; அழக்கூடாதென்று உத்திரவு போடுவான். அவள் பயந்து பேசாமலிருப்பாள். எனவே, தான் வெற்றிகொண்டு விட்டதாக பெனிடோ கருதித் தலை நிமிர்ந்து முன்னே செல்வான். அவள் தன் தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டு தலை குனிந்து பின்னே செல்வாள். தனக்கு உபாத்தினியின் குமாரனுடைய பிரத்தியேகமான சநேகம் கிடைத்திருக்கிறதே யென்று மேரியட்டாவுக்குப் பெருமை. அழகான ஒரு சிறு பெண், தான் சொல்கிறபடி யெல்லாம் ஆடுகிறாளே யென்று பெனிடோவுக்கு ஆனந்தம். சில சமயங்களில் மேரியட்டாவின் இரண்டு வரிசையாகத் தொங்கும் தலை மயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு பெனிடோ குதிரை யோட்டுவான். இப்படியெல்லாம் வினையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது, திடீரென்று அவளைப் பிடித்திழுத்து முத்தம்

கொடுப்பான். அவனோடு விளையாடி சலிப்பேற்பட்டு விட்டால், அவனைப் பார்த்து மிகக் கண்டிப்புடன் "நீ போ" என்பான். அவளும் வாய் பொத்திக்கொண்டு போய் விடுவாள்.

பெனிடோ, தன் தாயார் பள்ளிக்கூடத்தில் எவரையும் சண்டைக்கீழுப்பான். பிறரை அடிப்பான்; தானும் அடி படுவான். வெளியில் சென்று கொண்டிருக்கும் போது, உயரமான மரம் முதலியவற்றின் மீது ஏறிக்கால் சட்டை, கைச் சட்டைகளைக் கீழித்துக் கொள்வான். சில சமயங்களில் தேகத்தில் இரத்த காயங்களும் உண்டாகும்.

௩. கோழையார் ?

பெனிடோ தினந்தோறும் காலையில், தன் தகப்பனருடைய குதிரையை நீர்த்தொட்டிக்கு அழைத்துச் செல்வான். அந்தச் சிறிய தூரத்திலும் அதனை வேகமாக ஓட்டி விட்டு வேடிக்கை பார்ப்பானேயன்றி மெதுவாக நடத்திச் செல்ல மாட்டான். அது மட்டுமா? துணிகரமாக, எவருடைய உதவியுமின்றி, குதிரை மீதேறிச் சவாரி செய்வான். வராஜை-டிகாஸ்டா கிராமத்தில் சாமான்களை ஏற்றிச் செல்வதற்கு உபயோகப்படும் கைவண்டி யொன்று புதிதாக வந்து வேலை செய்து கொண்டிருந்தது. கிராமத்துச் சிறுவர்கள் ஒன்று கூடி அதனை வேடிக்கை

பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பெனிடோ, ஒரு பக்கத்துச் சக்கரத்தைப் பிடித்துச் சுழற்றிக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது பெரிய பையனொருவன் இவனை வினையாட அழைத்தான். பெனிடோ, அவன் வார்த்தையை நம்பி, சக்கரத்தைவிட்டுச் சென்றான். சென்றதும் பெரிய பையன் இவனை முகத்தில் நன்றாக அடித்து விட்டுத் தான்போய் சக்கரத்தைப்பிடித்துச் சுழற்ற ஆரம்பித்தான். இது நம்பிக்கைத் துரோகமல்லவா? இந்த முதல் அநுபவம் பெனிடோவின் பசு மனதில் நன்றாகப் பதிந்து விட்டது. இவன் உள் நரம்புகள் துடித்தெழுந்தன. முகத்திலே இரத்தம் வடிந்தது. அழுது கொண்டே வீட்டுக்கு ஓடினான். 'யார் உன்னை அடித்தது?' என்று அவெஸ்ஸாந்த்ரோ கேட்டார். நடந்த வரலாற்றை பெனிடோ கூறினான். "ஓ! அந்தப் பெரிய பையன் அடித்தானா? நீ திருப்பி அடிக்கவில்லையே! ~~பெனிடோ~~ மாதிரி இங்கே அழுதுகொண்டு வருகிறாய்! போ வெளியே! அவனைத் திருப்பி நீ ஒருகை பார்க்கிற வரையில் நான் உன்னைப் பார்க்கமாட்டேன்" என்று சிந்தித்து கடிந்து கூற்றை பெனிடோ/கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டான். வன்மம் தீர்ப்ப தெப்படியென்று சிந்தினேரம் ஆலோசித்தான். பிறகு ஒரு பெரிய கல்லை எடுத்து அதற்குக் கூர்மையுண்டாகும்படி தீட்டிக் கொண்டான். பெரிய பையன் இருக்குமிடஞ் சென்று சமயம் பார்த்துத் தான் கொண்டு வந்த கல்லால் அவன்

தலையில் ஒரு முறையல்ல மூன்றுமுறை அடித்துவிட்டுத் திரும்பினான். அப்படி அடித்தபோது, “என் முகத்தில் காயமுண்டாக்கியுயல்லவா? இப்பொழுது உன் முகத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்” என்று சொல்லிக்கொண்டே அடித்தான். வீட்டுக்கு வந்து, தான் வெற்றி யடைந்ததைச் சந்தோஷத்துடன் வெளியிட்டான். அந்தச் சந்தோஷத்தில் தனது காயங்களின் நோயையும் மறந்தான். இந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி முஸோலினி பிற்காலத்தில் பல முறை பேசி யிருக்கிறான். “பிறருடைய உருட்டல் மிரட்டல்களுக்கு நாம் பயந்துவிடக் கூடாது. அப்படி பயப்படுகிறவன் கோழை” என்று இவன் அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. மனிதன் தன்னுடைய பிறப்புரிமையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமானால், “ஒரு கன்னத்தில் அடித்தால் மற்றொரு கன்னத்தைக்காட்டு” என்ற தத்துவத்தையோ, தோல்ஸ்தோயின் “சத்தியாக் கிரகக் கொள்கையையோ கடைப் பிடிக்கக்கூடா தென்பது முஸோலினியின் கருத்து. அலெக்சாந்தரோ, கமது மகனுக்குக் கூறிய மொழிகளில் அடங்கிய தத்துவமே பிற்கால பாசிஸ்ட் கொள்கையின் விரிவு என்று கூறினும் மிகையாகாது. நமது கடமையைக் கை நழுவ விட்டுவிட்டு, எதற்கும் அரசாங்கத்தாருடைய உதவியை நாடுவதென்பது முஸோலினிக்கு எப்பொழுதும் பிடிப்பதில்லை. “தலையில் கல்லால் அடிபட்ட காயங்களுடன் நான் வீட்டுக்கு வந்தது ஒரு முறையல்ல; பலமுறை.

ஆனால், அப்பொழுதும் என்னைக் காத்துக்கொள்ள எனக்குத் தெரிந்திருந்தது" என்று முஸோலினி ஓரிடத்தில் கூறுகிறான்.

ச. தளகார்த்தன் போல

பெனிடோ, தன்னுட னிருந்து வினையாடும் சிறுவர்களுக்கு ஒரு தளகார்த்தன் போலவே இருந்தான். துணிகரமான செயல் ஏதேனும் செய்ய வேண்டுமானால், அதற்கு எல்லோரும் சேர்ந்து பெனிடோவையே ஏவுவார்கள். ஒரு சமயம் கிராமத்தருகாமையில் இருந்த ஒரு தோட்டத்தில் ஓர் ஆப்பிள் மரம் இருந்தது. அதில் ஆப்பிள் பழங்கள் நிறைந்து பார்ப்பவர் நாவில் ஜலம் ஊறும்படி செய்தது. பெனிடோவைத் தலைவனாகக்கொண்ட சிறுவர் கூட்டம் இத்தோட்டத்தில் புகுந்தது. ஒரு பையன் மாத்தின் மீதேறிக் கிளைகளை உலுக்கிக் கொண்டிருந்தான். கீழே விழும் பழங்களை மற்றவர்கள் பொறுக்கிச் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தோட்டக்காரன் இதைப் பார்த்து விட்டான்; வந்தது கோபம்; உடனே ஒரு துப்பாக்கியை எடுத்து மாத்தின்மீதிலுள்ள சிறுவனை நோக்கிச் சுட்டான். சுடவே சிறுவன் பொத்தென்று கீழே விழுந்தான். காலிலே காயம். பார்த்தார்கள் மற்றச் சிறுவர்கள்; பயந்து ஓடி விட்டார்கள். ஆனால் ஒருவன் மட்டும் ஓடவில்லை. அவன்தான் பெனிடோ. காயமடைந்து

மூர்ச்சையாகிக்கிடக்கும் சிறுவனிடம் சென்று அவனைத் தூக்கித் தோள்மீது சார்த்திக்கொண்டு 'வீடு சேர்ந்து அவனுக்கு வேண்டிய சிகிச்சைகளைச் செய்வித்தான். இதனோடு இவன் மனம் திருப்தி யடையவில்லை. பயந்து ஓடிவந்த கோழைகளைத் தண்டிக்கவும் செய்தான்!

பெனிடோவுக்குப் பட்சிகளைக் கண்டால் நிரம்பப் பிரியம். எந்தப் பறவையா யிருந்தாலும், அவை எங்கே யிருந்தாலும் அவற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து விடுவான். ஒரு சமயம், உயர்ந்ததோர் ஆப்பிள் மாம் இருந்தது. அதன் அடியில் ஒரு சிறுவனும் ஒரு சிறுமியும் பயந்த சுபாவத்துடன் மேல்நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். மாத்தின் உச்சாணிக் கிளையில் ஒரு சிறுவன் காணப்பட்டான். எதற்காக அவன் அவ்வளவு உயரம் சென்றான்? மாத்தில் பழங்கள்கூட இல்லை. சிறிது நேரங் கழித்துச் சிறுவன் கீழிறங்கி வந்தான். இவன் கையிலே இரண்டு சிறு பட்சிகள் கீச்சு கீச்சென்று கத்திக் கொண்டிருந்தன. இவனே பெனிடோ. சிறுமி மேரியட்டா. மற்றொரு சிறுவன், பெனிடோவின் சகோதரன் ஆர்னால்டோ.

“பெனிடோ! எங்களுக்குக் கொடு” என்றார்கள் சிறுவர்கள்.

“முடியாது” என்றான் பெனிடோ. இவன் முகத்தில் வெற்றியும் சந்தோஷமும் கலந்து விளையாடின.

உயர இருக்கும் பொருள்களை அடைய விரும்புவோர்
கீழே இருந்தால் கிடைக்குமா? அவர்களும் மேலேற
வேண்டுமல்லவா?

பகற்காலங்களில் பதுங்கிக் கிடக்கும் ஆந்தைகளை
வெளியே இழுத்துக் கொணர்ந்து வெளிச்சம்
காட்டுவதில் பெனிடோவுக்குப் பரம சந்தோஷம்.
இதற்காக என்ன கஷ்டங்கள் நேர்ந்தாலும் சுகி
த்துக் கொள்வான். ஒரு சமயம், கண்ணியிலகப்ப
டுத்தி வைக்கப் பெற்றிருந்த சில பட்சிகளின் மீது
பெனிடோ ஆசை கொண்டான். உடனே அவற்றின்
சொந்தக்காரனுக்குத் தெரியாமல் கண்ணியிலிருந்து
அவற்றை விடுதலை செய்து எடுத்துக்கொண்டு வந்து
விட்டான். இதனையறிந்த சொந்தக்காரன் இவனைத்
தூர்த்திக்கொண்டு ஓடி வந்தான். குறுக்கே ஒரு நதி.
வீரமுள்ள பெனிடோ ஆற்றைக் கடந்து அப்புறம்
போய் விட்டான். ஆனால் அகப்படுத்திய பறவைகளை
மட்டும் கை விடவில்லை.

பெனிடோவுக்கு ஒரு கணமும் சும்மாயிருக்க
முடியாது. ஏதாவது ஒரு காரியத்தைச் செய்து
கொண்டிருக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடமில்லாத நாட்
களில் இவன் தன் சகோதரனான ஆர்னால்டோவுடன்
மண்வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு ஆற்றங்கரை யோரமாக

ஏதேனும் வேலை செய்து கொண்டிருப்பான். ஒரு சமயம் பெனிடோ, தன் வீட்டிலிருந்த வண்ணம் சுமார் ஒரு மைல் தொலைவிலுள்ள ஒரு மலைச்சரிவின் இயற்கையழகில் ஈடுபட்டிருந்தான். அப்பொழுது அங்கே பிலிப்போன் என்ற ஒரு கிழவன் மண்வெட்டியால் நிலத்தைப் பண்படுத்திக் கொண்டிருந்தான். இதைப் பார்த்த பெனிடோ ஓர் அம்புபோல் அவனிடம் பாய்ந்துசென்று, அவன் மண்வெட்டியைப் பிடுங்கி வேலை செய்யத் தொடங்கினான். கிழவனே பிரமித்துப் போய்விட்டான். பெனிடோ அவனிடம் ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்லவில்லை. அவன் முகத்தையும் பார்க்கவில்லை. தேகத்தில் நன்றாக வியர்வை உண்டாகும் வரை வேலை செய்து விட்டுத் திரும்பினான்.

௫. தகப்பனார் கற்றுக்கொடுத்த பாடம்

சிறிது வயது வந்த பிற்பாடு, பெனிடோ, தன் தகப்பனாருடைய பட்டரையில் வேலை கற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கினான். வாழ்க்கையானது காடுமுரடான தென்றும் அதில் ஈடுபடுவதற்கு உரமுள்ள சரீரம் வேண்டுமென்றும் அலெஸ்ஸாந்தரோ நம்பினார். எனவே, தடிது மகனுக்குக் கடுமையான பயிற்சிகளைக் கொடுத்துப் பழக்கினார். பெனிடோ, சும்மட்டி எடுத்து அடிப்பது, காந்தகிணறுவது முதலிய எல்லாவேலைகளையும் சிறிதும்

சோம்பலின்றிச் செய்வான். சிறிது கவனக்குறைவாக இருந்தால் அலெஸ்ஸாந்த்ரோ தலையில் குட்டுவார். சம்மட்டி எடுத்து அடிக்கும்போது, நெருப்புப் பொறி பறப்பதைக் கண்டு பயந்து ஒதுங்கினாலும் அல்லது கண்ணை மூடிக்கொண்டாலும் அலெஸ்ஸாந்த்ரோவுக்குக் கோபம் வரும். “இப்படியெல்லாம் பயந்தால் வேலை கற்றுக் கொள்வதெப்படி!” என்று கடிந்து பேசுவார். சில வேளைகளில் தோற் பட்டையால் அடித்தும் விடுவார். விதி, விதி என்று சொல்லி வாய் மூடி மெளனியா யிருப்பவன் மனிதனாகாநென்றும், அவ்விதியை வெல்ல முயல்வோனே மனிதத்தன்மையை எளிதில் பெறுவான் என்றும் அலெஸ்ஸாந்த்ரோ கூறுவார். “பிறர் கையால் இரண்டு அடிபடுவதைக் காட்டிலும் என் கையால் ஒர் அடி படு” என்று பெனிடோவுக்கு உபதேசிப்பார். ஆனால் பெனிடோவுக்கு, இந்தக் கடுமையான பயிற்சி சில சமயங்களில் கசப்பா யிருக்கும். ஒரு நாள், அலெஸ்ஸாந்த்ரோ இவனை நன்றாக அடித்து விட்டார். இவனுக்கு இது தாங்கவில்லை. சொல்லாமல் ஓடிவிட்டான். பிறகு இரவு நெடுநேரம் கழித்துத் ~~விட்டுக்குக்~~ திரும்பி வந்து மெளனமாகப் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டான். இதையறிந்த தாயார் இவனை அருகே யழைத்து இருத்திக்கொண்டு நல்ல புத்திமதிகள் கூறினாள். பெனிடோவின் மனம் மாறுபட்டது. மறுநாள் காலை வழக்கம்போல் பட்டரைக்குச் சென்றான். அன்றுதான் தாய்மையின்

பெற்றியை பெனிடோ நன்கு உணர்ந்தான். பெனிடோ வுக்கு வினையாட்டுப் புத்தி அதிகமா யிருந்தபோதிலும், உலைக்களத்தில் தகப்பனாருக்குப் பேருதவியாக இருந்தான். குறிப்பறிந்து நடந்துகொள்ளும் ஆற்றல் இவனிடம் நிரம்பி யிருந்தது. மற்றும் இயந்திர சம்பந்தமான வேலை களில் இவனுக்கு இயற்கையான ஒரு பற்றும் கூர்மையான அறிவும் இருந்தன. இந்த இயந்திர அறிவு இவனுக்குப் பிற்காலத்தில் பெரிதும் பயன்பட்டு வந்தது. 'அவந்தி!' என்ற தினசரிப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் பிற்காலத்தில் இவன் இருந்தபோது, புழுதி நிறைந்த ஒரு பாதையில் தனது மோட்டாரசைச் செலுத்திக் கொண்டு சென்றான். வழியில் வண்டி கெட்டு விட்டது. அருகாமையிலுள்ள ஓர் ஊருக்கு அதனைத் தள்ளிச் சென்றான். அவ்வூரில் அன்று ஒரு திருவிழா. பட்டரைகள் உள்பட எல்லாத் தொழிற்சாலைகளும் மூடப்பட்டிருந்தன. ஒரு பட்டரைச் சொந்தக்காரன் மட்டும் இவனுக்கு உதவி செய்ய முன்வந்தான். ஆனால் அவன் உலையில் நெருப்பில்லை. உடனே முஸோலினி உள் சென்று துருத்தி ஊதி நெருப்புண்டாக்கி, கெட்டுப்போன சாமான்களைப் பழுது பார்த்துக்கொண்டு சென்றான். பட்டரைச் சொந்தக்காரன் பிரமித்து நின்றான்!

கல்விப் பயிற்சி

க. “கல்லூரியும் சிற்றயும் ஒன்றே”

பெனிடோவின் கல்வி விஷயத்தில் ரோஸாமால் தோனி பெரிதும் கவலை கொண்டாள். கிராமத்தில் அளிக்கப்படும் கல்வி, வாழ்க்கைக்குத் துணை செய்யா தென்றும், பல பெரியாருடைய பழக்கம் தன் மகனுக்கு ஏற்பட வேண்டுமென்றும் அவள் கருதினாள். இது விஷயமாகத் தம்பதிகள் பல நாட்கள் யோசனை செய்தனர். அக்காலத்தில் பாதிரிமார்கள் வைத்து நடத்திய பள்ளிக் கூடங்களே முக்கிய நகரங்களில் இருந்தன. இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் அளிக்கப்பெற்ற பயிற்சியை அலெஸ்ஸாந்தரோ வெறுத்தார். பொதுவாகவே, அக்காலத்தில் பாதிரிமார்களிடத்தில் ஒருவித துவேஷம் பரவி யிருந்தது. கடைசியில், தடித்து மனைவியின் வற்புறுத்தலுக்கு இணங்கி, பேன்ஸா (Faenza) என்ற ஊரில் சலேஷியப் பாதிரிமார்கள் நடத்திவந்த பள்ளிக்கூடத்திற்கு பெனிடோவை அனுப்புவ தென்று அலெஸ்ஸாந்தரோ தீர்மானித்தார். இதைப்பற்றி முஸோலினி தனது சுய சரிதையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறான்:—

“பாதிரிகள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்ப எந்தகப்பனார் முதலில் சம்மதிக்கவில்லை. பிறகு (என்

தாயார் வற்புறுத்தலின் பேரில்) சம்மதித்தார். நான் புறப்படுவதற்கு முன்பு சில வாரங்களாக என் மனதில் ஒரு வித அமைதியின்மை ஏற்பட்டிருந்தது. கல்வாரிகளும் சிறைச்சாலைகளும் ஒன்றே என்ற கருத்து எனக்கு இருந்தது. இதில் போய்ச் சேருவதற்கு முன்பு எனக்கிருந்த சுதந்திரத்தைப் பூரணமாக அனுபவித்து விடத் தீர்மானித்தேன். அக்டோபர் மாத மத்தியில் நான் புறப்படுவதற்கு வேண்டிய துணிமணிகள் பணம் முதலியன யாவும் தயாராகி விட்டன. சகோதர சகோதரினை விட்டுப் பிரியப்போகிறேமே யென்ற துக்கம் என்னை அதிகம் பாதித்ததாக நினைவில்லை. அப்பொழுது எட்வின்ஸ் என்ற என் சகோதரிக்கு மூன்று வயது; ஆர்னால்டோ என்ற என் சகோதரனுக்கு ஏழு வயது. ஆனால் நான் கூட்டிலே அடைத்து வைத்திருந்த ஒரு சிறிய பட்சியை விட்டுப் பிரிகிற வருத்தம் மட்டும் என்னை அதிகமாகத் துன்புறுத்தியது. நான் புறப்படுவதற்கு முந்திய நாள், ஒரு பையனோடு சண்டை போட்டேன். என் கையால் அவனைக் குத்தப் போனேன். அவன் மீது அடி விழுவதற்குப் பதிலாகச் சுவர் மீது விழுந்தது. இதன் பயனாக விரல் கணுக்களில் நல்ல காயம் ஏற்பட்டது. எனவே, மறுநாள் நான் கைக்கட்டுடனேயே புறப்பட்டேன். என் தாயாரிடம் பிரயாணம் சொல்லிக் கொள்ளும்போது நான் அழத்தொடங்கினேன். பிறகு என் தகப்பனாரும் நானும் ஒரு கழுதை வண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்தோம். வண்டி மெதுவாகச் சென்றது. சுமார் இருநூறு கஜம் போனதும், கழுதை கால் தடுமாறிக் கீழே விழுந்தது. ‘அபசகுனம்’ என்றார் என் தகப்ப

ரார், சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் கழுதை சமாளித்துக் கொண்டு எழுந்து முன்னோக்கிச் சென்றது. வழியில் நான் வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லவில்லை. சுற்று முற்றும் இயற்கைக் காட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டு சென்றேன். பட்சிகள் பறப்பதிலும், சலசலவென்ற சப்தத்துடன் ஓடும் நதியின் போக்கிலும் என் மனம் ஈடுபட்டது. பார்வி கிராமத்தைக் கடந்தோம். அந்த ஊரின் காட்சி என் மனத்தில் நன்றாகப் பதிந்தது. ஒரு சமயம், நான் நான்கு வயதுக் குழந்தையாயிருந்தபோது இந்த ஊரில் வழி தெரியாமல் திரிந்ததாக ஞாபகம் இருக்கிறது. அப்பொழுது என் பெற்றோர்கள் என்னை நெடுநேரம் தேடினார்கள். கடைசியில் ஒரு சக்கிலியன் வீட்டில் அமைதியாக உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டு பிடித்து அழைத்துச் சென்றார்கள்.

பேன்ஸா நகரத்திற்குள் துழைவதற்கு முன்னால் வழியிலிருந்த இரும்புப் பாலம் என்னைப் பெரிதும் ஈர்த்தது. சலேஷியப் பாதிரிமார்கள் கல்லூரிக்கு சாங்கன் சென்றபோது பிற்பகல் இரண்டு மணியிருக்கும். கல்லூரித் தலைவரிடம் என்னைக் கொண்டு நிறுத்தினார் என் தகப்பனார். அவர் என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்து 'இவன் சுறுசுறுப்புள்ளி சிறுவனாயிருப்பானென்று எதிர் பார்க்கிறேன்' என்று சொன்னார். பிறகு என் தகப்பனார் என்னைக் கட்டிடத்தழுவி முத்தங் கொடுத்தார்; கண்ணீர் பெருக்கினார். என்னை விட்டு அவர் பிரிந்து சென்றவுடன் நான்தேம்பித் தேம்பியழத் தொடங்கினேன்.'

கல்லூரியில்சேர்ந்த சில நாட்கள் வரை பெனிடேர் இயற்கையான சுறுசுறுப்போடு இல்லை. பெற்றோரின் பிரிவு இவனைப் பெரிதும் வருத்தியது. அதுமட்டுமல்ல; தன்னுடைய சுயேச்சை வாழ்க்கையானது கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாக இவன் கருதினான். பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளோடு சந்தோஷமாகக் கலந்து பேச மாட்டான். சில சமயங்களில் ஆசிரியர்களிடம் முரட்டுத்தனமாக நடந்துகொள்வான். வகுப்பு வேலை முடிந்ததும், நேரே கல்லூரிப் புத்தகசாலைக்குச் சென்று நீண்டநேரம் ~~கிணற்றுக்குள்~~ படித்துக்கொண்டிருப்பான். தாந்தே, \$ வர்ஜில், || சீஸர் || முதலிய பேராசிரியர்கள் எழுதிய நூல்களிடம் பெரிதும் இவன் இச்சமயம்

\$ கி. மு. 1265-1321. சிறந்த இத்தாலியக் கவிஞன்.

இவனுடைய ‘தெய்விக நாடகம்’ (டிவைன்காமெடி) என்ற காவியம், பிற்காலக் கவி உலகத்தில் பிரகாசம் பெற்று விளங்குகிறது.

11 க. மு. 70-19. ரோமாபுரியின் தேசிய கவி. இவன் மிகச் சிறு வயதிலேயே கவிகள் பாடத் தொடங்கினான்.

12 க. மு. 100-44. ரோம சரித்திரத்தில் பிரசித்திபெற்றவன். புருடஸ் என்பவனால் கொலை செய்யப்பட்டான். சிறந்த நாவலன்; ராஜதந்திரி; படைவீரன்; சிற்பி. இவனுடைய சரித்திர நூல்கள் பெரிதும் கொண்டாடப்படுகின்றன.

ஈடுபட்டான். அவர்களுடைய நடையும் உயர் கருத்துக் களும் இவனை ஒருகாவிய ரஸிகனாகச் செய்துவிட்டன. பிற்காலத்தில் பெனிடோ ஒரு சிறந்த நூலாசிரியனாக விளங்கினான் என்பதில் என்ன ஆச்சரியம்!

உ. பாவ மன்னிப்பா ?

கல்லூரியின் போக்கும், தான் அங்கே அடைபட்டிருப்பதும் பெனிடோவுக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. இவனேடு நெருங்கிப் பழகவும், கல்லூரியின் மற்ற மாணக்கர்கள் அஞ்சினார்கள். இவனுடைய நடவடிக்கைகள் ஆசிரியர்களுக்கு வெறுப்பைத் தந்தன. கல்லூரியைச் சேர்ந்த ஆலயத்திற்குச் சென்று தொழுகையில் கலந்துகொள்ளமாட்டான். இதனால் பாதிரிமார்கள் இவனைப் பள்ளிக்கூடத்தினின்று விலக்கவிடத் தீர்மானித்தார்கள். இதையறிந்த தாயார் ஓடிவந்து, தன் குடும்பத்தின் ஏழ்மை நிலையைக் கூறி, மகனை எப்படியாவது படிப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டாள். தாயாரின் கண்ணீரினால் பாதிரிகள் மனமிளகி, பெனிடோவைப் பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்துக்கொண்டார்கள். ஆயினும் அவர்களுக்குப் பெனிடோவிடம் விருப்பு ஏற்படவில்லை.

மற்றொரு சமயம், பெனிடோவின் முாட்டுச் சபாவம் பாதிரிமார்களுக்கு அருவருப்பைத் தந்தது. எப்ப

டியாவது இம்முறை கல்லூரியினின்று இவனை விலக்கி விடுவதென்று தீர்மானித்தார்கள். பெனிடோவின் தாயார் மீண்டுமீவேண்டிக்கொண்டாள். தன் மகனுக்கு ஏதேனும் தண்டனை கொடுத்துத் திருத்திக் கல்லூரியில் வைத்துக் கொள்ளுமாறு பிரார்த்தித்தாள். எனவே இவன்பன்னிரண்டு நாட்கள் வரை, தினந்தோறும் நான்கு மணி நேரம், கீழே பரப்பப்பட்டிருக்கும் சோளத்தின்மீது மண்டியிட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று உத்திரவிட்டார்கள். தான் நடந்துகொண்டது தவறென்றும் தன்னைத் திருத்திக்கொள்வதாகவும் ஒத்துக்கொண்டால் இவனை மன்னித்து விடுவதாகக் கூறினார்கள் பாதிரிகள். பெனிடோவா மன்னிப்புக் கேட்பவன்? பன்னிரண்டு நாட்களும் மண்டியிட்டுத் தண்டனையை அனுபவித்துத் தீர்த்தான். பத்தாவது நாள் இவன் முழங்காற்களில் இரத்தம் வடிய ஆரம்பித்தது. தண்டனை முடிந்ததும் ஒரு பாதிரி இவனைப் பார்த்து “முஸோலினி! உன் ஆகமா நரகத்தைவிடக் கொடியது. நாளையே சென்று செய்வினைக்கு மனமிரங்கி, பாவ மன்னிப்புக் கேள்” என்றான். பாவமன்னிப்புக்கும் முஸோலினிக்கும் எவ்வளவு தூரம் என்பதை அந்தப் பாதிரி அறியவில்லை. மறு நாள் பாவ மன்னிப்புக் கேட்க மறுத்துவிட்டான். பாதிரிமார்களின் வற்புறுத்தலுக்கு அஞ்சி எவருக்கும் சொல்லாமல் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு ஓடிவிட்டான். ஆயினும் இவனைத் தேடிப்பிடித்து நன்றாக அடித்தார்கள்.

இந்தக் கடுமையான பயிற்சி, பெனிடோவுக்குப் பிற்காலத்தில் பெரிதும் உதவியது. எவனொருவன் தலைவனாக இருக்க விரும்புகிறானோ அவன் முதலில் தொண்டனாக இருக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டு மல்லவா? வாழ்க்கையில் ஒழுங்கு வேண்டும் என்ற பெரிய பாடத்தைப் பாதிரிகள் பள்ளிக்கூடத்திலேயே இவன் கற்றான். பிற்காலத்தில் ஒரு சமயம் இவன் பெருமூச்செறிந்து பின் வருமாறு கூறுகிறான்:—

“என் வாழ்க்கையில் என்மீது யார் இரக்கங் காட்டியிருக்கிறார்? ஒருவருமில்லை, பரம தரித்திர நிலையிலே ஏன் குடும்பம் இருந்தது. என் வாழ்க்கையோ துவர்ப்புச் சுவை நிரம்பியது. அப்படியிருக்க, நான் எங்கிருந்து கருணை யென்பதைக் கற்றுக் கொண்டிருக்க முடியும்? பள்ளிக்கூடத்திலா? பாதிரிகள் மடத்திலா? அல்லது உலகத்திலா? எங்கு மில்லை, அப்படியிருக்க நான் ஒதுங்கியிருக்கிறேன், தனிமையைவிரும்புகிறேன், கடுமையாக நடந்து கொள்கிறேன், பிடிவாதம் பிடிக்கிறேன் என்று ஏன் ஜனங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்?”

௩. இதிகாச நாயகர் வரிசை

சுலேஷியப் பாதிரிமார்கள் கல்லூரியில் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு பெனிடோ, தன் கிராமத்துக்குத் திரும்பிவந்தான். அப்பொழுது இவனுக்கு வயது பதினைந்து. அப்பொழுதே இவன் உள்ளத்தில் உயர்ந்த

லட்சியங்கள் குடிக்கொண்டுவிட்டன. வாழ்க்கையைப் பண்படுத்துவன ஒழுங்கும் ஒழுக்கமும் என்பதை நன்கு உணர்ந்தான். மதுபானத்தையும் சிகரெட் பிடிப்பதையும் நிறுத்திவிட்டான்.

பள்ளிக்கூடத்திலிருந்தபோது இவன் ரோமாபுரியின் பழைய சரித்திர நூல்கள் பலவற்றையும் படித்தான். ரோம ஏகாதிபத்தியத்தின் முற்கால நிலையையும் தற்கால நிலையையும் மனதிற்குள் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பான். பள்ளிக்கூடத்து நோட்டுப் புத்தகங்களின் ஓரத்தி லெல்லாம் 'ரோம்' என்று அடிக்கடி எழுதுவான். பெஞ்சுகளின் மீது கத்தி முனையினால் 'ரோம்' என்று செதுக்கிவைப்பான். ரோமாபுரியின் இதிகாச நாயகர்களின் வரிசையில் தனக்கு ஒரு ஸ்தானம் உண்டு என்ற உறுதியான எண்ணம் இவன் பசுமை உள்ளத்திலே துளிர்க்க ஆரம்பித்தது. பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து திரும்பி வந்த பிறகு இவனுடைய செயல்கள் யாவும் மேற்படி லட்சியத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தன. ஒரு சமயம் நள்ளிரவில் இவன் தன் அறையின் கதவைத் தாளிட்டுக்கொண்டு பிரசங்கஞ் செய்யத் தலைப்பட்டான். இஃது உறங்கிக்கொண்டிருந்த தாயாரை எழுப்பியது. அவள் பயந்து எழுந்து கதவைத் தட்டி என்ன செய்தியென்று விசாரித்தாள். "பைத்தியக்காரர்களன்றோ இரவில் தாங்களே பேசிக்கொள்வார்கள்" என்

றாள். “அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை அம்மா! பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுவதற்குப் பழக்கிக்கொள்கிறேன். இத்தனி முழுவதும் என் முன்னர் நடுங்கக்கூடிய ஒரு காலம் வரப்போகிற தென்பதை நம்புங்கள்” என்று அமைதியாகப் பதில் கூறினான் பெனிடோ.

~~பெனிடோ~~ பெனிடோ ஒரு நிமிஷமாவது சும்மாயிருந்ததில்லை. ஏதாவது புத்தகங்களைப் படித்துக்கொண்டிருப்பான்; பிறருக்கு உரக்கப் படித்துக்காண்பிப்பான். பிரஞ்சு ஆசிரியனான விக்டர் ஹ்யூகோஸ் என்பானுடைய நூல்களில் இவனுக்கு அதிகமதிப்பு உண்டு. ஓய்வு நேரங்களில் கிராமத்தைச் சுற்றியுள்ள இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டு களித்துவருவான். இப்படி சுற்றித் திரியும்போது கிராமவாசிகளின் குறைநிறைகளை நன்கு அறிந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.

பெனிடோவை எந்தத் தொழிலில் அமர்த்துவது என்பதைப்பற்றி அலெஸ்ஸாந்த்ரோவும் ரோஸா/மால்தோனியும் கலந்து ஆலோசித்து உபாத்திமைத் தொழிலே சிறந்த தென்று முடிவுக்கு வந்தார்கள். இதில் ஆச்சரியமில்லை. தாயாரின் தொழிலை மகன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாமா? பார்லிம்போபோலி என்ற ஊரிலுள்ள

§ கி. பி. 1802-1885. சிறந்த பிரஞ்சு கவி; நாவலாசிரியன்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக்கூடத்தில் பெனிடோவைக் கொண்டு சேர்ப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பெற்றது. அப்படியே பெனிடோ அங்கு போய்ச் சேர்ந்து மூன்று வருஷ காலம் படித்தான். அங்குப் பல அறிஞர்களின் கீழி ருந்து பாடங் கேட்டு வந்ததனால் இவனுடைய அறிவு வளர்ச்சியடைந்தது; இவன் உள்ளத்தில் கவி மணங் கமழ்ந்தது. படிப்பு முடிந்து இவனுக்குத் தகுதிப் பக்கி ரமும் கிடைத்தது. வீடு திரும்பினான். அப்பொழுது இவனுக்கு வயது பதினெட்டு.

IV

உத்தியோக வேட்டை

க. பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்

தகப்பனாருக்கு வயதாகிவிட்டது. தாயாரோ உடல் மெலிவுற்றிருந்தாள். இந்த நிலையில் குடும்பப் பாதுகாப்புப் பொறுப்பை பெனிடோ அதிகமாக உணர்ந்தான். பெற்றோரை விட்டுப் பிரிந்து வெகுதூரம் சென்று சம்பாதிப்பது இவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. எனவே பிரேதாப்பியோவிலேயே எங்காவது உத்தியோகம் கிடைத்தால் நல்லது என்று கருதினான். அச்சமயத்தில், பிரேதாப்பியோ நகர சபை காரியாலயத்தில் ஒரு குமாஸ்தா வேலை காலியாக இருந்தது. அதற்கு மனுச் செய்துகொண்டான். ஆனால் இவன் வயதில் மிகச் சிறியவனென்றும், அரசியல் விஷயங்களில் தீவிரக் கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறான் என்றும் காரணங்கள் காட்டி இவன் மனு நிராகரிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது பெனிடோ, நகர சபைத் தலைவரைப் பார்த்து, “கனவான்களே! இந்த மனுவை நிராகரித்ததற்காக நீங்கள் ஒரு காலத்தில் வெட்கப்படவேண்டி வரும்” என்று தைரியமாகக் கூறினான். உண்மையான மொழிகள்!

பிறகு இத்தலியின் அழகுக் களஞ்சியம் என்று சொல்லத்தக்க ரெக்கியோ எமிலியா ஜில்லாவி லுள்ள குவால்டீரி (Gualtieri) என்னும்²⁰ ஓர் ஆரம்பப் பாடசாலையில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பெற்று அங்கே போய்ச் சேர்ந்தான் பெனிடோ. மாதச் சம்பளம் ஏறக் குறைய இருபத்தெட்டு ரூபாய். இதில் சுமார் இருபது ரூபாய் சாப்பாட்டிற்கும், தங்குமிடத்திற்கும் செலவு செய்துவிட வேண்டியிருந்தது. மிகுதித் தொகையைக் கொண்டு வாழ்க்கைச் சுகங்களை எங்ஙனம் அநுபவித்தல் முடியும்? தகுந்த நண்பர்களும் இல்லை. முதலில் சிறிது சிரமப்பட்டான்.

பள்ளிக்கூடம் காலையில் தொடங்கிப் பகல் ஒரு மணி வரை நடைபெறும். அதன் பிறகு பெனிடோவுக்கு ஓய்வதான். அப்பொழுது படிப்பதிலும், நண்பர்களுடன் வழுவதிலும் காலத்தைச் செலவழிப்பான். இந்த ஓய்வு காலங்களில்தான் பெனிடோ, நாட்டியமாடவும் பிடிவாசிக்கவும் கற்றுக்கொண்டான். பெனிடோவிடம் நாற்பது பிள்ளைகள் படித்தார்கள். இளமை நிறைந்த ஆசிரியருக்கும் இள மனமுள்ள மாணாக்கர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது.

ஆனால் பெனிடோவுக்கு இந்தவேலை பிடிக்கவில்லை. புதிய எண்ணங்களிலும் புதிய செயல்களிலுமே இவன்

மனம் நாடிச்சென்றது. உயிரற்ற பழமையைப் போற்றி விட்டுச் செயலளவில் சும்மாகிடப்பதை இவன் பெரிதும் வெறுத்தான். குவால் டிரியில் ~~சுமார்~~ ^{அரசி} வாசகக் கட்சியினருக்குச் செல்வாக்கு இருந்தது. அந்தக் கட்சித் தலைவர்களுடன் இவன் பழகினான். அவர்கள் அரசியலை ஒரு பொழுதுபோக்காகவே கருதினார்கள்; வாழ்க்கையின் உயிர் நாடியாகக்கொள்ளவில்லை. இது பெனிடோவுக்குப் பிடிக்குமோ? இதனால் இவன் ஆடல்பாடல்களில் வெறுப்புக்கொண்டவனென்றே, வரட்டு வேதாந்தியென்றே கருதிவிடக்கூடாது. அரசியலை ஒரு களியாட்டமாகக்கருதக்கூடாது என்பதே இவன் கோரிக்கை. குவால் டிரியில் இவன் ~~ஆதாரம்~~ ^{ஆதாரம்} காலமே இருந்தான். இந்தச் சொற்ப காலத்தில், இவன் தன் பிற்காலத்திற்கு உபயோகப்படக்கூடிய பல அநுபவங்களைப் பெற்றான். நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் வீழ ஏழைகள் உழைப்பதையும், அவ்வுழைப்பின் பயனைச் செல்வர்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கை மூலமாக அநுபவிப்பதையும் இவன் கண்டு மனம் புண்ணடைந்தான்.

வாழ்க்கையிலே லட்சியமும், அதனைச் செயலில் கொண்டிருந்து நிறைவேற்றிய பெருமையு முடைய காரி பால்டி, பெனிடோவுக்குமுன் மாதிரியாக இருந்தான். ஒரு சமயம் குவால் டிரியின் சதுக்கமொன்றில் காரிபால்டியின் உருவச் சிலையின் திறப்புவிழா நடைபெற்றது.

ஏராளமான ஜனங்கள் கூடியிருந்தார்கள். அப்பொழுது பேசுவதாக ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றிருந்த பெரியவர் வரவில்லை. மாலை வேளையானதால் காற்று வாங்க பெனிடோவும் சதுக்கத்திற்குச் சென்றான். பேசுவதற்கு யாரும் இல்லையே யென்று, விழாவை ஏற்பாடு செய்தவர்கள் கலங்கினின்றார்கள். அதில் ஒருவருக்கு 'பெனிடோவை ஏன் பேச வைக்கக்கூடாது?' என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. உடனே பெனிடோ முஸோலினி மேடைமீதேறி நின்று சுமார் ஒன்றரை மணி நேரம், எல்லோரும் பிரமிக்கத்தக்க வண்ணம் காரிபால்டியின் உயர்ந்த லட்சியங்களைப்பற்றிப் பேசினான். இன்னும் அந்தப் பேச்சைப்பற்றி எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

விழாவைச் சிறப்பிக்க வந்திருந்த நகர சபைத் தலைவருக்கு, பெனிடோவின் இந்த பிரமிக்கத் தக்க பேச்சு பிடிக்கவில்லை. அவருடைய உள்ளத்தில் பொறாமைத் தீ எழுந்தது. ஒரு நாள் பெனிடோவுக்கும் நகர சபைத் தலைவருக்கும் பேச்சு பலமாக முற்றியது. "உங்களிடத்திலே நான் உபாத்தியாயராக வந்து அமர்ந்த போது என்னுடைய சுதந்திரத்தை நான் விற்பதாகச் சொல்லவில்லை" என்று பெனிடோ கடுமையாகக் கூறினான். உத்தியோகத்திற்கும் சீட்டுக் கிடைத்துவிட்டது. பள்ளிக்கூடத்தினின்று விலகிய கடைசி நாளில்

பெனிடோ, தனது வகுப்பின் கரும்பலகையில் கொட்டை எழுத்துக்களில் என்ன எழுதுவைத்திருந்தான் தெரியுமா? “ விடா முயற்சி வெற்றி தரும். ” பெனிடோ முஸோலினியின் வாழ்க்கையில் இந்த வாக்கியம் எவ்வளவு உண்மையாயிருக்கிறது! இதே பெனிடோ, இத்தலியின் பிரதம மந்திரி என்ற முறையில் குவால்லியர்க்கு 1924ம் வருஷத்தில் விஜயஞ்செய்தபோது அவ்வாரும் பெனிடோவிடம் படித்த மாணாக்கர்களும் மேற்படி வாக்கியத்தை உருவமாகக் கண்டனாரன்றோ?

உ. ஸ்விட்ஜர்லாந்து பிரயாணம்.

உபாத்தியாயர் உத்தியோகம். போய்விட்டது. இனி, பிழைக்கும் வழி என்ன? சிறிய இடத்தில் சிறிய வேலை செய்துகொண்டிருப்பதில் பெனிடோவுக்கு எப்பொழுதும் விருப்பம் இருப்பதில்லை. ஆகாயத்தில் பறக்க விரும்புவோன் மண்ணில் ஊர்ந்து செல்லச் சம்மதிப்பானா? நாட்டுப் பற்று மிகுந்த பெனிடோ, தன் நாடு முழுவதையும் சுற்றிப்பார்க்க வேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டான். சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகளில் வாழும் ஜனங்கள் எப்படியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காணவும் விரும்பினான். உத்தியோக பந்த மிருந்ததினால் இந்த விருப்பம் இதிகாறும் ஒருவாறு அடங்கியிருந்தது. இனி நாடுகளைச் சுற்றிப் பார்க்கச் சுதந்திர முண்டல்லவா?

சுதந்திர நாடான ஸ்விட்ஜர்லாந்திற்குச் சென்று பிழைப்புக்கு வழி தேடத் தீர்மானித்தான் பெனிடோ. ஆனால் இவன் கையில் பணமில்லை. என்ன செய்வது?

“என் இனிய தாயே! நான் என் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டிய உறையிருக்கிறேன். எனக்கு உடனே தந்தி மூலமாக இருபத்தைந்து ரூபாய் அனுப்பாவிட்டால், நான் தற்கொலை செய்து கொள்ள நேரிடும். நான் போற்றிடும் தாயே! கடவுள் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக! என்னை நீங்கள் இனி உயிரோடு பார்க்க முடியாது.”

இந்த விதமாகத் தாயாருக்கு பெனிடோ ஒரு கடிதம் எழுதினான். உடனே தாயார் தந்தி மூலமாக இருபத்திரண்டு ரூபாய் அனுப்பினாள். இதை எடுத்துக்கொண்டு ஸ்விட்ஜர்லாந்துக்குப் புறப்பட்டான். வழியில் ஒரு ஸ்டேஷனில் இறங்கி தினசரிப் பத்திரிகை யொன்றை விலை கொடுத்து வாங்கினான். என்ன கண்டான் அதில்? பிரேதாப்பியோவில் தன் தகப்பனார் கைது செய்யப்பட்டசெய்தி அதில் வெளியாயிருந்தது. பிரேதாப்பியோவில் நடைபெற்ற தேர்தலில் உண்டான குழப்பங்காரணமாகச் சமூகவாதக் கட்சியினர் பலர் கைது செய்யப்பட்டனரென்றும், அதில் அலெக்சாந்தரோ முஸோலினி ஒருவர் என்றும், விவரமாக அதில் கண்ட பெனிடோவின் மனம் எப்படி இருக்கும்? இந்த நிலையில் தன

க்கு அவசரமாகப் பணம் அனுப்பிய தாயாரை வியந்து போற்றினான். ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்வதா? அல்லது கொண்ட கருமத்தை விடாது முடிப்பதா? கடைசியில் ஸ்விட்ஜர்லாந்திற்குச் செல்வதென்றே தீர்மானித்து மேற்படி நாட்டெல்லைக் குள்ளிருக்கும் வெர்டன் என்ற ஸ்டேஷனில் வந்திறங்கினான். அப்பொழுது இவன் கையில் ஏறக்குறைய ஒரு ரூபாயே இருந்தது. சுமார் முப்பத்தாறு மணி நேரம் ரயில் பிரயாணம் செய்ததால் இவனுக்குக்களைப்பு மேலிட்டிருந்தது. ரயிலிலிருந்து இறங்கி ஒரு ஹோட்டலுக்குச் சென்று பசி தீர்த்துக் கொண்டான். பிறகு, தன்னோடு பிரயாணம் செய்த ஒருவா, தனக்கு வேலை சம்பாதித்துக் கொடுப்பதாகச் சொல்லியதை நம்பி ஒரு துணி வியாபாரியிடம் சென்றான். அவன் நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லி மறுநாள் தன்னுடன் இருந்து உண்ணுமாறு பெனிடோவை அழைத்தான். அதற்கு பெனிடோவும் ஒப்புக் கொண்டான். ஆனால் அன்று ராத்திரி எங்கேனும் தங்குமிடம் வேண்டுமே. ஊரும் புதிது; மனிதர்களும் புதியவர்கள். என்ன செய்வான் பெனிடோ? ஊருக்கு அருகாமையில் ஓர் அகலமான பெரிய பாலம் இருந்தது. அதன் ஒரு பக்கத்தில் ஓர் அழகிய உருவச் சிலை இருந்தது. அஃது பெனிடோவின் மனதைக் கவர்ந்தது. அதனிடம் சென்று அதன் அடியில் தலை வைத்து அப்படியே உறங்கி விட்டான். மேலே ஆகாயம்; கீழே பூமி; சுற்றிலும்

பணிக்காற்று வீசியது. ஆனால் கற்பாறைபோல் பெனிடோ உறங்கினான்.

மறுநாள், மேற்சொன்ன வியாபாரியின் வீட்டிற்கு 'விருந்து'ண்ணச் சென்றான். அவன், வாய் குளிர்ச்சிப் பேசி, வயிறு நிறைய ஆகாரம் அளித்து, கைச் செலவுக்கு ஏறக்குறைய ஒன்பதரையணு நாணயமொன்று கொடுத்து பெனிடோவை அனுப்பினான். பெனிடோவுக்கு இந்த 'இனாம்' தொகை வாங்குவது பிடிக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, தன்னிடமிருந்த ஓர் அராபியக் கத்தியை அந்த வியாபாரிக்குச் சன்மானமாக அளித்து விட்டு வந்தான். பின்னர், வேலை தேடிப் பல இடங்களிலும் திரிந்தான். கடைசியில் அருகாமையிலுள்ள ஓர்பே என்ற இடத்தில் புதிய வீடு ஒன்று கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதில் ஒரு சிற்றளாகப் போய் அமர்ந்தான். மாடிமீது வேலை செய்யும் கொத்தர்களுக்குக் கீழிருந்து கற்கள் எடுத்துக் கொடுப்பது இவன் வேலை. முதல் நாள் இவன் தன் தலைமீதும் தோள்மீதும் கற்களைச் சுமந்து கொண்டு நூற்றிருபது முறை ஏறிஇறங்கினான். இவனுக்கு மணிக் குச்சுமார் மூன்றணு வீதம் கூலி பேசப் பட்டிருந்தது. இப்படி முதல் நாள் பதினேழு மணி நேரம் வேலை செய்தான். தோள் பட்டைகள் வீங்கி விட்டன. ஆயினும் என்ன செய்வது? இவ்வளவு கஷ்டப்படும் வயிறுநிறைய ஆகாரம் கிடைத்

ததா? நெருப்பிலே சுட்ட உருளைக்கிழங்கே ஆகாரம்; வைக்கோற் பரப்பே படுக்கை. இவைகளினால் பெனிடோ மனஞ் சலித்தானோ? இல்லை. இப்படியாக இரண்டு நாள் வேலை செய்தான். ஆனால் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து கூலி வாங்குவோன் கீழானவன்; கஷ்டப்படாமல் சுகமாக இருந்து கூலி கொடுப்போன் மேலானவன் என்ற கொள்கை பெனிடோவுக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. மறுநாள், ஶீடு கட்டும் எஜமானன், பெனிடோவைப் பார்த்து “நீ ஒழுங்காக உடைகள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறாயே” என்று பரிசாசம் செய்தான். இஃது, இவன் மனதைப் பெரிதும் புண்படுத்தியது. “என் தோள் பட்டைகள் வீங்க நான் வேலை செய்யும்பொழுது சோம்பேறியென்று என்னைச் சொல்லாமற் சொல்லிக் காட்டுகிறாயே” என்று கோபங் கொண்டான். அந்தக் கோபத்தில் அவன் மண்டையையும் நொறுக்கி யிருப்பான். ஆனால் அதிகார பல மில்லாதவர்களுடைய கோபம் என்ன செய்ய முடியும்? உடனே பெனிடோ, தான் வேலை செய்ததற்குக் கூலியைக் கொடுத்து விடுமாறும், இனி அவ்விடத்தில் வேலை செய்ய முடியாதென்றும் எஜமானனிடம் தெரிவித்துக் கொண்டான். அந்த எஜமானன் மிகுந்த கோபத்துடன் உள்ளே சென்று சுமார் பத்தரை ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டு திரும்பி வந்து, அதனை பெனிடோவிடம் வீசி எறிந்து “இந்தா, உன் பணம். இதுநீ வேலை செய்து சம்பாதித்த

தல்ல; திருடி எடுத்துக்கொண்டது” என்று கடுகடுத்துக் கூறினான். இந்தச் சொற்களைக் கேட்டு பெனிடோ கற் சிலைபோல் நின்று விட்டான். வேறென்ன செய்வான்? அவன் கோபம் எஜமானனை என்ன செய்ய முடியும்? வயிறு பசிக்கிறது. காலில் அணிய பூட்ஸ் இல்லை. ஏற்கனவே அணிந்திருந்த பூட்ஸ், இந்த இரண்டு மூன்று நாள் கூலி வேலை செய்ததன் பயனாகக் கிழிந்து போய் விட்டது. இந்த நிலையில், வீசி எறியப்பெற்ற காசுகளை எடுத்துக்கொண்டு பெனிடோ மௌனமாகத் திரும்பினான். நேராக ஓர் இத்தாலியன் கடைக்குச் சென்று ஒரு ஜதை பூட்ஸ் வாங்கிக் காலில் போட்டுக் கொண்டான். அன்றிரவு வெர்டனில் கழித்துவிட்டு மறுநாள் லாசேன் என்னும் நகரத்திற்குச் சென்றான்.

௩. பசியால் பரிதவித்தல்

லாசேனுக்குச் சென்றதும் அங்கு யார் வேலை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? தான் ஓர்பேயில் சம்பாதித்த பணத்தில் மிச்சம் வைத்துக் கொண்டிருந்ததைக் கொண்டு, ஒரு வாரம் காலட்சேபம் செய்தான். பிறகு கையில் பணமில்லை. வேலையும் கிடைக்கவில்லை. பெனிடோவின் கையில் கார்ஸ்மார்க்ஸ் என்பவருடைய உருவமடங்கிய நிக்கல் நாணயம் ஒன்று தான் இருந்தது. எட்டாவது நாள் காலையில்-அன்று திங்கட்கிழமை-ஒரு

துண்டு ரொட்டிதான் இவன் ஆகாரம். அன்றிரவுக்கு ஆகாரம் எங்கே? படுக்க இடம் எங்கே? ஒன்றும் தோன்றாமல் வீதிகள் தோறும் சுற்றித் திரிந்தான். பசி, வயிற்றை அலைக்க ஆரம்பித்தது. வெகு தூரம் நடக்க முடியவில்லை. அருகாமையிலிருந்த ஒரு பூந்தோட்டத்திற்குள் சென்றான். அங்குள் விட்டஜர்லாந்துக்குச்சுதந்திரம் சம்பாதித்துக்கொடுத்த வில்லியம் டெல் என்பவனுடைய உருவச் சிலை இருந்தது. அதன் கீழ் போய் உட்கார்ந்தான். அங்குக் காற்று வாங்க வந்தவர்கள், இவனைப் பார்த்து ஒரு பித்தனென்றே கருதினார்கள். இவன் உருவம் அவ்வளவு கேவலமாக இருந்தது. எவ்வளவு நேரம் அவ்வருவச் சிலையின் கீழ் உட்கார்ந்திருப்பான்? மாலை ஐந்து மணிக்கு மேலாகி விட்டது. ஊருக் கருகாமையிலுள்ள ஜினீவா ஏரிக் கரையின் வழியாக பெனிடோவின் கால்கள் அடியெடுத்து வைத்தன. சூரியன் நன்றாக மறைந்து விட்டான். இருட் படலம் பரவத் தொடங்கியது. பெனிடோவின் மனதில் இருந்த சொற்பத் தைரியமும் ஒடுங்கிக்கொண்டது. அந்த ஸ்தானத்தில் அளப்பரிய துக்கம் கவிந்துகொண்டது. “இனி உயிர் வாழ்வதிலே என்ன பிரயோஜனம்” என்ற வெறுப்புச் சொற்கள் பெனிடோவின் வாயினின்று வந்தன. “தாயே, உன் திருவடி சரணம்! தன்னைப்போ, தாங்கள் சிறையிலே வாசம்! தங்கள் மூத்த குமாரன் இங்கே ஜினீவா ஏரிக்

கரையில் உயிர் நாசம் ! ” என்பன போன்ற எண்ணங்
கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இவன் உள்ளத்தினின்று
எழுந்தன.

இப்படி இவன் ஆழ்ந்த சிந்தனையி லிருந்தபோது
கிடரென்று ஓர் இனிய நாதம் இவன் செவியில் விழுந்
தது. அருகாமையிலுள்ள ஒரு ஹோட்டலி லிருந்து
நாற்பது பேர் சேர்ந்து பாடும் சங்கீதத்திலே இவன்
மனம் ஈடுபட்டது. உடனே சிறிது சோர்வு நீங்கினான்.
கவலையினால் குழம்பியிருந்த மூளையும், பசியினால் கலங்கி
யிருந்த வயிறும் சிறிது அமைதி பெற்றன. ஆனால் இந்த
அமைதி எவ்வளவு நேரம் நிற்கும் ? பசி வந்திடப் பத்
தும் பறந்துபோமல்லவா? ஏரிக் கரையில் காற்று வாங்க
வந்தவர்கள் வீடு நோக்கினார்கள். அவர்களில் யாரை
யாவது அணுகி, இரவு ஆகாரத்திற்கும் படுக்கைக்கும்
பணவுதவி செய்யுமாறு கேட்கலாமா என்று எண்ணம்
எழுந்தது. ஆனால் வாயினின்று சொற்கள் வாவில்லை.
பிறரைக் கெஞ்சிக் கேட்பது பெனிடோவுக்கு எப்பொழு
துமே முடியாத காரியம். இப்படியாக இரவு பதினேரு
மணி வரை ஏரிக் கரையில் சுற்றி அலைந்தான். குளிர்
தாங்க முடியவில்லை. அருகாமையில் ஒரு பழைய படகு
இருந்தது. அதன் அடியில் சென்று பதுங்கிக்கொண்
டான். இரவு பன்னிரண்டு மணி அடித்தது. அதற்கு
மேல் இவனால் குளிர் ~~சுதிந்த~~ முடியவில்லை. நகர்ப் பக்க

மாக வந்தான். வழியில் ஒரு பாலம் இருந்தது. அதன் அடியில் சென்று தன்னை மறந்து தூங்கிவிட்டான். காலையில் எழுந்து, ஊருக்குள் சென்று, ஒரு கடை முன் இருந்த கண்ணாடியில் தன்னைப் பார்த்துக்கொண்டான். தனக்கே தான் அடையாளம் தெரியவில்லை. அவ்வளவு கேவலமாக இருந்தான். பிறகு ரொடாக்கு மாகாணத்திலிருந்து வந்த ஓர் இத்தாலிய நண்பனைச் சந்தித்து, தன் வரலாற்றைச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்துக் கொண்டான். அதைக் கேட்டு அவன்பெருமிதத்துடன் சிரித்தான். அப்பொழுது பெனிடோவின் மனம் என்ன பாடு பட்டது? அவனின் ஜேபியிலிருந்து நாலாறு நாணய மொன்றை எடுத்து இவன் கையில் கொடுத்தான். பெனிடோ அவருக்கு வந்தனம் செலுத்திவிட்டு அருகாமையிலிருந்த ஒரு ரொட்டிக் கடைக்கு வேகமாக ஓடினான். ரொட்டித் துண்டம் ஒன்று வாங்கிக்கொண்டு நகர்ப்புறத்திற்குச் சென்று தனியாக இருந்து அதைத் தின்றான். இருபத்தாறு மணி நேரம் பட்டினி கிடந்ததால் அந்த ரொட்டித் துண்டத்தை இவன் மிக ஆத்திரமாகத்தின்று, பசியைத் தீர்த்துக்கொண்டான். இவன் தேகத்திலே புதிய சக்தி உதயமாயிற்று. கண்கள் பிரகாசமடைந்தன. மனதில் தைரியம் மீண்டும் தோன்றியது. வாழ்க்கைக்கு இன்னும் போராடிப் பார்ப்போம் என்று தீர்மானித்து ஒரு பாதை வழியாகச் சென்றான்.

அதில் ஜினி என்றவர் இத்தாலிய அறிஞர்வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அறிந்த இவன், அவர் உதவியை நாடிச் சென்றான். அவருடைய பங்களாவுக்குள் நுழைவதற்கு முன்னால், அழுக்குப் படிந்த தனது பூட்டைத் துடைத்துக் கொண்டான்; கழுத்துப் பட்டையைத் தலைக் குல்லாயையும் சரிப்படுத்திக்கொண்டான். உள்ளே சென்று அவரை வணங்கி, இத்தாலிய பாஷையில் தன் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டான். அவர் இவனைச் சிறிதுகூட நியிர்ந்து பாராமல் “இஃதென்ன தொந்திரவு! தினந்தோறும் இந்தத் தொந்திரவுகளா?” என்று சிடுசிடுத்துப் பேச ஆரம்பித்தான். “அட கிழட்டுப் பிணமே” என்று கூறிக்கொண்டே பெனிடோ வேகமாகத் திரும்பி வந்து விட்டான். அன்று பகல் முழுவதும் பல இடங்களிலும் வேலைக்கு அலைந்து திரிந்தான். எங்கும் அகப்படவில்லை. பொழுது அஸ்தமித்ததும், நகருக்கு வெளியேயுள்ள இடங்களில் எங்கேனும் படுக்க இடமும் உணவும் கிடைக்குமா வென்று பார்ப்பதற்குப் புறப்பட்டான்.

ஸ்பிட்ஜர்லாந்தில் குடியானவர்கள் தங்கள் தங்கள் வயல்களில் சிறு சிறு வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு வாழ்வது வழக்கம். அத்தகைய வீடு ஒன்று, பெனிடோவின் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. வீட்டுக்குள்ளே ஒரு சிறு குடும்பத்தினர் உணவு உட்கொண்டிருந்தனர். பெனிடோ,

அக் குடும்பத்தினர் சாப்பிடுவதைக் கண்டு, அதிக பசி யெடுக்கப் பெற்றவராய் வேலியண்டை சென்று “உங்களிடம் மிஞ்சிய ரொட்டித் துண்டுகள் இருக்கின்றனவா? எனக்கு ஏதேனும் கொடுங்கள்” என்று உரக்கக் கேட்டான். அந்த வீட்டு எஜமானன் இதைக் கேட்டு, ஒரு ரொட்டித் துண்டை எடுத்து பெனிடோவின் கையில் கொடுத்து விட்டு உள்ளே போனான். அவன் வாயிலிருந்து ஓர் அன்பான வார்த்தை வரவில்லை. இரக்கக் குறி அவன் முகத்தில் தென்படவில்லை. நன்கொடையானது, இனிய மொழிகளோடு கலந்திருந்தால்தான் சிறப்படைகிறது. அஃதொன்று இல்லையேல், கொடுத்தார்க்கும் அதனைப் பெற்றார்க்கும் அக்கொடை இன்பம் பயப்பதில்லை. பெனிடோ, அந்த ரொட்டித் துண்டைத் திருப்பி எறிந்து விடலாமா வென்று ஒரு கண நேரம் யோசித்தான். ஆனால் பசி! பசி! என்ன செய்வான்? அன்றிரவு அந்த ரொட்டித் துண்டைக் கொண்டு வயிற்றை நிரப்பிக்கொண்டான்.

ச. முதல் முறை கைதியானது

இப்படியாக இவன் லாசேனிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களிலும் வேலைக்காக ^{பல நாட்கள்} அலைந்து திரிந்தான். ~~கூட~~ இந்த நாடோடி வாழ்க்கை இவனுக்குச் சகஜமாக விட்டது. இதனால் இவனடைந்த மன வேதனை

கள் சில; கற்றுக்கொண்ட அநுபவங்கள் பல. இந்த நாடோடி வாழ்க்கையில், பல தேசத்தாருடைய கூட்டுறவு இவனுக்கு ஏற்பட்டது. அவர்களுடைய குணகுணங்களை நன்கு தெரிந்து கொண்டான். பல பாஷைகளிலும் பேசப் பழகிக் கொண்டான். இவை எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமாக இவனடைந்த நன்மை, இவன் தாய்நாட்டின் மீது கொண்டிருந்த பற்று பன்மடங்கு அபிவிருத்தி யடைந்ததே யாகும். பிறநாட்டாரோடு பழகும்போது இத்தாலியன் என்ற முறையில், தான் ~~எவ்வளவு~~ ^{புகழ்} கேவலமாக மதிக்கப்படுகிறான், ~~என்ன~~ இவன் நன்கு உணர்ந்தான். மற்றும், இத்தாலியர்கள் ஏன் இங்ஙனம் அவமதிக்கப்படவேண்டும், அவர்களுடைய குறைகள் என்ன, அக்குறைகளைத் தீர்ப்பதற்குரிய பரிகாரங்கள் என்ன, என்பன போன்ற விஷயங்களை இவன் ஆராயத் தொடங்கினான். அந்நியர் முன்னிலையில் தன் குழந்தைகள் கேவலமாக நடந்து கொண்டால், அதைக் கண்டு ஒரு தாய் எப்படி மனம் புண்படுவாளோ, அதுபோலவே, பெனிடோவும் இத்தாலியர்கள் வெளி நாடுகளில் நடந்து கொள்வதைக் கண்டு வருத்தமுற்றான். இந்தச் சிந்தனைக் கடலில் மிதந்து செல்கையில் இவன் வயிற்றுக்கும் வழி தேடிக் கொள்ள வேண்டி யிருந்தது. இந்த ஒரு சாண்வயிற்றை நிரப்பிக்கொள்ள பெனிடோ கீழான முறைகளை எப்பொழுதுமே கையாண்டது கிடையாது.

கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து அதன்மூலமாக இரண்டு காசு சம்பாதித்துப் பசியைத் தணித்துக் கொள்வான். மற்றும் தன்னுடைய நிலைமை எவ்வளவு கேவலமாக இருந்தபோதிலும், அசுத்தமர்ன இடத்தையும், கீழ் மக்களின் கூட்டுறவையும் பெனிடோ எப்பொழுதும் வெறுத்துவந்தான். தூய்மையான ஆகாரம் பெறவும், கௌரவமான இடத்தில் படுக்கவும் போதிய பணம் தன் கைவச மில்லாவிட்டால் பெனிடோ, தனக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை வாங்கிக்கொண்டு வெளியிடங்களில் சென்று தின்றறிவிட்டு எங்கேனும் ஒதுக்கமான ஓரிடத்தில் படுத்துக்கொள்வான். கீழ்த்தரமான பேச்சுக்களும், கீழ்த்தரமான செயல்களும் பெனிடோவுக்கு எப்பொழுதுமே பிடிப்பதில்லை. லாசேன் ஊருக்கும் ஜினீவா ஏரிக் கரைக்கும் இடையே ஒரு பாலம் இருந்ததல்லவா? அந்தப் பாலத்தின் அடியில் ஓரிடத்தைத் தன் படுக்கை இடமாகப் பொறுக்கியெடுத்துக்கொண்டான். நல்ல இடம் அகப்படாத பொழுது இவன் அங்கேதான் சென்று படுத்துக்கொள்வான். ஒரு சமயம் இரவு இந்தப் பாலத்தை நோக்கி இவன் வந்து கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது நல்ல மழை. தங்குவதற்கு எங்கும் இடம் அகப்படவில்லை. வழியில் அச்சாபீஸ் ஒன்று இருந்தது. அதன் வெளியில் உடைந்து போன எழுத்துக்கள் போட்டு வைக்கும் மாப்பெட்டியொன்று கிடந்தது. அதையெடுத்துத் தன்மீது கவிழ்த்

துக்கொண்டு அப்படியே உறங்கிவிட்டான் பெனிடோ. காலையில் யாரோ வந்து இவனை எழுப்பினார்கள். அவர்கள் யார்? இரண்டு போலீஸ்காரர்கள்! பெனிடோ, போலீஸாரைச் சந்தித்தது இதுவே முதல் தடவை. அச்சாபீசுக்குள் சென்று கிருட முயற்சித்தான் என்ற காரணத்திற்காகவோ என்னவோ, இவனைப் போலீஸ் காப்பில் ஒரு நாள் பகலும் இரவும் வைத்திருந்து பிறகு விடுதலை செய்துவிட்டார்கள்.

௫. சில்லரை வேலைகள்

பெனிடோ சிற்றூளாக வேலை செய்துகொண்டிருந்தபோது, கொத்து வேலையையும் கற்றுக் கொண்டான், முக்கியமாக சிமெண்டு வேலையில் இவன் பெரிய நிபுணனாகி விட்டான். சில மாதங்களுக்குள் இவன் இவ்வளவு திறமையானனாகிவிட்டது குறித்துப் பலரும் வியந்தனர். மற்றும் புதிய வீடுகள் கட்டி முடிந்ததும் அதன்மீது கொடியை நிலைநாட்டுவது இத்தாலியர்கள் வழக்கம். இந்தக் கொடி நாட்டும் வேலையில் பெனிடோ மிகவும் கெட்டிக்காரன். இதில் ஒரு சந்தோஷத்தையும் இவன் கண்டான். ஒரு பூனைபோல் மிக வேகமாக இவன் கூரைமீதேறி, சிந்துகூடத் தயக்க மின்றி கொடியை நாட்டிவிட்டுக் கைகொட்டுவான். கீழே இருப்பவர் அனைவரும் கைகொட்டுவார்கள்.

இந்தக் கொத்து வேலை பெனிடோவுக்கு எப் பொழுதுமே கிடைத்துக்கொண்டிருக்க வில்லை. ஸ்விட்ஜர்லாந்தில் குளிர் காலம் மிக நீண்டது; கொடியது. அப்பொழுது வீடு கட்டும் வேலை அதிகமாயிராது. அந்தக் காலங்களில் என்ன செய்வது? பிழைப்புக்கு வழியென்ன? [வாசேனில் ஓர் இத்தாலிய சாராய வியாபாரி இருந்தான். அவரிடம் சென்று வேலையாளாக அமர்ந்தான் பெனிடோ. இந்த வேலை இவனுக்குப் பிடிக்க வில்லை. ஆனாலும் என்ன செய்வது? இந்த வேலைக்குச் சம்பளம், தினந்தோறும் இரண்டு வேளை ஆகாரத்தான். இரவில் படுக்க இவனுக்கு ஒரு சிறு இடம் கொடுக்கப்பெற்றிருந்தது. அந்த வியாபாரியின் மனைவி சில சமயங்களில் “ஐயோ, இந்தப் பையன் எவ்வளவு சாப்பிடுகிறான்!” என்று கூச்சல் போடுவாள். “தினம் நான் பன்னிரண்டு மணி நேரம் நின்று வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது; அதற்குத் தகுந்தபடி ஆகாரம் வேண்டாமா?” என்று பெனிடோ மறுத்துப் பேசுவான். அவ்வப்பொழுது இவன் வாடிக்கைக்காரர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று சாக்குகளைக் கொடுத்துவா வேண்டியிருக்கும். அதுகாலே இவன் காலுக்கும் தலைக்கும் ஒன்றும் தரித்துக்கொள்ளாமல், தூய்மையான ஓர் அரைக்கைச் சட்டையுடன் சிறு கைவண்டியில் சாக்குகளை அடுக்கவைத்துக்கொண்டு வீடுதோறும் சென்று கொடுத்துவருவான். இவனுடைய ஒழுங்கான முறை

களைக் கண்டு சிலவாடிக்கைக்காரர்கள் இவனுக்கு இனம் கொடுப்பதுண்டு. அதை இவன் மிகுந்த பணிவோடு பெற்றுக்கொள்வான்.

சு. படிப்பிலே ஊக்கம்

இப்படி இவன் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் போது சில சமயங்களில் ஓய்வு சிடைக்கும். அநேகமாக பிற்பகல்களில் இவனுக்கு வேலை இராது. அப்பொழுது இவன் சர்வகலாசாலை மாணாக்கர்கள் போல் அழகாக உடைகள் அணிந்துகொண்டு அருகாமையி லுள்ள ஜினீவா சர்வகலாசாலைக்குச் செல்வான். அங்குப் புத்தக சாலைக்குச் சென்று பல அரிய நூற்களைப் படிப்பான்; அல்லது சர்வகலாசாலையின் பேராசிரியர்கள் நிகழ்த்தும் சொற்பொழிவுகளைக் கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பான். இதன்மூலமாக இவனுக்குப் பல அறிஞர்களுடைய பழக்கம் ஏற்பட்டது. முக்கியமாக பெனிடோவின் மனதைக் கவர்ந்தவன் வில்ப்ரேடோ பரேடோ என்ற பேராசிரியன். இவன் சிறந்த விஞ்ஞானசாஸ்திரி. இவனிடத்தில்பெனிடோ மிகுந்த பக்தி விசுவாசம் வைத்திருந்தான். பெனிடோ, புத்தகசாலையில் சென்று படித்த நூல்கள் பல. குறிப்பாக பிரடெரிக் நீட்ஷே §

§ Friedrich Nietzsche—பிரடெரிக் நீட்ஷே. இவன் ஒரு ஜெர்மானியன்; பெரிய தத்துவ ஞானி; சிறந்த கவிஞன். கி.பி. 1844ம் வருஷத்திலிருந்து 1900ம்

என்ற போரசிரியனின் தூல்கள் இவன் உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்டன. இந்த தூல்களில் காணப்பெற்ற பல அரிய கருத்துக்களை இவன் மனப்பாடஞ் செய்தான். 'அதிகாரத்திற்கு வழி' என்ற தூல் இவன் வாழ்க்கையிலேயே ஒரு முக்கியஸ்தானத்தைப் பெற்று விட்டது என்று கூறலாம்.

கொத்து வேலைக்காரனாகவும், சாராயக் கடை யில் வேலையாளாகவும், சர்வ கலாசாலை மாணாக்கனாகவும் இப்படி மூன்றுவிதமான வாழ்க்கையைப் பெனிடோ நடத்திக்கொண்டிருந்தபோது, ஊரில் தாயாருக்கு உடம்பு அசௌகரியமென்று செய்தி கிடைத்தது. உடனே பெனிடோ ஊருக்குச் சென்று தாயாருக்கு ஆறுதலாகப் பக்கத்தில் இருந்தான். அவளுக்கும் உடம்பு குணமாகிவிட்டது. மீண்டும் பெனிடோ லாசே னுக்குத் திரும்பினான். இப்பொழுது நான்காவது வாழ்க்கையொன்றையும் இவன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதுவே அரசியல் வாழ்க்கை. இவன்

~~வருஷம் வரையில் இருந்தான்.~~ இவன் பிற காலத்தில் பைத்தியம் பிடித்து இறந்துபோனான். இவன் கிறிஸ்தவ மதத்தின் பெயரால் செய்யப்பெறும் போதனைகளைக்கண்டித்து வந்தான். ஜனநாயக ஆட்சி, கியென்பது பலவீனர்களுடைய ஆட்சி என்பதும் அதனால் தீமைகளே உண்டாகு மென்பதும் இவன் கட்சி. இவனுடைய போதனைகள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற் பகுதியிலும் தோன்றிய இலக்கியங்களில் பிரதிபலித்திருக்கின்றன.

லாசேனுக்குத் திரும்பிவந்தபோது இவன் கையில் பணமில்லை. கையில் காசின்றித் திரிபவர்கள் போக்கிரிகள் என்று கருதப்பெற்று அவர்களைக் கைது செய்யும் வழக்கம் ஸ்விட்ஜர்லாந்தில் இருந்தது. அதன்படி பெனிடோ கைதியாக்கப்பட்டான். மற்றும் இவன் புரட்சிக்காரர் பலரோடு நட்புக்கொண்டிருந்தான். இது போலீஸாருக்கு அதிக சந்தேகத்தை உண்டாக்கியது. ஆயினும் இவன் தன்னை விராவில் விடுதலை செய்துகொண்டு வெளிவந்தான்.

எ. கிறிஸ்து நாதர்

பெனிடோ, பல சமூகத்தாரோடு பழகிவந்ததால் இவனுக்குப் பல பாஷைகளில் பயிற்சி ஏற்பட்டது. இங்கிலீஷ், பிரஞ்சு, ஜர்மன், ஸ்பானிஷ் முதலிய பாஷைகளில் பேச இவனுக்குத் திறமை உண்டாயிற்று. பல சமூகத்தாருடைய பழக்க வழக்கங்களும் இவனுக்குப் பரிச்சயமாயின. முக்கியமாக ரஷ்யப் புரட்சிக் கூட்டத்தாருடன் அதிக நட்புக்கொண்டிருந்தான். அக்காலத்தில் ரஷ்யாவில் ஜார் ஆட்சியின் கொடுமை மிகுந்திருந்தது. அந்த ஆட்சியின் கொடுமையை உணர்ந்தவர்கள், தாங்களாகவோ அல்லது அரசாங்கத்தாருடைய தொந்தரவுகளுக்கஞ்சியோ வெளி நாடுகளில் வந்து குடியேறினர். இத்தகைய கூட்டத்தினர் லாசேனிலுமிருந்தனர். இவர்கள் அடிக்கடி ஒன்றுகூடி

ருஷ்யாவைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். இந்தச் சம்பாஷணைகளில் பெனிடோவும் கலந்துகொள்வான். அக் காலத்தில் மத்திய ஐரோப்பாவில் ~~சமூகவாதக்~~ ^{அலே} கட்சிக்குச் சிறிது செல்வாக்கு இருந்தது.

பெல்ஜிய ~~சமூக~~ ^{அலே} வாதக் கட்சியின் தலைவனாகிய வான்டர் வெல்டே (Vandervelde) என்பவனுக்கு ஸ்வீட்ஜர்லாந்திலும் செல்வாக்கு உண்டு. அவன் நல்ல அறிவாளி. தர்க்க நிபுணன். ஆனால் மிதவாதி. அவனுடைய ~~சமூக~~ ^{அலே} வாதம் சொல்லளவில் அடங்கியிருந்தது. பெனிடோவுக்கு இந்த மிதவாதப்பேச்சுகள் பிடிப்பதே யில்லை. ஒருநாள் லாசேன் நகர மண்டபத்தில் “கிறிஸ்து நாதரும் பொது வுடமையும்” என்னும் விஷயத்தைப் பற்றி வான்டர்வெல்டே பேசுவதாக ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றிருந்தது. சில ருஷ்ய நண்பர்களுடன் பெனிடோவும் இக் கூட்டத்திற்குச் சென்றான்

ஹாலில் ஏராளமான கூட்டம். ஆண்களும் பெண்களும் நிரம்பியிருந்தனர். வான்டர்வெல்டே எழுந்து, கிறிஸ்து நாதர் ~~சமூகவாதக்~~ ^{அலே} கொள்கைகளையே பின்பற்றினார் என்பதைப் பல ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக்காட்டிய அழகாகப் பேசி முடித்தான். ஜனங்களின் கரகோஷமும் அடங்கியது. திடீரென்று, “வான்டர் வெல்டேயின் தத்துவங்கள் யாவும் தவறு” என்று ஒரு குரல் எழுந்தது. கூட்டத்தினர் திகைத்துப்போயினர்;

சூரல் எழுந்த பக்கத்தை நோக்கினார். பெனிடோ ஒரு நாற்காலியின்மீது நின்றுகொண்டிருந்தான். “நான் பேச விரும்புகிறேன். எனக்கு அநாமதி வேண்டும்” என்றான் பெனிடோ. மாவிலும் படாமல் மாங்காயிலும் படாமல் பேசிய வாண்டர்வெல்டேயின் பேச்சைக் கண்டித்து நீண்டதொரு பிரசங்கம் செய்தான். பெனிடோ.

“சக்தி வாய்ந்த ரோம ஏகாதிபத்தியத்தின் கட்டிடத்தைத் தகர்த்தெறிந்த குற்றம் கிறிஸ்து நாதரையும் அவருடைய சீடர்களையும் சார்ந்ததாகும். ரோமாபுரியை உன்னத நிலைக்குக் கொண்டுவந்த ரோமர்களை அமரர்களாக்கிய உறுதியையும் வீரத்தையும் அவர்கள் கொலை செய்துவிட்டார்கள். சீஸர்கள் வீற்றிருந்த சிங்காசனத்தின்மீது உறுதி, வீரம், ஆண்மை இவையினை வைத்துப் போற்றுவதற்குப் பதிலாக, பணிவு, வறுமை, பொறுமை இவைகளைக் கொண்டு புகுத்தினார்கள். இவை அடிமைகளின் ஒழுக்கமன்றோ? ஒரு காலத்தில் சர்வசக்தியோடு கூடியிருந்த ரோம ஏகாதிபத்தியம், இந்த அடிமைத் தத்துவங்களினால் அரிக்கப்பெற்று, வடக்கே இருந்து வந்த அநாகரிகர்களுடைய படையெடுப்பை எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றலை இழந்துவிட்டது. இந்தக் குற்றத்தை ஏசுநாதர் செய்தாரென்று இங்குப் புகிரங்கமரக்கூற விரும்புகிறேன்”

பெனிடோ பிரசங்கத்தின் இந்த முடிவுரையைக் கேட்டு, ஜனங்கள் புகிய சக்தி பெற்றவர்கள் போல் ஆரவாரஞ் செய்தார்கள். வாண்டர்வெல்டே பெனிடோ அபூர்வ சக்தி வாய்ந்தவ னென்பதை உணர்ந்தான்.

நாடுவிட்டு நாடு பாய்தல்

க. அன்னமெஸ்ஸேயில் வாழ்க்கை

லாசேனிலுள்ள அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு நல்ல பிள்ளையாக நடந்துகொள்ள பெனிடோவுக்குத் தெரிய வில்லை. அங்கிருந்த இத்தாலிய ஸ்தானீகரும், பெனிடோவிடம் அதிக அன்பு காட்டினார் என்று சொல்வதற்கில்லை. ~~இத்தாலிய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும்,~~ ஸ்விட்ஜர்லாந்து அரசாங்க அதிகாரிகளும் பெனிடோ விஷயத்தில் சந்தேகங்கொண்டார்கள். வாண்டர்வெல் டேயை இவன் எதிர்த்துப் பேசியது அதிகாரிகளின் சந்தேகத்தை இன்னும் வலுக்கச் செய்தது. இதன் விளைவாக, பெனிடோ தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டான். இவன் நட்புக்கொண்டிருந்த ருஷ்ய நண்பர்களைப் பிரிய வேண்டியிருந்தது. முக்கியமாக அக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஹெலேன் என்ற ஓர் அழகிய பெண்ணைவிட்டுப் பிரிவது இவனுக்குச் சிறிது வருத்தமாகவே இருந்தது. ஆயினும் வேறு வழியின்றி, லாசேனைவிட்டுப் புறப்பட்டு பிரான்ஸின் எல்லைப்புறத்திலிருந்த அன்னமெஸ்ஸே (Annamesse) என்ற ஊருக்குச் சென்று வசிக்கத் தொடங்கினான். அங்கே முதலில் ஒரு கொத்தகை வாழ்க்கையைத் தொடங்கினான். சில

நாட்கள் கழித்து, கௌரவமான ஒரு குடும்பத்தாரூடன் நட்புக்கொண்டு, அக் குடும்பத்துப் பிள்ளைகளுக்குப் பாடஞ்சொல்லிக்கொடுத்து வந்தான். இதன் மூலமாக இவன் பல பெரிய மனிதர்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டான். நகர உதவி அதிகாரி, இவனை அடிக்கடி விருந்துக்கு அழைத்தார். தவிர, இவன் பலராலும் அறியப்படுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. ஜியோவன்னா என்ற ஒரு கிழவி, சீட்டுக்கட்டின் மூலமாக ஆரூடம் சொல்லும் வித்தைகளை இவனுக்குக் கற்றுக்கொடுத்திருந்தாள். இஃது, இச்சமயத்தில் இவனுக்குப் பெரிதும் உபயோகமாயிருந்தது. நகர உதவி அதிகாரியின் மனைவி, இவனிடம் ஆரூடம் கேட்டாள். இவன் சீட்டுக்கட்டின் உதவியைக்கொண்டு, நெருங்கிய உறவினர் ஒருவர் நோயாய்ப்படுத்துக்கொண்டிருக்கிறாரென்றும், அது சம்பந்தமாக அவளுக்கு ஓர் அவசரக் கடிதம் கிடைக்குமென்றும், ஆனால் எவ்விதகவலையும் வேண்டுவதில்லையென்றும் பெனிடோ ஆரூடம் கூறினான். இவன் கூறியபடி எல்லாம் உண்மையாக நடந்தது. இதனால் இவன் பெயர் பலரிடையிலும் பாவலாயிற்று.

உ. ஒரு விநோத சம்பவம்

ஒருநாள், வாசேனில் தன்னோடு உறவாடி வந்த ஹெலன் என்ற பெண்ணைப் பார்த்துவிட்டு வரவேண்டு

மென்ற எண்ணம் பெனிடோவுக்குத் தோன்றியது. ஆனால், வாசேனுக்கு எப்படிப்போவது? அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாமலன்றே போகவேண்டும். எனவே, ஒரு நாள் மாலை இருள் படர்ந்த பிறகு வாசேனுக்குக் கால் நடையாகப் புறப்பட்டுச் சென்றான். இவன் மேற்படி பெண்ணின் இருப்பிடத்தை அடைந்து கதவைத் தட்டினான். ஹேலேனும் மற்றொரு பெண்ணும் அச்சமயம் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். கதவைத் திறந்து பார்த்தார்கள். பிரஷ்டம் செய்யப்பெற்ற பெனிடோ! ஆச்சரியப்பட்டார்கள்! அன்போடு வரவேற்று உபசரித்தார்கள். அவர்களுடனிருந்து உண்டுகளித்த பெனிடோ, அன்றிரவே திரும்பிச் செல்ல வேண்டுமென்றும் அதிகாரிகள் பார்த்துவிட்டால் ஆபத்தாக முடியுமென்றும் கூறினான். ஆனால் ஹேலேனும் அவள் தோழியும் இவனைத் தகைந்து அன்றிரவு அங்கேயே கழிக்கும்படி வற்புறுத்தினார்கள். அவர்கள் தங்கள் படுக்கையை அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத் தாங்கள் வேறொர் அறையில் சென்று படுத்துக்கொண்டார்கள். தங்கள் அறையில் வேறொருவன் படுத்துக்கொண்டிருப்பதை அவர்கள் வீட்டு எஜமானியிடம் தெரிவிக்கவில்லை. பெனிடோ, ஹேலேன் படுக்கையில் அயர்ந்து நித்திரை செய்துவிட்டான். பக்கத்து அறையில் இருந்த வீட்டு எஜமானி, அந்நியன் ஒருவன் வந்து படுத்துக்கொண்டிருப்பதை எப்படியோ தெரிந்துகொண்டுவிட்டாள். திருடன் வந்

திருப்பதாகக் கருதி புருஷனை எழுப்பினான். அவன் முணுமுணுத்துக்கொண்டு துப்பாக்கி சகிதம் கிளம்பினான். பெனிடோ பாடு எப்படியிருக்கும்? உாக்கக் கத்துவதா? அல்லது தான் திருடனல்லன் என்று தெரிவித்துவிடுவதா? ஒன்றும் புரியாமல் மௌனமாக இருந்தான். இவன் அதிர்ஷ்டவசமாக எஜமானனுடைய துப்பாக்கியில் குண்டுகள் இல்லை! உடனே போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று தகவல் தெரிவித்து போலீஸாரை அழைத்துவரச் சென்றான். இப்பொழுது பெனிடோவின் நிலைமை என்ன? அரசாங்க உத்திரவை மீறிய லாசேனுக்குத் திரும்பிய குற்றம் ஒன்று; அங்கியர் இடத்தில் உத்திரவின்றிப் பிரவேசித்த குற்றம் ஒன்று. தன்மீது எந்தக் குற்றஞ் சுமத்தப்படுமோ வென்று பலவிதமாக பெனிடோ யோசித்துக்கொண்டிருந்தான். அது மட்டுமல்ல; தனக்கு இடங்கொடுத்த இரண்டு ஸ்திரீகளையும் இது பாதிக்குமல்லவா? அவர்களை இப்பொழுது காட்டிக்கொடுக்கலாமா? எனவே, தான் திருடவந்தவனென்று ஒத்துக்கொண்டு திருட்டுக் குற்றத்திற்குரிய தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்வதென்று தீர்மானித்தான். வீட்டு எஜமானன், போலீஸ் ஸ்டேஷன் பூட்டியிருக்கிறதென்றும், அங்கு ஒருவரும் இல்லையென்றும் சொல்லிக்கொண்டு திரும்பிவந்தான். இதற்குள் உதயமாகிவிட்டது! அந்த இரண்டு பெண்களும் திரும்பி வந்தனர். நடந்த வரலாற்றை பெனிடோ வாயிலாகக்

கேட்டுக் குலுங்கச் சிரித்தனர். பெனிடோவும், தப்பியது தம்பிரான் புண்ணியமென்று கருதி, அன்னமேஸ்ஸேயிக்குத் திரும்பிவிட்டான்.

அன்னமேஸ்ஸேயில் இவன் அதிகநாள் தங்கியிருக்கவில்லை. அங்கிருந்து மார்ச்செல்ஸுக்குச் சென்றான். அங்குச் சில தொழிலாளர் சங்கங்களுடன் தொடர்பு கொண்டதன் பயனாக, அதிகாரிகளால் வெளியேற்றப் பெற்று, ஸ்விட்ஜர்லாந்திலுள்ள ஜூரிக் நகரத்திற்குவந்து சேர்ந்தான். ஜூரிக்சில் ஜர்மானியர்களுடைய ஆதிக்கம் அதிகமாக இருந்தது. இதனால் ஜர்மானிய நாகரிகத்திலிருந்து பல அம்சங்களைக் கற்றுக்கொள்ள இவனுக்குச் சந்தர்ப்பமேற்பட்டது. ஓர் இயக்கத்தை—அஃது எத்தகையதா யிருப்பினும் — எப்படித் தோற்றுவிப்பது, அதை எப்படி ஒழுங்காக நடத்துவது என்ற இரண்டு அம்சங்களை ஜூரிக்சிலேயே இவன் நன்கு கற்றுக்கொண்டான்.

ந. புரட்சிக்காரர்களுடன் கூட்டுறவு

ஜூரிக்சில், பெனிடோ, பாலாபனாப் (Balabanoff) என்ற ஒரு ருஷ்ய ஸ்திரீயின் நட்பைப்பெற்றான். இவன் புரட்சிக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவள். ஸ்விட்ஜர்லாந்துக்கு ஓடிவந்த புரட்சிக்காரர் கூட்டத்திற்கு உயிர்நாடிபோலிருந்தாள். இவளைச் சூழ்ந்து ஒரு கூட்டம் எப்பொழு

தும் இருந்துகொண்டிருந்தது. இவர்களிலே ஒருவனாக பெனிடோவும் இருந்தான். ஆனால் இவர்களில் லெனின், ட்ரோட்ஸ்கி, பெனிடோ ஆகிய மூவரே உண்மையான புரட்சிக்காரர்கள் என்பது பாலாபனாப்பின் நம்பிக்கை. ரஷ்யாவில் போல்ஷ்வேக்கர் ஆட்சியை நிலைநாட்டிய லெனின், ட்ரோட்ஸ்கி இவர்களுடன் பெனிடோ நெருங்கிய உறவுகொண்டிருந்தான் என்று இதனால் தெரியவருகிறது. அவர்களும் பெனிடோவிடம் அதிக மதிப்பு வைத்திருந்தார்கள். இந்த பாலாபனாப் என்ற பெண், பிற்காலத்தில் 'அவந்தி!' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராக பெனிடோ நியமிக்கப்பெற்ற போது, உதவி ஆசிரியராக வந்து சேர்ந்தாள். பத்திரிகையின் கொள்கை சம்பந்தமாக இருவருக்கும் அடிக்கடி அபிப்பிராய பேதங்கள் உண்டாகும். இதன்விளைவு, நாட்கள்/கணக்காக இருவரும் பேசாமலேயே இருப்பார்கள். காரமுள்ள வாக்கியங்கள் அடங்கிய துண்டுச் சீட்டுகள் மூலமாகவே பேசிக்கொள்வார்கள். கடைசியில் பாலாபனாப் 'அவந்தி!' யி லிருந்து பிரிந்து சென்று விட்டாள்.

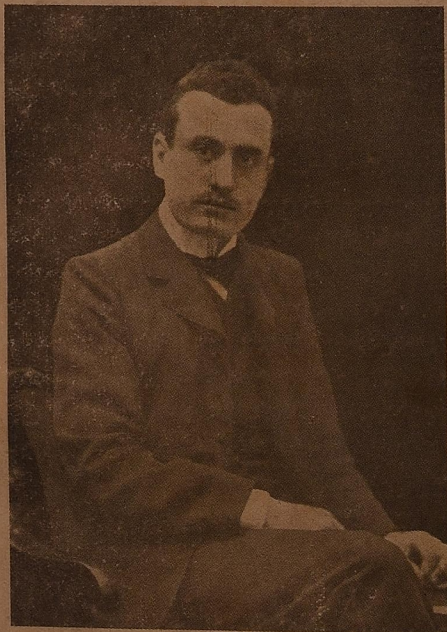
ஜூரிக்கில், ஒருநாள் இரவு இவன் ஒரு ஹோட்டலில் சென்று உணவு உட்கொண்டான். அப்பொழுது இவன் கையில் சுமார் இரண்டே கால் ரூபாயே இருந்தது. எனவே, இரண்டு ரூபாய்க்கு உட்பட்டே உணவுவகைகள் கொண்டுவரும்படி பரிசாரிகையிடம் கூறினான்.

அவள் கொண்டுவந்துவைக்க, இவன் பேசிக்கொண்டே எல்லாவற்றையும் சாப்பிட்டான். கடைசியில் பரிசாரிகை, மூன்று ரூபாய்க்கு 'பில்' கொடுத்தாள். இவன் கையில் இருந்தது இரண்டேகால் ரூபாய் தான். தான் சொல்லாத ஆகாரவகையொன்றைக்கொண்டு கொடுத்து இப்பொழுது அதிக பணம் கேட்பதைக்குறித்து இவன் கண்டித்து, அதிகமாகக் கொடுக்கமுடியாதென்று கூறினான். ஹோட்டல் சொந்தக்காரர், பரிசாரிகையின் தவறல்ல என்று கூறி, முழுத் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். பெனிடோ, தன் கையில் பணமில்லையென்றும் மறுநாள் வந்து மிகுதித் தொகையைக் கொடுப்பதாகவும் கூறினான். இவனிடத்தில் அவநம்பிக்கை கொண்டவரின் போல் ஹோட்டல் காரர் பேசினார். பெனிடோவுக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. "நான் என்ன ஏமாற்றுகிறீர்வழியா?" என்று உதடு துடித்தான். வாய்ச்சண்டைமுற்றியது. புட்டிகள் பறந்தன; மேஜைகள் இடம் விட்டு இடம் நகர்ந்தன; நாற்காலிகள் அங்குமிங்குமாக வட்டமிட்டன. சிலருக்கு இரத்த காயமும் ஏற்பட்டது. ஹோட்டல் காரர், கடைசிவரை பெனிடோவிடமிருந்து இந்த அதிக தொகையைப்பெற முடியாமலே போய் விட்டது.

சு. ஸ்விட்ஜர்லாந்திலிருந்து வெளியேற்றம்

ஐரிசுவிருந்தும் அதிகாரிகள் பெனிடோவை விரட்டிவிட்டார்கள். பிறகு ஜர்மனிக்குச் சென்று சில

முஸோலினி—II

21 வயதில்

காலம் வசித்தான். இங்குக் கொத்து வேலை செய்து ஜீவனம் நடத்திக்கொண்டான். மிகுதி நேரத்தை, பத்திரிகைகளுக்குக் கட்டுரைகள் எழுதுவதிலும் ~~அதற்கு~~ வாசகக் கட்சியின் சார்பாகப் பேசுவதிலும் கழித்தான். இப்படியாக இவன் பல இடங்களிலும் அலைந்து திரிந்து, 1904-ம் வருஷத்தில் ஸ்விட்ஜர்லாந்திலுள்ள பெர்ன் என்ற ஒரு நகரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான். இந்த ஒரு நகரமே இவன் வாலைத் தடை செய்யவில்லை. மற்ற இடங்கள் யாவும் இவனுக்கு மறுக்கப்பட்டிருந்தன. பெர்னில், இவன் ஒரு பெண்ணினால் நடத்தப்பெற்ற போஜன விடுதியில் தங்கிவந்தான். இவனுடன் வேறொருவனும் வசித்துக்கொண்டிருந்தான். இருவருக்கும் ஒருநாள் பேச்சு பலமாக முற்றியது. இந்தப் பேச்சுக்குக் காரணம் விளங்கவில்லை. அரசியல் விஷயங்களில் கருத்து வேற்றுமை காரணமாக இந்த வாக்குவாதம் ஏற்பட்டதோ, அல்லது, விடுதியை நடத்தும் பெண்மணியின்மீது இருவரும் காதல் கொண்டு அதன் விளைவாக எழுந்த பொறாமை காரணமாக ஏற்பட்டதோ தெரியவில்லை. வாசகப் போர் நடத்திக்கொண்டிருந்த இருவரும் திடீரென்று வீட்டைவிட்டு வெளியேறினர். ஒரு மைதானத்திற்குச் சென்று, கைத் துப்பாக்கிகளைக் கொண்டு, தத்தம் கட்சிக்கு நியாயந்தேடிக்கொள்ளத் தீர்மானித்தனர். துப்பாக்கிச் சப்தம் கேட்டது. ஆனால் இருவருக்கும் காயம் உண்டாகவில்லை. அரசாங்க அதி

யிடம் சென்று, தன்னோடு ஓர் உளவாளி வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டித்து, அவனை உடனே அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறினான். ^{அதிகாரியும்} அதிகாரியும் அதற்கிசைந்து அப்படியே செய்தான்.

கடைசியில் ஈஸ்டர் பண்டிகை முடிந்ததும், பெனிடோவைப் போலீஸ் அதிகாரிகள் இத்தாலிய எல்லைப் புறத்திலுள்ள கோமோ (Como) என்ற ஊரில்கொண்டு விட்டனர். கோமோவில், ^{அங்கு} வாதக் கட்சியினர் பலர், பெனிடோவுக்குப் பழக்கமாயிருந்தனர். இவர்கள் பெனிடோவை ஸ்டேஷனில் வரவேற்று உபசரித்தனர். அன்றிரவு கோமோ உயர்தரக் கலாசாலையில் ஆசிரிய பதவி வகித்த ரென்சி என்பா^{ர்}டைய வீட்டில் பெனிடோவுக்கு விருந்து நடைபெற்றது. விருந்து முடிந்ததும் இவன் படுப்பதற்குத்தாய்மையான ஒரு படுக்கை அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் பெனிடோ, அதை உபயோகிக்கவில்லை. சிறைவாசத்தினாலும் ரயில் பிரயாணத்தினாலும் தான் மிக அசுத்தமடைந்திருப்பதாகவும், இந்த அசுத்தத்துடன் அப் படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டால் அது கெட்டுப் போய்விடு \leq மென்றும் இவன் கருதி, அருகாமையிலிருந்த ஒரு சாய்வு நாற்காலியிலேயே இராப் பொழுது முழுவதையும் கழித்தான்.

மறு நாள் காலை, தாய்நாட்டின் குளிர்பூங்காற்றைச் சுவாசித்துப் புத்துயிர் பெற்றான் பெனிடோ.

ஆராய்ச்சியும் அநுபவமும்

க. ராணுவப் பயிற்சி

1904-ம் வருஷம் இத்தலிக்குத் திரும்பி வந்த பெனிடோ முஸோலினி, வெரோனா என்ற ஊருக்குச் சென்று அங்கு அப்பொழுது தங்கியிருந்த பதிலேரா வது பெர்சாகிளீரி 'ரெஜிமெண்டில்' (11th Bersaglieri Regiment) ஒரு சாதாரணப் போர் வீரனாகச் சேர்ந்து கொண்டான். புரட்சிக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்த இவன், ராணுவ ஒழுங்குகளுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்க முடியுமா வென்று முதலில் பலரும் சந்தேகித்தனர். ஆனால் இவன் வந்து சேர்ந்த ஒரு வாரத்திற்குள், இவனைப் போல் ஒழுங்கான படை வீரனைக் காண்டல் அரிது என்னும் படியாகப் பெயரெடுத்தான். பெர்சாகிளீரி 'ரெஜிமெண்டில்' எல்லாரையும் சேர்த்துக் கொள்வது கிடையாது. இத்தாலிய ராணுவத்திற்குக் கௌரவம் தேடிக் கொடுக்கிறவர்களே இதில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள் என்று கூறலாம். இந்த 'ரெஜிமெண்டை'ச் சேர்ந்த படை வீரருக்கு விசேஷமான பயிற்சிகள் அளிக்கப் பெற்றன. ஓடுதல், குதித்தல், தாண்டுதல், பாரமான சாமான்களைத் தூக்குதல் முதலியவற்றில் இப்படையி

னர் விசேஷ திறமையுடையவர்களா யிருந்தனர். பெனி
டோ, இவற்றில் மிகத் தேர்ச்சிபெற்று முதற் பரிசு
பெறுவதற் சூரியவனானான். இதனால் ராணுவ உயர்தர
உத்தியோகஸ்தர்கள் இவனிடம் விசேஷ அன்பு செலுத்
தினார்கள்.

உ. தாயின் பிரிவு

1905-ம் வருஷம் சிப்ரவரி மாதம் ஒரு நாள் காலை
பெனிடோவை யாரோ வந்து எழுப்பினார்கள். தாயார்
மாணப் படுக்கையிலிருப்பதாகவும், உடனே புறப்பட்டு
வா வேண்டுமென்றும் டோவியாவிவிருந்து ~~தகப்பனார்~~
தந்தி கொடுத்திருந்தார். உடனே படைத் தலைவனிடம்
ராஜா பெற்றுக்கொண்டு, மறு வண்டியிலேயே டோவியா
வுக்குப் புறப்பட்டான் பெனிடோ. இவன் போய்ச்சேரு
வதற்குள் தாயார் பரலோகம் சென்று விட்டாள்.
பெனிடோ, மூன்றுநாள் வரை கண்ணீர் ஆறாய்ப் பெருக்
கினான். ரோஸாமாத்தோனி, அம்மைப்பன், பெனிடோ
வுக்குத் தாயாராக மட்டும் இல்லை; வரும்பொருளுரைக்
கும் மந்திரியாகவும், உற்ற துணைவனாகவும் இருந்தாள்.
தகப்பனாரும் மகனும் பரஸ்பரம் ஆறுதல் கூறிக்கொண்டு
மன அமைதி பெற்றார்கள். ஒரு நாள் பெர்சாகிளீரி
'ரொஜிமெண்டின்' படைத்தலைவனிடமிருந்து, பெனிடோ
வின் தாயார் தேக வியோகமானதைக் குறித்து அநுதா
பங் காட்டி ஒரு கடிதம் கிடைத்தது. இந்தக் கடிதம்

பெனிடோவின் துயரத்திலே ஒரு பிரகாசத்தைக் காட்டியது. இந்தக் கடிதத்திற்கு, பெனிடோ உடனே பின் வருமாறு பதில் எழுதினான்:—

கேளாவம் வாய்ந்த எனது தலைவரே!

தாங்களும் படையிலே யுள்ள மற்றச் சகோதரர்களும் சேர்ந்து அனுப்பிய அநுதாபச் செய்திக்கு என் தகப்பனார், சகோதர சகோதரிகள் இவர்களின் சார்பாகவும் என் சார்பாகவும் எனது மனப்பூர்வமான வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத்துக்க கரமான நாட்களில் எனக்குக் கிடைத்த பல கடிதங்களை நான் தீயிலே எறிந்து விட்டிருக்கிறேன். அவற்றில், சாதாரண அநுதாபத் தெரிவிக்கும் வாக்கியங்கள் அடங்கியிருந்ததே இதற்குக் காரணம். ஆனால் தங்களுடைய கடிதத்தையோ, என் தலைவரே! அருமையான எனது ஞாபகச் சின்னங்களில் ஒன்றாகக் கருதிக் காப்பாற்றி வைப்பேன்! தாங்கள் கூறியுள்ள வாறு, என் தாயாரின் புத்திமதிப்படி நடப்பதைத் தவிர எனக்கு வேறு கடமை யில்லை. அவளுடைய ஞாபகத்தைப் போற்றி, ஒரு போர் வீரனுக்கும் குடிமகனுக்கும் உரிய கடமைகளைச் செய்துகொண்டு செல்வேன். அரற்றலும் புலம்பலும் பெண்களுக்கே உரியன. ஆண் மகனாயிருக்கப்பட்டவன் அழுவதில்லை; மௌனமாகத் துன்பத்தை ஏற்று மரிக்கிறான். மனிதனாகத் தோன்றியவன் வேலை செய்துகொண்டே நேரிய பாதையில் செல்லவேண்டும்; தான் பிறந்த குடும்பத்தினுடைய, தாய் நாட்டினுடைய, பரம்பரையான கௌர

வத்தைக்காப்பாற்ற வேண்டும். பயனற்றபேச்சுக்களால் இந்தக் கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற முடியுமா? முடியாது. தீவிரமான வேலையைச் செய்துதான் காப்பாற்ற முடியும். தாய்நாட்டைத் தங்களுடைய ரத்தத்தினாலே ஒன்றுபடுத்திய வீரர்களை நினைவுபடுத்திக்கொள்வது அழகான காரியந்தான். ஆனால், இத்தலி பூகோள அமைப்பிலே ஒன்று என்று மட்டும் கருதி, அதனை இழிவுபடுத்த வடக்கே யிருந்து அநாகரிகர்கள் படையெடுத்து வருவார்களானால், அவர்களுக்கு எதிர் நிற்க, நமது மார்பகத்தை உயிருள்ள கவசமாகத் தயார் செய்து கொள்வது அதனினும் அழகான செயலல்லவா? நான் நினைப்பது இதுவே.

எனது வணக்கத்தை, தலைவரே! அங்கீகரித்துக் கொள்ளுங்கள்.

பிரேதாப்பியோ }
26—2—1905 }

பெனிடோ ழஸோலின்

பெனிடோவின் இந்தக் கடிதத்தை, படைத் தலைவன் ஒரு முறைக்கு இரு முறை படித்தான். சாதாரண ஒரு படை வீரனிடமிருந்து இத்தகைய அறிவு நிரம்பிய, உறுதியான கடிதத்தை அவன் எதிர் பார்க்கவில்லை. இக்கடிதமெழுதியவன் சாதாரண படை வீரனா? அல்லது ஒரு தீர்க்கதரிசியா?

ந. படித்தலும் படிப்பித்தலும்

தகப்பனாருக்கு ஆறுதல் கூறும் பொருட்டு பெனிடோ, டோவியாவில் சில காலம் தங்கியிருந்தான்

இவன், இந்தக் காலத்தை எப்படிச் செலவழித்தான்? மாலை வேளைகளில் கிராமத்தின் முக்கியஸ்தர்கள் எல்லாரையும் ஒன்று கூட்டித் தனக்குப் பிடித்த இரண்டு நூல்களை வாசித்துக் காண்பிப்பான். இவன் உரக்கப் படிப்பான். படிக்கும்போது அந்தந்தச் சந்தர்ப்பங்களுக்கேற்றற்போல் முகத்திலே உணர்ச்சிகளை மாற்றிக் கொள்வான். நாடக மேடையில் ஒரு நடிகன் எப்படி நடித்துக்காட்டிப் பிறர்க்கு உணர்ச்சியை யூட்டுவானோ அப்படியே இவனும் நடிப்பான். கேட்பவரும் உணர்ச்சி பெறுவார்கள். அலெஸ்ஸாந்த்ரோ முஸோலினி சிறிது விலகி உட்கார்ந்துகொண்டு, தன் மகன் உரக்கப் படிப்பதை மகிழ்ச்சியோடு கேட்டுக்கொண்டிருப்பான். அந்த மகிழ்ச்சியிலே ஒரு கர்வமும் கலந்திருந்தது. தன் மகனைச் சான்றோனெனக் கேட்ட தந்தைக்குக் கர்வமிராதா? மற்றும், மனைவியை விட்டுப் பிரிந்த பிறகு வாழ்க்கை, சாரமற்ற கரும்பு போன்ற தென்று கருதிய அலெஸ்ஸாந்த்ரோ முஸோலினிக்கு, அவ் வாழ்க்கையில் இன்பத்தைக் காட்டிக் கொடுத்தவன் பெனிடோவன்றோ? மக்களினாலே பெருமை அடையும் தந்தை மாரைக் காண்டல் உலகத்திலே அரிது. அவ்வரியரிலே ஒருவரன்றோ அலெஸ்ஸாந்த்ரோ?

பெனிடோவுக்குப் பிடித்தமான நூல்கள் யாவை?

கார்டுஷி ஈ எழுதிய காவியங்களும், மாகெவில்லி ||
எழுதிய 'இளவரசன்' என்ற நூலும் பெனிடோவின்
பிற்கால அரசியல் வாழ்க்கையைப் பண்படுத்தின என்று
கூறலாம். இந்த நூல்களை இவன் பன்முறை படித்தும்,
பிறருக்குப் படித்துக்காண்பித்தும் இருக்கிறான்.

ஈ தியோஸூ கார்டுஷி (Giosue Carducci) என்பான்
ஓர் இத்தாலியக் கவிஞன். 1836ம் வருஷம் பிறந்து
1907ம் வருஷம் வரை வாழ்ந்திருந்தான். இத்தலி
யின் தாழ்வைக் குறித்து மன முருகிப் பல பாடல்
கள் பாடி யிருக்கிறான். சுதந்திரத்தின் பெற்றியைப்
பற்றியும், இத்தாலிய மக்கள் சுதந்திரம் பெறவேண்
டியதன் அவசியத்தைப்பற்றியும் இவன் எண்ணி
றந்த பாடல்கள் பாடியுள்ளான்.

|| நிகோலோ மாகெவில்லி (Niccolo Machiavelli)
என்பான் 1469ம் ஆண்டு முதல் 1527ம் வருஷம்
வரை இத்தலியில் வாழ்ந்த ஒரு சிறந்தராஜகந்திரி;
பெரிய சரித்திராசிரியன். இவன் எழுதிய
'இளவரசன்' என்ற நூல் பிற்காலத்தில் தோன்
றின் அரசியல் ஞானிகளுக்கு மேற்கோள்
நூலாக எடுத்தாளப் பெற்று வருகிறது. மாகெவி
ல்லி குடியாட்சியில் நம்பிக்கை கொண்டவனல்லன்.
பொதுவாக ஜனங்கள் நன்றி கெட்டவர்க ளென்
றும், நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துணரும் சக்தி அவ
ர்களுக்கு இல்லையென்றும், அரசாங்கமே இவர்களை
நேரிய துறையில் நடத்த ஆற்றல் பெற்றிருக்கிற
தென்றும், இந்த அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியாகவே
அரசன் இருக்கிறானென்றும் மாகெவில்லியின்
அரசியற் கோட்பாடுகள் கூறுகின்றன.

இவை தவிர, ஜேர்மன் தத்துவ ஞானியாகிய ஆர்தர் ஷோபன்ஹேர் (1788-1860) முதலியோருடைய நூல்களிலும் பெனிடோ ஈடுபட்டிருந்தான். மற்றும் புத்த மத தத்துவங்களையும், இந்து சமய உண்மைகளையும் இவன் நன்கு ஆராய்ச்சி செய்தான்.

இவன் இந்த மாதிரியான நூல்களைப் படிக்கும் போது அவ்வப்பொழுது சிலர் கேள்விகள் கேட்பார்கள். அவற்றிற்குத் தகுந்தபடி சமாதானம் சொல்வான். சில சமயங்களில் வாதங்கள் நிகழும். அப்பொழுது பெனிடோ தன் கட்சியை ஆதரித்து வெகு உக்கிரமாகப் பேசுவான். இப்படியாக டோவியாவில் இவன் பொழுது கழிந்தது. ஆனால் இவன் ஆற்றலை உபயோகப்படுத்துவதற்கு டோவியா மிகச் சிறிய இடம் அல்லவா? தவிர டோவியாவிலேயே இருந்தால் ஜீவனம் நடப்ப தெப்படி? எனவே வெளியூர்களுக்குப் புறப்பட்டான்.

சு. ஆசிரியத்தொழிலும் அரசியல் வாதமும்

1905-1906 ம் வருஷங்களில் முதலில் கானிவா (Caneva) என்ற ஊரிலும், பிறகு டோல்மெஸ்ஸோ (Tolmezzo) என்ற ஊரிலும் பெனிடோ பள்ளிக்கூட ஆசிரியனாக அமர்ந்து வேலைபார்த்தான். வகுப்பில் பாடஞ் சொல்லிக்கொடுக்கும்போது கோபத்தினால் கண்களை

உருட்டுவான்; பற்களை நறநறவென்று கடிப்பான்; முகத்தைச் சிடுசிடுவென்று வைத்துக்கொள்வான்; தன் அபிப்பிராயத்தை வலியுறுத்திக் கூறும்போது மேஜைமீது குத்துவான். ஆயினும் பிள்ளைகள் இவனிடத்தில் விசுவாசமாகவே நடந்து கொண்டார்கள். டோல்மெஸ்ஸோவில் இவன் வகுப்பில் மொத்தம் நாற்பது பிள்ளைகள் படித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவன் வசித்திருந்த இடத்திற்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்கும் இரண்டரை மைல்தூரம் இருந்தது. தலையில் தொப்பியின்றியும் தேகத்தில் குளிர் சட்டை இன்றியும் இவன் தினம் இரண்டு முறை நடந்துசென்றுவருவான். வழி நெடுக ஏதேனும் ஒரு புத்தகத்தைப் படித்துக்கொண்டு செல்வானேயன்றிச் சும்மா செல்லமாட்டான். இடையில் ஒரு பாலம் உண்டு. அந்தப்பாலத்தருகில் வரும்போது மட்டும் புத்தகத்தை மூடிவிட்டு, சிறிது நேரம் ஆற்று நீரை உற்றுப் பார்த்து இயற்கையில் ஈடுபட்டிருப்பான்.

பள்ளிக்கூட நோங்களைத் தவிர, மற்ற நோங்களில் காண்டொட்டி என்ற ஒரு பாதிரியாரிடம் கிரேக்க பாஷையையும், லத்தீன் பாஷையையும் கற்றுக்கொண்டான். இவற்றில் பூரண பாண்டித்தியமு மடைந்தான். தவிர, அவ்வப்பொழுது பொதுக்கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு அரிய விஷயங்களைப்பற்றி அழகாகப் பேசிவந்தான். இத்தகைய பிரசங்க மொன்றில்,

அரசாங்கம்

பேசுதல் தாபனங்களை மிகப் பலமாகத் தாக்கிப் பேசிய தன் பயனாக இவனைக் கைதுசெய்யுமாறு அதிகாரிகள் உத்திரவிட்டனர். ஆனால் இவன் கைது செய்யப்படாமல் தப்பித்துக்கொண்டு மலைப் பக்கங்களில் சுமார் ஒரு வாரம் வரை ஒளிந்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது இவனுடைய நண்பர்கள் ரகசியமாக இவனுக்கு ஆகாரம் அனுப்பிவந்தார்கள். கடைசியில் ஆள் அகப்படவில்லையென்ற காரணத்தினால் இவனைக் கைது செய்யும் யோசனையை அதிகாரிகள் கைவிட்டு விட்டார்கள். இவனும் வெளிவந்தான். வந்த சில நாட்களுக்குள் ஊரின் நடுவிலுள்ள சதுக்கத்தில் ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடந்த ஏற்பாடாகியிருந்தது. ஏராளமான ஜனங்கள் கூட்டிட்டு நின்றார்கள். ஆனால் யார் பேசுவதாக இருந்ததோ அந்தவரையில்லை. உடனே பெனிடோவைப் பேசச்சொன்னார்கள். சுமார் ஒன்றரை மணி நேரம் வாசாமகோசாமாகப் பேசி முடித்தான் பெனிடோ. ஆனால் இந்தப் பேச்சு இவன் உத்தியோகத்திற்குத் தீங்குவிளைவித்தது. இவ்வளவு துணிச்சலுடன் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசக்கூடிய ஒருவன், ஆசிரியனாக இருக்கலாமாவென்று பள்ளிக்கூட அதிகாரிகள் கருதினார்கள். எனவே இவன் பள்ளிக்கூடத்தினின்றி விலகவேண்டியதாயிற்று.

பிறகு ஒளேகியா என்ற ஊருக்குச் சென்று அங்கிருந்த ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் பிரெஞ்சு பாஷையைப்

போதிக்கும் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றான். விடு முறை நாட்களில் தன் சொந்த கிராமத்திற்கு வந்து தகப்பனாரோடு வசிப்பான். இப்படி வசிக்கும்படியான சந்தர்ப்பமொன்றில் டோவியாவில் ஒரு சிறிய சச்சரவானது முதலாளி தொழிலாளிப் போராட்டமாகப் பரிணமித்தது. இதில் பெனிடோ கலந்துகொண்டதன் பலனாக இவன்மீது கிரிமினல் வழக்குத் தொடரப் பெற்று, பத்து நாள் சிறைவாசத்தண்டனை விதிக்கப்பெற்றான். இந்தமாதிரி சமயங்களில் கூட இவன்மன அமைதியை இழந்தவனன்று. இவனைக் கைது செய்வதற்காகப் போலீஸாரும், குதிரைப் புடைவீரரும் விலங்குகளை எடுத்துக்கொண்டுவந்து நின்றனர். அப்பொழுது பெனிடோ, ஒரு புத்தகத்தை ஆழ்ந்து படித்துக்கொண்டிருந்தான். போலீஸாரின் வருகையைக் கேட்டுத் தலை நிமிர்ந்து பார்த்து “ இந்த அத்தியாயத்தைப் படித்து முடித்துவிட்டு உங்களுடன் வருகிறேன் ” என்று மிகச் சாந்தமாகக் கூறினான். அப்படியே முடித்து விட்டுக் கைகளை நீட்டினான். போலீஸார் விலங்குகளை மாட்டி அழைத்துச் சென்றார்கள். இதைப் பார்த்து போலீஸாரே ஆச்சரியப்பட்டுப்போய்விட்டனர்.

சிறையிலிருந்து வெளி வந்ததும், பெனிடோ, ட்ரெண்ட் (Trent) பிரதேசத்திலிருந்த தொழிலாளர் சங்கத்திற்குக் காரியதரிசியாக இருந்து வேலை பார்க்கும்

படி அழைக்கப்பெற்றான். இத்தலியின் வட பாகத் திலிருந்த ட்ரொண்ட், ட்ரொஸ்டே, போலா ஆகிய இந்த மூன்று பிரதேசங்களும் அப்பொழுது ஆஸ்திரியாவின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்தது. இங்கு வசித்து வந்த இத் தாலியர்கள், ஆஸ்திரியாவின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருக்க விரும்பியவர்கள் என்றும், இத்தலியோடு சேர்ந்திருக்க விரும்பியவர்கள் என்றும் இரு கட்சியினராக இருந்தார்கள். மற்றும், இவர்களுக்குள், தொழிலாளி முதலாளி வேற்றுமை வேறே இருந்தது. எனவே இந்தப் பிரதேசங்களை அடக்கியாண்டு கொண்டிருப்பது ஆஸ்திரிய அதிகாரிகளுக்கு மிகச் சலபமாக இருந்தது.

ட்ரொண்டில் செஸாரே பாட்டிஸ்டி (Cesare Battisti) என்ற ஒருவன் இருந்தான். இவன் செல்வாதக் கட்சியின் தலைவன். ஆயினும் ஆஸ்திரியாவின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இத்தலியின் சில பிரதேசங்கள் இருப்பதை இவன் விரும்ப வில்லை. இதனால் ஆஸ்திரிய அரசாங்க அதிகாரிகள் இவனை வெறுத்துவந்தார்கள். இவன் 1916ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 12ந் தேதி அதிகாரிகளால் தூக்கிவிடப்பட்டான். பெனிடோ, ட்ரொண்டில் போய்ச் சேர்ந்தபோது, பாட்டிஸ்டிக்கு அதிக செல்வாக்கு இருந்தது. இவன் அப்பொழுது 'போபோலோ' † என்ற

† குடிமக்கள் என்பது பொருள்.

ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நடத்தி வந்தான். அதில் பெனிடோ, கட்டுரைகள் பல எழுதி வந்ததோடு, தன் வேலையுடன் பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியராகவும் வேலை பார்த்து வந்தான். இவன் மாதச் சம்பளம் ஏறக் குறைய அறுபது ரூபாய். இதைக் கொண்டு இவன் திருப்தி யடைந்தான். தனது வேலை நேரம் போக மிகுதி நேரத்தில் சிலருக்கு பிரெஞ்சு மொழியில் பாடங்கள் சொல்லிக் கொடுத்தும், பிடில் வாசித்தும், மேல் வரும்படி சும்பாதித்துக் கொண்டான். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேதான் பெனிடோ, இந்திய கணித சாஸ்திரத்தை யும் ஆராயத் தொடங்கினான். மற்றும், ஜேர்மன் மொழியிலும் ஸ்பானிஷ் மொழியிலும் உள்ள இலக்கிய நூல்களை ஆராய்ந்தான். கிளாப்ஸ்டாக் † என்ற ஜேர்மன் கவி யின் 'தேவ தூதன்' என்ற காவியத்தில் இவனுக்குப் பெருமதிப்பு உண்டு. இக்காவியத்தைப் பற்றி இவன்

† பிரெடரிக் கோத்லீப் குளோப்ஸ்டாக் (Friedrich Gottlieb Klopstock.) 1724-1803. சிறந்த ஜேர்மானியக்கவிஞன். இவன் பாடிய 'தேவ தூதன்' (The Messiah) என்ற நீண்ட காவியம் உலக காவியங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. பிரெஞ்சு இலக்கியங்களின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டு வளர்ந்து வந்த ஜேர்மன் இலக்கியத்திற்கு, கனிப்பட இயங்கும் ஆற்றலை அளித்த பெருமை குளோப்ஸ்டாக்வுக்கு உண்டு.

ஒரு விமாச்சனமும் எழுதினான். மற்றும், 'பிளேடனும் இத்தலியும்' ஸ்தான்ரொரு கட்டுரை எழுதினான். இவையெல்லாவற்றையும் விடமற்றொரு முக்கியமான நூலை இவன் எழுதி முடித்தான். உலக சமயங்களின் தத்துவத்தை ஒரு சரித்திர ரூபமாக இவன் வரைந்திருந்தான். இதில் இவன் தன் ஆராய்ச்சித் திறமையை நன்கு காட்டியிருந்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், தூதிருஷ்ட வசமாக இந்நூல் வெளி வரவேயில்லை. இந்த நூலின் கையெழுத்துப் பிரதி தயாராகி அச்சாபீசுக்குச்செல்லும் தறுவாயிலிருந்தது. பெனிடோவின் மீது காதல்கொண்டிருந்த ஒரு பெண் வசம் இந்தக் கையெழுத்துப் பிரதி சிக்கியது. கையெழுத்துப் பிரதியில் காணப்பெற்ற புதிய சொற்களைக் கண்டு, தன் காதலனை பெனிடோ, வேறு பல பெண்களைக் காதலிக்கிறாளுென்றோ, அல்லது பல பெண்கள் தனது நாயகனைக் காதலிக்கிறார்களென்றோ கருதி, அந்தப் பெண்களுடைய புதிய பெயர்களே இவை பென்றும், இக்கையெழுத்துப் பிரதியில் காணப்பெற்றுள்ள யாவும் காதற் கடிதங்க ளென்றும் நம்பி அதை

§ ஆகஸ்ட் பிளேடன் (August Platen) 1796-1835.

இவன் இத்தலி நாடு முழுவதும் சுற்றிப் பார்க்கிறுக்கிறான். இத்தாலிய மொழியில் இவன் இயற்றிய பாடல்களில் இவனுடைய தேச பக்தி நன்கு புலனாகிறது.

அப்படியே அக்கனி தேவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்து விட்டாள். ஒரு துண்டுக் காசுதத்தைக்கூட வெளியில் எறிந்துவிட. அவள் விரும்பவில்லை. இந்தச் சமயத் திலே ஜான் ஹஸ் \$ என்ற மதச் சீர்திருத்த வாதியைப் பற்றி ஒரு சிறந்த ஆராய்ச்சி நூல் எழுதினான். மற்றும் 'போபோலோ' பத்திரிகையோடு வெளியான அநுபந்தத்தில் பல சிறு கதைகளை எழுதி வெளியிட்டான். இதனால் பத்திரிகைக்குச் சந்தாதார்களும் பெருகினர். பாட்டிஸ்டிக்கும், பெனிடோவிடம் பரம சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. ஆனால் இந்தச் சந்தோஷம் வெகு சீக்கிரத்தில் மாறிவிட்டது.

௫. வாய்மை காத்த பெற்றி

ஆஸ்திரியாவின் ஆதிக்கத்துக் குட்பட்டிருந்த இத்தாலியப் பிரதேசங்கள் மீண்டும் இத்தலிக்கே போய்ச்

\$ ஜான் ஹஸ் (John Huss) 1373-1415. இவன் பொஹிமியா தேசத்து மதச் சீர்திருத்த வாதி. இவன் கிறிஸ்தவ குருக்கள்மாரின் அட்டீழியங்களைப் பலபடக் கண்டித்துவந்தான். இதற்காக இவன் பல கஷ்டங்களையும் அநுபவித்தான். போப் பாசர்களிடம் மரியாதை செலுத்துவது, அரசர்களின் கட்டளைகளுக்குக் கண்மூடித்தனமாகக் கீழ்ப்படிவது ஆதியவற்றை கண்டித்து இவன் சில நூல்களும் எழுதியிருக்கிறான். இதனால் அரசர்களுடையவும் போப்புகளி னுடையவும் கோபத்துக் குட்பட்டான். இவன் கான்ஸ்டன்ஸ் என்ற இடத்தில் உயிரோடு கொளுத்தப்பெற்றான்.

சேர வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சியில் பெனிடோ ஈடுபட்டிருந்ததன்காரணமாக ஆஸ்திரிய அதிகாரிகள் இவனைச் சிறையில் அடைத்தார்கள். சிறைவாசம் முடிந்ததும் இவன் ஆஸ்திரிய அதிகார எல்லையிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பெற்றான். ஆலா என்ற பிரதேசத்தோடு, இத்தலியின் எல்லைப்புறம் முடிந்துவிடக் கூடாதென்று இவன் கிளர்ச்சி செய்ததற்கு வஞ்சம் தீர்ப்பதுபோல், அதே ஆலா பிரதேசத்திலிருந்த எல்லைப்புறப்போலீஸ் காப்பு நிலையத்தில் ஒரு நாள் மாலை இவன் கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பெற்றான். இவன் கைகள் விலங்கிடப்பெற்றன. போலீஸ் ஸ்டேஷன் அறையில் இவன் அடைக்கப்படவேண்டும். ஆனால் போலீஸ் ஸ்டேஷன் மூடப்பெற்றிருந்தது. எனவே, அருகாமையிலிருந்த ஒரு தனிக் கட்டிடத்திற்கு இவன் அழைத்துச் செல்லப்பெற்றான். இது போலீஸ் அதிகாரியின் வீடு. அவன் ஹங்கேரிய தேசத்துப் பிரபு வமிசத்தைச் சேர்ந்தவன். அவனிடமது மனைவியுடன் இன்பமாகச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தாள். பெனிடோவைப் பார்த்ததும் அவளுக்கு என்ன தோன்றியதோ தெரியவில்லை. “பெனிடோ! இப்பொழுது மணி ஒன்று. இத்தலியை நோக்கிச் செல்லும் வண்டி ஏழு மணிக்குத்தான் புறப்படுகிறது. இடையிலேயுள்ள இந்த ஆறு மணி நேரம் வரை உன்னை விடுதலை செய்துவைத்தால், ரெயில் புறப்படுவதற்கு முன்னாடி சரியாக வந்து சேர்ந்துவிடுவாயா? நீ வாக்க

குக் கொடுப்பதாயிருந்தால் உன்னை இந்த ஆறு மணி நேரம் வரை விடுதலை செய்கிறேன் ” என்றார். பெனிடோ அப்படியே திரும்பி வந்துவிடுவதாக வாக்குக் கொடுத்தான். போலீஸ் அதிகாரியும் விடுதலை செய்தார். பெனிடோவும், ஊரைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு, ரெயில் புறப்படுவதற்குச் சரியாக அரை மணி நேரம் முன்னாடி ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வந்து சேர்ந்தான். போலீஸ் அதிகாரியும் ஸ்டேஷனில் வந்து காத்துக் கொண்டிருந்தான். தனது உத்தியோகத்திற்கே ஆபத்து வரக்கூடிய விதமாக அவன் அன்பாக நடந்துகொண்டதனால், அந்த அன்பு எங்குத்தவறாக உபயோகிக்கப்பட்டு விடுமோ என்று கவலையுட னிருந்தான். பெனிடோவை ஸ்டேஷன் பிளாட்பாரத்தில் பார்த்ததும் அவன் தனது தொப்பியைக் கழற்றி வணங்கினான். பெனிடோவும் புன்முறுவலுடன் பதிலுக்கு வணங்கினான். இந்தச் சம்பவத்தைப் பெனிடோ பிற்காலத்தில் அடிக்கடி நினைவுபடுத்திக்கொண்டு, போலீஸ் அதிகாரியின் பெருமையை வியந்து பேசுவான். பெனிடோவின் பிரிவைக் குறித்து பாட்டிஸ்டி தனது பத்திரிகையில் உருக்கமான தொரு கட்டுரை வரைந்தான். அதில் பின் வரும் வாக்கியங்கள் கவனிக்கத்தக்கன:—

“ பெனிடோவின் பிரிவினால் நமக்குத் துக்கம்; ஆனால் அவருக்குக் கௌரவம். நமக்கு நஷ்டம்; அவருக்கு வெற்றி. ”

மறு மலர்ச்சியும் ^{அல்ல} ~~சமூக~~ வாதமும்

க. இரண்டு நண்பர்கள்

பெனிடோ, தன் தாய்நாடு வந்து சேர்ந்ததும் “ட்ரொண்டே—ஒரு ^{அல்ல} ~~சமூக~~வாதியின் கருத்து” என்ற தலைப்புடன் தொடர்ச்சியாகச் சில கட்டுரைகள் எழுதினான். இது பின்னர் நூல் வடிவாகவும் வெளி வந்தது. இந்தக் கட்டுரைகளை இவன் ‘லாவோஸே’ என்ற பத்திரிகையில் வெளியிட்டு வந்தான். இந்தப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர்களா யிருந்தவர்கள் இரண்டு இளைஞர்கள். ~~ஜியோவானி~~ ^{ஜியோவானி} பாபினி (Giovanni Papini) என்றும் ~~ஜூசெப்~~ ^{ஜூசெப்} பிரெஸ்ஸோலினி (Giuseppe Prezzolini) என்றும் பெயருடைய இவ்விருவரும், இத்தலியின் மறு மலர்ச்சிக்காகப் பெரிதும் பாடு பட்டார்கள். வெறும் அரசியல் கிளர்ச்சி செய்து அதன்பயனாக இந்த மறு மலர்ச்சியைக் காண இவர்கள் விரும்பவில்லை. புதிய லட்சியங்களோடு கூடிய இலக்கியங்களை வெளியிடுவதன் மூலமாகவும், சமூகத் தொண்டு செய்வதன் மூலமாகவும் இந்த மறு மலர்ச்சியைக் காண விரும்பினார்கள். இகற் காக இவர்கள் பல பத்திரிகைகள் கண்டு, ஒவ்வொன்

றின் மூலமாக ஒவ்வொரு விதமான உணர்ச்சியை உண்டி வந்தார்கள். இவர்களுடன் பெனிடோ நெருங்கிய நட்புக் கொண்டான்.

அக்காலத்தில்-அதாவது 1908-10ம் வருஷங்களில் இத்தலியின் தேசிய வாழ்வு மிகவும் சீர்குலைந்திருந்தது. ~~சமூக~~ வாதம் என்ற பெயரால் வெற்றுரைகள் பல கிளம்பின. ஆடம்பரங்கள் மலிந்தன. அரசியலை, பண வருவாய்க்குச் சாதகமாக உபயோகிக்கும் கூட்டத்தார் தோன்றி அட்டகாசம் செய்தனர். இவர்கள் உள்ளத்திலே உணர்ச்சியில்லை; உதட்டிலே மட்டும் “எல்லாரும் ஒரு குலம்; எல்லாரும் ஒரினம்; எல்லாரும் ஒரு வாழ்வு வாழ வேண்டும்” என்ற போலிப் பேச்சு. வெறும் ஆரவாரத்திலேயே ஜனங்கள் மயங்கி யிருந்தார்கள். கவைக்குதவாதவர்களெல்லோரும் ~~சமூக~~ வாதிக்க என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

உ. ~~சமூக~~ வாதம் என்றால் என்ன?

இச்சமயத்தில் ~~சமூக~~ வாதம் என்றால் என்னவென்பதைப் பற்றிச் சிறிது தெரிந்து கொள்ள வேண்டுவது அவசியமல்லவா? ~~சமூக~~ வாத தத்துவங்கள் என்று இப்பொழுது நாம் கூறுவன வற்றுள் பெரும்பாலான, பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னிருந்தே-அதாவது பிளாட்டோ (க. மு. 429-347) என்ற கிரேக்க தத்துவஞானி

எழுதிய 'சூடியாக' என்ற நூல் வெளியான காலத்திலிருந்தே-ஆங்காங்குச் சமூக அமைப்பில் இயங்கிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றன. ஆனால் கார்ல் மார்க்ஸ் (கி. பி. 1818-1883) என்ற ஜர்மானிய அறிஞர்தான், 'சோஷலிஸம்' என்ற ~~சமூக~~ சமூகவாதக் கொள்கையைத் தனிப்பட்ட ஒரு கொள்கையாக அமைத்துப் பிற்காலத்தில் ஓர் இயக்கமாக வளர்வதற்கு அடி கோலினார். ஒரு பொருளின் மதிப்பு, அஃது உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்குச் செலவழிக்கப்படும் முயற்சியைப் பொறுத்திருக்கிறது. பொருளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளர்கள், தங்களுடைய தேவைக்கு அதிகமாகவே உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இந்த அதிக உற்பத்தியினால் வரும் லாபத்தை இவர்கள் அநுபவிப்பதில்லை; தொழிலை வைத்து நடத்தும் முதலாளிகளே அநுபவிக்கிறார்கள். இதனால், முதலாளிகள் தொழிலாளிகளுக்கு விரோதிகள். இவர்களுடைய ஆதிக்கத்தினின்று விடுதலை செய்துகொள்வது தொழிலாளர்கள் கடமை. இதற்காக, இவர்கள் ஒன்று பட்டிருத்தல் அவசியம். இப்படி ஒன்று பட்டிருப்பதோடு, பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் ஸ்தாபனங்களை வெல்லாம் இவர்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டு, ஜன சமூகத்தின் நன்மைக்காக, உற்பத்தி செய்யப்பெறும் பொருள்களை விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்தலும் அவசியமாகும். இதனால் ஒரு முதலாளியின் கீழ், பல தொழிலாளிகள் வேலை செய்து அந்த முதலாளிக்கு லாபம் சம்பாதித்துக்

கொடுப்பது நின்று போவதோடு, தொழிலாளிகளே முதலாளிகளாகி விடுகிறார்களாதலால், உற்பத்தி செய்யப்பெறும் பொருள்களும் ஜனங்களுக்கும்லிவாகக்கிடைக்க இடமுண்டாகிறது. ஏனென்றால், முதலாளி, தன் சுய லாபத்தை முன்னிட்டோ, அல்லது பிற காரணங்களாலோ, பொருள்களின் விலையை அதிகப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியம் அடியோடு இல்லாமற் போகிறதல்லவா? முடிவாக, தொழிற் ஸ்தாபனங்களைத் தொழிலாளர்களுக்கே சொந்தமாக்கி விடுவதும், தொழிற் ஸ்தாபனங்களில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை எல்லாருக்கும் ஒரு படித்தாக வழங்குவதும் ~~சமூக~~ வாதத்தின் சுருங்கிய கொள்கையென்று கூறலாம். இந்தக் கொள்கைகளைச் செயலில் கொண்டு வருவதற்கு, உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு நாட்டிலும், அந்தந்த நாட்டியல்புக்கு ஏற்றவாறு கட்சிகளும் சங்கங்களும் காணப்பெற்றன. இவைகள் மேற்படி கொள்கைகளை அநுஷ்டானத்தில் கொணர், பலவித முறைகளையும் கையாண்டன. இந்த முறைகளிலேதான் கருத்து வேற்றுமைகள் ஏற்பட்டு, சச்சரவுகளும் சூழப்பங்களும் நிகழும். இங்கிலாந்திலேயே தொழிற்கட்சியென்றும், சுயேச்சைத் தொழிற் கட்சியென்றும், பேபியன் (Fabian) கட்சியென்றும் எத்தனை கட்சிகள் நிலவுகின்றன! இவை யாவும் ~~சமூக~~ ^{அவ்வ} வாதக்கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே யாகும்.

1910ம் வருஷத்திற்கு முன்னர், இத்தலியில் இயங்கிக் கொண்டுவந்த ^{அலுவலர்} சமூகவாத இயக்கமானது, தொழிலாளிகளுக்கு அதிக நன்மையைச் செய்யாதிருந்ததோடு, முதலாளிகளின் ஆதிக்கத்தை அதிகப்படுத்தத் துணையாகவும் இருந்ததென்று சொல்லலாம். மற்றும், ^{அலுவலர்} சமூகவாதம் என்ற பெயரால், தலைவர் பலர், இத்தலியில் அந்நியர் ஆதிக்கம் அதிகரித்தற்குத் துணையாயிருந்ததோடு, தன் தேசம், தன் பாஷை என்று கூறுவது குறுகிய மனப்பான்மையாகும் என்ற எண்ணத்தையும் ஜனங்களிடையே புகுத்திவிட்டனர். இதனால் இத்தலியில் வசித்துவந்த இத்தாலியர்கள் “நாமிருக்கு நாடு நமது” என்பதறியாத நிலையில் இருந்தார்கள் என்று சொல்லலாம். இந்த நிலையிலிருந்து ஜனங்களை மாற்றவே பாபினியும் பிரெஸ்ஸோலினியும் அரும் பாடுபட்டார்கள். ட்ரெண்ட் நகரத்தில், தான் கண்ட சம்பவங்களைப் பற்றி பெனிடோ எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளிலும் இந்தத் தத்துவங்களை விளக்கிக் காட்டினான். சர்வதேச சகோதரத்துவமானது, உயர்ந்த லட்சியந்தான். ஆனால் அதற்காக சுய தேசாபிமானத்தை இழந்து விடலாகுமோ? தான் பிறந்த நாட்டின்மீதே ஒருவனுக்குப் பற்று இல்லையென்றால், பிற நாடுகளின் மீது அவனுக்கு எப்படிப்பற்று உண்டாகும்? அப்படி உண்டாகும் பற்று அஸ்திவாரமில்லாத கட்டிடமாகவன்றோ அமையும்? இப்படி அமையும் கட்டிடத்திலே,

அடிமை, பேராசை, பொறாமை முதலிய பேய்களே வாழும். இதை நன்கு உணர்ந்திருந்தான் பெனிடோ. இதனை ஜனங்கள் உணராதவரை ஒரு நாட்டின்மீது மற்றொரு நாடு ஆதிக்கங் கொள்வதற்குச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டே யிருக்குமென்றும், உலகத்தின் பலபாகங்களிலும் சிதறிக் கிடக்கும் ஜேர்மானியர் அனைவரும் 'ஒன்றுபட்ட ஓர் இனத்தவர்' என்ற கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஜர்மனியில் தோன்றிய இயக்கத்தினின்று இத்தனி பாடங் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அம்சங்கள் பல உள்ளனவென்றும் இவன் மேற்படி கட்டுரைகளில் வற்புறுத்தி வந்தான். 1914ம் வருஷத்திலே தொடங்கப்பெற்ற ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தின் சூசகங்களை இவன் இக்கட்டுரைகளிலேயே தெரிவித்திருந்தான். இத்தாலியர், பிறரால் எளிதில் அவமதிக்கப்படக் கூடிய தன்மையில் இராமல் உடல் உரமும் மனத்திண்மையும் கொண்டவர்களாய் இருக்க வேண்டுமென்று இவன் பிரசாரஞ் செய்து வந்தான்.

இத்தாலியர் தன் மதிப்புள்ள சமூகத்தினராக வாழ வேண்டுமானால், முதலில் அவர்கள் தாய்மொழிப்பற்றுடையவர்களாக வேண்டுமென்று பெனிடோ கருதினான். ஒரு தேசத்திலே தோன்றும் தேசிய இயக்கம் உண்மையான வெற்றியை யடைய வேண்டுமானால், அது தாய்மொழி வளர்ச்சியை முக்கிய துணையாகக்

கொள்ளவேண்டும். பெனிடோ, ட்ரெண்டில் வசித்து வந்த காலையில், அங்கு வசித்த இத்தாலியர்கள் இத்தாலிய மொழியைப் பேசாமல் பலவித பாஷைகளைப் பேசி வந்ததையும், இதனால், இவர்களனைவரும் இத்தாலியர்களா யிருந்தும் ஒற்றுமை யற்றவர்களா யிருப்பதையும் நேரில் கண்டிருந்தான். எனவே, தர்ய்மொழியின் அவசியத்தை இவன் வற்புறுத்தியதில் ஆச்சரியமில்லை யல்லவா? பிற்காலத்தில் இவன் தோற்றுவித்த பாசிஸ்ட் கட்சியின் தத்துவங்களை இப்பொழுது முதலே இவன் மறை முகமாகப் பிரசாரஞ் செய்யத் தொடங்கினான் என்று கூற்றும் மிகையாகாது.

VIII

பத்திரிகைத் தொழிலும் பிரசாரமும்

க. வாரப்பத்திரிகையின் ஆரம்பம்

ஆஸ்திரிய அதிகாரிகளால் ட்ரெண்டிஸிருந்து வெளியேற்றப்பெற்ற பெனிடோ முனோலினி, 1909ம் வருஷம் இறுதியில் தனது கிராமத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான். அடுத்தாற்போலுள்ள பார்லி என்ற ஊரில் ^{அலெக்} ~~சுழை~~ வாசிகளின் சங்கமொன்று இருந்தது. அதன் காரியதரிசியாக இவன் நியமிக்கப்பெற்றான். மாதம் ஏறக்குறைய அறுபது ரூபாய் சம்பளம். அப்பொழுது இவனுக்கு வயது இருபத்தெட்டு. இந்தச் சொற்ப சம்பளத்தில், இவன், தனது மனைவி, ஒரு குழந்தை இவர்கள் அடங்கிய சிறு குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டியிருந்தது. இதற்குமேல் தனக்குச் சம்பளம் வேண்டாமென்றும் இவன் சொல்லி விட்டான். ^{அலெக்} ~~சுழை~~ வாசிக் கட்சியின் கொள்கைகளைப் பிரசாரஞ் செய்யவே, இவன் இந்தப் பதவியில் நியமிக்கப்பெற்றான். ஆனால் இவனுடைய பாரந்த அறிவுக்கும் சுறு சுறுப்புக்கும் இந்த வேலை போதுமானதாயில்லை. மற்றும், வெறும் மேடைப் பிரசங்கங்களினால் மட்டும் ஒரு கட்சியை வளர்க்க முடியாதென்றும், பத்திரிகை மிக அவசியமென்றும்

இவன் கருதினான். எனவே, 'வசுப்புவாதம்' என்ற பெயருடன் ஒரு வாரப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தான். இதன் முதல் இதழ் 1910ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் வெளிபாயிற்று. பத்திரிகை சம்பந்தமான எல்லா வேலைகளையும் இவன் ஒருவனே செய்து கொண்டான். சில சமயங்களில் அச்சடிக்கும் வேலையிலும் இவன் துணை செய்தான். "என் மனத்திருப்திக்காக நான் வேலை செய்கிறேனே தவிர, சம்பளத்திற்காக வேலை செய்யவில்லை" என்று இவன் அடிக்கடி கூறுவான். தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சிற்தும் ஒளிமறைவின்றிக் கூற, தனக்கென்று ஒரு பத்திரிகை ஏற்பட்டதைக் குறித்து இவன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். ஆனால் இவன் இந்தப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தது எந்த இடத்தில்? யாரிடையே இவன் பிரசாரஞ் செய்ய வேண்டி யிருந்தது? இவற்றை நாம் கவனித்துப் பார்ப்போமானால் இவனுடைய உழைப்பின் பெற்றி புலனாகும். அக்காலத்துக் கிராம வாசிகள், முக்கியமாகப் பார்லி கிராமத்தைச் சுற்றி யிருந்தவர்கள், புஸ்தக சாலைகளைவிட மதுபானக் கடைகளையே அதிகமாக நாடினார்கள்; நனவு உலகத்தைவிட கனவு உலகத்திலேயே வாழ விரும்பினார்கள்; வீரத்தை விரட்டியடித்துவிட்டு கோழைத்தனத்தை ஆபரணமாகக் கொண்டார்கள்.

¶ 'La Lotta di Classe'

இத்தகைய மனப்பான்மையுள்ளவர்களிடையே என்ன விதமான பிரசாரம் செய்ய முடியும்? அதுவும் ஓர் அணுவிலையுள்ள சிறிய பத்திரிகையைக்கொண்டு! இவனுடைய லட்சியங்கள் எவ்வளவு உயர்வுள்ளனவாக இருந்த போதிலும், உள்ளூர் வாசிகளின் ஒத்துழைப்பின்றி இவன் என்ன செய்ய முடியும்? சிறு பையனாயிருந்தது முதல் இவனை எல்லாரும் அறிந்திருந்த இடத்திலிருந்து இவன் தலைவகை அங்கீகாரம் பெறுதல் எங்ஙனம்? 'எங்கேயாவது ஓர் ஆகாரம் கொடுங்கள்; நான் இந்த உலகத்தையே ஆட்டி வைக்கிறேன்' என்று ஒருகிரேக்க தத்துவஞானி கூறினான் அந்தக் கூற்றில் பெனிடோவுக்குப் பூரண நம்பிக்கை இருந்தது.

பதினேழு நூற்றாண்டுகளாக அடிமை வாழ்விலே ஈடுபட்டிருந்த இத்தலி, மிகப் பிரயாசையின் பேரில்—ஆனால் அகி சீக்கிரமாக—விடுதலையடைந்தது. ஆயினும் இத்தாலியர்கள் இன்னும் ஒற்றுமைப்பட்ட ஒரு சமூகமாகவில்லை. வடமாகாணத்தான் தென் பிரதேசத்தில் வழங்கும் பாஷையை அறிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. ஒவ்வொரு ஊரிலும் எத்தனை விதமான கட்சி வேற்றுமைகள்! வகுப்புப் பிணக்குகள்! இத்தாலியரின் வாழ்க்கையிலேயே ஒரு சோர்வு காணப்பட்டது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் நடைபெற்ற சுதந்திரப் போராட்டத்தில் எல்லாவற்றையும் இழந்த மத்திய

வகுப்பார் அயர்ச்சியில் மூழ்கி யிருந்தனர். இத்தலிக்குப் புத்துயிர் கொடுக்கத் தக்க தலைவர் இல்லை; ஒழுங்கான வேலைத்திட்டங்கள் இல்லை. அரசாங்க நிருவாகஸ்தர்களோ சுய நலப் பிரியர்களா யிருந்தார்கள். இந்த நிலையிலே, தேசத்தைத்தட்டியெழுப்ப, பெரிய சாட்டை வேண்டி யிருந்தது. பெனிடோ, தனது பத்திரிகையை இந்தச் சாட்டையாக உபயோகப் படுத்திக் கொண்டான். ~~சுழு~~ ^{அலே}வாதக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஜன நாயகத்தைப் பரப்பும் முயற்சியில், எதிரிகளைக் கடுமையாகவும் ஆனால் கண்ணியமாகவும் தாக்கினான். ~~சுழு~~ ^{அலே}வாதக் கொள்கையைத் தழுவி, பல பத்திரிகைகள் வெளிவந்த போதிலும், முஸோலினியின் பத்திரிகை என்ன அபிப்பிராயங்கூறுகிறது என்று தான் ஜனங்கள் கவனித்து வந்தார்கள்.

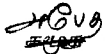
உ. சில உதாரணங்கள்

எதிர்க்கட்சியினரை இவன் எவ்வளவு நிர்த்தாட்சண்யமாகத்தாக்கி வந்தான் என்பதைக் கீழ்க்கண்ட வாக்கியங்களினால் தெரிந்து கொள்ளலாம்:—

“நமது கண்டனங்கள் உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டன வென்றும், ஒழுங்கான அபிப்பிராயங்களுக்கு நாம் மதிப்புக் கொடுக்கிறோ மென்றும் நமது

எதிரிகளுக்குக் கூற விரும்புகிறோம். தனி மனிதர்களைத் தாக்குவது, அவர்கள் மீது துவேஷங் கொள்வது முதலியவற்றினின்றும் விலகியிருக்கவே நாம் விரும்புகிறோம். ஆனால், செல்வாக்கு, ஒட்டுகள், பணம், கட்சிக்காரர் ஆகிய இவற்றைச் சம்பாதிப்பதற்காகத் தொழிற்கட்சியில் சேரும் போலி மனிதர்களை நாம் மன்னிக்க முடியாது; மன்னிக்கப் போவதுமில்லை.”

“இன்றைய உலகமானது, இளமை மனங்கொண்ட புரட்சிக்காரர்களை உற்பத்தி செய்வதில்லை; உயிரோடு கூடிய உணர்ச்சியுள்ள புரட்சிக்காரர்களை உண்டுபண்ணுவது கிடையாது. ஆனால் பிஞ்சிலே பழுத்த, குறுகிய மனமுள்ள வயோதிகர்களுையே உண்டாக்குகிறது. இவர்களுடைய ஒரே நோக்கம் பணத்துக்கும் கட்சிக்காரர்களுக்கும் வேட்டையாடுவதுதான். இவர்கள், சிறிதும் தயக்கமின்றி, பூமி மீது மண்டியிட்டு, தங்கள் மனச் சாட்சியை விற்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். நமது பொருளாதார வாழ்விலும் அரசியல் வாழ்விலும் தற்போதைய தலைவர்களாயிருப்போர், ஒன்று அதிகாரவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவாவது இருக்கிறார்கள்; அல்லது, தங்களுடைய அரசியலறிவை விற்று வயிறு பிழைக்கும் தொழிலுடையவர்களாகவாவது இருக்கிறார்கள்; அல்லது புரட்சியிலே நம்பிக்கையற்ற புரட்சிக்காரர்களாகவாவது இருக்கிறார்கள். அரைப் படிப்பும் அரை அறிவும் உடைய அரை மனிதர்கள்!”

 வாதம் என்றால் என்ன வென்பதை இவன் பின் வரும் வாக்கியங்களினால் விளக்கிக் காட்டுகிறான் :—

அவ்வாறு
 “கழுவாதம் என்பது ஒரு வியாபார முயற்சியல்ல ; அரசியல்வாதிகளின் ஆடற்கருவியல்ல ; லட்சிய புருஷர்களின் கனவல்ல ; பாமரஜனங்களின் விளையாட்டல்ல. மனித சமூகத்தின் ஆன்ம ஒழுக்கத்தையும் செல்வ நிலையையும் வளர்க்கும் ஒரு ஜீவ சக்தியாகும். விலங்கு நிலையிலிருக்கும் மனிதனுக்கும் மனிதத்தன்மை நிறைந்த மனிதனுக்கும் இடையே ஒரு பாலத்தை-வாழ்க்கைப் போராட்டத்திலிருந்து அமைதியான வாழ்க்கைக்கு மனித சமூகத்தை அழைத்துச் செல்லும் ஆற்றல்பெற்ற பாலத்தை-அமைக்குமாறு மனித சமூகத்தைத் தூண்டிய பெருமையுடைத்து சமூக வாதம் என்கிற இந்த மஹா நாடகம்.”

பெனிடோவின் அரசியல் எந்த லட்சியத்தைக் கொண்டது ? இதற்கு விடை பின் வரும் வாக்கியங்களில் காண்க :—

“நல்வாழ்வு வாழ ஒவ்வொருவனுக்கும் உரிமையுண்டு. பட்டினி கிடக்கும் ஒரு மனிதனுடைய கையிலே புத்தகத்தைக் கொடுத்துப் படிக்கச் சொல்வது கொடுமையான பரிசாசமாகும். வயிறு காய்ந்து கிடக்கும் ஒரு மனிதனிடத்தில் தத்துவங்களைப் பற்றியும் லட்சியங்களைப் பற்றியும் பேசுவது இயலாத காரியம். வயிற்றுக் கில்லாது வாடும் ஜனங்கள் முன்னிலையில், கலையும், அரசியலும், விஞ்ஞானமும் இலக்கியமும் வெற்றுரைகளாகவே முடியும். முதலில் ஆகாரம். பிறகுதான் எழுத்து. வயிறு நிறைய உண்டவர்களே சிந்தனை செய்ய முடியும்.”

பத்திரிகையின் தலையங்கங்களின் வாயிலாகச் சில சமயங்களில் பெனிடோ, தன்னுடைய தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்திக்கொள்வான். ஒரு தலையங்கத்தில் பின் வரும் வாக்கியங்களை இவன் புதுக்கியிருக்கிறான் :—

“எமது வாழ்க்கை ஒரு பகிரங்கக் காகிதம். அதில் அறிவு, போராட்டம், துக்கம் என்ற வார்த்தைகள் பொறிக்கப் பெற்றிருப்பதை யார் வேண்டுமானாலும் படிக்கலாம். நாம் வீறு கொண்டு நிற்கிறோம். ஏன்? நாம் தூய்மையுள்ளவர்களானதால்; நமக்கு நண்பர்களில்லை யாதலினால். நாம் புகழையோ, ஒட்டுகளையோ, விரும்பிக் கேட்கிறோமில்லை. பட்டவர்த்தனமாக, தாட்சண்யமின்றி, நம்மைப் பின் பற்றுபவர்கள் உன்பட எல்லாருக்கும் நாம் உண்மையை எடுத்துரைக்கிறோம். எம்மைப் பொறுத்த மட்டில், பத்திரிகை ஒரு யுத்த களமாகவே இருக்கிறது. வானாயுதம் எஃகினால் செய்யப் பெற்றது. அதே எஃகினாலேயே எமது எழுதுகோலும் அமைந்திருக்கிறது. இந்தப் பேராயுதத்தைக் கொண்டே நாம் இதில் போராடுகிறோம். நாம் சுதந்திர புருஷர்களான படியால் இதில் நாம் இழப்பதொன்றுமில்லை.”

பெனிடோ தனது பத்திரிகையை எங்ஙனம் கருதியிருந்தான் என்பதைப் பின் வரும் வாக்கியங்களினால் விளக்குகிறான் :—

“நாம் உயர்ந்த சம்பளம் பெறுவதற்காகப் பத்திரிகாசிரியத் தொழிலை வற்று கொண்டிருக்கிறோமில்லை.

வருஷக் கடைசியிலே அழகாக பைண்ட் செய்து பார்த்து மகிழ் பத்திரிகையை வெளியிடுகிறே மில்லை; ஒரு காலு மில்லை. பத்திரிகையே நமது கட்சி; நமது லட்சியம்; நமது ஆத்மா; வெற்றிக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும் கொடி.”

பார்லிமென்ட்/வாதச் சங்கத்தின் காரியதரிசிப்பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அச்சங்கத்திற்கும் சங்க அங்கத்தினர்களுக்கும் இவன் புத்துயிர் கொடுத்தான். ஒரு கணமும் இவன் சும்மா இருந்த தென்பது கிடையாது. ஒய்வென்பதே இவனுக்குத் தெரியாது. தனது பத்திரிகாசிரியத் தொழிலுடன், ஆங்காங்குச் சென்று பிரசங்கங்களும் செய்துவந்தான். ஒரு சில மாதங்களுக்குள் இவன் நூற்று முப்பது சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினான். தண்ணீர்ப்போல் பிறரும் சுறுசுறுப்பாயிருக்க வேண்டுமென்று இவன் எதிர் பார்த்தான். அரை மனதோடு அரை வேலை செய்வது இவனுக்குச் சிறிதும் பிடிக்காது. ஓரிடத்தில் இவன் கூறியதாவது:—

“நாம் எவ்வளவு வேலையைச் செய்கிறோமென்பது முக்கியமல்ல; எத்தகைய வேலையைச் செய்கிறோமென்பதே முக்கியம். இடையணைப் பின் பற்றிக் கண் மூடித் தனமாகச் செல்லுவதும்-ஆனால் ஓநாய்களின் இரைச் சீலைக் கேட்டுச் சிதறி ஓடுவதுமான பெரிய ஆட்டு மந்தையை விட, நம்பிக்கையோடும் மன உறுதியோடும் தனது லட்சியத்தை நாடிச் செல்கிற வீரமுள்ள ஒரு சிறிய கூட்டமே எனக்குத் தேவை.”

தனது நண்பர்களில் யாராவது கொடுத்த காரியத்தைச் செய்து முடிக்காவிட்டாலோ, அல்லது அயலூர்களுக்குச் செல்லப் பின் வாங்கினாலோ இவன் பின் வருமாறு கடிந்து பேசுவான்:—

“ஒரு ஸ்திரீயினிடத்தில் சில ஆசை வார்த்தைகள் சொல்லி ழீட்டு வர, பணியிலே நனைந்து, காற்றை எதிர்த்து மைல்கள் கணக்காகச் சென்று வருவீர்கள். நமது கட்சி, நமது வாழ்க்கை, இருப்பதோ இறப்பதோ என்ற நிலையில் இருக்கும் இத்தறுவாயில் நூறுமடங்கு சுறுசுறுப்புடனும், தைரியத்துடனும், சந்தோஷத்துடனும் நீங்கள் வேலை செய்ய வேண்டாமா?”

இப்படியாகப் பல வழிகளிலும் இவன் ஜனங்களுக்கு ஊக்க மூட்டி வந்தான். ஜனங்களிடத்திலே காணப்படும் சோர்வு, இவன் உற்சாகத்தைக் குன்றச் செய்யவில்லை. மற்றும் ^{அவ்வாறு} ~~சுறுசுறு~~ வாதக் கட்சித் தலைவர்கள், உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவதையும், ஒரு கட்சியின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு மற்றொரு கட்சியின் தயவைச் சம்பாதிக்க முயல்வதையும் இவன் பலமாகத் தாக்கி வந்ததோடு, ஜனங்களுக்கு இத் தலைவர்களிடமிருந்த மோகத்தையும் குறைக்கச் செய்தான்.

^{அவ்வாறு} ~~சுறுசுறு~~ வாதி என்று சொல்லிக் கொள்கிறவன் ^{அவ்வாறு} ~~சுறுசுறு~~ வாதியாகவே இருக்கட்டும். போர்ஷ்வா ● வாகவுள்ள

● Bourgeois-போர்ஷ்வா—மத்திய வகுப்பினன்.

வன் போர்ஷ்வாவாகவே இருக்கட்டும். இவர்களுக்கி டையே சமாதானம் வேண்டாம்; சமரசுப் பேச்சுகள் வேண்டாம். இசரூல் தூர்நாற்றமே உண்டாகும். பாமர ஜனங்கள் போர்ஷ்வா கூட்டத்தினின்று விலகியே இருத்தல் வேண்டும். இவர்கள் வேறெவருடனும் சமரசு ளம் செய்து கொள்ளக் கூடாது. இவர்கள், தனியா கத் தங்கள் வகுப்புயர்வினிமித்தம் மும்முரமாகப் போராட வேண்டும். ~~கட்சி~~ வாதக் கட்சியின் சட்ட மானது, பதிலுக்குப் பதில் செய்வதிலேயே அடங்கி யிருக்கிறது.”

ந. தொழிலாளர் காங்கிரஸ்

இம்மாகிரி பல வழிகளிலும் பெரிடோ, தன் கருத்துக்களைப் பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிட்டு வந் தான். பொது ஜனங்களின் சோர்வு ஒருபுறமிருக்க, நாட்டில் அதி தீவிரக் கட்சி என்று சொல்லப்பெற்ற ~~கட்சி~~ வாதக் கட்சிக்குள்ளும் பிணக்கு, ஊக்கமின்மை முதலியன காணப்பட்டன. 1898ம் வருஷம் மிலான் என்ற ஊரில் நடைபெற்ற கலகத்தின் விளைவாக ~~கட்சி~~ வாதக் கட்சியின் தலைவர்களாகிய பிலிப்போ ரொடி என்பானும் அன்னா குலிஷியாப் ~~என்பவரும்~~ நீண்ட காலச் சிறைவாசத் தண்டனை விதிக்கப்பெற்றனர். இத னால் இக் கட்சியின் செல்வாக்கு குறைவுற்றிருந்தது. இந்தக் கட்சியையும் இதன் மூலமாகப் பொதுஜனங்களை யும் தட்டி எழுப்ப வேண்டிய பெரிய பொறுப்பை

பெனிடோ வெகு திறமையாக ஏற்று நடத்தினான். இதனால் இவன் பலருடைய கோபத்திற்கும் சாபத்திற்கும் ஆளாகாமல் போகவில்லை. மற்றும் ~~சமூக~~ ^{சமூக}வாதக் கட்சியின் தலைமை ஸ்தாபனம் மிலான் நகரத்திலிருந்தது. இங்கிருந்து 'அவந்தி!' என்றொரு பத்திரிகை இக் கட்சியின் சார்பாக வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. இதன் ஆசிரியருக்க கிளாடியோ டிரேவிஸ் என்பான் இருந்தான். இவனுக்கும் பெனிடோவுக்கும் அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் வாதப் போர் நிகழும். ~~சமூக~~ ^{சமூக}வாதக்கட்சியானது, தனித்தியங்க வேண்டுமென்றும், இத்தாலிய பார்லிமெண்டில் ஸ்தானம் பெறுவதற்காகப் பிற கட்சிகளை நாடுவதால், இது நாட்டிற்கு எவ்வித நன்மையும் செய்யமுடியாதுமென்றும், இது வழவழப்பான கொள்கைகளை விடுத்து நேரிய தீவிரமான கொள்கைகளைக் கைக்கொண்டால் ஜனங்களின் ஆதரவு கிடைக்குமென்றும், இதன் மூலமாகவே நாட்டிற்கு நன்மை உண்டாகுமென்றும் இவன் அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் எழுதிவந்தான். மற்றும் அரசாங்கத்தை நடத்தும் பார்லிமெண்டரி கட்சியினரையும் இவன் விட்டுவிடவில்லை.

“இத்தாலிய பார்லிமெண்ட் வேலை செய்ய வில்லை. ஒழுக்கமும் அறிவும் அற்ற இருநூற்றைம்பது பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்கள்-இத்யோவிட்டி என்ற தலைவரின் கேற்ற அங்கத்தினர்கள்-இத்தவி கழுத்தின் மீது

அமர்ந்து நெருக்குகிறார்கள். அவர்களை நாம் வீழ்த்துவோம்; அல்லது நாம் வீழ்வோம். இத்தலியை ஆன்வதற்கு இவர்கள் கையாளும் முறைகள், சென்ற நூற்றாண்டுக்குப்பைக்கூடையிலேயே போடத் தகுதியுடையவை. தொழிற் கட்சியார், மற்றக் கட்சியாரோடு சேர்ந்துழைக்க முடியாது. அப்படி உழைப்பது, பாமர ஜனங்களைத் துரோகம் செய்வதாகும். என் படையின் மீதுள்ள நம்பிக்கையைக் கொண்டுதான் நான் போராட வேண்டுமே தவிர, ஏதோ கிடைக்கப் போகிற தென்று யாருடனோ ஒன்று படுவதென்பது முடியாத காரியம்.”

“தொழிற் கட்சிக்கு இந்தப் பார்லிமெண்டினிடத்தில் என்ன வேலை? போர்ஷ்வாக்களோடு இஃது ஏன் ஒத்துழைக்க வேண்டும்? ஏன் இவர்கள் தியோலிட்டி அரசாங்கத்தின்கழுத்தைப்பிடித்து நெருக்கக்கூடாது? ஏதற்காக இவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள்? நாம் தனியாக நின்று விடுவோம் என்றா? அல்லது ஜனங்களின் துவேஷத்திற்கு ஆளாக வேண்டி வருமே யென்றா? எவன் ஜனங்கனால் துவேஷிக்கப் படுகிறானோ அவன் பலசாலி என்ற உண்மையை இவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வில்லை போலும்.”

இந்தக் விதீரமான முறைகளைப் பார்லிமெண்டரி தொழிற் கட்சியினர் விரும்பவில்லை. பெனிடோவைத் தாறுமாறாகப் பேசினர். ஆயினும் இவன் சிறிதும் சலிக்கவில்லை.

1910ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் மிலானில் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் கூடியது. அப்பொழுது பெனிடோ அங்குச் சென்று, அதி தீவிரக் கட்சியின் தலைவரை நின்றும் போராடினான். பார்லிமெண்டரி கட்சியை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்றும், புதிய தேர்தல்கள் நடைபெற வேண்டுமென்றும், தொழிற் கட்சியானது பிற கட்சிகளுடன் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கக்கூடா தென்றும், உடனே தேசத்தில் புரட்சியைக் கிளப்பவேண்டு மென்றும் இவன் பல தீர்மானங்கள் கொண்டுவந்தான். இவை யாவும் தோல்வியடைந்தன. கட்சித் தலைவர்கள் இவனுடைய தீர்மானங்களைப் பரிசீலித்தும் பலமாகத் தாக்கீயும் தோல்வியுறச் செய்து விட்டனர்.

ச. சோல்லும் செயலும்

ஆயினும் பெனிடோ, தன்னம்பிக்கை இழக்கவில்லை. மீண்டும் பார்லி கிராமத்திற்கு வந்து தனது பத்திரிகையின் மூலமாகப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தினான். தன் கொள்கைகளை முன்னிலும் பன்மடங்கு ஊக்கத்துடன் வலியுறுத்தினான். மற்றும், ஜனங்களின் நன்மைக்கு விரோதமாக அதிகாரிகளால் செய்யப்பெறும் செயல்களில் இவன் காட்டிய எதிர்ப்பு சொல்லளவோடு நிற்கவில்லை; செயலாகவும் பரிணமித்

தது. ஒரு சமயம், பார்லி கிராமத்தில், பாலின் விலை உயர்ந்துவிட்டது. இதைக் கண்டிக்க ஒரு பொதுக் கூட்டம் கூடியது. வழவழப்பான பேச்சுக்களோடு கண்டனத் தீர்மானங்களும் நிறைவேறின. ஆனால் பெனிடோ கூட்டத்தில் ஒரு புதிய சக்தியை உண்டுபண்ணினான். “ பலவீனர்களுக்கும், பிணியாளர்களுக்கும், பாலர்களுக்கும், விருத்தர்களுக்கும் அவசியமான ஆகாரமாகவுள்ள பாலின் விலை எல்லோரும் வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடிய விதமாகக் குறையவேண்டும். குறையத்தான் வேண்டும்! இனி இதைப்பற்றி எவ்வித பேச்சும் வேண்டுவதில்லை. என்னோடு சேர்வாரும் எல்லோரும் ” என்று கூறிவிட்டு, நகர சபையின் காரியாலயத்திற்கு நேரே சென்றான். இவன் பேச்சிலே நம்பிக்கை கொண்ட கூட்டத்தினரும் அப்படியே பின்தொடர்ந்துசென்றனர். கூட்டத்தினரை வெளியே நிற்கவைத்துவிட்டு, நாலேந்து பேர்களுடன், பெனிடோ, நகர சபையின் மண்டபத்திற்குள் சென்றான். தலைவர்க்கு கண்டு விஷயங்களைக் கூறினான். “ பாலின் விலை உடனே குறைக்கப்படவேண்டும். இன்றேல் நகரசபைத் தலைவரும் அங்கத்தினர்களும் கீழே தூக்கி எறியப்படுவார்கள் ” என்று சுருக்கமாகவும் மிடுக்காகவும் கூறினான். உடனே நகரசபைக் காரியாலயத்திலிருந்து “ பாலின் விலை குறைத்து விற்கப்படவேண்டும் ” என்று உத்திரவு பிறந்தது !

சிறைவாசமும் கட்சித் தலைமையும்

க. படையெடுப்புக்கு எதிர்ப்பு

ஆப்ரிக்கா கண்டத்தின் வட பாகத்தில் லிபியா ||
என்றொரு சிநிய நாடு இருக்கிறது. இஃது உலகத்திலே
யுள்ள புராதன நாடுகளில் ஒன்று. இது நெடுங்காலம்
துருக்கி சுல்தான்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது. இத
னைக் கைப்பற்ற இத்தாலிய அரசாங்கத்தார் கருதி
1911ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் லிபியாவின்
தலை நகரமும் பெரிய துறைமுகப் பட்டினமுமாகிய டிரி
போலியில் தங்கள் படையணை இறக்கத் தீர்மானித்த
னர். இத்தலி முழுவதிலும் பெரிய பரபரப்பு ஏற்பட்ட
து. இந்தப் படையெடுப்பைப் பற்றி ^{அவ்வ} ~~சமுதாய~~வாதக்
கட்சியின் கொள்கை என்ன? கட்சியின் தலைவருகிய
ரோடியும், கட்சிப் பத்திரிகையான 'அவந்தி!'யின் ஆசிரி
யரிட ரெவிஸூம், 'இத்தாலிய ^{அவ்வ} ~~சமுதாய~~வாதக் கட்சியின்
அறிவுக் களஞ்சியம் என்று சொல்லத்தக்க அன்றா சுவலி

|| Libya-லிபியா. இது 810,000 சதுர மைல் விஸ்தீரண
முடையது. இதன் மொத்த ஜனத் தொகை சுமார்
பத்து லட்சம். இதன் தலைநகரம் டிரிபோலி;
இதன் ஜனத்தொகை சுமார் அறுபதாயிரம்.

வியாப் என்ற ரூஷ்ய ஸ்திரீயும் 'அவந்தி!' காரியாலயத்தில் கலந்தாலோசித்தனர். அரசாங்கத்தார் இந்தப்போராட்டத்தில் இறங்கக் கூடாதென்று தீர்மானித்தனர். மறுநாள் 'அவந்தி!' பத்திரிகையின் தலையங்கம், நீண்டதொரு கண்டனத்தைத் தாங்கி வந்தது. பார்லியில் பெனிடோவும் இந்த அபிப்பிராயமே கொண்டிருந்தான். உடனே ஆங்காங்குப்பொதுக்கூட்டங்கள் கூட்டியும், பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் வரைந்தும் அரசாங்கத்தின் முறையைக் கண்டித்து வந்தான். சுழற்காற்றுபோல் பல இடங்களுக்கும் சென்று பிரசாரஞ் செய்தான். பார்லியில் நடைபெற்ற ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் இவன் பேசியது வருமாறு:—

“ அரசாங்கத்தாரின் இந்த விபியா படையெடுப்பை ஒவ்வொரு ~~கூட்ட~~ வாதியும் கண்டனம் செய்ய வேண்டும். பயனற்ற, மூடத்தனமான இரத்தஞ் சிந்துதலாகவே இது முடியும். எமது பணத்தை வாரி இறைத்து, ஒரு பயனுமின்றி, ஐரோப்பாவின் சமாதானத்தைக் குலைக்கிறோம். இதோ என் கையில் பூகோள புல்தகங்களும் படங்களும் இருக்கின்றன. இந்த விபியா என்பது என்ன? மணல் நிறைந்த ஒரு பாலை வனம்; ஒரு குணியப் பிரதேசம். எதற்காக, இதைத் தங்கள் நாட்டுடன் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தார் முனைந்து நிற்கின்றனர்? ஒருவருக்கும் தெரியாது. அரசாங்கத்தாருக்கே தெரியாது. பிறநாடுகளின் மீது படையெடுப்பதென்

றால், சரியான கணக்குப்போட்டுப் பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கவேண்டும்? எத்தனை பேர் இறந்து போவார்கள்? நாம் அடையும் லாபம் என்ன? நாம் அடையும் நஷ்டத்தை விட பெறும் லாபம் அதிகமாக இருக்குமானால், போராட்டத்தைத் தொடங்கலாம். இந்த விபியா விஷயத்தில், நாம் எதிர்பார்க்கும் லாபமானது, நம்மிலே இறந்துபோ வேருக்கும் ஈடுபடுத்த முடியாது. இதிலே செலவழிக்க வேண்டிய தொகையை உத்தேசித்தால், இந்த முயற்சியே வேண்டா மென்று தோன்றுகிறது. நமது கண்டனங்களை மீறி இந்த அரசாங்கம் இந்தப் படையெடுப்பில் இறங்குமானால் இதற்கு விரோதமாக நாம் கலகம் செய்யவேண்டும்.”

பெனிடோவின் பிரசாரத்தின் பயனாக ஜனங்களுக்கு ஆத்திரம் கிளம்பியது. ஆங்காங்குக் கலகங்கள் உண்டாயின. ரெயில், டிராம் முதலியவை போக வொட்டாதபடி கலகக்காரர்கள் தடை செய்தார்கள். சில கூட்டிடங்களின் பலகணிகள் உடைபட்டன. ஆனால், அரசாங்கத் துருப்புகளைக் கண்டவுடன், கலகக்காரர்கள் ஓட ஆரம்பித்தார்கள். ஓடும் கூட்டத்தினரைக்கண்டு பெனிடோ, ‘கோழைகள்; கோழைகள்’ என்று வெறுப்புடன் கத்தினான். கலகம் அடங்கியது. அரசாங்கத்தாரும் தங்கள் யுத்த முஸ்தீபுக்களை அதிகப்படுத்தினர். கடைசியில் 1912ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் அவுச்சிளன்ற இடத்தில் நடைபெற்ற உடன்

படிக்கைப்படி லியியா இத்தலியின் ஆதிக்கத்துக்குட் பட்டது.

உ. விசாரணையில் வாக்கு மூலம்

ஆங்காங்குக் தோன்றிய கலகங்களை அடக்கிவிட்ட தோடு அரசாங்கத்தார் அமைந்திருக்கவில்லை. கலகத் தைத் தொடங்கியவன் பெனிடோ முஸோலினியே என்று தீர்மானித்து, இவனைக் கைது செய்தனர். இவன் மீது எட்டுவிதமான குற்றங்கள் சுமத்தப் பெற்றன :—

1. அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக அதிகாரிகளை எதிர்த்தது.
2. சேனைக்கு ஆள் சேர்க்கும் முயற்சியைத் தகைந்தது.
3. தொழிற்சாலைகளை வேலை செய்ய வொட்டாத படி பலவந்தப்படுத்தியதோடு, தொழிலாளர் களை வேலை செய்யாதிருக்குமாறு தூண்டியது.
4. டிராம் போக்குவரத்தை நிறுத்தியதோடு தண்டவாளங்களுக்குச் சேதம் உண்டாக்கியது.
5. தந்திக் கம்பிகளை அறுத்தது.
6. ஒரு தந்தி ஆபீஸை சேதப்படுத்தியது.
7. ஒரு ரெயில்வே இஞ்சினைப் பலவந்தமாகப் பற்றிக்கொண்டது.

8. ரெயில் தண்டவாளங்களுக்குக்குறுக்கே தந்திக் கம்பங்களைப்போட்டு வைத்திருந்தது.

1911ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் கடைசி வாரத்தில் வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தது. பெனிடோ, தன் கட்சிக்குத்தானே ஆஜராகி வாதஞ் செய்தான். இவன் கொடுத்த வாக்கு மூலத்தின் சாரம் வருமாறு:—

“பார்லி கிராமத் தொழிலாளர்களே, பொதுவேலை நிறுத்தம் வேண்டுமென்று விரும்பினார்களே தவிர நான் விரும்பவில்லை. பார்லி தொழிலாளர்கள் என் ஆதிக்கத்தில் இருந்ததாகக் குற்றப் பத்திரிகை கூறுகிறது. ஆனால் அதற்கு மாறாகப்பெரும்பான்மையோர் எனக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை. நான் விரும்புவதுபோல் அவர்கள் செய்வதில்லை. தீர்க்கதரிசிகள் செல்வாக்கைப் போல், அலங்காரச் சொற்களைக் கொண்டு பிறரை வசப்படுத்தும் காலம் மலையேறி விட்டது. பொதுஜனக் கூட்டமானது, தன் விருப்பப் படியும் கருத்துப்படியும் நடந்து கொள்கிறது. என்னைப் பொறுத்த மட்டில், பொருளாதார சம்பந்தமான வேலை நிறுத்தங்களையே நான் ஆதரிக்கிறேன். பொருள்களுக்கு நாசமுண்டாக்கக் கூடிய வேலை நிறுத்தங்களை நான் ஆதரிக்கவில்லை.

என்னுடைய கண்டனத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக நான் ஒரு தந்திக் கம்பத்தைப் பூமியிலிருந்து பெயர்த்தெடுக்கலாம். ஆனால், ஒடும் ரெயில் வண்டிகளை வீழ்த்திவிட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், தண்ட

வாளங்களின் குறுக்கே அந்தக் கம்பங்களைப் போட்டு வைக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், ரெயில்வண்டி எந்தக் கட்சியிலும் சேராது. அதில், நிரபராதிகளான ஜனங்கள் நிரம்பி யிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு போர்வீரன். ஆதலின் நிரபராதிகளையும் கட்சிச் சார்பில்லாதவர்களையும் வீணாகக் கொலை செய்ய விரும்பேன். வேலை நிறுத்தமானது, ஆன்மலட்சியத்தைக் கொண்டதாயிருக்க வேண்டும். தபால் தந்தி ஸ்தாபனங்களைத் தகர்த்தெறியக் கூடாதென்று கூட்டத்தினரைத் தடுத்தவன் நானே. அப்பொழுதே நான் அடிபட்டுக்கீழே விழுந்தேன். போலீஸ் படைகளின் பலாத்காரத்தின் காரணமாகவே, ஜனக் கூட்டமானது இந்த விஷமச் செயல்களைச் செய்ய நேரிட்டதென்று நான் கூறுவேன்.

டிரிபோலியின் மீது படையெடுப்பது பயனற்றதாகவே முடியுமென்று சரித்திர பூர்வமாகவும் பூகோள ரீதியாகவும் தக்க ஆதாரங்களுடன் எடுத்துப் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசினேன். தேசிய வாதிகளுக்கும் ^{சுயே} வாதிகளாகிய எங்களுக்கும் உள்ள வேற்றுமையை மேற்படி பொதுக்கூட்டத்தில் எடுத்துக் காட்டும் போது, தேசிய வாதிகள் இத்தலியின் நாட்டெல்லை விசாலமடைய விரும்புகிறார்களென்றும், ^{சுயே} வாதிகளாகிய நாங்களோ சுதந்திரமுள்ள, செல்வங் கொழிக்கிற, கலைஞானம் நிறைந்த இத்தலியை விரும்புகிறோமென்றும் கூறினேன். இப்படிக்கூறுவதைத் தவிர எனக்கு வேறு வழியில்லை. நான், பெரிய சீன ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிமைப் பிரஜையாக இருப்பதைவிட சிறிய டென்மார்க் தேசத்து உரிமைப் பிரஜையாக இருப்பதையே விரும்புவேன்.

வேலை நிறுத்தத்திற்கு நான் ஏற்பாடு செய்யவில்லை. நான் ஒரு தொழிலாளியல்ல; ஒரு பத்திரிகாசிரியன். தொழிலாளிகளுடைய விஷயங்களில் தலையிடுவது என் வேலையல்ல. உண்மை யென்ன வென்றால், பார்லி கூட்டத்தில் பதினையாயிரம் பேர் கூடியிருந்தார்களா தலால், வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இவர்களிடத்தில் தானாகவே உதயமாயிற்று. இந்த வேலை நிறுத்தத்தின் விளைவாக உண்டான பொருட் சேதங்களுக்கு நான் காரணன் என்பதை மறுக்கிறேன். ஆதலின் கௌரவம் வாய்ந்த நீதிபதிகளே! என்னை விடுதலை செய்தால், எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தவர்களா வீர்கள்; ஏனென்றால் நான் தீரும்பவும் மனித சமூகத்திடையே சென்று தொண்டு செய்ய இயலும். அதற்கு மாறாக எனக்குத் தண்டனை விதிப்பீர்களாயின் என்னைக் கௌரவப் படுத்தினவர்களாவீர்கள். ஏனென்றால் நீங்கள் ஒரு குற்றவாளியைத் தண்டிக்க வில்லை. லட்சியத்தைப் பின்பற்றுகிற, மனச்சாட்சிப்படி கொள்கைகளை வலியுறுத்துகிற, சத்தியத்தை நாடிச் செல்கிற ஒரு வீரனையே தண்டிக்கிறீர்கள். இவற்றை நீங்கள் அங்கீகரிக்கவே வேண்டும். ஏனென்றால் இவற்றில் இத்தலியின் எதிர்கால வாழ்வும், சத்தியத்தின் வலிமையும் அடங்கியிருக்கின்றன.”

நீதிபதிகள், ஒரு வருஷ¹ சிறை வாசத் தண்டனை விதித்தார்கள். சிறிது கூட முகத்தைச் சுளிக்காமல் புன்சிரிப்புடன் பெனிடோ அதனை ஏற்றுக் கொண்டான். சிறை வாசத்திற்காக இவன் துயரப்பட்டதே கிடையாது.

ஒரு வருஷ² தண்டனையை பூராவும் பெனிடோ அநுபவிக்கவில்லை. ஐந்து மாதமானவுடன் சிறையிலிருந்து விடுதலையடைந்தான்.

௩. தந்தையின் பிரிவு

பெனிடோ முஸோலினியின் வாழ்க்கையில் 1912ம் வருஷம் குறிப்பிட வேண்டிய பாகமாகும். அவ்வாண்டிலே, இவனுக்குத் தாயார்களும் வெற்றிகளும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தன. ஏற்கனவே மனைவியின் மாணத்தால் மனமுடைந்து போயிருந்த அலெஸ்ஸாந்த்ரோ முஸோலினி, தன் மகன் சிறைவாசத்தை ஏற்றான் என்று கேள்வியுற்று துன்பக் கடலில் அமிழ்ந்து விட்டான். பெனிடோ, சிறை யிலிருந்து வெளி வந்த பிறகு, அவர் அக்கடலினின்று வெளிவரவேயில்லை. அவர் தமது ஐம்பத் தேழாவது வயதில் இரண்டு புத்திரர்களையும் ஒரு புத்திரியையும் தவிக்கவிட்டு ஆண்டவன் திருவடி நீழலடைந்தான். தந்தையின் பிரிவால், பார்லி, டோவியா கிராமங்கள் சூனியப் பிரதேசங்களாகவே பெனிடோவுக்குத் தென்பட்டன. ஆனால் இதன் பொருட்டு இவன் மனமுடைந்து போகவில்லை. இந்தக் துக்கத்தில் இவன் ஓர் உறுதி கண்டான். தனது தந்தையின் மாணத்தைக் குறித்து, தனது பத்திரிகையில் ஒரு தலையங்கம் எழுதினான். அதனைப் பின்வரும் வாக்கியங்களைக் கொண்டு முடித்தான் :—

“ அவர் அலெஸ்ஸாந்த்ரோ முஸோலினி—தமது தோழர்களுக்கும் எதிரிகளுக்கும் நன்மை செய்தார்.

அவருடைய வாழ்க்கை, பல ஆமிசங்களில் துக்ககரமாகவே இருந்தது. ஆனால் அருடைய முடிவு வெகு விரைவில் வந்து விட்டது. உலகியற் பொருள்களாக அவர் ஒன்றும் வைத்துப்போகவில்லை, ஆன்மார்த்தப் பொருள்களே ஏராளமாக வைத்துச் சென்றிருக்கிறார். அவை யொரு பொக்கிஷம்! எண்ணங்கள் நிறைந்த லட்சியம் பொருத்திய பொக்கிஷம்!!

இப்பொழுது துயரப்படவேண்டிய காலம் முடிந்து விட்டது. வாழ்க்கையானது, இனி தன் வழியில் தனக்குரிய எல்லாக் கடமைகளுடனும் முன்னோக்கிச் செல்ல வேண்டியதுதான்.”

தந்தை இறந்த காலத்தில் இவன் சகோதரிக்கு விவாகமாயிருந்தது. அவள் புருஷன் வீட்டில் செளக்கியமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள். இவன் சகோதரனை ஆர்னால்டோ, தொழிற் கல்வி கற்பதற்காகச் சில வருஷங்களுக்கு முன்னாடியே வேற்றுருக்குச் சென்று விட்டான். எனவே, கிராமத்திலே தனியாக ஒரு குடும்பம் தேவையில்லை யென்று கருதி, பெனிடோ அதனைக் கலைத்து விட்டான்.

ச. மகாநாட்டில் வேற்றி

இச்சமயத்தில், இத்தனி முழுவதிலும் பாபாப்பு ஏற்படக்கூடிய ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. இத்தாலிய மன்னகைக் கொலை செய்யச் சிலர் சூழ்ச்சி செய்தனர். இதனால், இத்தாலிய பார்லிமெண்டிலுள்ள

கட்சிகளுக்குள் பிணக்கு ஏற்பட்டது. ¹⁹⁰⁹ ~~கட்சி~~வாதக் கட்சியின் பலம் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது. கட்சித் தலைவர்களில் முக்கியமானவர்களிய பிஸ்ஸோலடி என்பாருடைய நிலை தடுமாற்றத்திலிருந்தது. இதுதான் சமயமென்று, பெனிடோ முஸோலினி, தனது பத்திரிகையில் மேற்படி கட்சியைப் பலமாகத் தாக்கி வந்தான். இது கோரிய பலனை விளைவித்தது. 1912ம் வருஷம் ¹⁹¹² ~~கட்சி~~வாதக்கட்சியினரின் மகாநாடு, ~~ரெக்கியோ~~ ^{ரெக்கியோ} என்ற ஊரில் கூடியது. பெனிடோ, மகாநாட்டுக்குச் சென்று, கட்சிக் கொள்கைகளிலே நம்பிக்கையில்லாத கட்சித் தலைவர்களைப் பலமாகத் தாக்கிப் பேசினான். ¹⁹¹⁶ ~~வாதக்~~வாதக்கட்சியானது, உண்மையான கொள்கைகளோடு இயங்க வேண்டுமானால், அது தற்போதைய அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்க முடியாதென்று வற்புறுத்தினான். மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் இவன் கட்சியை ஆதரித்தனர். பிஸ்ஸோலடி முதலியோர் கட்சியினின்று விலக்கப்பட்டனர். கட்சிப் பத்திரிகையாகிய 'அவந்தி!' யின் ஆசிரியனான டிரெவிஸும் அவன்பதவியினின்று நீக்கப்பட்டார். எனவே, சில மாதங்களுக்குள் பெனிடோ, ¹⁹¹⁶ ~~கட்சி~~வாதக்கட்சித் தலைவராகவும், 'அவந்தி!' பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவுமானான். இவன் ஆசிரிய பதவியை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு பத்திரிகையின் செல்வாக்கு அதிகமாகியது. நாற்பதாயிரம் சந்தாதாரர்களுடன் திருப்பியடைந்திருந்த 'அவந்தி!' பத்திரிகை இப்பொழுது நூறு

யிரம் சந்தாதாரர்களுடன் பிரகாசித்தது. பெனிடோவின் தலையங்கங்களில் வேகமும் உணர்ச்சியும் நிரம்பியிருந்தன.

௫. பொது ஜனங்களுக்காகப் போராட்டம்

இச்சமயத்தில் இத்தலியின் தென்பாகத்தில் ஏழை மக்கள் பெரிதும் கஷ்டப் பட்டனர். தொழிலாளர்களுக்குச் சரியான வேலை அகப்பட வில்லை. அப்படி அகப்பட்டாலும் கிடைத்த கூலி சொற்பம். குடியிருக்கச் சரியான வீட்டுவசதிகளில்லை. குடி தண்ணீர் இல்லை. பொது ஜனங்கள் கூடி அரசாங்கத்தாருக்கு விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினார்கள். பயனில்லை. கடைசியில் 1913ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் பெரிய கலகம் கிளம்பியது. அரசாங்கத்தார், துருப்புகளை அனுப்பிக்கலகத்தை அடக்கினர். இதைப் பற்றி 'அவந்தி!' பத்திரிகையில் பெனிடோ, அரசாங்கத்தைத் தாக்கிப் பல கட்டுரைகள் வரைந்தான். ஒரு கட்டுரையில் பின் வரும் வாக்கியங்கள் காணப் பட்டன:—

“என்ன! இத்தலியில், நாகரீகம் வாய்ந்த ஒரு நாட்டில், நிராயுதபாணிகளான வயோதிகர் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகமா? கர்ப்பஸ்திரீகளின் மீதா? பச்சைக் குழந்தைகளின் மீதா? ரொக்காக்கோர்கா என்ற கிராமத்து ஜனங்கள், வைத்திய வசதிகளும், வயிற்றுக்கு ஆகாரமும், தண்ணீரும், வெளிச்சமும் கேட்டார்கள். அரசாங்கத்தார், அவர்களுக்கு உதவிசெய்வதற்குப் பதிலாக அவர்களைக் கொலை செய்தார்கள். இவற்றுக்கு என்ன பொருள்?”

இவன் எழுதிய கட்டுரைகளுக்காக அரசாங்கத்தார் இவன் மீதும், 'அவந்தி!' பத்திரிகாலயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மீதும் வழக்குத் தொடுத்தனர். மிலான் நகரத்திலுள்ள நீதிஸ்தலத்தில் விசாரணை நடைபெற்றது. கோர்ட்டில் ருசிகரமான வாதங்கள் பல நடைபெற்றன. இவ்வழக்கில் பெனிடோ கொடுத்த வாக்கு மூலத்தின் சாரம் வருமாறு:—

“இந்தக் கட்டுரைகள் எழுதியதற்காக நான் வருத்தப்பட்டதில்லை; வருத்தப் படப்போவது மில்லை. ரொக்காரகோர்கா வாசிகள் துன்பத்திலே உழன்று கொண்டிருக்கும்போது, அத்துன்பங்களை அறிந்து கொண்டிருக்கிற இத்தாலியர் பலர் இருக்கின்றனர் என்பதை வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்பதே என்னோக்கம். இந்த உண்மையை ஆள்வோரும் ஆளப்படுவோரும் கவனிக்கவேண்டுமென்பது என் வேண்டுகோள். இக்கட்டுரைகளுக்கு நானே பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன். சட்டப்படி விழ வேண்டிய இடிகள் யாவும் என் தலைமீதே விழட்டும். நான் குற்றவாளியல்ல என்று கூற முன்வரவில்லை, இந்தக் குற்றத்தை இனியும் பன் முறை செய்வேன், அங்கனம் செய்வதைக் கௌரவமாகவும் கொள்வேன், மற்றும் சிறைவாசம் எனக்குச் சீக்கிரமே. ஒருவன் பூரண மனிதனாவதற்குப் பள்ளிக்கூடத்தில் நான்கு வருஷமும், சர்வ கலாசாலையில் ஒரு வருஷமும், சிறைச்சாலையில் இரண்டு வருஷமும் வசிக்கவேண்டுமென்று ருஷ்யா தேசத்துப் பழமொழியொன்றுண்டு. ஆகவின் நீதிபதிகளின் உடையிலே உள்ள உங்களுக்கு ஒரு யோசனை கூறவிரும்புகிறேன்.

நீங்கள் எங்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும், ஏன்? குற்றம் செய்ய வில்லை என்பதற்காக அல்ல. குற்றம் செய்ததற்காக: இனியும் செய்யப் போவதற்காக. சச்சரவுகளையும் எதிர்ப்புகளையும் நீங்கள் ஏன் வெறுக்கிறீர்கள்? மனித சமூகம் ஒரு படித்தாக இருக்குமானால் விளைவது மாணந்தான். கனவான்களே! எங்களை நீங்கள் விடுதலை செய்வீர்களானால், “உலகத்திலே தோன்றிய யாவும் போராட்டத்தினின்றே பிறந்தன” என்று கூறிய ஹெராகிளிடஸ் என்ற தத்துவஞானியைக் கௌரவித்தவர்களாவீர்கள், ஆதலின் சேரவாரும் போருக்கு. அப்படி உருவீர்களானால் அந்தத் தத்துவஞானியை மட்டு மல்ல, சுதந்திரத்தையும் கௌரவித்தவர்களாவீர்கள்.”

பெனிடோவின்மீது குற்றமில்லை யென்று சொல்லி நீதிபதிகள் இவனை விடுதலை செய்து விட்டார்கள். பெனிடோ, வழக்கம்போல் தனது பத்திரிகையில், நாட்டு மக்களின் கஷ்டங்களைப் பல பட எடுத்துரைத்தும் இவற்றிற்குப் பரிகாரம் புரட்சியே யென்றும் எழுதி வந்தான்.

இவனுடைய விசாலமான அறிவுக்கு, ‘அவந்தி!’ பத்திரிகை மட்டும் போதுமானதாயில்லை. எனவே, ‘உடோபியா’¹ என்ற ஒரு வாரப் பத்திரிகையையும்

¹ Utopia-உடோபியா. ஸர் தாமஸ் மோர் என்ற அறிஞனுடைய கற்பனா சக்தியினின்று எழுந்த

தொடங்கி நடத்தினான். இதில் ~~கழுநீர்~~ ^{அலுவலர்}வாதக் கட்சியின் தத்துவங்களை ஆராய்ந்து பல கட்டுரைகள் எழுதினான். இக்கட்டுரைகள், அறிஞருலகத்தில் பெனிடோவுக்கு ஒரு புதிய ஸ்தானத்தை அளித்தன.

இத்தலியின் ஏழை மக்கள் அநுபவித்து வந்த பல கஷ்டங்களை அரசாங்கத்தாருக்குத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு, தொழிற்கட்சியார் 1914ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் ஏழாந் தேதி முதல் பதினான்காந்தேதி வரை ஒரு வாரம் “சிவப்பு வாரம்” என்று ஒரு திட்டம் ஏற்பாடு செய்தார்கள். இவ்வாரத்தில் பல ஊர்களில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தஞ் செய்தார்கள். சில இடங்களில் கலகங்களும் நிகழ்ந்தன. அரசாங்கத் துருப்புக்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் சச்சரவு ஏற்பட்டு இரு சார்பிலும் சேதங்கள் உண்டாயின. இதைக் கண்ட பெனிடோ முஸோலினி, தொழிற்கட்சித் தலைவன் என்ற முறையில் சச்சரவை நிறுத்திக்கொண்டான். இங்ஙனம் நிறுத்திக் கொண்டது கோழைத்தனத்தினாலன்று. கால நிலை, இட நிலை இவைகளை உத்தேசித்தும் பெரும் பான்மையோருடைய நலனை முன்னிட்டும் இவன் இங்ஙனம் சமரஸம் செய்து கொண்டான்.

ஒரு தீவு. இதில் சட்டம், அரசியல், சமூகம் முதலிய யாவும் எப்படியிருந்தால் நன்மை பயக்குமோ அப்படியிருப்பதாக இவன் கற்பனை செய்திருக்கிறான்.

பெனிடோ உண்மையான தலைவனாகவே இந்தச் சச்சாவில் நடந்து கொண்டான். தொழிலாளர்களுக்கும் அரசாங்கத் துருப்புகளுக்கும் சச்சாவுகள் நிகழ்ந்த போது, இவன் பின்னால் பதுங்கியிருந்து சூத்திரக் கயிறு களை மட்டும் விட்டுப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. தொழிலாளர் கூட்டத்திற்கு முன்னணியில் நின்று, துருப்புகளின் தாக்குதல்களை மார்பிலே ஏந்திக்கொண்டான். பலமான சச்சாவுக்கிடையே இவன் துணிந்து சென்றான். செயலில் தலைமை தாங்கி நடத்துபவனே உண்மைத் தலைவன் என்பதை இவன் நிரூபித்துக் காட்டி வந்தான்.

ஐரோப்பிய யுத்தமும் இத்தாலியரின் சேவையும்

க. நடு நிலைமைக் கட்சி

பாஸ்னியாவின் தலை நகரமாகிய ஸெராஜீவோவில் செர்விய மாணவனொருவன் ஆஸ்திரியா தேசத்து இளவரசனை பெர்டினாந்தைச் சுட்டுக்கொன்று விட்டான். இது நடந்தது 1914ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் இருபத்தெட்டாம் தேதி. இச்சிறிய தீப்பொறி, ஐரோப்பிய வல்லரசுகளுக்கிடையே போரை மூட்டி விட்டது. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், பெல்ஜியம் முதலிய நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்தன. ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரி முதலிய நாடுகள் எதிர்க் கட்சியில் வீறிட்டு நின்றன. இத்தலி, எப்பக்கம் சேர்வது? இத்தாலிய அரசியல்வாதிகளுக்குள் இது பெரிய பிரச்சனையைக் கிளப்பியது. மூவர் ஒப்பந்தப்படி \$ இத்தலி, ஆஸ்திரியாவுடனேயே சேரவேண்டும். ஆனால் ஆஸ்திரியாவுக்கும் இத்தலிக்கும் பரம்பரையான

\$ மூவர் ஒப்பந்தம்—Triple Alliance. ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரி, இத்தலி ஆகிய மூன்று நாடுகளும் சேர்ந்து 1882ம் வருஷத்தில் செய்து

பகைமை புகைந்துகொண்டே யிருந்தது. மற்றும், இத்தலியின்வடபாகத்தில், ஆஸ்திரியா, ஆதிக்கஞ் செலுத்திக் கொண்டிருந்தது. இத்தலிஜர்மனியுடன் சேருவதா? ஒரு காலுமில்லை. ஜர்மனி தனது ராணுவத் திமிரினால் இத்தலியின் அநுதரபத்தை இழந்துவிட்டது. எனவே, ஸெராஜிவோ சம்பவமானது, மூவர் ஒப்பந்தத்தின் அஸ்திவாரத்தையே அசைத்துவிட்டது என்று கூறலாம்.

இத்தலி, எந்தக் கட்சியையும் சேராமல் நடு நிலைமை வகிக்க வேண்டுமென்று பெனிடோ, 'அவந்தி!' பத்திரிகையில் வற்புறுத்தி வந்தான். கோர்ட்சிக்குட்பட்ட ஆஸ்திரியாமிது, ^{அவ்வ} ~~கூல~~வாதக் கொள்கைகளை யுடைய பெனிடோவோ, அவன் கட்சியாரோ அன்பு காட்ட முடியாதல்லவா? மற்றும், இத்தாலிய பார்லிமெண்டில்

கொண்ட, ஓர் உடன்படிக்கை. பிரான்ஸுக்கும் ப்ரஷ்யாவுக்கும் 1871 ம் வருஷத்தில் நடைபெற்ற யுத்தத்தின் பயனாக, ஆஸ்திரியாவும் ஜர்மனியும் 1879ம் வருஷத்தில் ஓர் ரகசிய உடன்படிக்கை செய்துகொண்டன. பிறகு, ஜர்மனியின் சர்வாதிகாரியாயிருந்த பிஸ்மார்க்கின் தூண்டுதல்பேரில் இத்தலியும் இந்தக் கூட்டுறவில் கலந்து 1882ம் வருஷம் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டது. சுமார் ஐந்து வருஷம் வரை அதாவது 1887ம் வருஷம் 'லண்டன் டைம்ஸ்' பத்திரிகை இதை வெளியிடத் துணிந்தவரை இந்த மூவர் ஒப்பந்தம் பாம ரகசியமாகவே இருந்தது.

முக்கிய பகுதியினராகக் கருதப்பெற்ற தேசீயக் கட்சியினருக்கும் மூவர் ஒப்பந்தத்தில் அதிக நம்பிக்கையில்லை. இதனால் பெனிடோவின் கொள்கை வலுப்பெற்றது. தனது 'அவந்தி!' பத்திரிகையில் 27-7-14ல் எழுதிய தலையங்கத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டான்:-

“(யுத்தத்தில் தலையிடக் கூடாதென்ற) தேசத்தின் ஒரு முகமான அபிப்பிராயத்தை அரசாங்கத்தார் கவனியாவிட்டால், ‘சிவப்பு வார’த்தின் போது நாம் செய்து கொண்ட சமரஸத்தை முறித்து விடுவோம். மிக உறுதியுடன் நமக்குள்ளேயே ஒரு போராத்தொடங்குவோம். தொழிலாளர்கள் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த நிமிஷத்தில் இத்தலியானது, நடுநிலைமையினின்று விலகி ஐரோப்பிய மத்திய அரசாங்கங்களை ஆதரிக்க முற்படுகிறதோ, அந்த நிமிஷத்தில் இத்தாலியத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு வேலைதானுண்டு. அதுவே-இதைப் பகிரங்கமாகக் கூற விரும்புகிறோம்கலகம் செய்வது.”

அரசாங்க நிருவாகக் கட்சியினரும் இவ்விஷயத்தைப் பற்றித் தீர ஆலோசித்து, யுத்தத்தில் கலவாமல் நடு நிலைமை வகிப்பதே இத்தலியின் நன்மைக் சூகந்தது என்று தீர்மானித்தார்கள்.

உ. கட்சியினின்று பிரிதல்

ஆனால், இந்த நடுநிலைமையில் இத்தலி நீண்டகாலம் இருக்கவில்லை. ஜர்மானிய ராணுவப்படையானது, பெல்

ஜியத்தை இரத்தக்களமாக்கி விட்டு பாரிஸ் நகரம்வரை சென்றது. நிரபராதிகள் ஜர்மானியரால் சுட்டுக் கொல்லப்படுவதை இத்தாலியர்கள் எத்தனைநாள் சும்மா பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள்? நாளாவட்டத்தில் இத்தாலிய பொதுஜனங்களுக்கு ஆஸ்திரோ-ஜர்மானியர்மீது வெறுப்பும், இதன் விளைவாக நேசக் கட்சியாரிடம் ஆதரவும் வளரலாயின. இத்தவி, யுத்தத்தில் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று பொது ஜனங்கள் ஆங்காங்குக்கூட்டங்கள் போட்டு கலகம் விளைவித்தனர். இத்தாலிய தொழிற் கட்சிக்குள்ளேயே, யுத்தத்தில் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற பிரிவு வலுத்து வந்தது.

இப்பொழுது பெனிடோவின் நிலைமை என்ன? கடமை என்ன? இவன் மனதிலே ஒரு பெரிய நாடகம் நடக்கப்பெற்றதென்று கூறலாம். இவன் உள்ளத்திலே இது காரும் அடித்துக் கொண்டிருந்த சூழலுடைய வாதம் என்கிற சண்டமாருதம் சிந்து ஓய்ந்தது. இதுவே சமயமென்று பிறப்புடனேயே தொடர்ந்து வந்த, ஆனால் இதுவரை அடங்கி யிருந்த-தேசீய வாதமானது தலை யெடுத்துப் பார்த்தது. இக்காலத்தில் டி அனன்ஸியோ என்ற கவிஞர்¹|| நாடு முழுவதும் சுற்றிக் திரிந்து,

|| 1863^{ம்} வருஷத்தில் பிறந்தவர் சிறந்த கவிஞர்², நாடகாசிரியர்³களகர்த்தவர் ஆகாயவிமானி. இத்தாலியரால் பெரிதும் கொளவிக்கப்பட்டு இப்பொழுது கிழக்குநாடுகள் வாழ்க்கைகிழிந்துகொண்டிருக்கிறது.

தமது தேசியப்பாடல்களாலும் பேச்சுகளாலும் இத்தாலியருக்குச் சுதந்திர உணர்ச்சியை ஊட்டினதுவும், பெனிடோவுக்குத் துணையாகச் சேர்ந்தது.

பெனிடோவின் உள்ளம் ஊசலாடியது. நடுநிலைமையினின்று விலகி, இத்தலி யுத்தத்தில் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கூறினால், சோக் கூடாதென்பதற்கு இதுகாறும் இவன் எடுத்துக் காட்டி வந்த ஆதாரங்கள் என்னவாவது? இவனுடைய சமூகவாதக் கொள்கையை எந்தக்காற்றிலே பறக்க விடுவது? சமூகவாதக்கட்சியினரிடையே யுள்ள செல்வாக்கை எப்படி ஒரு கணத்தில் இழந்து விடுவது? ஆனால் மனச் சாட்சியோ, தேசியவாதத்தைத் தட்டியெழுப்பி, யுத்தத்திலே கலந்துகொள்ளுமாறு ஆணையிடுகிறது. என்ன செய்வான்? பல நாட்கள் இதைப்பற்றிச் சிந்தித்தான். கடைசியில், யுத்தத்தில் இத்தலியைச் சேரும்படி செய்வதென்று தீர்மானித்தான். இக்காலத்தில், இவன் மனதுக்குள் நடந்த போராட்டத்தை, 'அவந்தி!' 'உடோபியா' என்ற பத்திரிகைகளில் இவன் எழுதிய தலையங்கங்களின் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இதுவே சமயமென்று இவன்மீது பொருமை கொண்டிருந்தவர்களும், இவனால் இதுகாறும் வாயடக்க வைக்கப் பெற்றிருந்தவர்களுமான தொழிற் கட்சியைச்

சேர்ந்த சில தலைவர்கள் இவனுக்கு விரோதமாகக் கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கினார்கள். இதன்பயதாக 1914ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் இருபத்தைந்தாம் தேதி மிலான் நகரத்தில் தொழிலாளர் மகாநாடு கூடியது. பெனிடோ, கட்சித் துரோகியென்று சொல்லி இவன் மீது கண்டனத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றின.

எந்தக் கட்சிக்காக இவன் அரும்பாடு பட்டானோ, எந்தக் கட்சியைத் தனது ரத்தத்தையும் வார்த்து வளர்த்து வந்தானோ, எந்தக் கட்சியால் தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டு வந்தானோ அந்தக் கட்சி, இப்பொழுது இவனை நிராகரித்து விட்டது. இவனுடைய மனச் சாட்சியானது, புகழுக்கும் செல்வாக்குக்கும் விடை கொடுத்து விட்டது.

௩. புதிய பத்திரிகை தொடங்குதல்

இப்பொழுது என்ன செய்வது? மனச்சோர்வு கொண்டு செயலற்று இருப்பதா? அது மீளா நாகமன்றோ? கர்மவீரர்களுக்கு அஃது அழகாகுமோ? தொழிற்கட்சியினின்று விலகிக் கொண்டான். 'அவந்தி!' பத்திரிகையின் ஆசிரிய பதவியையும் ராஜ்நாமாசெய்தான். உடனே 1914ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் பதினாறு^{னாடு} ஆம் தேதி 'இத்தாலிய சமூகம்' என்ற ஒரு பத்திரிகையைத் தொடங்கினான். பத்திரிகையின் மூலமாகவே

தன்னிடமிருந்து விட்டுப்போன பொதுஜனாபிமானத்தை மீண்டும் பெற முடியும் என்பதை இவன் நன்கு உணர்ந்திருந்தான்.

இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் ~~சமூகவாதக்~~ கட்சியினரால் புறக்கணிக்கப்பட்ட பதினெட்டு நாட்களுக்குள் புதிய தொரு பத்திரிகையை இவன் எவ்வாறு தொடங்கினான்? இதற்குப் பணமேது? பிரெஞ்சுக்காரரிடமிருந்து பணம் பெற்றுக்கொண்டு இங்ஙனம் கட்சித் துரோகம் செய்திருப்பதாகக் கூறினர் சிலர்; 'பத்திரிகை உலகத்து மன்னன்' என்றழைக்கப் பெற்ற லார்ட் நார்த்கிளிப் என்ற ஆங்கிலேயன் இவனுக்குப் பணமுதவி, யுத்தப் பிரசாரம் செய்யச் சொல்லி யிருப்பதாகச் சொற்றனர் வேறு சிலர். இவற்றினால் பெனிடோ சிறிதும் மனஞ் சலிக்கவில்லை. இவன், 'அவந்தி!' பத்திரிகையிலிருந்து ராஜீநாமா செய்தபோது, இவனுடனிருந்த உதவி ஆசிரியர்களில் சிலரும், வேறு சில உத்தியோகஸ்தர்களும் ராஜீநாமா செய்தனர். இவனிடத்தில் அபிமானங்கொண்ட வியாபாரிகள், நிரந்தரமாக விளம்பரங்கள் கொடுத்து வருவதாக ஒப்பந்தம் எழுதிக்கொடுத்தார்கள். இந்த ஆதரவுகளைக் கொண்டே, இவன் இந்தப் புதிய பத்திரிகையைத் தொடங்கினான். பத்திரிகையின் முதல் நாள் தலையங்கத்திலேயே, யுத்தமுழுக்கம் செய்யத் தொடங்கினான். யுத்தத்திலே சேர்மாறு இத்தாலிய இளை

ஞர்களை அறைகூவி அழைத்தான். அறிவுக்கு இப்பொழுது அவகாசமில்லை யென்றும், வேண்டுவது இதயமே யென்றும் சங்கநாதம் செய்தான். இவனுக்கென்று இளைஞர் கட்சியொன்று சேர்ந்தது. இதுவே பிற்காலத்து பாசிஸ்ட் கட்சிக்கு வித்தாக இருந்த தென்று கூறலாம். பெனிடோ, யுத்தத்தை ஆதரித்துப் பத்திரிகைகளில் எழுதியதோடு அமையாமல், ஊர்கள் தோறும் சென்று பிரசாரமும் செய்தான். 1915ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் பத்தாந் தேதி ரோமாபுரியில் யுத்தத்தை ஆதரித்து அதி தீவிரமாகப் பேசியதற்காக இவன் கைது செய்யப்பெற்று பத்து நாட்களுக்குப் பின்னர் விடுதலை யடைந்தான்.

இத்தலியின் யுத்த முனைப்பைக் கண்டு, ஆஸ்திரிய அரசாங்கம், இத்தலியின் வடபாகத்தில் தனது ஆதிக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டிருந்த டிரெண்டினை பிரதேசத்தை இத்தலிக்கே விட்டுக் கொடுப்பதாகக் கூறியது. இதனால், இத்தலி அமைதியடைந்து யுத்தத்தில் சேராது என ஆஸ்திரியரும் ஜர்மானியரும் எதிர்பார்த்தனர். ஆயோலிட்யைப் பிரதம மந்திரியாகக் கொண்ட அரசாங்கம் இந்தச் சூழ்ச்சிக்கு இசைந்து விடுமோவென்று சிலர் அஞ்சினர். ஆனால் எதிர்ப்பு பலமாயிருந்தது. 1916ம் வருஷம் மேமாதம் இருபத்து நான்காந் தேதி, இத்தலி, நேசக்கட்சியாருடன் சேர்வதாகவும் ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரி மீது போர் தொடுப்பதாகவும் தீர்மானித்தது.

ரோமாபுரி வீதிகளில் யுத்த வாத்தியங்கள் முழங்கின; படைகள் அணிவகுத்துச் சென்றன.

அன்று பெனிடோ முஸோலினி, 'இத்தாலிய சமூகம்' என்ற தனது பத்திரிகையில் பின்வருமாறு எழுதினான்:—

“இன்று படை மெடுக்கும்படி இத்தலி அழைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இனி, அனைவரும் இத்தாலியர்களே! எஸ்கோடு எஸ்கு மிடையும் இந்நான், நம்மிடமிருந்து 'வாழ்க இத்தலி' என்ற ஒரு முழக்கமே எழுக்கிறது. நமக்குத் தாய்நாடு உண்டு என்பதை இப்பொழுது உணர்வதைப் போல் எப்பொழுதும் உணர்ந்ததில்லை. இத்தலி, ஒரு சரித்திர புருஷன் என்று இது போழ்து நாம் உணர்வதுபோல் எப்பொழுதும் உணர்ந்ததில்லை. இத்தலிக்கும் சக்தி உண்டு, அது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது, அஃது அமரத் தன்மையுடையது என்பதை இப்பொழுதே நாம் உணர்கிறோம்.

இது காலே, எங்கள் தாயான இத்தலியே! அச்சமின்றி, துக்கமின்றி, எங்களுடைமை யெல்லாமும்-எங்கள் வாழ்வையும் மரணத்தையும்-உனக்கு அர்ப்பணம் செய்கிறோம்.”

சு. யுத்த சேவை

இங்ஙனம் பத்திரிகையில் வீரமாக எழுதிக்கொண்டிருந்ததோடு பெனிடோ அமையவில்லை. ~~இன்னும் யுத்த களத்திற்குப் புறப்பட்டான். பதினொருவது~~

~~பெர்சாவேரி 'செஜிமெண்டில்' ஒரு சாதாரண போர் வீர~~
~~னாகப் போய்ச் சேர்ந்தான். இந்த 'செஜிமெண்டில்' உள்ள~~
 வர்களுக்கு, 'இத்தாலிய சமூகம்' என்ற பத்திரிகையின்
 ஆசிரியர், தங்களுடன் சேர்ந்து யுத்தம் செய்கிறார்
 என்று தெரியாது. இவன், போர் வீரனுக்கு வசூக்கப்
 பட்டுள்ள அன்றாடக் கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்து
 வந்தான். பொறுப்பு வாய்ந்த வேலை, கஷ்டமான
 வேலை, ஆபத்தான வேலை-எல்லாவற்றிற்கும் பெனிடோ
 முன்னணியில் நின்றான். இவன் உழைப்பில் சலிப்பே
 காட்டியது கிடையாது. இவனுடன் சேர்ந்து போர்
 புரிந்த வீரர்கள் இவனிடத்தில் பயபக்தியுடன் நடந்து
 கொண்டார்கள். 'இவன் நமது தலைவனாக யிருந்தால்
 நன்றாயிருக்குமே' என்ற எண்ணம் பலருக்கு உண்
 டாயது. இவனுடைய வீரத்தைப் பாராட்டிப் பலர்
 சன்மானங்கள் அனுப்பினர். இவனுடைய ராணுவ
 மேலதிகாரிகளும், அறக்கைகளில் இவனைப் பாராட்டி
 எழுதினார்கள். ஒரு சமயம், யுத்த களத்தில் சரப்
 பாட்டு வேலை. இவனுக்குக் குழம்பு பரிமாறப்பட்டது.
 அதில் எலி ஒன்று செத்துக் கிடந்தது. அதை வெளி
 யிலே தூக்கி எறிந்துவிட்டு, குழம்பை உட் கொண்
 டான். எவருக்கும் இதைக்கூறவில்லை. கூற்றினால் அநா
 வசியமான கலவரம் உண்டாகுமல்லவா?

பூமியிலே ஆங்காங்குத் தோண்டப்பெற்ற சுரங்கங்
 களிலிருந்து கொண்டே பெனிடோ யுத்த காலத்தின்

பெரும் பாகத்தைக் கழித்தான். இத்தகைய சுரங்கங்களொன்றில் 1917ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் இரு பத்து மூன்று தேதி, சத்துருக்களின் குண்டொன்று வெடிக்க, இவன் படுகாய மடைந்தான். உடனே மூர்ச்சையானான். ராணுவ ஆஸ்பத்திரிக்குச் சிகிச்சைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டான். இவன் தேகத்தில் நார்பத்து நான்கு இடங்களில் குண்டுகள் பாய்ந்திருந்தன. இதற்காக இருபத்தேழு 'ஆப்ரேஷன்'கள் செய்யப் பெற்றன. 'ஆப்ரேஷன்' செய்யும் போதோ, பின்னாடி காயங்களை ஆற்றும்போதோ, இவன் சிறிது கூட முகத்தில் வருத்தத்தைக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. வைத்தியர்களுடனும் 'நர்ஸ்'களுடனும் வேடிக்கையாகவே பேசிக் கொண்டிருந்தான். 'இத்தலியின் சுதந்திரத்திற்காக என்னுடைய யத்தமும் சிந்தப்பட்டதே! என்ன பாக்கியம்!' என்று கூறி அகமகிழ்ந்தான்.

இச்சமயத்தில், இத்தாலிய மன்னன் ராணுவ ஆஸ்பத்திரியைப் பார்வையிட வந்தான். பெனிடோவைப் பார்த்து 'இங்ஙனம் அசையாமல் படுத்துக் கொண்டிருப்பது மிகவும் துன்பமாயிருக்குமே' என்று கணியோடு கூறினான். இத்தலியின் வருங்காலத்துப் பிரதம மந்திரியை இத்தாலிய மன்னன் சந்தித்தது இதுவே முதல் தடவை!

பெனிடோ, ராணுவ ஆஸ்பத்திரியில் நாற்பத் திரண்டு நாட்கள் படுத்துக் கொண்டிருந்தான். பிறகு சிறிது நடமாடத் தொடங்கினான். இந்த நிலையில் தேகத்திற்கு அதிக தொந்திரவு கொடுக்கக்கூடாது என்று வைத்தியர்கள் எச்சரிக்கை செய்தார்கள்.

“நான் சாக மாட்டேன். ஏனென்றால் நான் சாகப் போவதில்லை. வைத்தியர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து கோபத்தினால் வெடித்தாலும் சரி; நான் சாக மாட்டேன். நான் உயிரோடு இருக்க மாட்டேன் என்று வைத்திய சாஸ்திரம் கூறலாம். ஆனால் அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை”

என்று பெனிடோ பதில் கூறினான். கடைசியில், யுத்தத்திற்கு மீண்டும் செல்லக்கூடாத நிலையில் மிலான் நகரம் வந்து சேர்ந்தான்.

௫. யுத்தத்தில் இத்தலியின் வெற்றி

1917ம் வருஷம் மத்தியில் ருஷ்யாவில் ஜாரீ ஆட்சி வீழ்ச்சியுற்றது. போல்ஷ் வெக்கர் ஆட்சி தலை தூக்கியது. யுத்தத்தை நிறுத்திச் சமாதானம் பேச வேண்டுமென்று ருஷ்யாவில் எழுந்த உணர்ச்சியானது இத்தலியிலும் பரவியது. போர் முனையில் இத்தாலிய வீரர்கள் சோர்வு காட்டினார்கள். இரண்டு வருஷ யுத்தத்தினால்

சலிப்புக் கொண்டார்கள். இத்தலியில் பொருளாதார நெருக்கடி அதிகமாகிக் கொண்டு வந்தது. காபோ ரெட்டோ என்ற இடத்தில் இத்தாலியச் சேனையானது பெருந்தோல்வியடைந்தது. ஆயிரக்கணக்கான பேர் மாண்டனர். இந்தத் தோல்விக்கு இத்தலியின் சேனாதிபதியான தளபதி காடோர்னா என்பவனே காரணம் என்று ஜனங்கள் குறை கூறினார்கள். இந்த நிலையில் இத்தலியின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற இருவரே முன் வந்தனர். அவரில் ஒருவன் இத்தாலிய மன்னாசிரிய விக்டர் இமாலுவல்; மற்றொருவன் பெனிடோ முஸோலினி. முன்னவன் இத்தாலியர்களுக்கு வீராவேசம் உண்டாக்கும்படி ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டார். பின்னவன் 'இத்தாலிய சமூகம்' என்ற தனது பத்திரிகையின் வாயிலாக ஜனங்களுக்கு உற்சாக மூட்டினான். பெனிடோவின் வீரவாசகங்கள், 'யுத்த களத்திலே' தயங்கி சின்ற இத்தாலியப் போர் வீரர்களுக்குப் புத்துயிர் ளளித்தன. 1918ம் வருஷத்தில் பெரும் பாகம், பெனிடோ, இத்தலி "முழுவதும் சுற்றுப் பிரயாணஞ் செய்து ஜனங்களின் சோர்வை நீக்கினான். இத்தாலிய வீரர்கள் முன் போல் சமர் முறுக்கினார்கள்.

1918ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் நான்காம் தேதி! புனிதமான நாள்! இத்தாலியர்களுக்கு வெற்றி! ஆஸ்திர

ரியச் சேனையின் தோல்வி ! இத்தலியின் முக்கிய வீதி களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகியோடியது. குடிமக்களின் அகக்கண் முன்னர், கடவுளின் அருள் புலனாயது. கோயில்களில் விளக்குகள் ஏற்றி வைக்கப்பெற்றன.

இந்த வெற்றிக்கு, இந்த மகிழ்ச்சிக்குக் காரணர் யார்? மூன்று பேருடைய பெயர்களே எதிரொலி செய்தன. இத்தாலிய மன்னர் இமானுவல், பிரதம மந்திரி சென்யோர் ஆர்லாந்தோ, சேனாதிபதியான தளபதி டியாஸ். இம்மூவரே, இத்தலிக்குப் புது வாழ்வு நல்கியவர்கள் என்று ஜனங்களால் கொண்டாடப் பெற்றார்கள். இம்மூவரே, இத்தலியின் பிற்கால வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் திறம்படைத்தவர் என்றும் ஜனங்கள் நம்பினார்கள். இத்தலியின் பிற்கால வாழ்வு! அஃது எங்கே இருக்கிறது? யார் அகத்திலே அது குடி கொண்டிருக்கிறது? நாமடைந்த வெற்றியே, நமது பிற்கால வாழ்வுக்கு வழிகாட்டிவிடும் என்று ஜனங்கள் கண் மூடித்தனமாக நம்பினார்கள். வெற்றியே ஒரு லட்சியம் என்று அவர்கள் கருதி விட்டார்கள். வாழ்வுக்கு அஃது ஒரு சாதனம் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.

கூ. வேற்றிக்குப்பிறகு

இந்தச் சந்தோஷ ஆரவாரத்தில், பெனிடோவின் பெயர் மறைந்து போய்விட்டது! 'அவந்தி!' பத்திரி

கையின் மாஜி ஆசிரியன் 'இத்தாலிய சமூக'த்தின் தற்கால ஆசிரியன் ஜனங்களின் மறதியிலே கலந்து விட்டானே என்று பெனிடோவின் நண்பர்கள் கவன்றார்கள். ஆனால் பெனிடோவின் எண்ணமெல்லாம், வட்சியமெல்லாம் இத்தலியின் வருங்கால வாழ்க்கையிலே ஒருமித்திருந்தது.

ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் இத்தலி, ஐந்து-வாண்டுகள் பேரை பலிகொடுத்தது." இதற்குச்சரியான பரிசு கிடைக்கவேண்டாமா? சென்யோர் ஆர்லாந்தோ, பிரதம மந்திரியா யிருக்கும்போது தகுந்த சன்மானம் பெறாமல் விடுவானா? இத்தலியின் வடக்கெல்லை, பிரென்னர் (Brenner) வரை நீடிக்கப்பெறல் வேண்டும். அட்ரியா டிக் கடலின் கிழக்குப் பக்கத்திலிருக்கிற ப்யூம்(Fiume) பிரதேசமும், டால்மேஷியா (Dalmatia) வும் இத்தலியின் ஆதிக்கத்திற்குள்ளாக வேண்டும். ஆப்ரிக்கா முதலிய வெளிநாடுகளில் ஜெர்மனிக்குச் சொந்தமான பிரதேசங்களில் சில, இத்தலிக்குக் கொடுபட வேண்டும். இவையாவும் ஜனங்களின் மனோராஜ்யங்கள்!

இத்தலிக்குப் புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாகப் போகிறது! வியாபாரமும் கைத்தொழிலும் பெருகப் போகின்றன! யுத்த 'களத்திற்குச் சென்று திரும்பி வந்த வீரர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைக்கப்போகிறது!

சுக வாழ்க்கை இனி நடத்தலாம்! இவை ஜனங்களின் மனதில் எழுந்த ஆகாயக் கோட்டைகள் !!

அமெரிக்காவின் தலைநகரில் ஸன்/வந்து விட்டால் அவனுடன் எத்தனை நிபுணர்கள்! எவ்வளவு தஸ்தா வேஜுகள்! உலகத்தில் சமாதானத்தை நிலை நிறுத்த பதினான்கு 'பாயிண்டு' கள்! இங்கிலாந்தின் பிரதம மந்திரி லாயிட் ஜார்ஜ், பிரான்ஸின் பிரதம மந்திரி க்ளெமென்ஷோ, இத்தாலிய பிரதம மந்திரி ஆர்லாந்தோ இவர்கள் அனைவரும் வில்ஸனுடன் சேர்ந்து, ஐரோப்பிய பூகோள படத்தை எவ்வாறு திருத்தியமைப்பது என்பதைப்பற்றி யோசிக்கப் போகிறார்கள்! இத்தலி, ஏன் வீணில் கவலையுற வேண்டும்? இவை இத்தாலியப் பொதுமக்களின் பகற்கனவுகள் !!

இந்த ஆகாயக் கோட்டைகள் எவ்வளவு உயரமாகக் கட்டப்பெற்றனவோ அவ்வளவு வேகமாக இடிந்து வீழ்ந்தன. ஆழ்ந்த பகற்கனவுகள், சிறு பிள்ளைகள் விளையாடும் ரப்பர் 'பலூன்' களைப் போல் வெடித்து விட்டன. வில்ஸன் வந்தான்! இத்தலிக்கும் விஜயஞ் செய்தான்! ரோம், டீரின், ஜினோவா முதலிய பெரிய நகரங்களில் இவனுக்கு ஆரவாரத்துடன் வர வேற்பு! ஆனால் இத்தாலியர் கண்ட பயனென்ன?

வார்ஸேலில் சமாதான மகாநாடு கூடியது. வில்ஸனின் சுய நிர்ணய உரிமைப்படி ப்யூம் பிரதேசமும் டால்மேஷியாவும், புதிதாக சிருஷ்டிக்கப்பெற்ற யூகோஸ்லேவியா நாட்டைச் சேர்ந்தன. டால்மேஷியா, இத்தலிக்கே சேர்ந்ததென்று செய்யப்பட்ட பழைய உடன்படிக்கைகள் வெறும் காசுதங்களாயின. ஸ்மிர்னா கிரீஸுடன் சேர்க்கப்பெற்றது. ஜெர்மனியைச் சேர்ந்திருந்த குடியேற்ற நாடுகளை பிரான்ஸும், ~~இந்த~~ ~~பங்கிட்டுக்கொண்டன.~~ இத்தலி, வெற்றியடைந்ததற்குச் சரியான பயனை அடையவில்லை. இதற்குக் காரணங்கள் பல. சமாதான மகாநாட்டில் இத்தலியின் கட்சியை எடுத்துச் சொல்ல, தகுந்த பிரதிநிதி இல்லை. பிரதிநிதியாக இருந்த ஆர்லாந்தோவுக்கு பிரெஞ்சு பாஷை அதிகமாகத் தெரியாது. 'வேல்ஸின் ஜாலவித்தைக்கார'ன லாபிட் ஜார்ஜ், 'புலி' கிளெமென்ஷோ இவர்களுடைய ராஜ தந்திரத்திற்கு முன்னர் சாதாரண ஒரு வக்கீல் தொழில் புரிந்து வந்த ஆர்லாந்தோவின் சாமர்த்தியம் என்ன செய்யும்? மற்றும், இத்தலியின் ஒற்றுமையின்மையும், அதன் ஆசாபங்கத்திற்கு ஒரு முக்கிய காரணம். கிரேட் பிரிட்டனிலும், பிரான்சிலும் பல திறப்பட்ட அரசியல் வாதிகளும், தங்கள் நாட்டுக்கு நன்மை தேடும் விஷயத்தில் ஒன்றுபட்டிருந்தனர். ஆனால் இத்தலிக்குள் எத்தனை கட்சிகள்! எத்துணை பிணக்குகள்! இத்தாலியர், தங்களுடைய

தேசிய தேவைகளைத் தாங்களே நிர்ணயித்துக் கொள்ளாமல், வில்ஸனிடத்திலும் அயல்நாட்டு ராஜதந்திரிகளிடமும் அதிக நம்பிக்கை வைத்து ஏமாற்றமடைந்தார்கள்!

இப்பொழுதே ஜனங்கள் கண் விழித்துப் பார்க்கத் தலைப்பட்டார்கள். சமாதானம் ஏற்பட்ட பிறகு தங்களின் உண்மை நிலை அவர்களுக்குப் புலப்பட்டது. நாட்டில் பணமில்லை; விவசாயம் சீர்குலைந்திருந்தது. யுத்த முனையிலிருந்து திரும்பிவந்த போர்வீரர்களுக்குத் தங்களைப் புறக்கணித்து விட்டு எங்கு வேலை கொடுத்துவிடப் போகிறார்களோ, அல்லது தங்கள் கூலி விசுதம் குறையுமோவென்று தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் அஞ்சினார்கள். திரும்பிவந்த போர் வீரர்கள், வேலை யகப்படாமல் திண்டாடினார்கள். யுத்த களத்தில் தினந்தோறும் உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போராடிய வீரர்கள், இப்பொழுது கூலிகளின் ஆகாரத்திற்கு வழியின்றித் தவித்து நின்றார்கள். போர் முனையில் காயமடைந்தவர்கள், வீதிகளிலே பிச்சையெடுக்கத் தொடங்கினார்கள். ராணுவத்தில் உத்தியோகஸ்தர்களாக வேலை பார்த்தவர்கள் பூட்ஸ்துடைத்து வயிறு பிழைக்க ஆரம்பித்தார்கள். இந்த நிலையில், என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் அரசாங்கம் தவித்துக் கொண்டிருந்தது.

எ. முஸோலினி எங்கே?

தேசத்திற்கு வழிகாட்டக் கூடியவன் பெனிடோ முஸோலினியே என்று இப்பொழுது ஜனங்கள் உணர ஆரம்பித்தார்கள். 'இத்தாலிய சமூகம்' பத்திரிகையில் இவன் எழுதிவந்த கட்டுரைகள், ஜனங்களுக்கு உண்மை நிலையைப் புலப்படுத்தின.

“யுத்தத்திலிருந்து திரும்பி வருவோர் விஷயத்தில் எவ்வாறு நடந்தனென்றவெண்டு மென்பதைப் பற்றி ஒரு திட்டம் தயாரித்துக்கொள்ளுமாறு அரசாங்கத்தை மூன்று வருஷமாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். சமூகத்தைத்திருத்தி யமைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அடிக்கடி எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். இப்பொழுது சேனைகள் கலைக்கப்பட்டு விட்டன. அவர்களுக்கு நல் வரவேற்பளிப்பதிலேயே நாம் திருப்தியடைந்து விடுவதா?

போர் முனையிலிருந்து திரும்பி வந்த வீரன் வேலைக் காகத்திரிகிறான்; எங்கும் கிடைக்கவில்லை. அவன் கையில் பணமில்லை; சம்பாதிக்க வழியுமில்லை. ஆஸ்திரியர்களுக்கும் ஜர்மானியர்களுக்கும் விரோதமாகத் துப்பாக்கி பிடித்த கைகள் இப்பொழுது தருமஞ் செய்யுமாறு நீட்டுகின்றன. இங்ஙனம் தருமம் செய்வதும் தருமம் வாங்குவதும் தற்போதைய தேவையைத் தீர்த்து வைக்கலாம். ஆனால் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதெப்படி? தங்களுடைய நாட்டுக்காக உயிரைக் கொடுக்கச் சித்தமாயிருந்தவர்கள், இப்பொழுது உயிர் வாழ வழி தெரியாமல் திகைக்கிறார்கள்.”

இங்ஙனம் பலபட, பெனிடோ, தன் பத்திரிகையில் எழுதினான். அரசாங்கத்தார் செவி சாய்க்கவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வரவர வளர்ந்து வந்தது. பெனிடோ முஸோலினியே நம்மைப் பாதுகாக்க வல்லவன் என்று கருதி, ஏழை ஜனங்கள், இவனுடைய பத்திரிகாலயத்திற்கு வந்து கூடினார்கள். எத்தனை பேருக்கு இவன் பணங் கொடுப்பான்? எத்தனை பேருடைய சாப்பாட்டுக்குச் சீட்டுக் கொடுத்தனுப்புவான்? இவன் மனம் விசால்மானது. ஆனால் அதற்குத் தகுந்தபடி கை நீள முடியவில்லை.

பத்திரிகாலயத்தின் பணம் குறைய ஆரம்பித்தது. நிருவாகஸ்தர்கள், இனி எவருக்கும் பணம் கொடுக்க முடியாதென்று கூறி விட்டார்கள். பசுக் கொடுமையைத் தீர்த்துக்கொள்ள, மழையிலும் சேற்றிலும் வரிசை வரிசையாக நிற்கும் ஜனக் கூட்டத்தைக் கண்டு முஸோலினியின் மனம் உருகியது. “உயிருள்ளவர்களை விற்க முடியாது; யுத்த களத்தில் உயிர் விட்டவர்களை காட்டிக் கொடுக்கக் கூடாது” என்று தன் பத்திரிகையில் கதறினான்.

பாசிஸ்ட் கட்சித் தோற்றம்

க. ஒரு புதிய வழி

1919 ம் வருஷத் தொடக்கத்தில் இத்தலியெங்கனும் பொதுவுடமை இயக்கம் பரவியது. ஜனங்கள், தங்கள் பசிப்பிணியைப் போக்க வல்லது இந்த இயக்கமே என்று கருதினார்கள். ஆங்காங்குப் பொதுக்கூட்டங்கள் கூட்டி, யுத்தம் ஆரம்பித்தவர்களையும் சமாதானம் செய்துகொண்டவர்களையும் தூஷிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். “ வெனின் நீடூழி வாழ்க ” என்ற முழக்கம் எங்கும் கேட்டது. பலர் தங்களுடைய சட்டையில் சிவப்புப் புஷ்பங்களைச் சொருகிக்கொண்டு வெளிக்கிளம்பினர். 1919 ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் பதினெட்டாம் தேதி, மிலான் நகரத்தில் பதினாயிரம் பேர் கொண்ட ஒரு பெரிய ஊர்வலம் நடைபெற்றது. ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தைகளும் பெரிய சிவப்புக் கொடிகள் தாங்கி ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்டனர். சுமார் மூன்று மணி நேரத்திற் கதிகமாக நடைபெற்ற இந்த ஊர்வலத்தில், அரசாங்கத் துருப்புகளோ போலீஸாரோ தலையிடவில்லை. அரசாங்கத்தாரின் பலவீனத்தை ஜனங்கள் நன்கு உணர்ந்துகொண்

டார்கள். " இதனால் அமைதியின்மை அதிகமாகிவிட்டது. வீதிகளில் செல்லும் பணக்காரர்கள், முதலாளிகள், ராணுவ உத்தியோகஸ்தர் முதலியோர் பகிரங்கமாகப் பரிகரிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் மீது பலாத்காரமும் உபயோகிக்கப்பட்டது. தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளின் ஆதிக்கத்தில் வெறுப்புக் கொண்டவர்களாய் அற்பகாரணங்களுக்காக வேலைநிறுத்தம் செய்து தொந்திரவு விளைவித்தனர்.

பெனிடோ முஸோலினி இந்தச் சம்பவங்களைக் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டிருந்தான்; பொதுவுடமை இயக்கத்தை வளரவிடக் கூடாதென்று தீர்மானித்தான். அது மனிதனுடைய தனிச் சக்தியை நசுக்கவிடுகி தென்று தெளிவாக எடுத்துரைத்தான். மற்றும், பொதுவுடமை இயக்கத்தின் முக்கிய கொள்கையாகிற 'தொழில் உற்பத்தி ஸ்தலங்களைத் தேசியமயமாக்குதல்' என்பது முடிவில் ஒரு வித முதலாளித்துவமாகவே முடிகிற தென்று தர்க்கரீதியாக எடுத்துரைத்தான். அப்படியானால், இத்தலியில் எந்த விதமான ஆட்சி முறையை நிலை நிறுத்துவது? ஜனநாயக ஆட்சி முறையையா? ஒரு காலுமில்லை. ஜனநாயகம் என்பது என்ன? வெறும் எண்ணிக்கைதானே. பெரும் பான்மையோர் ஆதிக்கம் வகித்து எக்காரியத்தை

வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். ஜனநாயகத்தில் அறிவுக்கும், முன் யோசனைக்கும், தயாரிப்புக்கும் இடமேது? எனவே, பெனிடோ, பார்லிமெண்டரி ஸ்தாபனங்களை அடியோடு வெறுத்து வந்தான். பார்லி மெண்டுகள், பேசும் இயந்திரங்கள் என்று அடிக்கடி கூறுவான். எனவே இவன் இத்தலியின் பிற்கால நல்வாழ்வுக்கு ஒரு புதிய வழி கண்டு பிடித்தான். அதுவே 'பாசிஸ்ட்' வழி.

உ. முதற் கூட்டம்

1919ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் இருபத்து மூன்றாம் தேதி! புண்ணிய நாள்! இத்தலியின் புதிய சரித்திரம் அன்று தினத்திலிருந்தே தொடங்குகிறது. மிலான் நகரத்திற்கு வெளியே, சிதிலமாகக் கிடந்த ஒரு பழைய கட்டிடம். அதில் அன்று ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. மிக ரகசியமாகக் கூடிய இக்கூட்டத்தில் ~~கூட்டத்தைத் தோண்டி~~ ஆஜராயிருந்தனர். இவர் அனைவரும், யுத்தகளத்தில் போர் புரிந்து திரும்பிய வீரர்கள். பெனிடோ முஸோலினி கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்தான். இதுவே பாசிஸ்ட் கட்சியின் தோற்றம். ~~கூட்டத்~~ தலைவர், தனது முகவுரையில் ஐரோப்பிய யுத்தம் முடிவு பெற்ற பிறகு, பொதுவாக ஐரோப்பாவிலும் கிறப்பாக இத்தலியிலும் நடைபெற்ற சம்பவங்களைச் சுருக்கமாக, ஆனால் அழகாக எடுத்துக் கூறினார். இத்தலியின் வெற்

நிக்குக் காரணராயிருந்த போர் வீரர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியாமல் எப்படி தவிக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும், இதுகுறித்து ஆலோசனை செய்யச் சில சங்கங்கள் ஏற்கெனவே தோன்றியிருந்தபோதிலும் தகுந்த தலைவரின் ஒரு காரியத்தையும் செய்ய முடியா தென்றும் விளக்கிச் சொன்னார் ,

“ரோம ஏகாதிபத்தியம் செல்வாக்குடனிருந்த கால மாலிஸ்ட் ரேட்டுகள் செல்லும் போது, அவர்களது அதிகாரத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக, அவர்களுக்கு முன்னால் ‘லிக்டர்கள்’ என்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் தடியேந்திச் செல்வார்கள். இவற்றிற்கு ‘பாசஸ்’ (Fasces) என்று இத்தாலிய பாஷையில் பெயர். இந்தக் கழிகள் தனித் தனியாக இருந்தால் எளிதில் முறித்து விடலாம். ஆனால் இவற்றை ஒன்று சேர்த்துக் கட்டி விட்டால், முறிக்க எவராலும் ஆகாது. அது போல், இன்று நாம் தொடங்கும் இச்சங்கத்தில் சேர்ந்த அனைவரும் பிரிக்க முடியாத ஒர் ஒற்றுமைக்குட்பட்டிருப்போமானால் நம்மை அழிக்க எவராலும் இயலாது. இந்த உறுதியைத் தெரிவிக்கும் அடையாளமாக இந்தச் சங்கத்திற்கு-இந்தக் கட்டுப் பாட்டுக்கு-‘பாசியோ’ § என்று பெயரிடுவோமாக.”

§ இத்தாலிய பாஷையில் இதன் முழுப்பெயர்-“பாஸி இத்தாலியானி-டி-கம்பாடிமெண்டோ.” Fasci-Italiani-di-Combattimento-இத்தாலிய வீரர்கள் சங்கம் என்று இதன் பொருள். கோடரியும் கம்புகள் அடங்கிய கட்டும் பாசிஸ்ட் கட்சியின் குறிகள். கோடரி, அரசாங்க அதிகாரத்தின் அறி குறி யென்றும், கம்புக்கட்டு ஒற்றுமையின் அறி குறி யென்றும் சுருக்கமாக இங்குக் கூறலாம்.

இவ்வாறு, பெனிடோ, முகவுரையாகக் கூறி, தேசமனைத்திலும் இத்தகைய சங்கங்கள் காணவேண்டுமென்றும், இதன் கொள்கைகளை எங்கணும் பிரசாரஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் தீர்மானங் கொண்டு வந்தான். இதனை அனைவரும் ஏகமனதாக அங்கீகரித்தனர். பாசிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கைகள் என்ன? அவை மூன்று.

1. மார்ச் மாதம் இருபத்து மூன்றாம் தேதி கூடிய மகாநாடு, இத்தலியின் மேன்மைக்காகவும், உலகீசுதந்திரத்திற்காகவும் போர்புரிந்து இறந்து போன வீரர்களின் ஞாபகத்திற்கும், காயமடைந்தவர்களுக்கும், அங்கவீனர்களாகப் போனவர்களுக்கும் வணக்கஞ் செலுத்துகிறது. இத்தாலிய வீரர்கள் சங்கம் (பாசிஸ்ட் கட்சி) தொடர்ந்து நடத்தப் போகிற, சமூக புனருத்தாரண வேலையில் ஈடுபடுவதாகத் தெரிவிப்பவர்களுக்கும் இம் மகாநாடு வணக்கஞ் செலுத்துகிறது.

2. மார்ச் மாதம் இருபத்து மூன்றாம் தேதி கூடிய மகாநாடு, பிறநாடுகளின் ஏகாதிபத்தியக் கொள்கைக்கு இத்தலி ஒரு கருவியாக உபயோகிக்கப் பெறுமானால் அதையும், மற்ற நாடுகளுக்கு விரோதமாக ஏகாதிபத்தியக் கொள்கைகளை இத்தலி உபயோகிக்குமானால் அதையும் எதிர்ப்பதாகத் தெரிவிக்கிறது. சர்வதேச சங்கத்தில் சேரும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருடைய பூரண

தேசிய வளர்ச்சியையும் அங்கீகரிப்பதாகிற மேற்படி சங்கத்தின் அடிப்படையான உத்தேசத்தை இம்மகாநாடு அங்கீகரிக்கிறது. ஆல்பஸ் மலை விஷயமாகவும் அட்ரியாடிக் கடல் விஷயமாகவும் இத்தலியின் உரிமைகள் அங்கீகரிக்கப் பெறுவதோடு, ப்யூம் பிரதேசமும் டால்மேஷியா பிரதேசமும்; இத்தலியுடன் சேர்க்கப்பெற வேண்டுமென்றும் இம்மகாநாடு வலியுறுத்துகிறது.

3. மார்ச் மாதம் இருபத்துமூன்றாம் தேதி கூடிய மகாநாடு, அடுத்துவரும் இத்தாலிய பார்லிமெண்ட் தேர்தலில், எந்த விஷயத்திலும் நடு நிலைமை வகிப்பதாகிற கொள்கை யுடைய அபேட்சகர்களை, எல்லா வழிகளிலும் எதிர்க்கவேண்டுமென்று பாசிஸ்டுகளுக்குத் தெரிவிக்கிறது.

தீர்மானரூபமாக, பாசிஸ்ட் கட்சியின் இம்முன்று கொள்கைகளையும் வகுத்த பெனிடோவின் அரசியல் ஞானத்தை வியந்து பாராட்டாதாரில்லை. முதல் தீர்மானம், எல்லாரையும், அவர்கள் செல்வர்களாக, வறியர்களாக, முதியோராக, இளைஞராக யுத்த சேவை என்ற தியாகத்தினால் ஒன்றுபட்ட அனைவரையும் பாசிஸ்ட் கட்சியில் சேருமாறு அறை கூவி யழைக்கிறது. இரண்டாவது தீர்மானம், ~~சூக்த~~ ^{சூக்த} வாடக் கட்சியினரையும், தேசியக் கட்சியினரையும் பிறரையும் இக்க

ட்சியில் சேருமாறு தூண்டுகிறது. மற்றும் இத்தலியின் தேசிய வளர்ச்சி, எந்தத் துறையில் செல்லும் என்பதைச் சூசிப்பிக்கிறது. மூன்றாவது தீர்மானம், பாசிஸ்ட் கட்சியார் உடனே செய்யவேண்டிய வேலை யென்ன வென்பதை அறுதியிட்டுக் கூறுகிறது. இந்தக் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற என்ன விதமான முறைகளை வேண்டுமானாலும் கையாளலாம் என்பதை முதலிலிருந்தே பெனிடோ பகிரங்கமாகத் தெரிவித்து வந்தான். “நமது கட்சி ராணுவ அமைப்பைப் போன்றதாகவே இருக்க வேண்டும்; ஏனெனின், யுத்தத்தைப் போன்றதொரு தீமையே நம்மெதிர் நிற்கிறது” என்று பெனிடோ கூறி வந்தான். “நாம் போராட்டத்திற்குத் தயாராய் இருக்க வேண்டும். அந்தப் போராட்டம், இப்பொழுதுள்ள சக்தியற்ற, கோழைத்தனமான அரசாங்கத் தோடு மட்டும் இராது; பொதுவுடமைக் கட்சியாரோடும் நடைபெறும்” என்ற வாக்கியங்கள் அடங்கிய பெனிடோவின் அறிக்கையில், பாசிஸ்ட் கட்சியின் பிற்கால நிருவாக ஆதிக்கத்தின் தோற்றம் புலனாயிற்று.

முதல் பாசிஸ்ட் கட்சியின் கூட்டத்தில் பிரசன்ன மாயிருந்த நாற்பத்தைந்து பேரையும் இன்றொன்று பெனிடோ விவரமாகத் தெரிந்துகொள்ள வில்லை. ஒவ்வொருவரிடத்தும் உறுதி ஒன்றுமட்டும் இருக்கிறதா

வென்பதைத் தனது கூரிய பார்வையால் தெரிந்து கொண்டான். பாசிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அனைவரும் கறுப்புச் சட்டை அணிய வேண்டுமென்று தீர்மானித்தான். இதனாலேயே, பாசிஸ்ட் கட்சியினருக்குப் பிற்காலத்தில் 'கறுப்புச் சட்டையினர்' என்று பெயர் வழங்கியது. கூட்டம் கலைந்தது. கலையுந்தறுவாயில் "பதிலுக்குப் பதில் செய்யுங்கள்; உயிருக்கு உயிர்; தடைக்குத் தடை" என்று அனைவருக்கும் உபதேசித்தான் பெனிடோ,

ந. நாட்டின் சீர்கேடு

இதற்குப் பிறகு, பெனிடோவின் பத்திரிகாலயத்தில், பாசிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அடிக்கடி கூடி, தங்களுடைய வேலைத் திட்டத்தைப்பற்றி யோசித்து வந்தார்கள். ஆனால் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் பொதுவுடமை இயக்கமானது சூழ்நிலைகளைப் போல் வெகு சீக்கிரமாகப் பரவி வந்தது. எங்கும் வேலை நிறுத்தம்! எங்கும் கலகம்! ராட்டி விலை உயர்ந்தது! நாணய மாற்று விகிதம் குறைந்தது! இத்தலியின் பொதுஜன அமைதி சீரழிந்தது. இனியும் சும்மாயிருப்பதோ பாசிஸ்ட் கட்சியினர்? அரசாங்கத்தார் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. அதற்குப் பதிலாக பொதுவுடமைக் கட்சியினரைச் சமாதானப்படுத்த முயன்றனர். அக்கட்சியினரிற் சிலர், முன்னர் அரசியல்

காரணங்களுக்காகச் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தவர், விடுதலை செய்யப்பட்டனர். உத்தியோக உடைதரித்துச் சென்ற போலீஸார் முதலியோர் வீதிகளில் பொதுவுடமைக் கட்சியினரால் துன் புறுத்தப்பட்டனர். இதற்காக, உத்தியோக உடைதரித்து வீதிகளில் பகிரங்கமாகச் செல்ல வேண்டாமென்று உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உத்திரவு பிறந்தது!

1919ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் பதினைந்தாம் தேதி மிலானில் முப்பதினாயிரம் பேர்கொண்ட பொதுவுடமைக்கட்சி ஊர்வலம் ஒன்று, மிக்கபயங்கரமான தோற்றத்துடன் அகப்பட்டதை யெல்லாம் அழித்துக் கொண்டு வந்தது. இச்சமயத்தில் போலீஸார் இருந்த இடம் தெரியவில்லை. பாசிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு சில நூறுபேர், பெனிடோ முஸோலினியின் தலைமையில் இப்பெருங் கூட்டத்தை எளிதில் கலைத்துவிட்டனர். பிறகு, பாசிஸ்ட் படையினர்—இனி இவரைப் படையினர் என்றழைப்பதே பொருத்தமாயிருக்குமல்லவா?—^{அவ்வாறு} கட்சியின் பத்திரிகையான 'அவந்தி!' காரியாலயத்திற்குச் சென்று அங்கு வேலை செய்துகொண்டிருந்த தொழிலாளர் அனைவரையும் வெளியே அனுப்பிவிட்டு, கட்டிடத்தைக்கொளுத்தினர். யந்திரங்களை சுக்கு நூறுக்கினர். எந்தப் பத்திரிகைக்குத் தான் ஆசிரியரை இருந்து திறம்பட நடத்தினோ

அதே பத்திரிகையின் காரியாலயத்தைத் தீக்கிரையாக்கப் பெனிடோ சிந்தும் மனங்கூச வில்லை. லட்சியத்திற்கு இடையூறாக எது இருந்தாலும்- அஃது எவ்வளவு விலை உயர்ந்ததா யிருந்தாலும்-விலக்க வேண்டியதுதானே !

இந்தக் காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு பாசிஸ்ட் படையினர் நேரே 'இத்தாலிய சமூகம்' பத்திரிகாலயத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனர். இந்தச் செய்தியானது, இத்தலி முழுவதும் பரவியது. பாசிஸ்ட் கட்சியினுல்தான் நலம் விளையும் என்று ஜனங்கள் நம்பலாயினர், இஃது இக்கட்சியின் பிரசாரத்திற்கு மிக அநுகூலமாயிருந்தது. பெனிடோ, தனது பிரசாரத்தைத் தீவிரமாக நடத்திக் கொண்டு வந்தான்.

இச்சமயத்தில், எதிர்பாராத ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. டி அனன்ஸியோ என்ற தேசியக் கவிஞர், சிலரைச் சேர்த்துக் கொண்டு ப்யூம் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவிட்டார் என்று பெனிடோவுக்குச் செய்தி கிடைத்தது. இது நடந்தது 1919ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் பன்னிரண்டாம் தேதி. வார்சேல் உடன்படிக்கையில் இது சர்வதேச சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொரு பிரதேசமாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால் டி அனன்ஸியோ, இதைக்கைப்பற்றிக்

கொண்டதும், அங்குப் பாதுகாவலுக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த சர்வதேசப்படைகள் மருண்டு ஒடின. டி. அனன்ஸியோ பெரிய தேசிய வாதி. 'சர்வம் இத்தலி மயம்' என்ற கொள்கை யுடையவன். இவன் ப்யூம் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு விட்டதனால், தேசிய வாதி களுக்கு நாட்டில் அதிக செல்வாக்கு ஏற்பட்டுவிடுமோ வென்றும், இதனால் பாசிஸ்ட் கட்சியின் 'வளர்ச்சி குன்றுமோ' என்றும் பெனிடோ சிந்தித்தான். ஆனால் இதற்காகக்கவலை கொள்ளவில்லை. இந்தச் சம்பவத்தைத் தனது கட்சிக்குச் சாதகமாக உபயோகித்துக் கொள்ளத்தீர்மானித்தான். டி. அனன்ஸியோவைப்பாராட்டித் தனது பத்திரிகையில் எழுதினான். ப்யூம் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றியதானது, இத்தாலியரின் தேசிய உணர்ச்சியைக்கிளப்பி விடுவதற்குப் பெரிதும் துணை புரிந்ததாகக் கருதினான். இதனால் பொதுவுடமைக் கட்சியின் பலம் குறையுமென்று எண்ணினான். 'ப்யூமிநிதி' என்று ஒரு நிதி ஏற்படுத்திப் பணம் வசூலித்தான். அரசாங்கத்தார், இது விஷயத்தில் இதுகாறும் சும்மா யிருந்ததைப் பற்றிப் பலமாகத் தாக்கியும், அரசாங்கத்தாரால் இயலாத காரியத்தை டி. அனன்ஸியோ செய்து முடித்துவிட்டதைப் பாராட்டியும் எழுதினான். ஆனால் இதனோடு நின்றுகொண்டு, ஜனங்களிடையே சென்று கிளர்ச்சி செய்யத் தீர்மானித்தான். அரசாங்கத்தாரின் அடக்குமுறை ஒரு புறம்; பொதுவுடமைக் கட்சியின்

வெறுப்பு வேறொரு பக்கம்; ப்யும் பிரதேச ஆக்ரமிப் பால் எழுந்த தேசீய வாதத்தின் போட்டி பிறிதொரு பால். இந்த நிலையில், பொதுஜனங்களிடையே பாசிஸ்ட் கட்சியின் செல்வாக்கை அதிகரிக்கத் தீவிரமாகப் பிரசாரஞ் செய்வதென்று தீர்மானித்ததோடு, அடுத்துவரும் தேர்தலில் பாசிஸ்ட் கட்சியினரையும் அபேட்சகர்களாக நிறுத்த வேண்டுமென்று உறுதி கொண்டான்.

அக்டோபர் மாதம் ஒன்பதாம் தேதி பினாரன்ஸ் நகரத்தில் நடைபெற்ற ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பெனிடோ பேசினான். இவன் பேச்சைக்கேட்டுப்பொது வுடமை வாதிகள் கூட்டத்தைக் கலைக்கத் துணியவில்லை. ஆனால் இவனைக் கொலை செய்ய முயன்றார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பெனிடோ, கூட்டம் முடிந்தபிறகு ஒரு ஹோட்டலில் உணவுகொள்ளச்சென்றான். பொது வுடமைக்கட்சியைச்சேர்ந்த சிலர், சந்தேகிக்கத்தக்கவண்ணம் ஹோட்டலுக்குள் உலவுவதாக, ஹோட்டல் வேலையாள் ஒருவன் இவனிடம் ரகசியமாகத் தெரிவித்தான். இதைக் கேட்டு, பெனிடோ சிந்திகூட கலக்கமுறாமல் தனது சட்டைப் பையிலிருந்த கைத் துப்பாக்கியை எடுத்து மேஜைமீது வைத்துவிட்டு அமைதியாக உணவு கொண்டான். புயற்காற்றிலே அமைதி காணும் அருமையை இவன் நன்கு பயின்றிருந்தான்.

ச. தோல்வியும் பொது வுடமையும்

1919ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் இருபதாம் தேதி இத்தாலிய பார்லிமெண்ட் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. பாசிஸ்ட் கட்சியினர் அடியோடு முறியடிக்கப்பட்டனர். பொதுவுடமைக் கட்சிக்காரர்களே, பெரும் பான்மையோராகப் பார்லிமெண்டிற் புகுந்தனர். பார்லிமெண்ட் மண்டபத்திலும் சிவப்புக் கொடி பறந்தது!

பெனிடோ பெரிதும் ஏமாற்ற மடைந்தான்; இவன் இச்சமயம் பலராலும் பரிசுக்கப்பட்டான். இவன் உயிருக்கு ஆபத்து நேரிடுமோவென்றும் இவன் நண்பர்கள் அஞ்சினார்கள். தேர்தல் நடைபெற்ற இரண்டாவது நாள், பெனிடோ, தனது பத்திரிகையைத்தில் நண்பர்களுடன் இனிச்செய்ய வேண்டிய வேலையைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தான். தேர்தலில் இவன் தோல்வியுற்றதைச் சாதகமாகக் கொண்டு, அரசாங்கத்தார் இவனைக் கைது செய்யத் தீர்மானித்தனர். இச்செய்தியை நண்பர்கள் இவனுக்கு முன் கூட்டியே தெரிவித்து எங்காவது ஓடி ஒளிந்து கொள்ளும்படி கூறினார்கள். இதைக் கேட்டு இவன் சிரித்து, “நான் எங்கிருக்கிறேனென்று அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் வந்து என்னைக் கைது செய்யட்டும். நான் ஓடிப் போவேன்” என்று சொன்னான். இதைச் சொல்லி

முடிக்கு முன்னர், போலீஸ் கமிஷனர் வந்து 'அரெஸ்ட் வாரண்டை'க் காண்பித்தான். பத்திரிகாலயம் பரிசோதனை செய்யப்பெற்றது. பெனிடோவும், வேறு சிலரும் கைதியாக்கப்பட்டனர். பெனிடோவின்மீது பல குற்றங்கள் சுமத்தப்பட்டன. ப்யூம் பிரதேசம் கைப்பற்றிக் கொள்ளப்பட்டதை ஆதரித்து எழுதியது, அரசாங்கத்தின்மீது ஆயுதப் போர் தொடுத்ததாருமென்று குற்றப் பத்திரிகை கூறியது. மறுநாள் 'இத்தாலிய சமூகம்' பத்திரிகை, "இத்கலைக்கு வெற்றியை வாங்கித் தந்த குற்றத்திற்காக பெனிடோ முஸோலினி சிறையிலே தள்ளப்பட்டான்" என்ற பெரிய தலைப்புடன் வெளி வந்தது.

பெனிடோவின் அரசியல் விரோதிகளும், அரசாங்கத்தின் இந்தச் செயலைக் கண்டு துடித்தனர். அப்பொழுது அரசாங்கத்தின் பிரதம மந்திரியாக இருந்த சென்யோர் நிட்டி பார்த்தான், பெரிய புயல் எழுமோ என்று அஞ்சினார். மறுநாள் பெனிடோ விடுதலை செய்யப்பட்டான்! இந்த விடுதலை இவனுக்கு ஓய்வு அளிக்கவில்லை. ஓய்வுகொள்ள இப்பொழுது எங்கே அவகாசம்?

பொதுவுடமைக் கட்சிக்காரர்கள், பார்லிமெண்டில் பெரும்பான்மையோராக வந்தபிறகு நாட்டில் தொழில் நடைபெறுவதே கஷ்டமாகி விட்டது. தபாற்காரர்கள்,

ரெயில்வே தொழிலாளர்கள், இரும்புத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்வோர் முதலிய பலவகைத் தொழிலாளர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். மற்றும், சில இடங்களில், தொழிலாளர்கள், முதலாளிகளை வெளியேற்றிவிட்டு, தொழிற்சாலைகளை ஆக்ரமித்துக்கொண்டனர். இவற்றினால் பொருள் உற்பத்தி மட்டுப்பட்டது. வியாபாரிகள், சாமான்களைத் தங்கள் இஷ்டம்போல் விலையைத் து விற்பார்கள். கொலைகளும் களவுகளும் நடைபெற்றன. பாசிஸ்ட் கட்சியை ஆதரித்துப் பேசியவர்கள் பொதுவுடமைக் கட்சியினரால் தூற்றப்பட்டதோடு சில இடங்களில் கொலையும் செய்யப்பட்டார்கள்.

பெனிடோ, இந்தக் கோரக் காட்சிகளை எத்தனை நாள் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பான்? பாசிஸ்ட் கட்சியார், என்னசெய்வதென்று தெரியாமல், பெனிடோவை நோக்கி நின்றனர். இச்சமயத்தில், பெனிடோ, தன் பத்திரிகைத் தலையங்கமொன்றில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டான்:—

“இல்லை ; நாம் வீட்டுக் கொடுக்கப் போவதில்லை. பலாத்காரத்திற்குப் பதில் பலாத்காரந்தான். இந்தப் பதிலை நாம் சிறிதும் தயங்காமல் அளிப்போம். இத்தாலிய சமூகத்தோடு நாம் போராட வில்லை. என்னென்றால், இத்தாலிய சமூகத்தினரும் இந்த மூடத்

தனமான பொதுவுடமைக் கிளர்ச்சியினரும் ஒன்று பட்டவரல்லர் என்பதை நாம் உணர்வோம். யுத்தத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தியவர்களே இத்தாலிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நமக்கு ஒரே ஒரு கடமைதான் உண்டு. யுத்தத்திற்குப் பிறகு ஜன சமூகத்திடையே கிளம்பிய சமூக ஊழல்களைத் தெரிந்து கொண்டு, பொய்யான, அடைய முடியாத லட்சியங்களைப் பொது ஜனங்களுக்குக் காட்டி ஏமாற்றுகிற கலகக்காரர்களைத் தோற்கடிப்பதே நமது கடமையாகும்.”

இவனுடைய நண்பர்கள், நாட்டில் ஒரு பெரிய புரட்சியைக் கிளப்பி, பொதுவுடமைக்காரர்களை அழிக்கவேண்டுமென்று யோசனை கூற்றினார்கள். புரட்சி என்பது அவ்வளவு லேசான காரியமல்ல என்று இவன் கருதினான். புரட்சி என்பது ஒரு வரம்போடு கூடியதாய் இருக்க வேண்டுமென்றும், பொது ஜனங்கள் செயலில் கொணரக்கூடிய அம்சங்கள் அதில் இருக்க வேண்டுமென்றும், நாச வேலையைச் செய்வதோடு அது நின்று விடலாகா தென்றும், ~~நிர்மாண திட்டங்கள் பல அதில் கலந்திருக்க வேண்டுமென்றும்~~ இவன் கூறுவான்.

“புரட்சி என்பது, விரும்பும்போது திறக்கக் கூடிய மாயப் பொட்டணம் அன்று. அதை நான் என் ஜேபியில் வைத்துக் கொண்டிருக்க வில்லை. ராணுவத்தின் துணை கொண்டுதான் புரட்சியின் பயனை அடைய முடியும். ஜனங்களுடைய பெரும் பான்மையான ஆதரவு இருந்தால்தான் அது வெற்றியடையும்.”

புரட்சியைப்பற்றி முஸோலினியின் அபிப்பிராயம் இது. இதனாலேயே நாட்டில் பெரிய மாறுதலை உண்டாக்க முடியுமென்று இவன் நம்பினான். ஆனால் அஸ்திவார மில்லாத கட்டிடம் விழுந்துவிடுமன்றோ? ஆதலின் தேசத்தைத் தயாரிப்பதே தனது முதற் கடமையெனக்கொண்டான்.

அரசாங்கத்தாரின் செயலற்ற நிலையில், பாசிஸ்ட் படையினருக்கும் பொதுவுடமைக் கட்சியினருக்கும் அடிக்கடி போராட்டங்கள் நிகழலாயின. இவை ஒரு புறம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்க, பெனிடோ தனது பெரிய மோட்டார் வண்டியில் நாடெங்கும் சுற்றித் திரிந்து பிரசாரஞ்செய்தான். மணிக்கு எழுபத்தைந்து மைல் வீதம் தானே வேகமாக வண்டியைச் செலுத்திச் சென்றான். ஏன் இவ்வளவு வேகமாகச் செல்லவேண்டுமென்று யாராவது கேட்டால், “மனித சமூகமானது எவ்வளவு துரிதமாக முன்னேறி வருகிறது? இந்த வேகத்திலே கலந்துகொள்ள முடியாதவர்களுக்கு ஆபத்தானது. கோழைகள், பயங்கொள்ளிகள் ஆகிய இவர்களுடைய ஆட்சியெல்லாம் வெகு சீக்கிரத்தில் முடிந்து விடும்” என்று விடையிறுப்பான். இவனுடைய பிரசாரத்தின் பயனாக பாசிஸ்ட் கட்சியில் பலர் சேர்ந்தனர். முப்பதினாயிரம் பேர் கொண்ட பாசிஸ்ட் படை

யானது மிலான் நகரத்தில் அணிவகுத்து நின்றது. படைக்கு முன்னால், ரோம ஏகாதிபத்தியத்தின் கழு குக் கொடியை அணிவகுத்து பறந்தது. சிலர் கையில் துப்பாக்கி; சிலர் கையில் ரப்பர் தடி. அணி வகுத்து நின்ற இப் படையை, கட்சித் தலைவனாகிய பெனிடோ முஸோ லினி பார்வையிட்டு மகிழ்ந்தான்.

பொதுவுடமைக் கட்சியினரும் சும்மாயிருக்க வில்லை. 1919 ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம், பொ லோக்கு நகரத்திலுள்ள பொதுவுடமைக்காரர்கள், அம் மாதம் இருபத்து நான்காம் தேதி ஸோவியத் குடியரசை அவ்வூரில் நிலைநாட்டுவதென்று தீர்மானித் தார்கள். இதற்கு விரோதமாயிருந்த தேசிய வாதிக ளையும், பாசிஸ்டுகளையும் பகிரங்கமாகக் கொலை செய் தனர்.

இதைக் கேட்ட பெனிடோ மனங் கொதித்தான். பதிலுக்குப் பதில் செய்வதைத் தவிர வேறு வழி யில்லை யென்று தீர்மானித்தான். இதன் பயனாக பாசிஸ்ட் படையினர் கலகத்திற்குக் கிளம்பினர். ஆங்காங்குச் சில சேதங்களையும் விளைவித்தனர்.

௫. உட் கலகமும் சேல்வாக்கும்

இச் சமயத்தில் ப்யூம் பிரதேசத்தை ஆக்ரமித் துக்கொண்ட இத்தாலியர்களுக்குள் உட் கலகம் ஏற்

பட்டது. இதன் விளைவாக, டி அனன்ஸியோவும், அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் ப்யூம் பிரதேசத்தை விட்டு வந்தனர். அரசாங்கத்திற்கு ஆதாய அளித்த ஒரு கட்சியார் வசும் அது சிக்கிக்கொண்டது. இதையே காரணமாகக்கொண்டு, ஒரு புரட்சியைக் கிளப்ப வேண்டுமென்று பெனிடோவுக்குச் சிலர் கூறினர். புரட்சிக்கு இன்னும் காலம் வரவில்லை யென்று பெனிடோ பதிலிறுத்தான்.

1921ம் வருஷம் மே மாதம் பதினாறாம் தேதி மீண்டும் பார்லிமெண்டு தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. முன் தேர்தலில் வெற்றியடைந்த ~~கூலா~~ ^{பலர்} கவாதக்கட்சியினர் பலர், இப்பொழுது தோல்வியடைந்தனர். பாசிஸ்ட் கட்சியினர், எதிர் பார்த்ததைவிட அதிகமான ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றினர். முப்பத்து மூன்று பாசிஸ்டுகள் பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்களானார்கள். பெனிடோ, மிலான் தொகுதியின் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். ஆனால், இவன் இதில் திருப்தியடையவில்லை. "அரசாங்க நிருவாகம் பூராவும் தன்கையில் வரவேண்டுமென்று விரும்பினான்.

1920ம் வருஷ முதல் 1922ம் வருஷம் வரை, சுமார் இரண்டு வருஷ காலம், இத்தலியில் உள்நாட்டுக் குழப்பங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டுவந்தன. ஜனங்

கள் அமைதியற்று இருந்தனர். இதிலிருந்து முஸோ
 வினியே வழிகாட்ட வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தார்
 கள். இவன் செல்வாக்கும் அதிகமாயது. பாசிஸ்ட்
 படையும் பெருகியது. தன் கட்சியின் பலத்தை நன்
 குணர்ந்துகொண்ட பெனிடோ, இச் சமயத்தில் சமூக
 வாதக் கட்சியினருடன் ஒருவித சமாதான ஒப்பந்தம்
 செய்துகொண்டான். பொதுவுடமைக் கட்சியினருக்
 கும் பாசிஸ்ட் கட்சியினருக்கும் அடிக்கடி ஏற்பட்ட
 சச்சரவுகளின் பயனாகத் துன்பப்படுவது பொது ஜனங்
 களே. இந்த நிலையில் பாசிஸ்ட் கட்சியை, வெறும்
 நாசவேலைக்கு மட்டும் ஏற்பட்ட கட்சியென்று பொது
 ஜனங்கள் எண்ணிவிடக் கூடா தென்று இவன் கரு
 தினான். மற்றும் தன் கட்சியினருடைய கவனத்தையு
 மும், ஊக்கத்தையும் பலாத்காரத்திலேயே திருப்பி
 விட்டோமானால் பின்னர், இவர்களின் துணைகொண்டு
 உருப்படியான வேலைகளைச் செய்ய முடியா தென்ப
 தும் இவனுக்குக் தெரிந்தது. இந்தக் காரணங்களுக்
 காகவே இவன் ~~கட்சி~~ வாதக் கட்சியினரோடு ஒப்பந்
 தம் செய்துகொண்டான். இவன் நோக்க மெல்லாம்
 பொது ஜனங்கள் அமைதி பெறவேண்டு மென்பது
 தான்.

XII

பாசிஸ்ட் கட்சி வளர்ச்சி

க. புதிய பத்திரிகை

‘இத்தாலிய சமூகம்’ பத்திரிகையின் காரியாலயம் இதுகாறும் ஒரு சிறிய கட்டிடத்திலேயே இருந்தது. இப்பொழுது-1922ம் வருஷத்தில்-இது வேறு ஒரு பெரிய கட்டிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. பாசிஸ்ட் கட்சியின் தலைமைக் காரியாலயமும் இங்கே நிறுவப்பட்டது. பத்திரிகாலயம் சீர்திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. பத்திரிகாலயத்திற்குரித்தான துண்டுக் காசிதங்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், அகராதி வகையாக்கள் முதலியவை ஒழுங்காக அந்தந்த இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் முன்னிவிட அதிகமாகக் காரியாலயத்தின் மூலை முடுக்குகளில் வெடிகுண்டுகள், கைத்துப்பாக்கிகள் முதலியன சேர்த்துவைக்கப்பட்டன. நுழைவாயிலில் ஆயுதந்தரித்த பாசிஸ்ட் படையினர்காவல் நின்றார்கள். பத்திரிகையின் செல்வாக்கு உச்ச நிலையை யடைந்தது.

‘இத்தாலிய சமூகம்’ என்ற தினசரிப் பத்திரிகையோடு ‘ஹோரர்கி’-§ என்ற ஒரு வாரப் பத்திரிகையை

§ The Hierarchy-தெய்விக ஆட்சி என்று கூறலாம்.

இவன் ஆரம்பித்தான். பாசிஸ்ட் கட்சியினர் இச்சமயம் அரசாங்க நிருவாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், எங்ஙனம் நடத்துவர் என்பதை இவன் இதில் ஒருவாறு சூசிப்பித்துவந்தான்.

“தெய்வீக ஆட்சி என்றால் என்ன? பொறுப்பு, கடமை, ஒழுங்கு ஆகிய இவைதான். ஆயிரக்கணக்கான ஆட்சி முறைகள் தோன்றி, வாழ்ந்து, வீழ்ந்து, மறைந்துபோனதைச் சரித்திரம் குறிப்பிட்டு வைத்திருக்கிறது புதிய ஆட்சியில், பழைய ஆட்சியிலிருந்த நல்ல அமிசங்களை யெல்லாம் எடுத்துப் புகுத்தி மேலுறச் செய்ய வேண்டும். பழைய சம்பிரதாயங்களிலே புதிய நாற்றை நட வேண்டும். புதிய உலகத்தின் வழியை, இந்த விதமாகவே நாம் தயார் செய்ய முடியும். பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இந்த விதமாகவே நாம் பாலம் அமைக்க முடியும்.”

சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுதந்திரம் ஆகிய மூன்று உயரிய தத்துவங்களுக்கு எதிரே, பொறுப்பு, கடமை, ஒழுங்கு என்ற மூன்றும் எவ்வளவு கம்பீரமாக, உறுதியாக, ஆனால் பணிவாக நிற்கின்றன! இவை மூன்றின் உருவமாக, பெனிடோ முஸோலினி இத்தாலியர் உள்ளத்தில் குடிக்கொண்டான்.

உ. நேபில்ஸ் கூட்டம்

1922 ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதக் கடைசியில் பொதுவுடமைக் கட்சியினர், கடைசி எதிர்ப்பாக ஒரு

பொதுவேலை நிறுத்தத்திற்கு ஏற்பாடுசெய்தனர். இதைக் கேட்ட பொது ஜனங்கள் நடுங்கிப்போனார்கள். வேலை நிறுத்தம் தொடங்கியது. இச் சமயத்தில் பாசிஸ்ட் கட்சியினர் வேலைநிறுத்தஞ்செய்த பொதுவுடமைக்காரரோடு போராடவில்லை. அதற்குமாறாக வேலைநிறுத்தஞ் செய்யப் பெற்ற தொழில் ஸ்தாபனங்களில் தாங்கள் புகுந்து வேலையைத் தொடர்ந்து நடத்த ஆரம்பித்தனர். பொது ஜனங்கள் பெருமூச்சுவிட்டார்கள்; பாசிஸ்ட் படையினர் மீது பூரண நம்பிக்கைகொண்டார்கள். இதனால் தேசியக் கட்சியினரும் பாசிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்தனர். பெனிடோ, பொது ஜனங்களின் இந்த நம்பிக்கையை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஆங்காங்குச்சுற்றுப் பிரயாணஞ் செய்து பாசிஸ்ட் படையினரைத் தயார் செய்தான். 1922 ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் 24 ந் தேதி நேபில்ஸ் நகரத்திற்கு பெனிடோ விஜயஞ்செய்தான். அப்பொழுது வெசுவியஸ் எரிமலையின் அடிவாரத்தில் நாற்பதினாயிரம் கறுப்புச்சட்டையினர் அணிவகுத்து நின்று, பெனிடோவுக்கு வணக்கஞ்செய்தார்கள். அப்பொழுது பெனிடோ எரிமலையைப்போல் சில வார்த்தைகளை வீசிவிட்டான்:—

“ இன்று இங்குக் கூடியுள்ள இந்தப் பெரிய கூட்டத்தையே இத்தலியின் கண்கள் நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஐரோப்பிய யுத்தத்திற்குப் பிறகு, பாசிஸ்ட் கட்சியைப்போல் வேறெந்தக் கட்சியும் உலகத்தாரின் கவனத்தை ஈர்க்கவில்லை யென்று

கூறுவது மிகையாகாது. அரசியல், தொழில், ராணுவம், மதம் ஆகிய யாவும் இந்தக் கட்சியில் அடங்கியிருக்கின்றன. நவீன இத்தாலியரின் தேவை, நம்பிக்கை, லட்சியம் யாவும் இந்தப் படையில் சேர்ந்திருக்கின்றன. தேசியத்திற்கும், சர்வ தேச சக்திகளுக்கும் இடையே அகப்பட்டுத் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த அரசாங்கத்தை, நடுநிலையினின்று விலகிக் கொள்ளுமாறு வற்புறுத்தினோம். அரசாங்கத்தினுடையவும், தனி மனிதர்களுடையவும் பொருளாதார நிலைமையைச் சரிப்படுத்துமாறு பன்முறை வேண்டினோம். பாசிஸ்ட் கட்சியினருக்கு ஐந்து மந்திரிப் பதவிகள் கொடுக்குமாறும், இத்தாலியர்கள் வெளி நாடு செல்வதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய ஓர் அரசாங்கக் கமிட்டியைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டோம். இவற்றிற்கு அரசாங்கம் அளித்த பதில் நகைப்புக் கிடமாயிருக்கிறது. பெயரளவில், மந்திரிச்சபையில் நமக்கு ஒரு ஸ்தானம் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்; அல்லது ஒரு தாழ்ந்த பதவியை ஏற்றுக்கொண்டு திருப்தியடையுமாறு கூறுகிறார்கள். இவற்றிற்கெல்லாம் நமது கடைசி பதில் என்ன? பலாத்காரம்.”

பாசிஸ்ட் படையினர் பெரிதும் உற்சாகங்கொண்டனர். பாசிஸ்ட் கட்சியின் நிருவாக சபை, அந்தரங்கமாகக் கூடி, பெனிடோவைச் சர்வாதிகாரியாக நியமித்தது. பெனிடோ, ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டு, இத்தலியிலுள்ள எல்லா பாசிஸ்ட் படையினரும் ஒரே சமயத்தில் புரட்சி செய்ய வேண்டுமென்று உத்திரவி

ட்டான். புரட்சிக் கூட்டத்தினரின் திட்டத்தையும் இவன் பின் வருமாறு வகுத்தான்:—

1. பெரிய நகரங்களிலுள்ள பொது ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்றிக்கொள்ளுதல்.
2. சாண்டாமாரினெல்லா, பாலிக்ளே, டிவோலி, வல்சூர்ளே ஆகிய நகரங்களில் பாசிஸ்ட் படையினரை ஒருங்கே திரட்டிவைப்பது.
3. அதிகாரத்தைத் தங்கள் வசம் ஒப்புவிக்குமாறு அரசருக்கு அறிக்கை அனுப்புதல்.
4. திடீரென்று ரோமாபுரியைத் தாக்குதல். அதிகாரத்தையும் மந்திரிப்பதவிகளையும் கைப்பற்றிக்கொள்ளல். இது சம்பந்தமாக ஏதேனும் போர் நிகழ்ந்தால், பாசிஸ்ட் படையினர் பாலிக்ளேவுக்குத் திரும்பிவந்துவிடுதல்.
5. இத்தலியின் மத்திய பாகமாகவுள்ள ஒரு நகரத்தில் பாசிஸ்ட் அரசாங்கத்தை ஸ்தாபித்தல். பாசிஸ்ட் படையினர் ஒருமுகப்பட்டு ரோமாபுரியின் மீது படையெடுத்தல்.

இச் சமயத்தில் இத்தலியின் பிரதம மந்திரியாயிருந்தவர் சென்யோர் பாக்டர் எனார். இவருக்கும், இவ

ஒருடைய அரசாங்கத்திற்கும் பெனிடோவின் திட்டங்கள் ஒன்றுமே தெரியாது. பாசிஸ்ட் கட்சியின் பிரதிநிதியாக, பெனிடோ முஸோலினிக்கு ஏதேனும் ஒரு சிறிய மந்திரிப் பதவியைக் கொடுத்துவிட்டால் போதும் என்று இவர்கள் மனப்பால் குடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

1922 ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் இருபத்தெட்டாம் தேதி, பாசிஸ்ட் படையினர் வெற்றி காணவேண்டிய திருநாளென்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. எங்கும் பரபரப்பு! ஆனால் பெனிடோவின் முகத்தில் எவ்வளவு அமைதி! இருபத்தேழாம் தேதி மாலை மிலான் நகரத்தில், பெனிடோ, ஒரு நாடகக் கொட்டகையில், முன்வரிசையில் அமர்ந்து நாடகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இத்தலியின் நாடைய பிரதம மந்திரி முன்னர், நாம் நடிக்கிறோ மென்று நடிகர்களுக்குத்தெரியாது. ஜனங்களோடு சேர்ந்து பெனிடோவும் அவ்வப்பொழுது நாடக சந்தர்ப்பங்களை யொட்டி கைதட்டினான்; தலையசைத்தான்; உரக்கச் சிரித்தான். ஆனால் இவன் உள்ளத்திலே, உரத்த சிரிப்பின் அடியிலே, மேகம் மின்னியது; இடி இடித்தது; புயல்காற்று அடித்தது. பாதி நாடகத்திலே எழுந்து போய்விட்டான்.

௩. சுற்றறிக்கையும் சுறுசுறுப்பும்

‘இத்தாலிய சமூகம்’ பத்திரிகாலயம் பலமாகப் பந்தோபஸ்து செய்யப்பட்டது. சுற்றிலும் முள்வேலி

போடப்பட்டது. காவலாளிகள் நிமிர்ந்து நின்றார்கள். காரியாலயத்திற்குள்ளே பலர் கூடி குசுகுசு வென்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பாசிஸ்ட் படையின் நிருவாக சபையினர், பின் வரும் அறிக்கையை ஆங்காங்குள்ள பாசிஸ்ட் படைத் தலைவர்களுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள்:—

கறுப்புச்சட்டையினரே!

தீர்மானிக்க வேண்டிய மணி அடித்து விட்டது. காங்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், இதே 'நாளில், நமது தேசியப் படையானது முன்னேறிச்சென்று வெற்றி கண்டது. இன்று, கறுப்புச்சட்டைப் படையினர், மற்றொரு வெற்றிகாண ரோமாபுரியை நோக்கிச் செல்கிறார்கள்.

இன்று பாசிஸ்ட் படை திரண்டு விட்டது. பாசியோவின் ராணுவச் சட்டம், அதன் எல்லாக் கடுமைகளுடன் அமுலுக்கு வந்து விட்டது.

தேசியப்பாதுகாப்பின் பணயப்பொருளைக்கருதப்படும் ராணுவம், இந்தப் போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளாது. விட்டோரியோ வெனிடோ என்ற இடத்தில் வெற்றி கொண்ட ராணுவத்தினிடம் தங்களுக்குள்ள மகிப்பை, பாசிஸ்ட் நிருவாக சபையினர் இச்சமயத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர். பாசிஸ்ட் படையினரின் இந்தப் படையெடுப்பானது, பொது ஜன அமைதியைக் காக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களை

நோக்கியன்று ; சென்ற நான்கு வருஷமாக, இத்தலிக்கு ஓர் ஒழுங்கான அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்குச் சக்தியில்லாத-திறமையற்ற-அவமதிக்கக்கூடிய அரசியல் கூட்டத்தை நோக்கியே இது தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

தொழிலாளிகள், பொருள் உற்பத்திக்குக் காரணமாகவுள்ள மத்திய வகுப்பார் முதலியோருக்கு, இச்சமயத்தில் உறுதி கூறுவது என்னவென்றால், பாசிஸ்ட் நிருவாக சபையினர், தேசத்தில் அமைதியை நிலைநிறுத்தவே முன்னிற்கின்றனர் என்பதேயாகும். தேசத்தின் செல்வ, பொருளாதார நிலையைச் சீர்படுத்தி அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவர பாசிஸ்ட் நிருவாக சபையினர் முற்படுவர். பாசிஸ்ட் கட்சியினரின் வெற்றியைக் கண்டு தொழிலாளர்கள் எவ்விதத்திலும் அச்சப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்களுடைய நியாயமான உரிமைகள் எப்பொழுதும் காக்கப்பெறும். ஆயுதமில்லாத நமது சத்துருக்களிடத்தில் நாம் தாராள மனப்பான்மை காட்டுவோம் ; கருணை செலுத்துவோம். ஆனால் அவர்கள் நம்மை எதிர்த்தால், மிகக் கொடுமையாக அவர்களிடம் நடந்து கொள்வோம்.

சுயேச்சையாக வளர வொட்டாதபடி, தேசிய வாழ்வு என்கிற உடலைச்சுற்றிப் பிணிக்கப்பட்டிருக்கும் சிக்கலான கயிற்றைத்துணித்தெறிய, இன்று பாசியோ, தனது வாளை உருவிக் கொண்டு நிற்கிறது.

நமது தேசத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும், அதனைச் சக்தி பொருந்தியதாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு

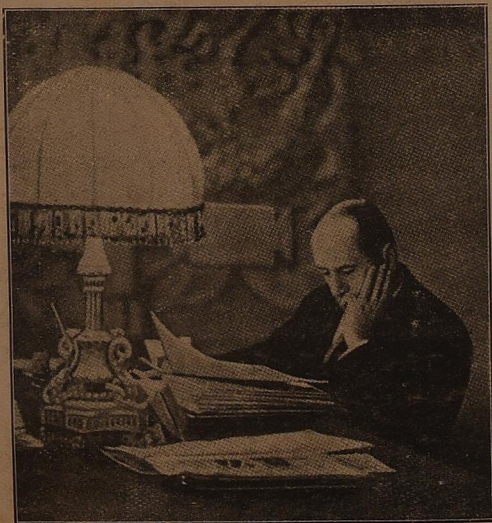
நோக்கத்தடனேயே நாம் ஆயுதந்தாங்குகிறோம் என் பதற்குச்சர்வ சக்தி வாய்ந்த கடவுளும், யுத்த களத் தில் இறந்து போன ஐந்து லட்சம் பேருடைய ஆண் மாக்களுமே சாட்சி!”

இருபத்தேழாந் தேதி இரவு, பாசிஸ்ட் கட்சியினர், இத்தலியின் வடபாகத்திலுள்ள ரெயில்வே பாதைகள், மிலான், ஜினோவா, கிரோமோனா முதலிய முக்கிய நகரங்களிலுள்ள ரெயில்வே ஸ்டேஷன்கள், தபாலாபீசு கள், டெலிபோன் சாலைகள் ஆகிய எல்லாப்பொது ஸ்தா பனங்களையும் கைப்பற்றிக்கொண்டு விட்டார்கள்.

நாடகத்தின் மத்தியில் பெனிடோ முஸோலினி எங்கு எழுந்து சென்றான் என்பது இப்பொழுது தெரிகிறதல்லவா?

இருபத்தெட்டாந் தேதி காலை, ரோமாபுரியில், பாசிஸ்ட் கட்சியினர் பொது ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்ட செய்தி பரவியது! மந்திரிச் சபையினர் வாயில் விரல் வைத்து நின்றனர்; அரசரின் அரண்மனைக்கு அடிக்கடி ஓடினர்; தங்களுக்குள்ளேயே கலந்து பேசினர். முஸோலினிக்கும் பாசிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலருக்கும் ஒரு சில மந்திரிப் பதவிகளை அளித்து விடுவதாகச் சமாதானம் பேசலாமா என்று யோசித்தனர். அகிகார ஆசை யாரை விட்டது என்று தங்களுக்குள்ளேயே கேட்டுக் கொண்டனர்.

முனோலினி—III

மனமொன்றிய வேலையில்

பகல் பன்னிரண்டு மணி அடித்தது. மந்திரிச் சபையின் காரியாலயத்தில் டெலிபோன் சப்தம் கேட்ட வண்ணமாயிருந்தது. இத்தலியின் மத்திய பாகத்திலுள்ள அன்கோலா, பெருகியா, சீலா, பிளாரன்ஸ், பைஸா, அர்ரோஸ்ஸோ முதலிய முக்கிய நகரங்களை பாசிஸ்டுகள் கைப்பற்றிக்கொண்டு விட்டனர்! இத்தலியின் தெற்குப் பாகமும் பாசிஸ்டுகள் வசமாயது! ரோமாபுரியைச் சுற்றி பாசிஸ்ட் படைகள்! ரோம் நகரம் ஒன்று தான் பாக்கி! இந்தமாதிரியான செய்திகள் ஒன்றன் பின்னொன்றாக டெலிபோனில் வந்து கொண்டிருந்தன.

இனி என்ன செய்வது? உடனே, இத்தலி முழுவதும் ராணுவச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருமாறு பிரதம மந்திரியான பாக்டா, அரசருக்கு யோசனை கூறினார். அரசர் அதற்கு மறுத்துவிட்டார். "குடிதழீ இக்கோலோச்சுமா நில மன்னாய்" இமானுபுவல் மன்னர் இச்சமயம் விளங்கினார். ராணுவச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் நாட்டில் உட்கலகங்கள் உண்டாகும் என்பதை இவ்வநன்கு உணர்ந்திருந்தார்.

ச. முஸோலினி-பிரதம மந்திரி

முஸோலினி எங்கே? மிலானில் தனது பத்திரிகா லயத்தில் வழக்கம்போல் பத்திரிகை வேலையில் ஈடுபட்டி.

ருந்தான். சிறிதுகூட மன அமைதி குலையவில்லை. ஆனால் பாசிஸ்ட் படையினர், ரோமாபுரியை நோக்கி அணிவகுத்துச் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர்.

இருபத்தெட்டாம் தேதி மாலை ஐந்து மணி. முஸோலினி, பத்திரிகாலயத்திலுள்ள தனது அறையில் பல வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளின் மிலான் நிருபன்கியூலியோ பாரெல்லா என்பாட்டன் பேசிக்கொண்டிருந்தான். இவன் மேஜைமீதுருந்த டெலிபோன் மணியடித்தது. கையிலே 'ரிசீவரை' எடுத்துக் காதுக்கருகாமையில் வைத்துக்கொண்டான்

“ஹல்லோ! ஆமாம், முஸோலினிதான் இங்கே பேசுவது.....என்ன? சக்ரவர்த்தி என்றோடு பேச விரும்புகிறாரா?.....மந்திரிச் சபையை அமைக்குமாறு உத்தியோக முறையில் எனக்கு உத்தரவு கிடைத்தால் நான் ரோமுக்கு வா விரும்புகிறேன். இல்லையேல் பாசிஸ்ட் படைக்குத் தலைவனாக அங்கு வருவேன்.”

டெலிபோனில் யார் பேசியது? ரோமாபுரியிலிருந்து முஸோலினியின் ஆப்த நண்பன் ஒருவன் பேசினான். பத்திரிகை மூலம் இந்தச் சம்பாஷணையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். முஸோலினி, பிரதம மந்திரியாகப் போவது நிச்சய மென்று ஊகித்து, உடனே இவனைப் பார்த்து 'எக்ஸலென்சி அவர்களே' என்று அழைத்தான்.

நிருபர் : நாளை நீங்கள் மந்திரிச் சபையை அமைப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படியானால் மந்திரிச் சபை எப்படி இருக்கும்? பாசிஸ்ட் கட்சியினர் மட்டும் அதில் சேர்ந்திருப்பார்களா?

முஸோலினி : இல்லை. அநுபவம் வாய்ந்த அரசியல்வாதிகள் சிலரையும் சேர்த்துக்கொள்ள உத்தேசம். அப்படி முடியாவிட்டால், அடியோடு மாற்றியமைக்க வேண்டியதுதான். அப்பொழுது பிரதம மந்திரி முதல் வாயிற்காப்போன் வரையில் எல்லாம் பாசிஸ்ட் மயமாகவே இருக்கும்.

பாசிஸ்ட் படையினர் ரோமாபுரியை நோக்கி இன்னும் சென்றுகொண்டிருக்கின்றனர்!

அக்டோபர் மாதம் 29 ந்தேதி! மீண்டும் முஸோலினியின் மேஜை மீதுருந்த டெலிபோன் மணியடித்தது. சக்ரவர்த்தியின் மெய்க்காப்பாளர் தளபதி சிட்டாடினி பேசினார்.

“ஹல்லோ! நான்தான் முஸோலினி..... நிரம்ப வந்தனம்.....இந்த உத்தியோக உத்திரவைத் தந்திமுலமாக எனக்கு உறுதிப்படுத்தவேண்டும். அது கிடைத்தவுடனே நேரே ரோமாபுரிக்கு வருகிறேன். அதை எதிர்பார்க்கலாமா?....நிரம்பசரி.....வந்தனம்.”

ஆசனத்தை விட்டு எழுந்தான். யார்? இத்தலியின் பிரதமமந்திரி! உடனே 'இத்தாலிய சமூகம்' விசேஷ அநுபந்தம் வெளியாயிற்று. "முஸோலினி-இத்தலியின் பிரதம மந்திரி!" இதுவே அநுபந்தத்தின் தலைப்பு. அரை மணி நேரத்திற்கெல்லாம் தந்தி கிடைத்தது.

“சக்ரவர்த்தி உடனே ரோமாபுரிக்கு வருமாறு உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறார். புதிய மந்திரிச் சபையை அமைக்கும் வேலையை உங்களிடம் ஒப்புலிக்க விரும்புகிறார்.” (ஒப்பம்) ஜெனரல் சிட்டாடினி.

பத்திரிகாலயத்திற் கருகாமையில் கூடியிருந்த பாசிஸ்ட் படையினர் இச் செய்தி கேட்டு 'ரோமாபுரிக்கு' என்று சந்தோஷ ஆரவாரஞ் செய்தார்கள். முஸோலினி மெளனமாகத் தந்தியைப் படித்துவிட்டு அதைப் பக்கத்திலிருந்த நண்பர்களிடம் கொடுத்தான். ஒரு நண்பன் கேட்டான்—'முஸோலினி! இப்பொழுது நீ என்ன நினைக்கிறாய்?'

முஸோலினியின் முகம் வெளுத்தது. கண்களில் நீர் ததும்பியது. 'என் தகப்பனாரை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்' என்று தழுதழுத்துக் கூறினான்.

இரவு எட்டு மணி. மிலான் ரெயில்வே ஸ்டேஷனில் சொல்லமுடியாத ஜனக் கூட்டம். ரோமாபுரி செல்வதற்காக முஸோலினி ஸ்டேஷனுக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

கூட்டத்தினர் சந்தோஷ ஆரவாரஞ்செய்தனர். புஷ்பங்களை வாரி இறைத்தனர். முஸோலினி ஏதேனும் இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும் என்று இரைந்தனர். என்ன பேசுவது? எதைப்பற்றிப் பேசுவது?

“நாளே முதல் இத்தவிக்கு ஒரு மந்திரிச் சபை மட்டுமிராது; உண்மையான ஓர் அரசாங்கமும் இருக்கும்.”

இவ்வளவே முஸோலினி பேசினான். பிறகு ஸ்டேஷன்மாஸ்டர் வந்து தமது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். முஸோலினி அவனைக் கைகுலுக்கினான்.

“குறிப்பிட்டபடி சரியாக எட்டு மணிக்கு வண்டிகளம்பவேண்டும். இன்று முதல் எல்லாம் மிக ஒழுங்காக நடைபெறவேண்டும்” என்றான் ஸ்டேஷன்மாஸ்டரிடம் முஸோலினி.

வண்டியும் புறப்பட்டது. முஸோலினியுடன் முன் சொன்ன மிலான் பத்திரிகை திருப்திப் புறப்பட்டார்.

“நீங்கள் பிரதம மந்திரியானதைக் கேட்டு உங்கள் மனைவி என்ன கூறினாள்? அவளிடம் விடைபெற்று வரும்போது என்னசொன்னாள்?” என்று துணிவுடன் கேட்டார் திருப்தி.

“அவள் ஒன்றும் பேசவில்லை. மெளனமாக என்னை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டாள். சீக்கிரம் திரு

ம்பி வந்துவிடுங்கள் என்று மட்டும் கூறினாள் ” என்றான் முஸோலினி.

அக்டோபர் மாதம் 30ந் தேதி காலை 10-42 மணிக்கு, இத்தலியின் பிரதம மந்திரியை ஏற்றிக்கொண்டு வந்த ரெயில் வண்டி, ரோமாபுரி ஸ்டேஷனை அடைந்தது. வழி நெடுக உபசாரம்! சந்தோஷ ஆரவாரம்! ஸ்டேஷனில் ‘ வாழ்க இத்தலி ’ என்ற முழக்கம்! முஸோலினி ஸ்டேஷனிலிருந்து நேரே பாசிஸ்ட் கட்சித் தலைமைக் காரியாலயமாகிய சேவாய் ஹோட்டலுக்குச் சென்று, அங்கிருந்து நேரே சக்ரவர்த்தியின் பேட்டிக்குச் சென்றான். சுமார் ஒருமணி நேரம் சக்ரவர்த்தி அவர்களோடு கலந்து பேசிவிட்டு, சரியாகப் பன்னிரண்டே கால் மணிக்குத் தனது ஹோட்டலுக்கு வந்தான். ஏராளமான ஜனக்கூட்டம் ஹோட்டல் வாயிலில் நின்று கொண்டிருந்தது. அடிக்கடி சந்தோஷ ஆரவாரம். உள்ளிருந்த முஸோலினி மேற் பலகணியில் வந்துநின்று கொண்டு ஜனங்களுக்கு வணக்கம் செலுத்திவிட்டுப் பின் வருமாறு பேசினான்:—

“பாசிஸ்டுகளே! ரோமர்களே! பாசிஸ்ட் இயக்கம் வெற்றியடைந்துவிட்டது. புதிய மந்திரிச்சபையை அமைக்க நான் ரோமாபுரிக்கு வந்திருக்கிறேன். இன்னும் சில மணி நேரத்திற்குள் நிலையானதோர் அரசாங்கத்தைக் காண்பீர்கள்.”

பிறகு முஸோலினி உள்ளே சென்று ஐந்துமணி நேரம் அவசரமான வேலைகளையெல்லாம் கவனித்தான். இதுகாறும் பிரதம மந்திரியாக இருந்த சென்யோர் பாக் டாவுக்குக்காவலாக இருக்கும்படி சிலஉண்மையான பாசிஸ்டுகளை நிறுத்திவைத்தான்; தேசத்தின் முக்கியமான இடங்களுக்குச் சில உத்தியோகஸ்தர்களை அனுப்பினான்; எதிர்க்கட்சிப் பத்திரிகைகளின் காரியாலயங்களின் மீது கண்வைத்துக்கொண்டிருக்கும்மூன்று சிலரை நியமித்தான். உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இன்னின்னகாரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று விவரமாக உத்திரவுகள் விடுத்தான். மாலை ஐந்து மணிக்குப் புதிய மந்திரிச் சபை ஏற்பாடாகிவிட்டது. இந்தப் புதிய சபை மன்னரின் அங்கீகாரம் பெற்றுவிட்டது! மாலை ஏழு மணிக்குப் புதிய மந்திரிகள் தங்கள் பதவிகளை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்! இவற்றையாராவது நம்புவார்களா? ஆனால் எல்லாவற்றையும் முஸோலினி ஒரு சில மணி நேரத்தில் செய்துமுடித்தான்.

பின்னர் ரோமாபுரிக்கு நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் வந்திருந்த பாசிஸ்ட் படையின் தளபதிகள் முஸோலினியைப் பேட்டி காண வந்தார்கள். ஐம்பத்திரண்டாயிரம் பாசிஸ்டுகள் ரோமாபுரிக்கு வந்திருப்பதாக இவர்கள் மூலம் முஸோலினி தெரிந்து கொண்டான். இவர்கள் ஒரே இடத்தில் தங்குவதால் ஆபத்து ஏற்படக்கூடு

மென்று கருதி, இவர்களை உடனே கலைத்து அந்தந்த ஊர்களுக்கு அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித்தான். எனவே ரெயில்வே அதிகாரியைக் கூப்பிட்டனுப்பினான். அவன்வந்து வந்தனம் செய்து நின்றான்.

“இப்பொழுது மணி எட்டு. நாளை இரவு எட்டு மணிக்குள் ரோமாபுரியிலுள்ள ஐம்பத்திரண்டாயிரம் பாசிஸ்ட் படையினரையும் அவரவர் ஊருக்கு ரெயிலேற்றி அனுப்பிவிட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.”

“அது முடியாதே. யுத்த காலத்தில்கூட இங்ஙனம் செய்வது கஷ்டம். குறைந்தது மூன்று நாட்களாவது வேண்டும்.”

“இருபத்து நான்கு மணி நேரம் என்று சொன்னேன். முடியாது என்ற சொல்லே எனக்குத் தெரியாது. என் உத்திரவுபடி நடக்கவேண்டும்.”

முஸோலினி இங்ஙனம் அதிகார தோரணையில் முதலில் கூறிவிட்டுப் பிறகு சிறிது புன் சிரிப்புடன் “இதோ பாருங்கள், இதை நன்றாக நீங்கள் சமாளிக்கலாம். எப்படியாவது சமாளித்தே ஆகவேண்டும். நல்ல வேலை செய்தவர்களை எப்படி சன்மானிப்பதென்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும்” என்றான்.

இந்த உத்திரவுக்கு எப்படி கீழ்ப்படியாதிருக்க முடியும்? உடனே, ரோம் ஸ்டேஷனிலிருந்து அறுபது வண்

டிகள் ஒன்றன் பின்னொன்றாய், பாசிஸ்ட் துருப்புகளை ஏற்றிக்கொண்டு பல இடங்களுக்கும் சென்றன. பாசிஸ்ட் படையினர் தங்கள் வெற்றிக் கொண்டாட்டத்தை ரோமாபுரியில் குறைந்தது ஒரு வார காலமாவது இருந்து கொண்டாடி வேடிக்கையாகக் காலங் கழிக்கலாம் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் தலைவரின் உத்திரவு பெரிய ஏமாற்றத்தைத் தந்து விட்டது.

இரவு பதினொன்றரை மணி அடித்தது. அருகாமையிலிருந்த புதிய மந்திரிகளைப் பார்த்து “கனவான்களே! மந்திரிச்சபையின் முதற் கூட்டம் ஆரம்பிக்கலாமா?” என்றான் முஸோலினி. பாசிஸ்ட் அரசாங்கம் வேலை செய்ய ஆரம்பித்து விட்டது.

டு. சித்திரக்காரனைப் போல

இந்தச்சமயத்தில், முஸோலினியின் மனப்பான்மை எப்படி யிருந்ததென்பதை, இவனுக்கும் எமில் லட்லிக் என்ற ஒரு ஜர்மன் அறிஞனுக்கும் 1932ம் வருஷத்தில் நடைபெற்ற சம்பாஷணை மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம்:—

எமில் லட்லிக்: (பாசிஸ்ட் படையின் தலைவர்களை) நீங்கள் ரோமாபுரிக்கு வந்தபோது எவ்விதமான எதிர்ப்பும் இல்லாதிருந்திருந்திருக்கக் காரணம் என்ன? 1928ம்

வருஷம் நவம்பர் மாதம் ஒன்பதாம் தேதி ஜர்மனியில் நடைபெற்றதைப் போலவன்றோ இஃது இருக்கிறது!

முஸோலினி: அதே காரணத்தான்; உயிரற்ற ஆட்சி முறை!

எ. ல: நகரமானது முற்றுக்கை யிடப்பட்டதாகக் கருதி அது சம்பந்தமாக இத்தாலிய மன்னர்~~க்~~ ஓர் அவசரச் சட்டம் பிறப்பித்துக் கையெழுத்தும் போட்டு விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்களே?

முஸோ: மந்திரிகள் அப்படிதான் தீர்மானித்திருந்தார்கள். ஆனால் அரசர் இரு முறை வற்புறுத்தப்பட்டும் கையெழுத்திட மறுத்து விட்டார்.

எ. ல: அரசர் அவசரச் சட்டத்தில் கையெழுத்திட்டு அரசாங்கப் படைகள் உங்களை எதிர்த்து நின்றிருந்தால் அப்பொழுதும் நீங்கள் வெற்றி யடைந்திருப்பீர்களா?

முஸோ: போ/என்ற கணவாய்ப் பிரதேசம் எங்கள் வசத்திலிருந்தது. இந்த இடத்திலேயே இத்தலியின் தலைவிதி எப்பொழுதும் நிர்ணயிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

எ. ல: நீங்கள் ஒரு யுத்த வீரரல்லவா? அப்படியிருக்க, கர்மஸ்தலமாகிற ரோமாபுரியை விடுத்து, ஏன் மிகத் தொலைவிலேயே இருந்தீர்கள்?

முஸோ: நான் மிலான் நகரத்தில் படைத் தலைமை பூண்டிருந்தேன்.

எ. ல: அரசாங்க நிருவாகத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு சக்ரவர்த்தி யிடமிருந்து உங்களுக்குத் தந்தி கிடைத்தபோது நீங்கள் ஆச்சரியப்பட்டீர்களா? அல்லது அதை எதிர்பார்த்தீர்களா?

முஸோ: எதிர் பார்த்திருந்தேன்.

எ. ல: ரோமாபுரி நோக்கி நீங்கள் சென்றபோது தனது வேலையைத் தொடங்கும் ஒரு சித்திரக்காரனைப் போலிருந்தீர்களா? அல்லது குறித்த ஒரு காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு தீர்க்கதரிசியைப்போலிருந்தீர்களா?

முஸோ: சித்திரக்காரனைப் போலிருந்தேன்.

பாசிஸ்ட் ஆட்சி

க ஆரம்ப வேலை

பிரதம மந்திரிப் பதவியை ஏற்றுக் கொண்ட 'சில மாதங்கள் வரை, முஸோலினி இரவும் பகலுமாக உழைத்தான். ஒவ்வென்பதே இவனுக்குக் தெரியாது. முதல் இரண்டு மாதத்தில் முப்பத்திரண்டு தடவை மந்திரிச் சபையின் கூட்டங்கள் கூடின. ஒவ்வொரு கூட்டமும் ஐந்து மணி அல்லது ஆறு மணி நேரம் நடைபெறும். ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் முஸோலினியே தலைமை வகித்துக் காரியங்களை நடத்தினான். அதிகமான உழைப்பினால் தேகத்திற்கு ஏதேனும் உபாதி ஏற்படப் போகிறதே யென்று பெனிடோவின் நண்பர்கள் கூறுவார்கள். "அதைப்பற்றிப் பாதகமில்லை. இப்பொழுது வேலை செய்தால் நான் செய்தது. மாணத்தறுவாயிலிருக்கும் ஒரு நோயாளிக்கு 'ஆபரேஷன்' செய்யும் வைத்தியர்களாக இப்பொழுது நாம் இருக்கிறோம். வைத்தியன் களைத்துப் போனாலென்ன? 'ஆபரேஷன்' நடக்க வேண்டியது முக்கியமல்லவா? நான் இன்றிரவு சாவுக்கூட யிருந்தால் ஒரு நிமிஷங்கூட வய்வ எடுக்கக் கொள்

“~~எக் கபாது~~” என்பான். முஸோலினி, தான் மட்டும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்வதோடு நிற்கவில்லை. நிருவாக மேலதிகாரிகள் அனைவரும் ஒழுங்காக வேலை செய்கிறார்கள்ளாவென்பதையும் கவனித்து வந்தான். அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டதும், முதலில், ‘ஆபீஸ் நோத்திற்குப் பின்னாடி வருவோரும் முன்னாடி போவோரும் தண்டனைக்குள்ளாவார்கள்’ என்று சுற்றறிக்கை விடுத்தான். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் பொதுஜன ஊழியர்கள் என்பதை வலியுறுத்தினான். எனவே, அரசாங்கக் காரியாலயங்களில் ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாயிற்று.

பாசிஸ்ட் கட்சியின் தலைவன் என்ற முறையில், முஸோலினி, அரசாங்க நிருவாகத்தை ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும், மந்திரிச் சபையில் பாசிஸ்டுகளை மட்டும் நியமனம் செய்யவில்லை. ஆற்றலும் அதுபவமும் நிறைந்த பிறரையும் சேர்த்துக்கொண்டான். இதனால் மற்றக் கட்சியினரின் எதிர்ப்புக் குறைந்தது. ரஷ்யாவில், சோவியத் ஆட்சி ஏற்பட்டபோது, பழைய ஆட்சி முறையை அடியோடு தகர்த்தெறிந்து விட்டு, அதன்மீது புதிய முறையை நிர்மாணித்தனர். ஆனால் முஸோலினி அங்ஙனம் செய்யவில்லை. பழமையில் புதுமையைப் புகுத்தினான் என்று கூறவேண்டும். சீர்குலைந்து போயிருந்த இத்தலியின் தேசிய வாழ்வை ஒழுங்குபடுத்திப் புதிய உயிரை அளிப்பதற்குச் சில கடுமையான—ஆனால் சட்ட திட்டங்களுக்குட்பட்ட—முறைகளைக் கையாண்டானே தவிர, இத்தலியின் பழைய பார்விமெண்டரி

ஆட்சி முறையையோ அல்லது அரசு பரம்பரையின் கௌரவத்தையோ சீர்குலைக்கவில்லை.

உ. தேர்தல் முறை

இத்தலியில் கோனாட்சி முறை நிலவியது. அரசருக்கு அங்கமாக 'செனெட்' என்றும் 'சேம்பர்' என்றும் இரண்டு சபைகள் உண்டு. 'செனெட்'யில் 385 அங்கத்தினர்கள். 'சேம்பர்'யில் 536 அங்கத்தினர்கள். முன்னவர் அரசரால், மந்திரிச் சபையின் ஆலோசனையின் பேரில் தெரிந்தெடுக்கப்பெறும் ஜீவிய அங்கத்தினர்கள். அரசு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், தேசத்திற்காகப் பாடுபட்ட பிரபலஸ்தர்களும் இதில் அடங்கி யிருப்பார்கள். இங்ஙனம் தெரிந்தெடுக்கப்பெறுவோர் நாற்பது வயதுக்கு மேற்பட்டவராகவே இருக்கவேண்டும். பின்னவர் ஜனங்களால் தெரிந்தெடுக்கப் பெறுபவர்கள். இச்சபைகளை முலோலினி, எவ்விதத்திலும் மாற்றியமைக்கவில்லை. ஆனால், 'சேம்ப'ருக்குப் பிரதிநிதிகள் தெரிந்தெடுத்தனுப்பும் முறையை மட்டும் மாற்றினான். "பாசிஸ்ட் கிராண்ட் கவுன்சில்" என்று ஒரு சபையை அமைத்தான். இதில் அநுபவம் வாய்ந்த பலர் அங்கத்தினராக நியமிக்கப்பெற்றனர். பொருள் உற்பத்தி செய்வோர் பதின்மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர். இந்தப் பிரிவுகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஜாபிதா ஒன்று, இந்த "பாசிஸ்ட் கிராண்ட் கவுன்சிலு"க்கு அனுப்பப்பெற்றது. இந்தக் கவுன்சிலானது, மேற்படி ஜாபிதா

விவரித்து சிலரைப் பொறுக்கி யெடுத்து, பிரதிநிதித்துவம் பெறாத தொகுதிகளுக்காக வேறு சிலரையும் சேர்த்து மொத்த ஜாபிதாவை அப்படியே வாக்காளர் முன்னிலைப் படுத்த வேண்டும். வாக்காளர்கள், இந்த அங்கத்தினர் களை அப்படியே மொத்தமாகத்தொரிந்தெடுக்க வேண்டும்; அல்லது மொத்தமாக நிராகரிக்க வேண்டும்; சிலருக்கு மட்டும் வாக்குக்கொடுத்துவிட்டுச் சும்மாயிருக்க முடியாது. பார்லிமெண்டில் ஒரு கட்சியார்மட்டும் பெரும் பான்மையான ஆதிக்கம் வகிப்பதற்கு இடங்கொடுக்கக் கூடாதென்பதற்காகவே முஸோலினி இந்த ஏற்பாடு செய்தான். மற்றும் தொழிலாளிகளை நசுக்கமுதலாளிகள் ஆதிக்கம் பெறவோ, அல்லது முதலாளிகளை வருத்தித் தொழிலாளர்கள் ஆதிக்கம் பெறவோ இந்த முறையில் சாத்தியமில்லை. தேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தி யானது அரசாங்கத்தின் வசத்தில் இருக்க வேண்டுமென்பதே இம் முறையின் நோக்கம்.

“மனிதன் சுயமாக வளர்ச்சி யடையவேண்டும்; ஆனால் அந்த வளர்ச்சியானது, தேச அரசாங்கத்தின் பொது நன்மைக்காக உபயோகிக்கப் பெறல் வேண்டும். அரசாங்கமானது, பிரஜைகளின் நன்மைக்காகவே இயங்குதல் வேண்டும்.” இதுவே பாசிஸ்ட் கொள்கையின் அடிப்படையான தத்துவம். இந்தக் குறிக்கோளைக் கொண்டே முஸோலினி நிருவாக முறைகளை அமைத்து வந்தான்.

௩. முதற் பேச்சு

முஸோலினி, தான் கண்ட வெற்றியில் தன்னை மறந்து விட வில்லை. எல்லாரையும் புறக்கணித்துவிட்டு தன்னிஷ்டம்போல் ஒரே நாளில் தேசத்தை மாற்றியமைத்துவிட வேண்டுமென்று விரும்பவுமில்லை. இவன் ஆழ்ந்த ராஜதந்திரியாகையால், தான் அரசாங்கத் தலைமைப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டது, சட்டபூர்வமாக பார்லிமெண்டினால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இதன் மூலமாகத்தேசத்தாரின் சம்மதத்தையும் பெற்ற தாகுமென்றும் கருதினான். அங்ஙனமே, இத்தாலிய பார்லிமெண்டை (சேம்பர்)யும் 'செனெட்' சபையையும் 1922ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் இருபத்திரண்டாம் தேதி கூட்டுவித்தான். அப்பொழுது இவன் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவில் முக்கியமான சில பாகங்கள் வருமாறு:—

“நான் இப்பொழுது பிரதம மந்திரியாகி விட்ட பிறகு, உங்களுடைய வேலைத் திட்டம் என்ன என்று பலரும் என்னைக் கேட்கிறார்கள். இப்போது இத்தலிக்கு வேலைத் திட்டங்கள் தேவையில்லை. வேலைத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற மனிதர்களே தேவை. இத்தாலிய வாழ்வின் ஒவ்வொரு அமிசமும் காகித அளவிலே பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவற்றை நடைமுறைச் சம்பவங்களாகக் கொண்டு வருவதற்குரிய மனப் பான்மைதான் தேவை. இந்த மனப் பான்மையின் பிரதிநிதியாக, இந்த உறுதியின் பிரதி

பிம்பமாகத் தற்போதைய (பாசிஸ்ட்) அரசாங்கம் இருக்கிறது.

இத்தலியின் அந்நிய நாட்டுக் கொள்கையானது, இனி அதன் கௌரவத்தையும் தேசத்தின் நன்மைகளையும் தழுவியதாகவே இருக்கும். வெறும் நட்புக்காக, ஒரு தேசத்திற்கு உதவி செய்வதோ, அதன் கொள்கைகளை ஆதரிப்பதோ கூடாது. சர்வ தேச சம்பந்தங்களில், இத்தலிக்கு ஒரு முக்கியமான பாகம் இருந்து வந்திருக்கிறது. இனி இந்த அமிசம் அதிகமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும். நம்மைப்பெருமைப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் விரும்பவில்லை. ஆனால் நம்மையே நாம் சிறுமைப்படுத்திக் கொள்ளவும் சம்மதிக்க மாட்டோம். நம்மிடமிருந்து நட்புரிமையை எதிர்பார்க்கிறவர்கள் அதே நட்புரிமையை நமக்கும் நல்க வேண்டும். பாசிஸ்ட் இத்தலி யானது சமாதான உடன் படிக்கைகளைக் கிழித்து எறிந்து விட விரும்பவில்லை. ஆனால், தனது நேசதேசத்தாரை கண் மூடித்தனமாகப் பின்பற்றவும் விரும்பவில்லை.

நமது உள்நாட்டுக் கொள்கைகளை மூன்று செற்களில் விளக்கி விடலாம். செல்வம்-வேலை-ஒழுங்கு. பணவியல் மிகக் கடினமானது. நமது வரவு செலவு நிலைமையைக் கூடிய விரைவில் சரிப்படுத்த வேண்டும். முதலாளிகளுக்கோ, தொழிலாளிகளுக்கோ நாம் அதிகமான உரிமைகளைக் கொடுக்கப் போவதில்லை. ஏனெனில், தேசியச் செல்வ அபிவிருத்திக்கு இரு தரத்தாரிடையே நலன்களும் ஒன்று படுத்தப்பெற வேண்டும். தொழிலாளர் நம்மைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டுவதில்லை.

இத்தலியிலிருந்து வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று குடியேறும் ஒவ்வொரு இத்தாலியனும், தான் ஓர் இத்தாலியப் பிரஜை என்று உணர வேண்டும். இத்தகையோருடைய நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக நமது பிரதிநிதிகள் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப் பெறுவார்கள். உள்நாட்டுக் குழப்பம் எதையும் நாம் சகிக்க மாட்டோம். ஒவ்வொரு பிரஜையும் சட்டத்தைக் கௌரவப்படுத்த வேண்டும். பொதுவாக மதத்திற்கு-சிறப்பாக இத்தாலிய சமூகத்தின் மதமாகிய கத்தோலிக்க மதத்திற்கு நமது பூரணப்பாதுகாப்பையும் அளிப்போம். அரசாங்க அதிகாரத்தை எதிர்த்து நிற்பவர்கள் கடுமையான தண்டனைக் குள்ளாவர்கள். தேசமும் அரசாங்கமும் இப்பொழுது ஏகோபித்துச் செய்ய வேண்டிய வேலை ஒன்றுள்ளது. விபரீத நிகழ்ச்சிகளால் தொந்திரவு படுத்தப் பெறாமல் வேலை செய்யவும், பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவும் நான்கு கோடி இத்தாலியர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்ற உண்மையை உணர்வதே அவ்வேலை யாகும்.

பாசிஸ்ட் அரசாங்கமானது, ஐக்கியப் போலீஸ்படை யொன்றை நிர்மாணித்திருக்கிறது. இந்தப்படை, தயை தாட்சண்ய மின்றி, நாட்டின் அமைதியைப் பாதுகாக்கும். ராணுவமும் கடற்படையும் ஒழுங்காக நிர்மாணிக்கப் பெற்று தேசத்தின் மூல பலச்சேனையாக இருக்கும்.

கனவான்களே! இந்தப் பேச்சிலிருந்து அரசாங்கத்தின் வேலைத்திட்டத்தை நீங்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். முடியும் வரை, இந்தப் பார்விமெண்டை எதிர்த்துக் கொண்டு ஆட்சி புரிய மாட்டேன். ஆனால் இந்தச்

சபையின் ஜீவிய காலமானது, அதிகமாக இரண்டு வருஷத்திற்கு மேலிராது; ஒரு கால் இரண்டு நாளாகவும் இருக்கலாம் என்பதைச் சபையினர் உணர வேண்டும். நான் (நிருவாகத்தின்) பூரணப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ள விரும்புவதால், எனக்குச் சர்வாதிகாரம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.”

இதே தோரணையில் இவன்/செனெட் சபை/என்கிற மேல் சபையிலும் பேசினான்:—

சட்ட வரம்பு மீறிச் செல்ல நான் உத்தேசிக்கவில்லை. ஏறபுகளவே வகுக்கப் பட்டுள்ள அரசியல் திட்டத்தை மீறவும் நான் விரும்ப வில்லை. புதிதாக ஒன்றைப் புகுத்தவும் நான் இஷ்டப்பட வில்லை. ஆனால் தேசத்தின் ஒழுங்கு முறையானது வெறும் சொல்லலங்காரமாக இருக்கக்கூடாதென்று உத்தேசிக்கிறேன். சட்டங்கள், கூர்மை மழுங்கிப் போன ஆயுதங்களாக இருக்கக்கூடா தென்று விரும்புகிறேன். சுதந்திரமானது, இஷ்டப்படி நடக்கும் உரிமையாக உபயோகிக்கப்படக்கூடா தென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

அரசாங்கம், நீங்கள் பார்க்கிறபடி, அரசு செய்கிறது. அஃது எல்லோருக்காகவும் அரசு செய்கிறது. எல்லோருக்கு மேலாகவும் அரசு செய்கிறது. அவசியமானால் எல்லோருக்கு எதிராகவும் அரசு செய்யும். அரசாங்கமானது, எல்லோருடைய நலனையும் நாடுவதால் அஃது எல்லோருக்காகவும் அரசு செய்கிறது. ஜன சமூகத்தின் ஒருபகுதியார்-அவர்கள் 'போர்ஷ்வா'க்களாகட்டும்-சாதாரண பாமர ஜனங்களாகட்டும்-தங்

கள் சுயநலத்தைப் பொது நலத்துக்குக் குறுக்கே வைக்கமுற்படுவார்களானால், அரசாங்கம் எல்லோருக்கு எதிராகவும் அரசு செய்யும்.”

தனது நாவன்மையாலும், ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி வளைத்து வளைத்துப் பேசாமல், நேராகக் கேட்போர் இதயத்தில் பாயுமாறு பேசும் திறமையாலும், முனோலினி இரண்டு சபைகளையும் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டான்.

சு. சீர்திருத்தங்கள்

சர்வாதிகாரம் பெற்றுக்கொண்ட பிறகு, முனோலினி பல சீர்திருத்தச்சட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தான். பாசிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்த படைவீரர் அனைவரையும் தேசிய ராணுவத்தில் புகுத்தி, அரசாங்க பொக்கிஷத்திலிருந்து சம்பளம் பெறும்படி செய்தான். இதனால் தேசத்தின் ராணுவ பலம் பெருகியதோடு பாசிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒழுங்கான ஜீவனோபாயமும் ஏற்பட்டது. எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்த தொண்டர்களையும் இந்த ராணுவத்தில் ஐக்கியப் படுத்திக்கொண்டது இவனது பெருந்தகைமைபைக் காட்டுகிறது.

அடுத்தபடி, மிகக் கேவலமான நிலையிலிருந்த அரசாங்க பொக்கிஷத்தைச் சீர்படுத்தினான். யுத்த காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும், வரவைக்காட்டிலும் செலவு ஏறிக்கொண்டு வந்ததால் தேசியக் கடன் அதிக

முஸாலினி—IV

குதிரை மீது

மாயிருந்தது. இதற்காக அரசாங்கத்தார் புதிய வரிகளை மேலும் மேலும் போட்டுக்கொண்டுவந்தனர். ஜனங்கள் பொருளர்தார நெருக்கடியால் சாதாரண வரிகளையும் கட்ட முடியாதவர்களாயிருந்தார்கள். இதனால் புதிய வரிகள் போடப்போட, வருமானம் குறைந்துகொண்டே வந்தது. உதாரணமாக 1921 ம் வருஷத்தில் 17,350 லட்சம் லைருக்கு இருந்த மொத்த வருமானம், 1922ம் வருஷத்தில் 9,670 லட்சம் லைருக்கு இறங்கிவிட்டது. வரி விதிக்கும் முறையிலும் ஒரு வித ஒழுங்கு இல்லாம லிருந்தது. 1922ம் வருஷத்தில் பத்துவிதமான வருமான வரிகள் இருந்தன; ஐம்பது விதமான சாதாரண வரிகள் விதிக்கப்பெற்றன. இவை தவிர ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், சுங்க வரிகள் விதிக்கத்தலைப்பட்டன. முஸோலினி, ஆல்பர்டோ-டி-ஸ்டெபானி என்ற தனது பொக்கிஷ மந்திரியின் துணைகொண்டு அரசாங்கத்தின் பொக்கிஷ நிலைமையை மிகக் கடுமையாகவும் ஆனால் வேகமாகவும் சீர்திருத்தியமைத்தான். இதன் பயனாக, சுமார் இரண்டு மாத காலத்திற்குள் ஜனங்களுக்குத் தொந்திரவு ஏற்படாமல் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கத் தொடங்கியது. வரி செலுத்துவோர் இருபது லட்சம். பேர் அதிகப்பட்டனர். இதனுடன் சிக்கன முறைகளும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டன. பல உத்தியோகங்கள் எடுபட்டன. இதன் மூலமாக அரசாங்க பொக்கிஷத்தில் மிச்சம் ஏற்பட்டது.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்ற பயங்கர நோய் நாட்டைப் பீடித்துக்கொண்டிருந்தது. இதற்காக கப் பல புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன; விளைவின்றிக்கிடந்த சதுப்பு நிலங்கள் சாகுபடிக்கு உபயோகமுள்ளன வாக்கப்பெற்றன. இவற்றினால் உற்பத்தி அதிகமாயிற்று; தொழில்கள் பெருகின; வியாபாரம் விருத்தியடைந்தது.

ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் பொய்யும், சூதும், லஞ்சமும் மலிந்துகிடந்தன. இவையனைத்தையும் முஸோலினி சீர்திருத்தினான். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுையெல்லாம் மாற்றியமைத்தான்.

தொழிலாளர் பிரச்சனையை முஸோலினி மிக அழகாகத் தீர்த்து வைத்தானென்று சொல்லவேண்டும். தொழிலாளர்களின் வேலை நேரம், சம்பள விகிதம் முதலியவைபற்றி 1919 ம் வருஷம் பாசிஸ்ட் கட்சியார் வகுத்த திட்டம் வருமாறு:— (1) தினம் எட்டு மணி நேரம்வேலை; (2) குறைந்தகூலி விகிதத்தைச் சட்டமூலமாக நிர்ணயித்தல்; (3) கைத்தொழிற் ஸ்தாபனங்களின் நிருவாகத்தில் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் பங்கெடுத்துக்கொள்ள உரிமையளித்தல்; (4) திறமையுடைய தொழிலாளர் ஸ்தாபனங்களிடத்தில், பொது ஸ்தாபனங்களின் நிருவாகத்தை ஒப்படைத்தல்; (5) போக்கு வாயு சாதனங்களை ஒழுங்குபடுத்தல்; (6) நோய்வாய்ப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்து

கொடுத்தல்; (7) வயதானவர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் முதலியன.

இந்தத் திட்டத்தை முஸோலினி, தான் நிருவாகத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, சட்டங்கள் மூலமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தான். இதனால் வேலைநிறுத்தங்கள் குறைந்தன; தொழிலாளர்கள் நிம்மதியாக வேலை செய்தனர். 1921 ம் வருஷத்தில் மட்டும் 1,134 வேலைநிறுத்தங்கள் ஏற்பட்டன; இதில் கலந்துகொண்டோர் 72,362 பேர். இதை நினைத்துப் பார்த்தால், முஸோலினியின் சீர்திருத்த அவசியம் நன்கு புலனாகும்.

முஸோலினி, கல்வி முறையையும் ஒழுங்குபடுத்தினான். முதலாவது, பள்ளிக்கூடங்களில் மதக் கல்வி புகட்ட வேண்டுமென்று உத்திரவிட்டான். ஆரம்பக் கல்வி முதல் சர்வகலாசாலைப்படிப்பு வரையில் எல்லாவற்றையும் மாற்றியமைத்தான். கல்வி நிலையங்களின் மூலமாக இத்தலியின் வருங்கால சந்ததியினர் உடல் கட்டுடையவர்களாகவும் தேசீய உணர்ச்சி பெற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பதே முஸோலினியின் கோரிக்கை. மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தினான். புஸ்தக சாலைகள் பல நிறுவினான்.

இங்ஙனம் பல சீர்திருத்தங்கள் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. முஸோலினி, நிருவாக கடிவாளத்தைப் பிடித்துக்கொண்ட இரண்டு வருஷகாலத்திற்குள் 1900 புதிய சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன

வென்றால் இவனுடைய மகத்தான உழைப்பை ஒருவாறு தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் முஸோலினி என்ன கூறினான்? “இன்னும் நாம் ஒன்றுமே செய்து முடிக்க வில்லை. புதிய காரியங்கள் ஒன்றையும் செய்யவில்லை. பாக்கியாக நின்றுபோன வேலைகளை ஒருவாறு செய்து முடித்தால்தான் புதிய வேலைகளைச் செய்ய முடியும்.” முஸோலினி, இதே லட்சியத்தைக்கொண்டுதான் வேலை செய்து கொண்டு வந்தான்; வருகிறான்.

௫. கார்பியூ தீவின் ஆக்ரமிப்பு

1923ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் கிரீஸ்தேசமும் அல்பேனியா தேசமும் சந்திக்கும் எல்லைப்புறத்தில் ஓர் இத்தாலிய அதிகாரி கொலை செய்யப்பட்டார். கிரேக்கர்களே இந்தக் கொலைக்குக் காரணர்களென்று தெரிய வந்தது. இதற்குப் பரிகாரம் இருபத்துநான்கு மணி நேரத்தில் செய்து தர வேண்டுமென்று முஸோலினி, கிரேக்க அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்தான். கிரேக்க துருப்புகள், இத்தாலியக் கொடியை வணங்க வேண்டுமென்பதும், கொலையாளிகள் தூக்கிலிடப்பட வேண்டுமென்பதும், கொலை செய்யப்பட்டவருடைய குடும்பத்திற்கு நஷ்டஈடு செய்து தரவேண்டுமென்பதும் இவன் பரிகார முறைகள். கிரேக்க அரசாங்கம் இதற்குச் சரியாகப் பதிலளிக்க வில்லை. எனவே ஆகஸ்ட் மாதம் இருபத்தெட்டாம் தேதி கிரீஸ் தேசத்திற்குச் சொந்தமான கார்பியூ (Corfu) தீவை இத்தாலிய கப்பற்படையானது கைப்

பற்றிக் கொண்டது. கிரேக்கர்கள், எதிர்ப்புக் கொடாமல் சரணடைந்தார்கள். இந்தப் படையெடுப்பின்போது, கப்பற்படைக் தலைவரிடம் முஸோலினி என்ன கூறினான்?

“உங்களுக்கு எழுபது மணி நேர அவகாசம் கொடுக்கிறேன். அதற்குள் கார்பியு தீவு முழுவதையும் ஆக்ரமித்துக் கொள்ளவேண்டும்.”

“முடியாதே.”

“முடியத்தான் வேண்டும்.”

அன்றாறு முழுவதும், முஸோலினி, தனது காரியாலயத்திலேயே உட்கார்ந்திருந்து அவ்வப்போது கிடைக்கும் தந்திச்செய்திகள் மூலம் நிலைமையைக் கவனித்தான். கார்பியு தீவு பிடிபட்டது என்று தெரிந்த பிறகே வேறு வேலைகளைக் கவனிக்கத் தொடங்கினான்.

கூ. அந்நிய நாட்டுக் கொள்கை

முஸோலினி, அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டதும் அந்நிய நாடுகளுக்கும் இத்தலிக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பரிசீலனை செய்ய ஆரம்பித்தான். முதல் இரண்டு வருஷகாலம் இவனே அந்நிய நாட்டு மந்திரியாகவும் இருந்தான். எனவே இத்தலியின் அந்நியநாட்டுக் கொள்கைக்கு முஸோலினியே காரணம் என்று சொல்லுதல் மிகையாகாது. ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் வெற்றிகொண்ட நாடுகளில் இத்தலியும் ஒன்று. ஆனால் வெற்றி விருந்தில், இத்தலிக்குச் சில துண்டு துணுக்குகளே கிடைத்

தன. 1915ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் இருபத்தாறாம் தேதி கிரேட் பிரிட்டன், பிரான்ஸ், இத்தலி, ருஷ்யா ஆகிய நான்கு நாடுகளுக்குள்ளும் ஏற்பட்ட ரகசிய ஒப்பந்தத்தின்படி, யுத்தத்தில் வெற்றி கிடைக்குமானால் இத்தலிக்கு, டிரெண்டினை, ஆல்டோ அடிகே, டிராஸ்டே, இஸ்திரியா, கொரிஸியா கிராடிஸ்கா முதலிய ஆஸ்திரியப் பிரதேசங்களும், செர்ஸோ, லூஸின் என்ற தீவுகளும், பிளாங்கா முனைவரையிலுள்ள டால்மேஷியா பிரதேசமும், வாலோனா, டோடாகானீஸ் முதலிய இடங்களும், சின்ன ஆசியாவில் ஒரு பாகமும் கிடைக்க வேண்டும். மற்றும், ஆப்ரிக்கா கண்டத்தில் ஜர்மனிக்குச் சொந்தமான நாடுகளை கிரேட் பிரிட்டனும் பிரான்ஸும் பகிர்ந்து கொண்டால், அதில் ஓரளவு இத்தலிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் ஒரு நிபந்தனை காணப்பட்டது. பிறகு, 1917ம் வருஷத்தில், ருஷ்யாவைத் தவிர்த்த மேற்படி மூன்று நாடுகளுக்குள்ளும் நடைபெற்ற உடன் படிக்கைப்படி, இத்தலிக்கு ஸ்மர்னா பிரதேசத்தையும் கொடுப்பதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் இவை நடை முறையில் சரியாகக் கொண்டுவரப்படவில்லை என்ற குறை இத்தலிக்கு இருந்து வந்தது. 11 இதை நீக்கிக் கொள்வதிலேயே முஸோலினியின் அந்நிய

11 இக்குறை இன்னும் இருந்து வருகிறதென்று கூறலாம். இதன் ஒருவிதத் தோற்றமே, 1935ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் முதல் வாரத்தில் தொடங்கப்பெற்ற இத்தலி-அபிசீனிய யுத்தம் என்று சிலர் கருதுகின்றனர்.

முஸோலினி—V

ஜார்ஜ் மன்னர் பேட்டி

நாட்டுக் கொள்கை ஒன்றி நின்றது என்று கூறலாம். ஐரோப்பிய யுத்தகாலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட உடன் படிக்கைகள் கௌரவிக்கப்பட வேண்டுமாயினும், அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஒரு தேசத்தின் வளர்ச்சியை மற்றொரு நாடு கெடுக்க முயலுமாயின், அதை முஸோலினி விரும்பவில்லை. இத்தாலிய பார்லீமெண்டில் செய்த ஒரு பிரசங்கத்தில் இதை இவன் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினான்.

“உடன்படிக்கைகள் சாசுவதமானவையல்ல; மாற்றக் கூடாதவையல்ல. சரித்திரத்தில் வரும் சில அத்தியாயங்களே இவை. இவற்றையே முடிவுரையாகக் கொண்டு விடக் கூடாது.”

இந்த வார்த்தைகள் பேசப்பட்டபோது, இதன் உட்பொருளை ஐரோப்பிய ராஜதந்திரிகள் கவனிக்கவில்லை யாயினும், பின்னர் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் இச்சொற்களின் பொருளை விளக்கின. முஸோலினி ஆதிக்கம் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, ஐரோப்பிய வல்லரசுகளின் ஆலோசனைக் கூட்டங்களில் இத்தலிக்கு ஒரு கௌரவ ஸ்தானம் அளிக்கப்பட்டது. இத்தலியோடு ஐரோப்பிய நாடுகள் பல, தனித்தனியாகவும் சில சமயங்களில் சேர்ந்தும் உடன்படிக்கைகள் பல செய்துகொண்டன. முக்கியமாக கிரேட்டிரிட்டனுக்கும் இத்தலிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. [¶] இத்தலிக்கு இங்கிலாந்து

¶ 1923ம் வருஷம் மே மாதம் ஜார்ஜ் மன்னர் இத்தலிக்கு விஜயஞ் செய்தபோது முஸோலினிக்கு

பலவித சலுகைகளைக் காட்டியது. அல்பேனியாவில் இத்தலிக்குத் தேவையான எண்ணெய், நிலக்கரி முதலியனகிடைக்கு மென்ற காரணத்திற்காக 1926ம் வருஷத்தில், அந்நாட்டுடன் முஸோலினி ஓர் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டான். பால்கன் தீபகற்பப்பிரதேசத்திலும் மத்தியதரைக் கடலிலும் இத்தலியின் செல்வாக்கு பெருகியது. பாசிஸ்ட் கட்சியினர், 1922 ம் வருஷம் அரசாங்க நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, சுமார் ஆறு அல்லது ஏழு வருஷங்களுக்குள் உலக வல்லரசுகளில் ஒன்றாக இத்தலி மதிக்கப்பட்டதற்கு முஸோலினியின் உறுதியும் தன்மதிப்புமே காரணங்கள் என்று கூறலாம். 1927ம் வருஷம் மே மாதம் இருபத்தேழாம் தேதி, இத்தாலிய பார்லிமெண்டில் முஸோலினி நிகழ்த்திய ஒரு சொற்பொழிவில் 1935ம் வருஷத்திலிருந்து 1940ம் வருஷத்திற்குள் ஐரோப்பிய சரித்திரத்தில் பல முக்கியமான சம்பவங்கள் நடைபெறக் கூடுமென்றும், எந்த நிமிஷமானாலும் ஐம்பது லட்சம்பேர் ஆயுதபாணிகளாக நிற்க இத்தலி தயாரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், எனவே இத்தாலிய ராணுவத்தை ஒழுங்குற அமைப்பதில் அதிக முனைப்புக் காட்ட வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டான்.

1935ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் பதினேழாம் தேதி 'மாடின' என்ற பிரெஞ்சு பத்திரிகை நிருபரு

ஜி. ஸி. பி. பட்டம் வழங்கப்பட்டதை இங்கு ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வருதல் பொருந்தும்.

க்குப் பேட்டி கொடுத்துப் பேசியபோது, முஸோலினி, இத்தலியின் அந்நியநாட்டுக் கொள்கையைப் பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறினான் :—

“ சமாதானத்திலே விருப்பங் கொண்டுள்ள இத்தலி, சமாதானத்தையே விரும்புகிறது. ஆனால் நியாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் சமாதானத்தையே விரும்புகிறது. நியாயமான வழியென்று எது தோன்றுகிறதோ அந்த வழியிலும், தனது தேவைகளை உத்தேசித்தும் இத்தலி செல்லும். எந்த ஐரோப்பிய தேசத்திற்கும் விரோதமாக இத்தலி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாது. ஆனால் இத்தலிக்கு விரோதமாக ஏதேனும் நடவடிக்கை நடக்குமானால், விளைவது யுத்தமே. இத்தலி, யுத்தத்தை விரும்பவில்லை. ஆனால் அதற்காக அஞ்சவுமில்லை.”

எ. போப்பரசருடன் சமரசம்

கத்தோலிக்க மத குருவான போப்பரசருக்கும், இத்தாலிய அரசியல் வாதிகளுக்கும் பல வருஷங்களாக இருந்த பிணக்கை 1929ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் பதினேராம் தேதி செய்து கொள்ளப்பட்ட ஓர் உடன்படிக்கை மூலமாக முஸோலினி தீர்த்து வைத்தான். இதனால் உலகத்திலுள்ள கத்தோலிக்கருடைய நன் மதிப்பையும் விசுவாசத்தையும் பெற்றான்.

முஸோலினியின் அரசியல் நிருவாகத்தை இத்தாலியர் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறார்களா? இந்த நிரு

வாகத்தினால் ஜனங்கள் அவர்கள் கோரிய நன்மைகளை அடைந்தார்களா? இதைப்பற்றித் தீர்மானிக்க இத்தாலிய ஜனங்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பெற்றது. 1929ம் வருஷம் மார்ச்மாதம் இருபத்துநான்காம் தேதி பொதுஜன வாக்கு எடுக்கப்பெற்றது. நூற்றுக்கு 92 பேர் முஸோலினியின் கொள்கைகளை ஆதரித்து வாக்குக் கொடுத்தனர். “பாசிஸ்ட் கிராண்ட் கவுன்சிலி” னால் தயாரிக்கப் பெற்ற பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர் ஜாபி தாவைப்பெரும்பாலோர் அப்படியே அங்கீகரித்தனர். இது னால், முஸோலினி ஜனங்களின் பூரண சம்மதம் பெற்றே தேசத்தின் தலைவனாக விளங்கி வருகிறான். முஸோலினியைச் ‘சர்வாதிகாரி’ என்று சிலர் கூறுகின்றனர். இஃதொரு விதத்தில் உண்மையே யாயினும் ஸ்பெயின், கிரீஸ், ருஷ்யா முதலிய தேசங்களில் தோன்றிய சர்வாதிகாரிகளுக்கும் இவனுக்கும் அதிக வேற்றுமையுண்டு.

முஸோலினி—கர்மவீரன்

க. மாறுபட்ட சுபாவங்கள்

முஸோலினி யிடத்தில் மாறுபட்ட சுபாவங்கள் பல இருப்பதைக் கண்டு சிலர் ஆச்சரியப்பட்டல் கூடும். வான் கொண்டு போர் புரியும் கையினால் பிடில் வாசிப்பான். † பொதுக் கூட்டங்களில் போர் மிடுக்குடன் பேசும் இவன் குழந்தைகளோடு கொஞ்சி விளையாடுவான். இவனுடைய செவிகள் பிரங்கிச் சப்தத்தைச் சலிப்பின்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்; ஆனால் உள்ளமானது காவிய இன்பத்திலே திளைத்துக் கொண்டிருக்கும். இவன் சிங்கக் குட்டியை வளர்த்து வந்தான்; ஆனால் பரம தெய்வபக்தி யுள்ளவன். வருவகை முன்னறிந்து விளையாற்றும் திறம் படைத்த இவன் எப்பொ

† 1930ம் வருஷத்திலிருந்து இவன் அதிகமாக பிடில் வாசிப்பதில்லை. அது சிறிது நேரத்தான் உற்சாகந்தாகக் கூடியதா யிருக்கிறதென்றும் பிறகு சோர்வையுண்டாக்குகிறதென்றும் இவன் கருதுகிறான். இவனுக்குப் பல பிடில்கள் பரிசாக அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை பிடில் வாசிக்க வேண்டுமென்ற ஆவலுள்ள ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு அளித்து விடுகிறான்.

முதுமே இளமையோடிருக்க வேண்டுமென்று ஆவல் கொள்வான். இதற்காக அடிக்கடி குதிரை சவாரி செய்வான்.

முஸோலினி சுமார் ஐந்தேழுக்கால் அடி உயரமுள்ளவன். அதற்குத் தகுந்த பருமனுடையவன். இவனுடைய தேக அங்கம் ஒவ்வொன்றும் கடைந்தெடுத்தாற்போல் அமைந்திருக்கும். விசாலமான நெற்றி; நீண்ட கண்கள்; கூரிய மூக்கு; சிரிப்பிலே கம்பீரம் தரும் உதடுகள். இவற்றைக் கண்டு எவனும் இவனிடத்தில் ஈடுபடாமலிருக்க முடியாது. நெற்றியிலே காணப்பெறும் கோடுகள், வறுமைத்தீயிலே புடம்போடப்பட்டவன் இவன் என்பதை உறுதிப்படுத்தும். இத்தாலிய கிராமவாசிகளுக்கு இயற்கையாயமைந்துள்ள தன்னம்பிக்கை, தன் மதிப்பு, உழைப்பிலே இன்பம், இயற்கை வாழ்க்கையிலே ஈடுபாடு முதலியன யாவும், கிராம வாசியாகவே பிறந்து, கிராம வாசியாகவே வளர்ந்து, கிராம வாசிகளின் நாகரிகத்திற்காகவே உழைக்கும் முஸோலினியிடம் குடி கொண்டிருக்கின்றன. முஸோலினி எல்லரிடத்திலும் அன்பாகப் பேசுவான்; ஆனால் எவரும் இவனிடம் நெருங்கிப் பேசத் துணிவு கொள்ள மாட்டார்கள். இவன் தன் அண்பைக் காட்டப் பலரையும் முத்தமிடுவான்; ஆனால் எவரிடத்தும் நெருங்கிப் பழகமாட்டான்.

முஸோலினி யிடத்தில் அபாரமான வசீகா சக்தி யுண்டு. இவனைப் பார்த்தவர்கள் இவனிடத்தில் மரியாதை செலுத்தத் தவறமாட்டார்கள். இவனோடு சிந்தி நேரம் சம்பாவித்தவர்கள் இவன் கொள்கைகளில் ஈடுபட்டு விடுவார்கள். இவனுடன் வாதப் போர் புரியச் செல்வோர் எளிதில் தங்கள் தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டுவிடுவார்கள். தன்னிடத்தில் எவரும் மரியாதையாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று இவன் எதிர்பார்ப்பது கிடையாது. ஆனால் இவன் உத்திரவுக்குக் கீழ்படியாமலிருக்க எவனுக்கும் துணிவு வராது. இதற்காக இவன் எவரையும் கண்டபடி அதிகாரஞ் செலுத்தவும் மாட்டான்.

உ. வாழ்க்கையின் லட்சியம்

மனித வாழ்க்கையானது, பிறர்க்குப் பயன்படுவதாயிருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு பெரிய லட்சியத்தைக் கொண்டே முஸோலினி வாழ்க்கையை நடத்தி வந்திருக்கிறான். இங்ஙனம் பிறர் நலன் நாடிச் செய்யுங் காரியங்களை, இவன் தன் கடமையாகக் கருதிச் செய்தானே தவிர, புகழையோ வேறு சுய நலத்தையோ நாடிச் செய்யவில்லை. இவனுக்கு எப்பொழுதுமே தனது பெயரை விளம்பரப் படுத்திக் கொள்வதில் விருப்பம் இருப்பதில்லை. ஒரு சமயம் இத்தாலிய தினசரிப்

பத்திரிகை யொன்றில், முலோலினியின் குணதிசயங்களை வருணித்துச் சில கட்டுரைகள் வெளிவரத் தொடங்கின. ஆனால் இவை வெளியாவதை முலோலினி விரும்பாமல் நிறுத்திவிட்டான். “என்னைப்பற்றி நானே சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளாதிருக்கும்போது, பிறர் என்னை அளவிடுதல் எங்ஙனம் முடியும்?” என்று இவன் கூறினான்.

இவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையின் லட்சியம் நிறைவேறுவதற்காகப் பிரதம மந்திரிப் பதவியை, ஒரு சாதனமாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறானே தவிர, பிரதம மந்திரிப் பதவியே வாழ்க்கையின் லட்சியம் என்று கருதவில்லை. இவன் இத்தலிக்குச் செய்துள்ள பல நன்மைகளை முன்னிட்டு, இவனுக்குச் சில உயர்ந்த பட்டங்கள் வழங்க முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆனால் இவன் இவற்றையெல்லாம் கண்டிப்பாக மறுத்து விட்டான் “நாம் நிர்வாணமாகவே நமது லட்சியத்தை யடையவேண்டும். இந்தக் கௌரவங்களெல்லாம் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அளவு நான் என்ன காரியங்கள் சாதித்து விட்டேன்? இவற்றைப் பெறுவதற்கு நான் இன்னும் சிலகாலம் காத்துக் கொண்டிருக்கலாம். இப்பொழுது என்னுடைய ஆசையெல்லாம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்பதே” என்று அடக்கமாகக் கூறினான்.

அதிகாரச் செருக்கு என்பது இவனிடம் அணுவளவும் கிடையாது. தனது அதிகார உதவி கொண்டு, தேசத்திற்கு நன்மையளிக்கக்கூடிய ஆக்கவேலைகள் பல செய்ய வேண்டுமென்பதே இவன் ஆவல். மற்றும் தான் சர்வாதிகாரி என்ற தோரணையில், பிறரிடத்தில் காணப்பெறும் அரிய குணங்களைப் போற்றாமலிருக்க மாட்டான். அவரவருடைய திறமைக்குத்தக்கபடி சன்மானிப்பதில் இவன் நிபுணன்.

முஸோலினி களியாட்டங்களில் அதிகமாகக்கலந்து கொள்ளமாட்டான். இதனால், இவன் சிடுசிடுவென்று எவருடனும் பழகாமல் தனிமையாகவே இருப்பான் என்றும், எண்ணி விடக்கூடாது. யாருடன் எந்தெந்த அளவோடு பழக்கம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அந்தந்த அளவோடு நின்று பழகுவான். ஆயினும் இவனிடம் நகைச்சுவை நிரம்ப உண்டு. அப்படி நகைச்சுவை ததும்பப் பேசுவதிலும் ஒரு கம்பீரமும் உறுதியும் காணப்படும்.

௩. அமைதி காணும் ஆற்றல்

முஸோலினி, மத ஆராய்ச்சியும் தத்துவ ஞானமும் நிரம்பப் பெற்றவனாதலால், பெரும் கலக்கத்திலும் அமைதிகாணும் ஆற்றலை அதிகமாகப் பெற்றிருந்தான். இவன் பிரதம மந்திரியான பிறகு, இவனைக் கொலை

செய்ய நான்கு முறை முயற்சிகள் செய்யப் பட்டன. இந்த நான்கு முறையும், இவன் உயிரானது, மயி ரிழையே தப்பியது. ஆயினும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் இவன் காட்டிய மனஉறுதியானது எல்லாருக்கும் விய ப்பை உண்டு பண்ணியது. முதல் தடவை, இவனை நோக்கிச் சுடப்பட்ட குண்டானது, சூழி தவறிவிட்டது. இரண்டாமுறை, குண்டானது, மூக்கிலே உராய்ந்து சென்று விட்டது. மூன்றாந்தாம், குண்டானது, இவன் ஏறி வந்த மோட்டார் வண்டியின் கண்ணாடிக் கதவுகளை உடைத்துக் கொண்டு சென்று விட்டது. நான்காவது சமயம், இவன் இருதயத்தை நோக்கிச் சுடப்பட்ட குண் டானது, இவன் மேற் சட்டையில் தொங்க விட்டுக் கொண்டிருந்த யுத்தப் பதக்கத்திலே பட்டுத் தெறித்து விட்டது. சூழ்ந்திருந்த அணைவரும், இவன் மார்பிலே குண்டு பட்டு இறந்து விட்டா னென்றே கருதினார் கள். ஆனால் இவன் சிறிதுகூட அச்சக்குறியை முகத் திலே காட்டிக் கொள்ளாமல், “மேலே செல்லுங்கள்” என்றான். “ஆபத்தாகவாழ்” என்ற சொற்றொடரிலே இவனுக்கு நம்பிக்கை உண்டு. இவனுடைய வாழ்க்கை யும் அப்படியே இருந்தது. தவிர, இவன் ஆபத்திலே இன்பத்தையும் காண்பான். துன்பம் வந்து விட்டதே யென்று இவன் சிறிதும் முகஞ் சுளிக்க மாட்டான். அதற்கு மாறாக, தனது மனோ தைரியத்தை அதிகமா கக் காட்டுவான். யுத்த களத்தில் இவன் படுகாய மடை

ந்து ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட காலே 'ஆப்ரேஷன்' செய்வதற்காக வைத்தியர்கள் தங்களைத் தயார் செய்து கொண்டு இவனுக்குக் 'குளோரோபாரம்' கொடுக்கப் போனார்கள். தனக்குக் 'குளோரோபாரம்' கொடுக்க வேண்டா மென்றும், தன் மனமானது, இந்தத் தேக உபாதிகளை யெல்லாம் கடந்து நிற்கிற தென்றும் இவன் கூறினான். மற்றும் இவன் ஆஸ்பத்திரியில் படுத்துக் கொண்டிருந்த காலத்து, தனது உடல் வலிகளை யெல்லாம் மறந்து, சுவை நிரம்பிய காவியங்களை மன மொன்றிப் படித்துக் கொண்டிருப்பான். ஒரு சமயம், மிலான் நகரத்தில் பொதுவுடமைக் கட்சிக்காரர்கள் பாசிஸ்ட் கட்சியினருக்கு விரோதமாகக் கலகம் விளைவித்து, குண்டுகளைப் பலர் மீதும் எறிந்து கொண்டிருந்தனர். முஸோலினி, குண்டு பட்டு இறந்து விட்டதாக வதந்தி எழுந்தது. ஆனால் அச்சமயத்தில் இவன், தனது பத்திரிகாலயத்தில் அமைதியாக உட்கார்ந்து ஒரு நாடகம் எழுதிக் கொண்டிருந்தான். இதன் பெயர் "கனவான்களே! ஆரம்பமாகிறது" என்பதாகும். இவனிடம் இந்த மன ஒருமைப்பாடு இருந்ததனாலேயே, இவன் எந்த வேலையைக் கையிலெடுத்துக் கொண்ட போதிலும் அதில் மனப்பூர்வமாக ஈடுபடும் சக்தி அமைந்திருந்தது. எடுத்த காரியத்தை முடித்த பிறகே வேறொரு வேலையைச் செய்யத் தொடங்கினான். தவிர எப்பொழுது வேலை செய்ய வேண்டும்,

எப்பொழுது ஒய்வு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதை இவன் நன்கு உணர்ந்திருந்தான். இவன் விரும்பும்போது தூங்குவான். ஒரு நாள் முழுவதும் வேலை செய்து விட்டு, அரைமணி நேரம் தூங்கி எழுந்தானாகில் இவன் களைப்பெல்லாம் நீங்கிவிடும். தூங்குவதற்குப் படுத்துக் கொண்டால் உடனே அயர்ந்து நித்திராபுரிவான். எந்த நேரத்தில் எழுந்திருக்க வேண்டுமென்று சங்கற்பித்துக் கொண்டு படுக்கிறானே அதே நேரத்தில்கண்டிப்பாக எழுந்துவிடுவான். இதனாலேயே, எந்தவேலையையும் காலாகாலத்தில் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று பிறரையும் தூண்டி வந்தான். இவன் அநாவசியமான வேலைகளில் மனதைச் செலுத்துவது கிடையாது.

மன அமைதி இவனுக்கு நிரம்பியிருந்ததாலேயே இவன் பெருங்கூட்டத்திலும் தனிமை இன்பத்தை அநுபவிக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தான். இது சம்பந்தமாக இவனுக்கும் எமில் லட்லிக் என்ற ஜர்மானிய ஆசிரியருக்கும் நடைபெற்ற சம்பாஷணையின் ஒரு பாகத்தை இங்கு எடுத்துக்காட்டுவது பொருத்தமாயிருக்கும்.

லட்லிக்: தனிமை உங்களுக்குப் பிடித்தமாயிருந்தால், பல்வேறுபட்டவர்களுடன் தினந்தோறும் பழகுவது உங்களுக்கு வெறுப்பாக இல்லையா?

முஸோலினி: இல்லவே இல்லை. அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ அந்த அளவோடுதான் அவர்களைநான்

பார்க்கிறேன். எனது உட்சக்தியோடு அவர்களை நான் கலக்கவிடுவதில்லை. இங்கேயுள்ள இந்த மேஜை, இதன் மீதுள்ள காசுதங்கள் இவற்றினால் என் மனம் எப்படி சலன மடைவதில்லையோ, அது போல் இவர்களைக் கண்டாலும் என்மனம் சலனப்படுவதில்லை. இவர்கள் மத்தியிலே எனது தனிமையைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிறேன்.

ச. ஓய்வின்றி உழைப்பு

முஸோலினிக்கு ஓய்வென்பது தெரியாது. ஒரு வேலையிலிருந்து மற்றொரு வேலைக்குச் செல்வதில்தான் இவன் ஓய்வு காண்பான். இவன் தினசரிப் பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்தபோது, அன்றாடம் பத்திரிகைக்குத் தலையங்கங்கள் எழுதுவதோடு பத்திரிகை சம்பந்தப் பட்ட பிறவிஷயங்களையும் கவனிப்பான். தினந்தோறும் காலையில் கத்திச் சண்டை பழகுவான். பிறகு மோட்டார் பந்தயத்தில் வெற்றிபெற வேண்டுமென்பதற்காக மோட்டாரை வேகமாக ஓட்டிப் பழக்கிக்கொள்வான். அதற்குப் பின்னர், ஆகாயமிமானம் ஓட்டவும் அதைப் பலவகையாகச் செலுத்தவும் பயில்வான். இவை யெல்லாம்போக, பாசிஸ்ட் இயக்கத்தின் தலைவன் என்ற முறையில் அக்கட்சி வேலைகளையும் கவனிப்பான். பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுவான். இவனால் ஒருகணமும் சும்மா

யிருக்க முடியாது. “சும்மாயிருப்பது மரணத்திற்குச் சமானம்” என்று இவன் நண்பர்களிடத்தில் கூறுவது வழக்கம். பிற்காலத்திலும் தான் ஒய்வு எடுத்துக் கொள்ளப்போவதில்லையென்று இவன் கண்டிப்பாகக் கூறியிருக்கிறான். ஒரு சமயம், எமில் லட்விக் என்பார், இவனைப் பின் வருமாறு கேட்டார் :—

லட்விக்: நீங்கள் பெரிய எழுத்தாளர்; சங்கீதமும் நன்கு பழகியிருக்கிறீர்கள். எனவே, இப்பொழுது ஈடுபட்டிருக்கும் அரசியல் நிருவாகத்திலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால் மேற்கண்ட துறைகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் திரும்புவீர்களா?

முஸோலினி: கற்பனை உலகத்திற்கு நான் எப்பொழுதும் செல்லமாட்டேன். நான் மேனாட்டாரில் மேனாட்டான். முதலில் செயல், பேச்சல்ல என்பதொன்றே எனக்குத் தெரியும்.

லட்விக்: அப்படியானால் இப்பொழுதுள்ள ஜோலிகளிலிருந்து விடுதலை பெற்று நிம்மதிகொள்ள நீங்கள் உண்மையில் விரும்பவில்லையா ?

முஸோலினி: இல்லை.

இப்படி ஒய்வின்றி இவன் பல திறப்பட்ட வேலைகளைச் செய்தபோதிலும், அந்தந்த வேலையையும் ஒழுங்

காகவும் எவ்விதக் குறைபாடின்றியும் செய்வான். பத்திரிகையில் தான் எழுதிய தலையங்கங்களைப் பற்றியோ வேறு கட்டுரைகளைப் பற்றியோ பிற்பாடு ஏதேனும் சந்தேகம் தோன்றினால் அதனைத் திருத்தி யமைப்பதற்கு உடனே பத்திரிகாலயத்திற்கு நள்ளிரவா யிருந்தாலும் வந்து அதைச் சீர்படுத்திச் செல்வான். இந்த ஒழுங்கை இவன் பிறரிடமிருந்தும் எதிர் பார்த்தான்.

இவன் பிரதம மந்திரிப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு காரியாலயச் சிப்பந்திகளுக்கு விடுத்த சுற்றறிக்கையொன்றில் பின்வரும் வாக்கியங்கள் காணப்பெற்றன:—

“உத்தியோகஸ்தர்கள் காரியாலயத்திற்குள் வந்து சேர்வதற்கு முன்னாடி அழைவிட்டுப் போகக் கூடாது.”

இவன் பத்திரிகாசிரியனாக இருந்தபோது, இவன் அறையின் முன் பக்கத்தில் பின்வரும் வாக்கியங்கள் அடங்கிய ‘போர்ட்’ தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்:—

“என்னைப் பார்க்க வருகிறவர்கள் என்னைக் கௌரவப் படுத்துகிறார்கள்; என்னைப் பார்க்க வராதவர்கள் எனக்கு மகிழ்ச்சி யளிக்கிறார்கள்.”

இவன் பத்திரிகாலயத்தில், எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டுமென்று எதிர் பார்ப்பான். தானும்

இந்த ஒழுங்கு தவறிச் சிறிதுகூட நடக்கமாட்டான். தனி வாழ்க்கையிலாக, பொது வாழ் விலாக, மனிதன் ஒழுங்குக்குக் கட்டுப்படாமற் போனால் அவன் முயற்சிகள் வெற்றியடையா வென்பது முஸோலினியின் உறுதியான நம்பிக்கை. இவன் இதைப் பல விடங்களிலும் வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிறான். இங்ஙனமே ஒவ்வொருவனும் அவனவன் கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்று முஸோலினி எதிர் பார்ப்பான்.

“பாசிஸ்ட் வீரனுக்கு அவனுடைய கடமை ஒன்று தான் தெரியும். அவனுடைய உரிமையெல்லாம் அவன் கடமையைச் செய்வதே; அதில் இன்பங் காண்பதே.”

பாசிஸ்ட் படையினர், ஒழுங்குடன் தங்கள் கடமையைச் செய்து வருமாறு வற்புறுத்தும்போது அடிக்கடி தெய்விகமாட்சியைப் புகுத்திப் பேசுவான்.

“பாசிஸ்ட் படையினுடைய ராணுவ உடுப்பானது, தேசத்திற்கு ஆண்டகைமையை அளிக்கக் கூடிய அடையாளமாகவும், தேசத்தின் தலை விதியை ஏற்று நடத்தக்கூடிய சக்தி வாய்ந்த ஒரு பரம்பரைக்கு அஸ் திவாரம் போடக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். தெய்விகத் தொடர்பினால் எழுந்த ஒரு சக்தி பெற்று, அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டு, வளைந்து கொடாத மனோ உறுதியால் ஆக்கம்

பெற்று, அவ்வப் பொழுது கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகித்துக் கொள்ளும் குணத்தைப் புறக்கணித்து, எச்சரிக்கைகளை யெல்லாம் கோழைத்தனத்தின் சின்னங்களாகக்கருதி, தங்களுடைய நம்பிக்கைக்காக எந்த விதமான தியாகத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வதாக உறுதி பூண்டு, நமக்கெல்லாம் தாயாக இருக்கப்பட்டவளுக்குத்தொண்டு செய்யவும், அவளுக்கு உதவவும், அவளைத் தூய்மைப்படுத்தவும் நாம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை மனதார உணர்ந்து பாசிஸ்ட் படையானது தொண்டு செய்யும்.”

முலோலினி ஒழுங்காகச் செய்யும் காரியத்தை வேகமாகவும் செய்து முடிப்பான். இவன், நிருவாகத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு வருஷத்திற்குள், விவசாயிகளுக்கு நன்மை தரக் கூடிய பல சட்டங்களை நிறைவேற்றினான். இத்தலிக்கு வேண்டிய தானிய வகைகளுக்கு அதுவே விளைவித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் இதனால் விவசாயிகள் பெரும் பாலோருக்கு நலனுண்டாகுமென்றும் கருதினான். உடனே செயலிலும் அதை முடித்துவைத்தான். ஒரு வருஷத்திற்குள் மூவாயிரம் மோட்டார் கலப்பைகள் நிலங்களை உழுது கொண்டிருந்தன. கோதுமையை அதிகமாக விளைவித்துக் காட்டுவதற்குப்பதியிரம் மாதிரிப்பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப் பெற்றன முந்தாறு விவசாயப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆங்காங்கு அமைக்கப் பெற்றன. தானியங்களை அதிகமாக உற்பத்தி

செய்யும்படி துண்டுப் பிரசாரங்கள் மூலமாகவும் சுவரொட்டி விளம்பரங்கள் மூலமாகவும், பிரசங்கங்களினாலும் பிரசாரம் நடத்த ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றது. 'செய்வன திருந்தச் செய்' என்பதில் முஸோலினிக்கு அதிக நம்பிக்கை உண்டு.

1922ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் லாசேனில் ஐரோப்பிய அரசியல் நிலை சம்பந்தமாக ஆலோசிக்க, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், இத்தலி முதலிய நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் ஒன்று கூடினார்கள். பிரிட்டனின் பிரதிநிதியாக லார்ட் கர்ஸனும் அவருடன் லேடிகர்ஸனும் வந்திருந்தார்கள். இத்தலியின் பிரதிநிதியாக முஸோலினி சென்றிருந்தான். அப்பொழுது இவனுக்கு இங்கிலீஷ் பாஷையில் அதிக பழக்கம் கிடையாது. மகாநாடு முடிந்து லேடிகர்ஸனிடம் விடைபெறுகையில் "இன்று நான் ஆங்கில பாஷையில் உங்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுத முடியாது. ஆனால் இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் ஒரு கடிதம் எழுதுவதாக உறுதி கூறுகிறேன்" என்று முஸோலினி சொன்னான். இதனை ஓர் அரசியல் வாதியின் வெற்றுரை யென்றே பலரும் கருதினர். ஆனால் நான்காவது வாரத்துக் கடைசியில், லேடி கர்ஸனுக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பெற்ற முஸோலினியின் கடித மொன்று கிடைத்தது. பிரதம மந்திரிப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு ஏற்பட்ட பல வேலைக

ளுக்கிடையே, இவன் தனது ஆங்கில அறிவை அதிகப் படுத்திக்கொள்ள அவகாசம் பெற்றான் !

முஸோலினி பெரிய படிப்பாளி. பல நூல்களைப் படித்து இன்புறுவதிலே இவனுக்கு அதிக ஆவல். தவிர, இவனே பல நூல்களையும் எழுதியிருக்கிறான். அரசியற் போராட்டத்தினிடையே, வியப்புறு சம்பவங்கள் நிரம்பிய நூல்கள் பல எழுத இவனுக்கு எங்ஙனம் அவகாசம் கிடைத்ததென்று யாரும் ஆச்சரியப்படாமல் இருக்க முடியாது. அதற்குக் காரணம் இவனது மன ஒருமைப்பாடேயாகும். இவன் பல நாவல்கள் எழுதியிருக்கிறான். தவிர, நாடகக் கலையில் இவனுக்கு அதிக விருப்பம். ' வெளிச்சமற்ற விளக்கு ' ' கனவான்களே! ஆரம்பமாகிறது ' ' வேலை ' என்பன இவனுடைய நாடகங்கள் சிலவற்றின் தலைப்புப் பெயர்கள். இவன் படிப்பதோடும் எழுதுவதோடும் நிற்பதில்லை. படித்தனவற்றுள் சாரமானவற்றைத் தனியாக ஒரு புத்தகத்தில் குறித்துக்கொள்வான்.

முஸோலினி பத்திரிகாசிரியனாக இருந்து பழக்கமாகையால் தன்னுடைய அபரிமிதமான வேலைகளுக்கிடையே நாள்தவறாமல் பொதுவாக எல்லா முக்கியப் பத்திரிகைகளையும் சிறப்பாகத் தனது எதிர்க்கட்சிப் பத்திரிகைகளையும் படிப்பான். இவனைப் பலவிதமாகச் சித்

திரித்துக்காட்டி வெளிவரும் படங்களுையெல்லாம் கத்தரித்துத் தனிப் புத்தக மொன்றில் சேகரித்துவைத்துக் கொள்வான்.

௫. தன்னலத் தியாகம்

முஸோலினி தனக்கென்று எவ்வித விசேஷ உரிமையையோ அல்லது செளகரியத்தையோ எப்பொழுதும் விரும்பியது கிடையாது. 1920ம் வருஷம் 'இத்தாலிய சமூகம்' என்ற இவனுடைய பத்திரிகையின் காரியாலயமானது, வேறொரு விசாலமான கட்டிடத்திற்கு மாற்றப்பெற்றபோது, இவனுடைய ஆசிரிய அறையில் ஒரு சாய்வுநாற்காலி போடப்பட்டது. இதை இவன் வந்து பார்த்து " எடுத்து விடுங்கள் இதனை. சாய்வு நாற்காலிகளும் மிதியடி. (ஸ்பிப்பர்) களுமே மனிதனுக்கு அழிவைத் தேடித் தருகின்றன. உடனே இதனை, இந்த ஜன்னல்களுக்கு வெளியே எறிந்துவிடுங்கள் " என்று உரக்கக் கத்தினான்.

'இத்தாலிய சமூகம்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்தவனும், பாசிஸ்ட் கட்சியில் ஒரு முக்கிய அங்கத்தினனுமான நிகோலோ பான்செர்வெனி என்பான் 1924 ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் பாரிஸில் கொலைசெய்யப்பட்டான். இவனுடைய பிரேத ஊர்வ

லம் ரோமாபுரியில் நடைபெற்றது. அப்பொழுது முன்று லட்சம் ஜனங்களுக்கு அதிகமாகக் கூடியிருந்தார்கள். பாதி ஊர்வலத்தின்போது நல்ல மழை பிடித்துக்கொண்டது. ஊர்வலத்தின் முன்னணியிலிருந்த முஸோலினிக்குச் சிலர் குடை பிடித்தனர். வேண்டா மென்று இவன் மறுத்துவிட்டான். “எல்லாரும் மழையில் நனை யும்போது எனக்குமட்டும் பாதுகாப்பு ஏன்” என்று இவன் கோபித்துக்கொண்டான். ஊர்வல முழுதும் மழையிலேயே நனைந்துவந்த இவன், மயானத்தில் உருக்க மானதொரு பிரசங்கம் செய்துவிட்டு, உடனே தனது இருப்பிடத்திற்குச் சென்றான். தான் பிரதம மந்திரி யாயிருப்ப தொன்றைக்கொண்டு தனக்கு எவ்விதவிசேஷ சலுகையும் காட்டக்கூடா தென்பது இவன் விருப்பம்.

தனக்கென்று எவ்வித விசேஷ செளகரியமும் கூடாதென்ற கொள்கையுடைய முஸோலினி, தனக்கெ ன்று எப்பொருளையும் விரும்பி உபயோகிக்கமாட்டான். இவன் பிரதம மந்திரியான பிறகு உலகத்தின் நாடாபக் கங்களி லிருந்தும் பலவிதமான சன்மானப் பொருள் கள் இவனுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. இவை யாவும் இவன் காரியாலயத்திலுள்ள ஒரு தனி ஹாலில் வைக் கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றின்மீது இவன் எவ்வித கவ னமும் செலுத்துவதே கிடையாது. அதற்கு மாறாகச்சில வற்றை ஆநாடைப் பிள்ளைகளின் உபயோகத்திற்காக

வும், வேறு சிலவற்றை ஆஸ்பத்திரிகளிலுள்ள நோயாளிகளின் கண்களுக்கு விருந்தளிக்குமாறும் அனுப்பிவிடுவான். இவனுக்குக் கிடைத்திருக்கும் பரிசுப் பொருள்களைப் பார்த்தால் இத்தாலியர்கள் இவனிடத்தில் எவ்வளவு பக்தி கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது புலனாகும். ஒரு சமயம் முஸோலினி, ரெயிலில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தான். இவனுடன் வேறொரு பிரபுவும் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தான். முஸோலினியின் தோற்பெட்டி யொன்றின் மேற்புறத்தில் பளிச்சென்று ஒரு பிரகாசம் தெரிந்தது. 'இஃதென்ன' வென்று பிரபுகுனிந்துபார்த்தான். கழுத்துப் பட்டையை இறுக்கிப் பிடித்துக்கொள்ளும் ஊசி! இதில் நீல வைரக்கல் ஒன்று பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்தது! முஸோலினிக்கு அளிக்கப்பெற்ற சன்மானப் பொருள்களில் இஃதொன்று. "தலைவ! இதை இவ்வளவு அலட்சியமாகப் பெட்டியின் மேற்புறத்தில் மாட்டியிருக்கிறீர்களே; மிகவும் விலையுயர்ந்த பொருளன்றோ இது!" என்றான் பிரபு. "அப்படியா! இதை நான் பார்த்ததுகூட இல்லை. இதை யார் அனுப்பினார்களென்றும் தெரியாது" என்றான் முஸோலினி.

உலகத்திலேயுள்ள சர்வாதிகாரிகள் தங்கள் தற்காப்புக்கென்று பல மெய்க்காவலரை வைத்துக்கொள்வதுண்டு. முஸோலினிக்குச் சுமார் முந்நூறு காவலர்

இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இவன் இதற்காகச் சிறிதும் கவலைப்படுவதில்லை. எப்பொழுதும் இவனுக்குக் கட்டுப்பாடென்பதே பிடிக்காது. அப்படியிருக்கப் பலரும் தன்னைச் சூழ்ந்து எப்பொழுதும் காவல் செய்வதை இவன் எங்ஙனம் விரும்புவான் ?

சு. நாவன்மை

முஸோலீனியின் நாவன்மை போற்றற்குரியது. எதிர்க் கட்சியினரைத் தாக்கும்போது அழகாகவும் கண்ணியமாகவும் தாக்குவான். இவன் பேசும்போது இவன் முகத்தோற்றங்களும் அடிக்கடி மாறும். மற்றும்கேட்போர் இதயத்தில் பதியுமாறு இவன் பேசுவான். “ உலக ராஜதந்திரிகளில் இவன் ஒருவனே, ராஜதந்திர பாஷையில் பேசாமல் நேராக ஆணி அடித்தாற்போல் பேசுவான் ” என்று ஓர் ஆங்கிலேய அறிஞர் கூறுகிறார். இவன் அவ்வப்பொழுது பேசிய பேச்சுக்களிலிருந்து சிலவற்றைமட்டும் அகழ்ந்தெடுத்து கீழே தருகிறோம்:—

“ஒருவன் மாற்றத்திற்குத் தகுந்தபடி தன் மனோபாவத்தைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுவது அவசியமாகும். ஒருவன் குடிசையிலிருந்து அரண்மனைக்குச் செல்லலாம். ஆனால் அவன் அரண்மனையிலிருந்து குடிசைக்குத் திரும்பவும் தயாராக இருக்க வேண்டும்.”

“வேலை செய்து கொண்டே வாழ வேண்டும்; யுத்தம் செய்து கொண்டே மரிக்க வேண்டும்.”

“எது விஷயத்திலும் நான் திருப்தியடைவ தில்லை. ஆத்ம திருப்தி யடையும் சமூகத்திற்கு ஆபத்துதான்.”

“நான் முன்னே சென்றால் பின்னே வாருங்கள் ; நான் பணிந்தால் என்னைக் கொல்லுங்கள் ; நான் இறந்தால் என்னைப் பழி தீருங்கள்.”

“நேற்று என்பது சழிந்த பொருள் ; இன்று என்பது இருக்கும் பொருள்.”

“பழமையே ஒரு லட்சியம் என்று கருதி விடக் கூடாது. அது, முன்னேற்றம் என்று நாம் கூறுகிற ஒரு சங்கிலியின் பிணைப்பு. பழமையைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பது பின்னுக்குப் போவதாகும். அதற்கு மாறாக நாம் முன்னோக்கிச் சென்று அபிவிருத்தி செய்து கொள்ள வேண்டும்; நம்மை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்.”

“நடக்கும் கிராமபோன் இயந்திரமாக என் மூளையை நான் உபயோகிக்க விரும்பவில்லை.”

“என்னை இன்னும் நீங்கள் நேசிப்பதனாலேயே என் மீது துவேஷங் காட்டி வருகிறீர்கள்.”

“சத்தருக்களுக்குப் புற முதுகு காட்டி ஓடுகிறவனுக்கு எவ்வித கருணையும் காட்டக் கூடாது. அதே மாதிரி போர் முடிக்கம் செய்து கொண்டிருக்கும் ஒரு

சமூகத்தின் முதுகில் தாக்க முயல்கிறவனுக்கும் கருணை காட்டக் கூடாது.”

‘நானே வெற்றிக்கு இன்றைய ஒழுங்குவேண்டும்.’”

“சூளிரையும் பசியையும் பொறுத்துக் கொள்வோம். இவை யுத்தத்தின் விளைவுகள். ஆனால் அவமானத்தை மட்டும் சகியோம்.”

“புகழ் நிறைந்த நமது இளமையை, துயர் நிறைந்த முதுமைக்குப் பவி கொடுத்தோம்.”

“விதி என்னும் கடவுள் தனது பொற்சம்மட்டியினால் மெளனக்கோயிலின் கதவுகளை தட்டி, இறந்து போன வர்களை யெல்லாம் அழைத்துப் புத்தயிர் கொடுப்பதாக அழைக்கும் சமயமிது.”

‘சகோதரர்களே! உங்களை நான் அதிகமாக நேசிக்கிறேன். அதனாலேயே, நீங்கள் அசுத்தமாயிருக்கிறீர்களென்றும், உங்களைச் சுத்தப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், உங்களிடத்தில் அறியாமை குடி கொண்டிருக்கிற தென்றும், அதனைக் களைய, கல்வி ஞானம் பெறவேண்டுமென்றும் கூறுகிறேன்.’”

“மனிதர்களைப் பற்றி என்ன கவலை? அவர்கள் மறைந்து விடுகிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணங்களே நிலைத்து நிற்கின்றன.”

“பழமையை நாம் மறுக்க விரும்பவில்லை. அப்படி மறுப்பது நம்மையே மறுப்பதாகும். நாம் நிகழ் காலைத்

தைக் கடந்து விட்டோம். இதற்காக, எதிர்காலத்தின் தொடர்பையும் நாம் அறுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஏனெனில், நமது நிகழ் காலமும், நமக்கு முன்னாடி சென்றவர்களுக்கு எதிர் காலமாக இருந்த தல்லவா? ”

“அரசாங்கம் என்பது என்ன? தேசத்தின் சட்ட ரீதியான அவதாரமன்றோ?”

“சரித்திரமானது கோழைகளுக்குச் சொந்தமான தல்ல; வீரர்களுக்குச் சொந்தமானது. அது சோம்பேறிகளுக்காக இருப்பதில்லை; கர்மவீரர்களுக்காகவே இருக்கிறது. சரித்திரத்தை, யார் தங்களுடைய மனோதிடத்தால் உளைக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே அஃது உரிமைப்படுகிறது.”

“தேசாபிமானம் என்பது ஓர் உணர்ச்சி மாத்திரமே. அதனோடு தியாகம் சேர்ந்தால்தான் அது நற்குணமாகிறது.”

“இளமை அழகுள்ளது. சந்தடி நிறைந்த இந்த விசாலமான உலகத்தை அது தெளிவுறக் காணக்கூடும். மாணத்தையும் எதிர்த்து நிற்கும் அஞ்சாத நெஞ்சம் அதற்குண்டு.”

“இளைஞர்களே! நீங்கள் வாழ்க்கையின் உதயம்; நாட்டின் நம்பிக்கை; நாளைச் சேர்ப்பலம்.”

“உங்கள் மலைகளைக் கண்டு பெருமை கொள்ளுங்கள். மலை வாழ்க்கையைக் காதலியுங்கள். பெரிய நகர

ங்கள் என்று சொல்லப் பெறும் இடங்களில் உலவ வேண்டுமென்ற ஆசையினால் தூண்டப்படாதீர்கள். நகரங்களில் மனிதர்கள், கற்களாலும் சிமெண்டினாலும் கட்டப் பெற்ற சூகைகளில், போதிய காற்றும் வெளிச் சமும் இடமும் இன்றித் துன்ப வாழ்க்கையை கடத்துகிறார்கள்.”

“சுதந்திரம் என்பது நன் கொடையல்ல; அஃது ஒரு வெற்றி. அது சமத்துவமல்ல; அஃது உரிமை.”

“கடமையின்றி உரிமை யில்லை.”

எ. நம்பிக்கைகளும் பழக்கங்களும்

நிகழ் காலத்திலேயே வாழவேண்டுமென்று முஸோலினி வற்புறுத்தி வந்தானாயினும், இறந்த காலப் பொருள்கள் சம்பந்தமாகச் சில ஆச்சரியமான நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருந்தான். இவன் பிரதமமந்திரியான பிறகு ஒருநாள், ‘லண்டன் டைம்ஸ்’ பத்திரிகையைப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். ஆங்கிலேய சிலாசாஸனபரிசோதகர் சிலரால் தோண்டி யெடுக்கப் பெற்ற எகிப்திய புராதனச் சின்னங்களின் படங்களும், தோண்டி யெடுத்தவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் ஏற்பட்ட இடையூறுகளும் அதில் விவரமாக வெளியிடப் பட்டிருந்தன. எதைக் கண்டும் அஞ்சாத முஸோலினிக்கு, இச்செய்தி சிறிது பீதியை உண்டுபண்ணியது.

சமீப காலத்தில் இவனுக்குச் சன்மானமாக அளிக்கப் பெற்றதும், பகிரங்கமானதோர் இடத்தில் வைக்கப் பெற்றிருந்ததுமான ஓர் எகிப்திய உருவச்சிலையை உடனே பெயர்த்து ஒதுக்கமானதோரிடத்தில் வைத்து விடுமாறு உத்திர விட்டான் !

முஸோலினிக்கு, நிரம்பப் பருமையுள்ளவர்களைக் கண்டால் பிடிக்காது. கனசரீரிகள் அனைவரும் கோழைகள் என்பான். “நாமெல்லாரும் கோழைகள் தான்; ஆனால் நாம் கனமில்லாத கோழைகள். இதனின்று கடவுள் நம்மைக் காப்பாராக” என்று வேடிக்கையாகக் கூறுவான். தாடியிடத்தில் இவனுக்கு வெறுப்பு அதிகம். “ஆழ்ந்த ‘ஹம்பக்’ குகளை மறைக்கும் முகமுடி” என்று தாடிக்கு வியாக்கியானஞ் செய்வான். “உலகத்திலே முன்னேற்ற மடையாதன வெல்லாம், அநுபவ சாத்திய மில்லாதன வெல்லாம் ஒன்று திரண்டு தாடிகளாக உருக்கொண்டு உலவுகின்றன” என்று நகைச் சுவை ததும்ப நவில்வான்.

முஸோலினிக்குத் தான் பிறந்தகிராமத்திடம் அதிக விசுவாசம் உண்டு. பிரேதாப்பியோ நகர சபையினர், இவனுக்கு முதன் முதலில், ஒரு வேலைகொடுக்கமறுத்துவிட்டார்கள். ஆனால் அதே பிரேதாப்பியோ ஜனங்கள் இப்பொழுது ‘எங்கள் முஸோலினி’ என்று பெருமைகொண்டாடுகிறார்கள். “முஸோலினி பிரதம மந்திரியான பிறகு, பிரேதாப்பியோ வாசிகளின் தலை, சில அங்குல உயரம்

வளர்ந்திருக்கிறது” என்று ஓர் ஆசிரியர் வேடிக்கை யாக வருணித்திருக்கிறார். பிரேதாப்பியோ வாசிகள், இப்பொழுது, முஸோலினி பிறந்த இடத்தில் ஒரு பெரிய மாளிகையைக்கட்டி அதை இவனுக்கு நன்கொடையாக அளித்திருக்கிறார்கள். முஸோலினி, தனது ஓய்வு காலத்தைத் தனது கிராமத்தில் கழிக்கவே விருப்பங் கொள்வான். உண்மையான தேசபக்தனாக கன்றோ கிராமபக்தியின் பெருமை தெரியும்?

முஸோலினி சீட்டாட்டத்தில் பெரிய நிபுணன். முக்கியமாக ‘பிரிட்ஜ்’ என்ற ஆட்டத்தில் இவனை வெல்லுதல் மிகக் கடினம். ஆனால் இதற்காக இவன் காலத்தை வீணாக்கமாட்டான். மற்றும் சீட்டுக்கட்டுகளை வைத்துக் கொண்டு ஜாலவித்தைகள் காட்டுவதில் இவனுக்குச் சந்தேகமில்லை.

முஸோலினி, எதையும் வீணாகச் செலவழிக்க மாட்டான். ஒரு பக்கத்தில் எழுதப்பட்டு உபயோகமற்றவை என்று தள்ளப்பெற்ற காகிதங்களை ஒழுங்குபடுத்தி அவற்றின் மற்றொரு பக்கத்திலும் குறிப்புகள் எழுதுவான்.

முஸோலினியின் காரியாலத்திற்கு “பலாஸோ-டி-வெனிஸியா” என்று பெயர். இது, ரோம் நகரத்திற்கு மத்தியிலுள்ள ஒரு விசாலமான சதுக்கத்தில், காபிடோலைன் குன்றின் அடிவாரத்தில்

அமைந்திருக்கிறது. மஞ்சட் காவிக்கற்களால் கட்டப் பெற்ற இக்கட்டிடம் ஒரு புராதன கோட்டை மாதிரி இருக்கிறது. பதினேழாவது நூற்றாண்டில், போப்பாசர்களால் அதிக பணச்செலவில் கட்டப்பெற்ற இக்கட்டிடத்தில், பல போப்புகளும், மன்னர்களும், பெரிய தலைவர்களும் வசித்து வந்திருக்கிறார்கள். இக்கட்டிடத்தின் வாயிற் கதவுகள் எப்பொழுதும் திறக்கப் பட்டே இருக்கும். இரவும் பகலும் போர்வீரர்கள் இங்குக்காவல் புரிந்து வருகிறார்கள். உள்ளே செல்கிறவர்கள் அநுமதி பெற்றே செல்லவேண்டும். அப்படி சென்றால், பெரிய தொரு புத்தகசாலையையும் வாசகசாலையையும் சந்திக்கலாம். அமைதியாக இருந்து ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு இங்கு எல்லாவிதமான வசதிகளும் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு மேல்மாடியிலேயே, முஸோலினியின் காரியாலயம் இருக்கிறது. இவன் இங்குத் தினந்தோறும்ப த்துமணினேரம் தங்கிவேலைசெய்கிறான். இவன் வேலை செய்யும் அறையானது, அறுபது அடி நீளமும் நாற்பது அடி அகலமும் நாற்பது அடி உயரமும் உள்ளது. இதன் ஒரு பக்கத்தில் முஸோலினி உட்கார்ந்து வேலை செய்வதற்குப் பன்னிரண்டு அடி நீளமுள்ள ஒரு மேஜையும் இரண்டு நாற்காலிகளும் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பக்கத்தில், எழுந்து நின்று படிப்பதற்குச் சௌகரியமாயிருக்கும் பொருட்டு உயரமான ஒரு சாய்வு மேஜை இருக்கிறது. இதன் மீது ஐரோப்பாவின் பூகோள படம் எப்பொழுதும் விரிக்கப்

பட்டிருக்கும். இவனுக்குப் பின்னால், அன்றாட உபயோகத்திற்குவேண்டிய சில புஸ்தகங்களுடன் ஒருமேஜையும் மூன்று டெலிபோன்களும் இருக்கும். இவன் வேலை செய்யும் மேஜையானது, மிக ஒழுங்காக வைக்கப் பட்டிருக்கும். அன்றாட வேலைகளை அன்றாடம் இவன் செய்து முடித்துவிடுவதால், இவன் மேஜையில் அதிகமான தஸ்தாவேஜுகளோ, வேறு காகிதங்களோ காணப்பட மாட்டா. இவனைப் பேட்டி காண யாராவது வந்தால் எழுந்து புன்சிரிப்புடன் அவர்களை வரவேற்பான். யாருடனாவது பேசும்போது, இவன் ஒரு பென்சிலை இரண்டு விரல்களுக்கு நடுவே வைத்துக் கொண்டும், அல்லது இரண்டு கைகளுக்கும் இடையே வைத்து உருட்டிக் கொண்டு மிருப்பான். சில சமயங்களில், பென்சிலால் ஏதேனும் கிறுக்கிக் கொண்டே பேசுவான். ஒரே இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு வேலை செய்வதால், அடிக்கடி நாற்காலியில் அசைந்து கொடுத்துக் கொண்டிருப்பான். வேலையினிடையே ஏதேனும் சோர்வு ஏற்பட்டால், ஒரு மோடார் சைக்கிளில், யாராவது ஒருவரை ஏற்றி வைத்துக்கொண்டு, மிக வேகமாகத் தொலை தூரம் சென்று திரும்புவான்.

முஸோலினி, தனது கீழுத்தியோகஸ்தர்களிடத்தில் எங்ஙனம் நடந்து கொள்வான்? அவர்களுக்குள்ளேயே சச்சரவோ அபிப்பிராய வேற்றுமையோ ஏற்பட்டால் எப்படி தீர்ப்பளிப்பான்? இதுசம்பந்தமாக முஸோலினியையும் எமில் லட்விக்கையும் பேசவிடுவோம்:—

லட்விக்: உங்களுடைய உத்தியோகஸ்தர்களில் ஒருவர் மற்றொருவர் மீது சந்தேகப்பட்டால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? உத்தியோகஸ்தர்கள் விசுவாசத்துடன் நடந்துகொள்கிறார்களா இல்லையா வென்பதை எப்படி நிர்ணயிப்பீர்கள்? நீங்கள் பிறரால் ஏமாற்றப்படாமல் இருக்க என்ன செய்வீர்கள்? புதிதாக நியமிக்கப் பெற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுடைய அந்தாங்க நோக்கம் எப்படி இருக்கிறதென்று எவ்வாறு கண்டு பிடிப்பீர்கள்?

முஸோலினி: இதோ இருக்கின்றன பார்த்தீர்களா இரண்டு நாற்காலிகள்; இவை யிரண்டிலும் சச்சரவு செய்யும் இரண்டு உத்தியோகஸ்தர்களையும் வாவழைத்து உட்காரவைப்பேன். ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்த வண்ணம் சமதூரத்தி லிருந்துகொண்டு தங்களுடைய கட்சியை எடுத்துச் சொல்லச் செய்வேன். யார்மீதாவது சந்தேகந்தோன்றினால் அவரைவாவழைத்து என்முன்னர் இருத்தித் தமது கட்சியை எடுத்துச் சொல்லச் செய்வேன். பெரிய விஷயங்களாயிருந்தால் எழுதித் தரும்படி கேட்பேன். உத்தியோகஸ்தர்களுடைய அந்தாங்க வாழ்க்கை, கையெழுத்து, முகத் தோற்றம் இவற்றையெல்லாம் கவனித்து அவர்கள் நம்பிக்கை யுள்ளவர்களா இல்லாதவர்களா வென்பதைத் தீர்மானிப்பேன். இம்மாதிரி யான விஷயங்களில் நான் பொறுமையாக இருந்து நியாயஞ் செய்வேன். புதிதாக யாரேனும் உத்தியோ

கத்திற்கு வந்தால், அவர் எனக்கு எவ்விதத்தில் உதவியாயிருக்க முடியுமென்பதைப்பற்றிக் கேளாமல் என்னிடத்திலிருந்து என்ன நன்மைகளை எதிர்பார்க்கிறார் என்று கேட்பேன்.

முஸோலினி தனது வாழ்க்கையின் முற்பாகத்தை நினைத்துச் சில சமயங்களில் துக்கமும், சில சமயங்களில் பெருமையும் அடைவதுண்டு.

லட்விக்: உங்களுடைய வாழ்க்கையில் எந்தச் சம்பவத்தைக் குறித்து நீங்கள் அதிகமாகப் பெருமை கொள்கிறீர்கள் ?

முஸோலினி: நான் போர்வீரனாயிருந்தது குறித்துப் பெருமைகொள்கிறேன். எனது பொறுமையும் சக்தியும் வெளிப்பட்ட காலமல்லவா அது? இவை இரண்டும் இருந்தால்தான் ஒரு மனிதன் பிரங்கிக்கு எதிர் நிற்க முடியும்.

லட்விக்: உங்களுடைய இளமையில், உங்கள் சுய உணர்ச்சி அடிக்கடி புண்படுத்தப்பட்டதல்லவா ?

முஸோலினி: உண்ணும் விஷயத்தில் கூட, பள்ளிக்கூடத்தில், பிள்ளைகளாகிய எங்களை மூன்று பிரிவாகப் பிரித்து உண்பித்தனர். நான் எப்பொழுதும் மூன்றாவது பிரிவிலேயே—அதாவது பரம ஏழைப் பிள்ளைகளுடனேயே—உட்காரவேண்டியிருந்தது. எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பெற்ற ரொட்டித் துண்டுகளில் ஏறும்புகள்

இருந்தன வென்பதைக் குறித்து இப்பொழுது நான் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் இளஞ் சிறுவர்களைப் பாலிய முதற்கொண்டே பிரித்துவைத்த முறை இப்பொழுதும் என் மனதில் உறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

அ. “ எங்கள் தலைவன் ”

அற்ப எண்ணங்களோ அல்லது சிறுமைச் செயல்களோ முஸோலினிக்கு எப்பொழுதும் பிடிப்பதில்லை. இதனால் இவன் தனது லட்சியத்தை உயர்த்தியே வைத்துக்கொண்டிருந்தான். “ நாம் மனப்பூர்வமாக உழைக்கும்போது நாம் கோருவது ஏன் உயர்ந்த லட்சியமாக இருக்கக்கூடாது ” என்பது இவன் கேள்வி.

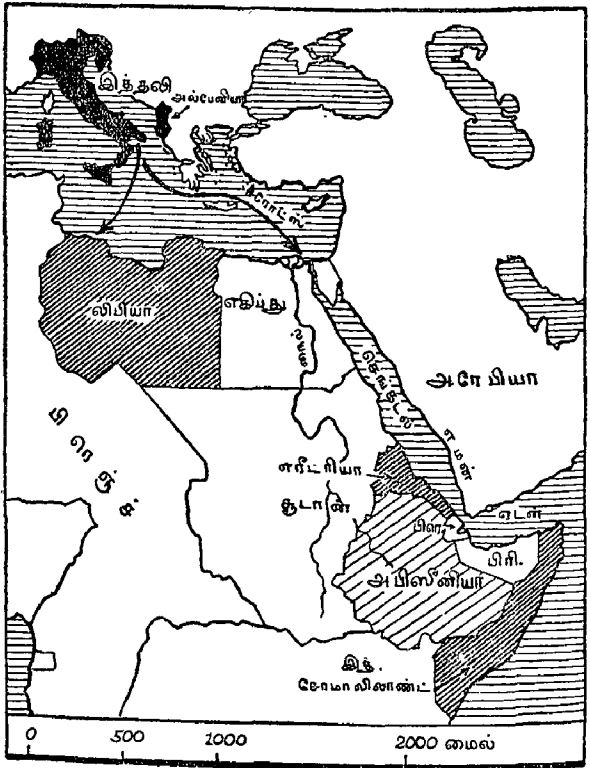
‘அவந்தி!’ பத்திரிகையிலிருந்து இவன் விடுதலை செய்து கொண்டபோது, இவனுக்குச் சேரவேண்டியிருந்த சம்பள பாக்கியையும், ‘போனஸ்’ தொகையையும் வேண்டாமென்று மறுத்துவிட்டது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

முஸோலினியின் குடும்பம் மிகவும் அமைதியுடையது. இவன் மனைவி ராகேல் அம்மையார் ஆடம்பர மற்றவள். வீண் ஆரவாரத்தி லீடுபடாதவள். ஒற்றுமையுள்ள முஸோலினி தம்பதிகளுக்கு இரண்டு குமாரர்களும் ஒரு குமாரத்தியும் இருக்கிறார்கள். குமாரத்தி

கவுண்ட்சியானே என்ற ஒரு பிரபு குமாரனுக்கு மணஞ் செய்துகொடுக்கப்பெற்றிருக்கிறார். மூத்த மகனாகிய விட்டோரியோவும் இளையவனாகிய ப்ரூனோவும் சிறந்த போர் வீரர்களாகப் பழக்கப்பெற்றிருக்கிறார்கள். ‘மரணமோ புகழோ அடைய வேண்டிய பிள்ளைகள்’ என்ற முறையிலே இவர்கள் வளர்க்கப்பட்டார்கள். முஸோலினியின் இரண்டு குமாரர்களும் மருமகப் பிள்ளையும் இத்தாலிய ஆகாயவிமானப்படையில் சேர்ந்து உழைத்து வருகிறார்கள்.

இத்தாலியின் அரசாங்கநிருவாகத்தை முஸோலினி ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, இத்தாலியின் அபிப்பிராயத்தை உலக வல்லரசுகள் மதிக்கத்தொடங்கியிருக்கின்றன. தன் மதிப்புள்ள ஒரு தேசத்தையே பிறநாடுகள் கௌரவமாக நடத்தும் என்று முஸோலினி அடிக்கடி கூறுவது வழக்கம். இத்தாலிக்கு இந்தத்தன்மதிப்பை உண்டாக்க வைத்தவன் யார்? இத்தாலியர்களால் ‘எங்கள் தலைவன்’ (இல் ட்யூஸ்) என்று போற்றப்படும் முஸோலினியே. இத்தாலியின் இசுகாச நாயகர் வரிசையில் இவனுக்கு ஒரு கௌரவமான ஸ்தானம் உண்டு என்பதை யாரே மறுக்கவல்லவர்?

இத்தலி

இத்தலி

குடியேற்ற நாடுகள்

அநுபந்தம் 1

இத்தலியின் அமைப்பு

நிலப்பரப்பு: சுமார் 119,703 சதுர மைல் விஸ்தீரண முள்ள இத்தலி தீபகற்பத்தின் குறுக்கே, தெற்கு வடக்காக அபினைன் மலைத்தொடர் ஊடுருவிச் செல்கிறது. இதன் உயர்ந்த சிகரம் 9,580 அடி உள்ள மாண்டிகார்னோ என்பது. இந்த மலைத் தொடர்ச்சிக்கு இரு மருங்கிலும் நிலம் சரிந்து செல்கிறது.

சீதோஷ்ணம்: சமமானது. தேக ஆரோக்கியத்திற்கு ஏற்றது. உலகத்தின் பல பாகங்களி லிருந்தும் பலர் வந்து சிறிது காலம் சுகமாகத் தங்கிச் செல்வ தற்கு ஏற்ற வசதியுடையது. தீபகற்பத்தின் தெற்குப் பாகம் மட்டும், வருஷத்தில் சில காலம் உஷ்ணமாயிருக்கும்.

வேளாண்மை: நிலங்களில் நூற்றுக்கு 91 பங்கு சாகு படி செய்யப்படுகின்றது. சுமார் 120 லட்சம் ஏக்கரங்களில் திராட்சைப் பழம் உற்பத்தி செய்யப் படுகிறது. இவற்றிலிருந்து வருஷத்தில் சராசரி பதி னாயிரம் லட்சம் காலன் ஒயின் உற்பத்தி செய்யப் படுகிறது. சுமார் 110 லட்சம் ஏக்கரங்களில் கோது

மை சாக்ரபடியாகிறது. தவிர, பீன்ஸ், ஓட்ஸ், உருளைக்கிழங்கு, பார்லி, நெல் முதலியனவும் விளைவிக் கப் படுகின்றன. அபினைன் மலைச் சரிவில் ஏராளமான மாங்கள் உற்பத்தியாகி வெளி நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன.

உலோகப் பொருள்கள்: சிலிவித்தீவில் ஏராளமாகக் கந்தகம் உண்டாகின்றது. ஈயம், இரும்பு, செம்பு, துத்தநாகம், சலவைக்கற்கள் முதலியவைகளும் உண்டாகின்றன.

கைத் தொழில்கள்: பட்டுத் தொழில் அதிகம். யந்திர வகைகள், துணிகள், சரிகைகிணுசுகள், தேற் சாமான்கள், ரப்பர், மரச் சாமான்கள், பழங்கள், ஓயின், மோடார் வண்டிகள் முதலியவை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன.

அரசாங்க அமைப்பு: கோனாட்சி. அரசருக்கு, ராஜாங்க நிருவாகத்தில் துணை செய்ய, செனெட் என்றும் சேம்பர் என்றும் இரண்டு சபைகள் உண்டு. 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட அரச குடும்பத்தினரும், மந்திரிச் சபையின் சிபார்சின் பேரில் மன்னரால் நியமிக்கப்பெற்ற நாற்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட வர்களும் செனெட் சபையில் ஜீவிய அங்கத்தினர் களா யிருப்பார்கள். சேம்பருக்கு ஐந்து வருஷத் திற்கொரு முறை தேர்தல் நடைபெறும். இதில்

முப்பது வயதுக்கு மேற்பட்டவரே அபேட்சகராக நிற்கலாம். அரசாங்க நிருவாகம் பதினைந்து இலாகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட மந்திரிச்சபையின் கீழ் நடைபெறுகிறது.

தற்போதுள்ள அரசர்: மூன்றாவது விக்டர் இமானுவல். இவர் பிறந்தது 11-11-1869; மணந்தது 24-10-1896; பட்டத்திற்கு வந்தது 29-7-1900.

பட்டத்திளவரசர்: ஹம்பர்ட். இவருக்கு பீட்மாண்ட் இளவரசர் என்ற பட்டப்பெயருண்டு. இவர் பிறந்தது 15-9-1904; மணந்தது (பெல்ஜியம் அரச குமரியை) 8-1-1930.

மந்திரிச் சபை: முஸோலினி அரசாங்க நிருவாகத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, மந்திரிச்சபை ஆறு முறை திருத்தி யமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முஸோலினி பிரதம மந்திரியாயிருப்பதோடு அந்நிய நாட்டு மந்திரி, உள்நாட்டு மந்திரி, யுத்த மந்திரி, கடற்படை மந்திரி, ஆகாயப்படை மந்திரி, ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் மந்திரி ஆகிய மந்திரிப் பதவிகளையும் வகித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

முக்கிய நகரங்கள்: ரோம் (ஜனத்தொகை 947,598) மிலான் (712,844) நேபில்ஸ் (757,251) ஜினோவா (345,000) டூரின் (608,412) பலார்மோ (217,735) வெனிஸ் (162,695) ட்ரீஸ்டே (228,583) பொலோக்னா (199,000).

இத்தலிக்குச் சோந்தமான குடியேற்ற நாடுகள்

லியா: ஆப்ரிக்கா கண்டத்தின் வடக்கே இருக்கிறது. 1912ம் வருஷம் இத்தலியின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டது. மொத்த விஸ்தீரணம் 810,000 சதுர மைல்; ஜனத்தொகை—1,000,000. தலைநகரம்—டிரி போலி. இது பெரிய துறைமுகம். 1926ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் முஸோலினி டிரிட்ஸுலிக்கு விஜயஞ் செய்தான்.

எரிட்ரா: இது செங்கடலுக்கு ஓரமாக உள்ளது. இதன் விஸ்தீரணம் 64,000 சதுர மைல்; ஜனத்தொகை—640,000. தலைநகரம்—அஸ்மாரா. மஸூலாவா என்பது முக்கிய துறைமுகப் பட்டினம்.

இத்தாலிய சோமாலிலான்ட்: ஏடன் வளைகுடாவையும் இந்து மஹா சமுத்திரத்தையும் தழுவினாற்போல் அபிசீனியாவுக்குக் கிழக்கே உள்ளது. இதன் விஸ்தீரணம் 220,000 சதுர மைல். ஜனத்தொகை 900,000. தலைநகரம்—மோகாடிஷோ.

ஏஜியன் தீவுகள்: பால்கன் பிரதேசத்திலுள்ள பன்னிரண்டு சிறிய தீவுகள். 1912ம் வருஷம் இத்தலியின் நிருவாகத்திற்குட்பட்டன. ரோட்ஸ் என்பது இவற்றின் நிருவாக தலைமை ஸ்தானமாக விளங்குகிறது. இவற்றின் மொத்த ஜனத்தொகை 100,000.

ஜாரா பிரதேசம்: டால் மேஷிய பிரதேசத்தைச்சேர்ந்த ஒரு பழைய ராஜ்யம். 1923ம் வருஷத்திலிருந்து இஃது இத்தலியின் சுவாதீனத்திலிருந்து வருகிறது. மொத்த விஸ்தீரணம் 42 சதுரமைல்; ஜனத்தொகை 20,000.

பாண்டலோரியா தீவு: சிஸிலி தீவுக்கடுத்தாற்போல் மத்தியதரைக் கடலில் உள்ளது. இதன் விஸ்தீரணம் 31 சதுரமைல். ஜனத்தொகை 10,000.

பெலாஜியன் தீவுகள்: மூன்று தீவுகள் அடங்கியது. விஸ்தீரணம் 8 சதுரமைல்; ஜனத்தொகை 3,000.

சாஸெனோ தீவு: விஸ்தீரணம் 2 சதுரமைல். இது கப்பற் படை தங்கும் இடம்.

டிண்ட்ஸின்: இது சீனாவிலுள்ள போஹாய் நதிக்கரையில் உள்ள ஒரு சிறு பிரதேசம். 1902ம் வருஷம் இத்தலி இதனை சுவாதீனமாக்கிக் கொண்டது. இதன் விஸ்தீரணம் 20 சதுரமைல். ஜனத்தொகை 10,000.

அநுபந்தம் 2

சில முக்கிய சம்பவங்கள்

1883. முஸோலினியின் பிறப்பு.
1898. முஸோலினி சலேஷ்யப் பாதிரிகள் பள்ளிக்கூடத்தினின்று விலகியது.
1902. முஸோலினி, பிழைப்பு நிமித்தம் ஸ்விட்ஜர் லாந்துக்குச் சென்றது.
1904. முஸோலினி ராணுவத்தில் சேர்ந்தது.
1905. முஸோலினியின் தாயார் இறந்து போனது.
1910. முஸோலினி 'வகுப்புப்போர்' என்ற பத்திரிகையைத் தொடங்கியது.
1911. லியியாமீது இத்தலியின் படை யெடுப்பு. முஸோலினிக்கு ஒரு வருஷ சிறைவாசத்தண்டனை.
1912. முஸோலினியின் தகப்பனார் காலமானது.
1914. இத்தலியில் பொதுவுடமைக்கட்சியினரின் ஆர்ப்பாட்டம்.
முஸோலினி 'இத்தாலிய சமூகம்' என்ற பத்திரிகையைத் தொடங்குதல்.

1916. ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் இத்தலிதலையிடவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியதற்காக முஸோலினி கைது செய்யப் பட்டது. இத்தலி, 'நேசக் கட்சி யாருடன் கலந்து கொண்டது.
1917. முஸோலினி, யுத்த களத்தில் காயமடைந்தது.
1919. மிலான் நகரத்தில் பாசிஸ்ட்கட்சியின் ஆரம்பம். பாசிஸ்ட் கட்சியினரும் பொதுவுடமைக் கட்சியினரும் சச்சர விட்டுக் கொண்டது. ப்யூம் பிரதேசத்தை டி அனன்ஸியோ ஆக்ரமித்துக் கொண்டது.
1921. பார்லிமெண்ட் தேர்தலில், முஸோலினி உள்பட பாசிஸ்ட் கட்சியினர் வெற்றி யடைந்தது.
1922. பாசிஸ்ட் கட்சித் தலைவன் என்ற முறையில் முஸோலினி, இத்தலியின் பிரதம மந்திரியானது.
1923. ஜார்ஜ் மன்னர், இத்தலிக்கு விஜயஞ் செய்த போது, முஸோலினிக்கு ஜி. ஸி. பி. பட்டம் வழங்கியது. இத்தாலியர்கள் கார்பியு தீவைக் கைப் பற்றிக் கொண்டது.
1924. முஸோலினிக்கு 'ஆர்டர் அப் அனன்ஸியேடோ' பட்டம் அளிக்கப் பெற்றது. ப்யூம் பிரதேசம் இத்தலியுடன் சேர்க்கப் பெற்றது.

1926. முஸோலினி மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய முயற்சிகள்.
1929. இத்தாலிய அரசாங்கத்திற்கும் போப்பாசருக்கும் சமரஸ உடன் படிக்கை.
1933. பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி ராம்ஸே மாக்‌டோனால்டும், முஸோலினியும் ரோமாபுரியில் சந்தித்தது. முஸோலினி, வேறு சில மந்திரிப் பதவிகளையும் ஏற்றுக்கொண்டது.
1934. இத்தலி, ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி ஆகிய மூன்று நாடுகளும் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது.
1935. அபிசீனியாமீது இத்தலி போர் தொடங்கியது.

அநுபந்தம் 3

பொது

இத்தலியின் நாணய வகைகள்: செண்டிஸ்மி என்றும் லீர் என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. நூறு செண்டிஸ்மி கொண்டது ஒரு லீர். 10, 20, 50, 100 லீர்கள் மதிப்புடைய தங்க நாணயங்களும், 5, 10, 20 லீர்கள் 20, 50 செண்டிஸ்மி மதிப்புடைய வெள்ளி நாணயங்களும் வழக்கில் இருக்கின்றன. ஒரு லீரின் மதிப்பு ஏறக்குறைய அரை ரூபாய். இஃது, அவ்வப்பொழுதுள்ள உலகப் பொருளாதார நிலைக்குத் தகுந்தமாதிரி ஏறவும் இறங்கவும் செய்யும்.

இத்தலியின் தேசீயக்கொடி: பச்சை, வெண்மை, சிவப்பு, ஆகிய மூன்று வர்ணங்களையும் உடையது. வெண்மையில் கோடரியும் கம்புகள் அடங்கிய கட்டும் இருக்கும்.

✽

Signor: சென்யோர் (அல்லது, செஞ்ஞோர்) என்று உச்சரிக்கப்படவேண்டிய இம் மொழிக்கு ஸ்ரீமான் அல்லது ஐயா என்பது பொருள். சென்யோரா என்பது பெண்பால்.

கிடைக்குமிடம் :—

பாரத பந்தர்

110, 48-வது வீதி,

ரங்கூன்.